

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ζ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΘ'

Τετάρτη 20 Δεκεμβρίου 2000

Αθήνα, σήμερα στις 20 Δεκεμβρίου 2000, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙ - ΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 19.12.2000 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΟΗ' συνεδριάσεώς του, της 19ης Δεκεμβρίου 2000, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Πρωώθηση της απασχόλησης και άλλες διατάξεις".

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Έκτορα Νασιώκα, Βουλευτή Λαρίσης, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ - ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ελληνοποντίων Ξάνθης "ΦΛΟΓΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ" ζητεί την επίλυση προβλημάτων των νεοπροσφύγων Ελληνοποντίων.

2) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων ζητεί τη λήψη μέτρων για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας των δικαστικών λειτουργιών.

3) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξεναγών ζητεί την επίλυση ασφαλιστικών και λοιπών προβλημάτων του κλάδου.

4) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Νομού Λασιθίου ζητεί διευκρινήσεις για τον πραγματικό αριθμό των ασφαλισμένων στους ασφαλιστικούς φορείς Λασιθίου.

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Χρυσάνθη Κουνενάκη, φιλόλογος του 2ου Λυκείου Μονάχου, διαμαρτύρεται για την αυθαίρετη περικοπή επιμισθίου της.

6) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε ανα-

φορά με την οποία ο Πρόεδρος του ΚΤΕΛ των Αστικών Γραμμών Χίου υποβάλλει προτάσεις για την οργάνωση των δημοσίων επιβατικών συγκοινωνιών που εκτελούνται με λεωφορεία.

7) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γ.Σαλονικιός, κάτοικος Θεσ/νίκης, ζητεί την εισαγωγή του χωρίς εξετάσεις στη Σχολή Πυροσβεστών.

8) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με το πρόβλημα ρύπανσης στο Λακωνικό Κόλπο και την ανάγκη λήψης μέτρων περιβαλλοντικής προστασίας του βιότοπου.

9) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για τα πολλαπλά προβλήματα στις συγκοινωνίες που αντιμετωπίζει η Ελαφόννησος.

10) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι φορείς της Πάρου και της Αντίπαρου ζητούν διευκρινήσεις σχετικά με τις εργασίες ανέλκυσης του "Εξπρές Σάμινα".

11) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία διάφοροι φορείς της νήσου Σύρου ζητούν να στηριχθεί η λειτουργία της επιχείρησης του ΚΑΖΙΝΟ στη Σύρο.

12) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Σταυρούπολης Θεσ/νίκης ζητεί τη λήψη μέτρων για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής του προγράμματος χορήγησης μεθαδόνης στους χρήστες ναρκωτικών ουσιών και την άμεση μετεγκατάσταση της μονάδας απεξάρτησης από τις εγκαταστάσεις του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσ/νίκης.

13) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Γενικό Νοσοκομείο - Κέντρο Υγείας Κω ζητεί το διορισμό τριών μαιών στη Γυναικολογική Κλινική του πιο πάνω Νοσοκομείου.

14) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Πτολεμαίδας - Εορδαίας ζητεί να προχωρήσει άμεσα η δημοπράτηση και των 600 εργατικών

κατοικιών από τον ΟΕΚ στην Εορδαία.

15) Οι Βουλευτές κύριοι ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Δήμοι Κηρέως - Νηλέως και Ελυμνίων του Νομού Εύβοιας ζητούν τη λήψη μέτρων κατά της ανεργίας που μαστίζει την περιοχή τους.

16) Οι Βουλευτές κύριοι ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Νομού Λασιθίου ζητεί την ενίσχυση του ΙΚΑ Αγίου Νικολάου Κρήτης με Ιατρικό και Νοσηλευτικό Προσωπικό.

17) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΡΘΕΝΑ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ - ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορές με τις οποίες η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πέλλας ζητεί την καταβολή αποζημίωσης στους παραγαγοπαγωγούς της περιοχής της που οι καλλιέργειές τους υπέστησαν ζημιές από τις κακές καιρικές συνθήκες.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 374/24-5-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 817/21-8-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 374/24-5-2000 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αντ. Μπέζας, και μας διαβίβασε το Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σας γνωρίζουμε ότι δεν εκκρεμεί καμία οικονομική υποχρέωση για τις μετατάξεις των διοικητικών υπαλλήλων στο Τ.Ε.Ι. Ηπείρου.

Ο Υφυπουργός
ΦΙΛ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ*

2. Στην με αριθμό 396/25-5-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 169/24-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 396/25.5.00 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κύριος Μιλτιάδης Έβερτ σχετικά με εντολή για διακοπή 1) της διάθεσης της Εφημερίδας “ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ” στα δρομολόγια της Ο.Α. και 2) των διαφημιστικών καταχωρήσεων του Αερομεταφορέα σε αυτό σύμφωνα με τα στοιχεία που αναφέρονται στα με αριθμ. ΠΔΣ/496/6-6-2000 και ΠΔΣ & ΔΣ 903/31/7/2000 έγγραφά της Εταιρείας, σας πληροφορούμε ότι:

Μετά από έλεγχο των αρχείων του κ. Lynch που έχουμε στη διάθεσή μας προκύπτει ότι δεν υπάρχει καμία γραπτή εισήγηση υπηρεσιακού παράγοντα προς τον τότε Διευθύνοντα Σύμβουλο της Εταιρείας, για την απόσυρση της υπόψη εφημερίδας από τα αεροσκάφη της Ολυμπιακής και για ποιούς λόγους.

Επίσης, δεν υπάρχει καμία γραπτή εντολή της τότε Διοίκησης που να υιοθετεί την παραπάνω ενέργεια. Υπάρχει μόνο ένα E-mail, που σας επισυνάπτουμε, του τότε Διευθυντή κ. Paul Giblin προς τον Διευθυντή Τομέα Εξυπηρέτησης Αεροσκαφών κ. Δ. Καρρά, σχετικά με τη διακοπή διακίνησης της εν λόγω εφημερίδας.

Η υλοποίηση αυτής της εντολής δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ, μετά από εντολή μου και παρέμβαση του τότε Προέδρου της Ο.Α. κ. Ζυγογιάννη και την επανεκτίμηση της κατάστασης από τον τότε Διευθύνοντα Σύμβουλο.

Επισυνάπτουμε επίσης σε ακριβές αντίγραφο απόσπασμα του Πρακτικού του Δ.Σ. με αριθμό 786/31-05-00, στο οποίο διαφαίνεται η αντίθεση Μελών του Δ.Σ. για την παραπάνω ενέργεια, καθώς επίσης και η θέση τους για την υποβολή στο Δ.Σ. της Εταιρείας τέτοιου είδους αποφάσεων.

Παρά την πρόθεση, όπως διαπιστώνεται από τα παραπάνω, μεμονωμένου συνεργάτη της τότε Διοίκησης, είναι γεγονός ότι, η Ο.Α. υποστηρίζοντας την ελεύθερη διάδοση πληροφοριών και ειδήσεων, τιμά εμπράκτως τη μακρόχρονη συνεργασία της με τον Τύπο και τα Μ.Μ.Ε. συμβάλλοντας στο να φτάνουν οι εφη-

μερίδες με τα δικά της μέσα ακόμα και στους απομακρυσμένους προορισμούς.

Ο Υπουργός
ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ*

3. Στην με αριθμό 550/31-5-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 582/21-8-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 550/31.5.00 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Γ. Χουρμουζιάδης, Αντ. Σκυλλάκος και Λιάνα Κανέλλη, σχετικά με τους διορισμούς των εκπαιδευτικών, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 2525/1997 (ΦΕΚ 188/23.9.97 τ.Α') οι διορισμοί των εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση κατά τα έτη 1998-2002 γίνονται κατά ένα ποσοστό των πληρουμένων οργανικών θέσεων από τους εγγεγραμμένους στους πίνακες διοριστέων (επετηρίδα) του ν. 1566/85 και κατά το υπόλοιπο από τους μετέχοντες επιτυχώς σε διαγωνισμό που διενεργείται από το ΑΣΕΠ με βάση τη σειρά τους και τη δήλωση προτίμησης των ενδιαφερομένων.

Οι διορισμοί εκπαιδευτικών Α/θμιας και Β/θμιας Εκπ/σης γίνονται σε οργανικά κενά που προκύπτουν μετά τις μεταθέσεις, σε συνάρτηση με τις πιστώσεις που διατίθενται από το Υπουργείο Οικονομικών.

Η πρόσληψη των εκπαιδευτικών μέσω του διαγωνισμού έχει ως στόχο να δοθεί ευκαιρία σε όλους τους εκπαιδευτικούς και ιδιαίτερα στους νέους, να προσφέρουν στην εκπαίδευση βάσει των ικανοτήτων τους.

Ο Υφυπουργός
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ*

4. Στην με αριθμό 651/8-6-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 40/23-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της 651/8.6.2000 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Στέφανος Μάνος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, αποβλέποντας στην αποποινικοποίηση ορισμένων πράξεων, ιδίως αυτών που έχουν μικρή ή καμία κοινωνική απαξία και σήμερα προβλέπονται και κολάζονται από τις ισχύουσες ποινικές διατάξεις, έχει συστήσει Επιτροπή Αναθεώρησης των διατάξεων της ποινικής νομοθεσίας. Μεταξύ άλλων η Επιτροπή θα εξετάσει ποιες ποινικές κυρώσεις πρέπει να καταργηθούν και ποιες πρέπει να αντικατασταθούν με ηπιότερες (ιδίως διοικητικής φύσεως) κυρώσεις. Μόνο όταν ολοκληρώσει το έργο της η Επιτροπή, θα είμαστε σε θέση να απαντήσουμε να ενδείκνυται η κατάργηση του άρθρου 196ΠΚ, που αποτελεί και το αντικείμενο της ερώτησης του κ. Μάνου.

Ο Υπουργός
ΜΙΧ. Π. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ*

5. Στην με αριθμό 652/8.6.00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 652/8.6.00 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 652/8.6.2000 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Π. Ψωμάδης σχετικά με τα μέλη εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης Αεροδρομίων ή τέλος αναχωρούντων επιβατών, σύμφωνα με τα αριθμ. ΥΠΑ/Δ13/28984/930/23.6.2000 και ΥΠΑ/Δ13/35111/1163/7.8.2000 έγγραφα της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Τα κριτήρια που διέπουν την επιβολή τελών αεροδρομίων προκύπτουν από τον συνδυασμό και την ανάλυση τωοικονομικών παραμέτρων που περιλαμβάνονται στις διατάξεις των άρθρων 14 και 16 της Σύμβασης Ανάπτυξης του Νέου Διεθνούς Αεροδρομίου στα Σπάτα που κυρώθηκε με το νόμο 2338/95, ειδικότερα δε των παραγράφων 14.7.1, 14.8.1-14.8.6, 14.7.1, 14.6., 14.11 και 16.1 και 16.1.2.

Η δε υποχρέωση της εταιρείας Αεροδρομίου των Σπάρτων να

ενεργεί, σε ό,τι αφορά την επιβολή των τελών, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας ποκύπτει σαφώς από την διάταξη 11.1, σύμφωνα με την οποία οφείλει "να επιδείξει την δέουσα προσοχή και να συμμορφωθεί με την πρώτη έκθεση του Συμβουλίου της ICAO (Διεθνής Οργάνωση Πολιτικής Αεροπορίας) που περιλαμβάνεται στην έκθεση του Συμβουλίου προς τα Συμβαλλόμενα Κράτη σχετικά με τέλη Αεροδρομίου που υιοθετήθηκε από τα Κράτη μέλη κ.λπ., και η οποία έχει δημοσιευθεί ως έγγραφο της ICAO υπ' αριθμ. 9082/3, όπς αυτή ή έκθεση στη συνέχεια θα τροποποιείται ή θα συμπληρώνεται".

Από τις διατάξεις του Νόμου 2065/92 άρθρο 40, παράγραφος 7 "περί καταβολής του ΤΕΑΑ" (ΦΕΚ Α 113) και του Νόμου 2338/95 "περί Κύρωσης Σύμβασης Ανάπτυξης του Νέου Αεροδρομίου στα Σπάτα" άρθρο 26 παράγραφος 26.1.1 (ΦΕΚ Α 202) προκύπτει ότι το Τέλος Εκσυγχρονισμού και Ανάπτυξης Αεροδρομίων ή Τέλος Αναχωρούντων Επιβατών όπς αναφέρεται στην εν λόγω Σύμβαση θα εισπράττεται σε όλους τους Αερολιμένες της Ελληνικής Επικράτειας και το κάθε Αεροδρόμιο (συμπεριλαμβανομένου των Σπátων από τη στιγμή έναρξης λειτουργίας του) δικαιούται το 65% των εσόδων που προέρχονται από την χρέωση των αναχωρούντων επιβατών από αυτό. Το 35% των εισπράξεων από κάθε αεροδρόμιο (συμπεριλαμβανομένου των Σπátων από τη στιγμή έναρξης λειτουργίας του) προορίζεται για τους γενικούς σκοπούς της Πολιτικής Αεροπορίας.

Στην παράγραφο 14.6 του άρθρου 14 του Νόμου 2338/95 ορίζεται ότι "Όταν η εταιρεία Αεροδρομίου καθορίζει ή επιβάλλει Τέλη Αεροδρομίου θα ενεργεί κατά τρόπο που να μην αντιβαίνει στις Διεθνείς υποχρεώσεις του Ελληνικού Δημοσίου που είναι σύμφωνες με τη Σύμβαση του Σικάγου. Στην επόμενη δεν παράγραφο 14.7 του ίδιου άρθρου περιγράφονται οι εφαρμοζόμενες αρχές κατά τον προσδιορισμό των Αεροπορικών Τελών.

Συγκεκριμένα, αναφέρεται:

14.7 για τον προσδιορισμό των Αεροπορικών Τελών, θα εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές

14.7.1 Οι αερομεταφορείς που χρησιμοποιούν το Αεροδρόμιο θα βαρύνονται τελικώς με πλήρη και εύλογη συμμετοχή στα έξοδα παροχής όλων των διευκολύνσεων και υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στις Αεροπορικές Δραστηριότητες.

14.7.2. Δεν πρέπει να επιβάλλονται τέλη κατά τρόπο που να αποθαρρύνει την χρησιμοποίηση των αναγκών για την ασφάλεια διευκολύνσεων και υπηρεσιών.

14.7.3. Γενικώς, οι αερομεταφορείς και οι επιβάτες δεν θα επιβαρύνονται για διευκολύνσεις και υπηρεσίες που δεν χρησιμοποιούν.

Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι η Εταιρεία του αεροδρομίου των Σπátων σύμφωνα με τη Σύμβαση, είναι υποχρεωμένη να δικαιολογεί επαρκώς το ύψος των τελών που επιβάλλει και να ενεργεί κατά τρόπο σύμφωνο με τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας μας σε ό,τι αφορά την εφαρμογή των αρχών που διέπουν την επιβολή των τελών αεροδρομίων, με σκοπό: α) την εξασφάλιση της βιωσιμότητας του αεροδρομίου, β) την εξασφάλιση επαρκών πόρων για επενδύσεις με στόχο τη συνεχή βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών και διευκολύνσεων προς τους χρήστες και γ) τον καθορισμό τιμών σε ύψος που να δικαιολογείται από την υψηλή ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών στους χρήστες.

Επίσης, από τις διατάξεις της παραγράφου 14.8 ίδιου άρθρου προκύπτει ότι η Εταιρεία του Νέου Αεροδρομίου στα Σπάτα θα εισπράττει αεροπορικά τέλη για την κάλυψη του λειτουργικού και επενδυτικού κόστους των παρεχομένων υπηρεσιών και διευκολύνσεων προς τους χρήστες των αεροπορικών δραστηριοτήτων.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τα τέλη προσγείωσης αναμένεται αύξηση των τελών αυτών στο Αεροδρόμιο των Σπátων σε σχέση με τα τέλη που επιβάλλονται σήμερα στα υπόλοιπα αεροδρόμια της χώρας μας, που είναι δικαιολογημένη από το γεγονός ότι οι σημερινές τιμές των υπόψη τελών είναι οι χαμηλότερες στην Ευρώπη και μάλιστα σε βαθμό που τα έσοδα από αυτά δεν καλύπτουν το κόστος των παρεχομένων υπηρεσιών προς τα αερο-

σκάφη, δεδομένου μάλιστα ότι δεν έχει γίνει αναπροσαρμογή τους από το έτος 1992.

Ο Υπουργός
ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

6. Στην με αριθμό 653/8.6.00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 271/24.8.00 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 653/8.6.2000 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Α. Χειμάρης σχετικά με τη λειτουργία και τον εκσυγχρονισμό των Κ.Τ.Ε.Ο., σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα ΚΤΕΟ, όπως είναι ή έλλειψη προσωπικού και η οργάνωση των υπηρεσιών τους, αυτά εξετάζονται και ρυθμίζονται στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στην οποία ανήκουν.

Το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών με την αριθμ. Φ2/6965/3741/11.11.99 εγκύκλιο του Γενικού Γραμματέα (επισυνάπτεται αντίγραφο) διατύπωσε αναλυτικές οδηγίες και συνέστησε συγκεκριμένα μέτρα προς τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις για την επίλυση των προβλημάτων των ΚΤΕΟ, στις οποίες αυτά πλέον ανήκουν.

Παράλληλα, το ΥΠ.Μ.Ε. καταβάλλει συντονισμένες προσπάθειες, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του ώστε να προωθηθούν στο συντομότερο δυνατό χρόνο οι διενεργούμενοι από το Υπουργείο Ανάπτυξης διαγωνισμού, οι οποίοι αφορούν στην προμήθεια και εγκατάσταση συστήματος μηχανογράφησης όλων των ΚΤΕΟ και συστημάτων αυτομάτων γραμμών στα μεγαλύτερα από αυτά.

Ήδη για το σύστημα μηχανογράφησης έχει υπογραφεί η σύμβαση με την ανάδοχο εταιρεία που μειοδότησε στον σχετικό διαγωνισμό του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Όσον αφορά στην εγκατάσταση αυτομάτων γραμμών ελέγχου, μετά από το ΚΤΕΟ Μάνδρας, ολοκληρώνεται εντός των ημερών η εγκατάσταση αυστημάτων τριών αυτομάτων γραμμών στο Ελληνικό και στο Α' και Β' ΚΤΕΟ Θεσσαλονίκης και η διενέργεια διαγωνισμού για την προμήθεια και εγκατάσταση αυτομάτων γραμμών ελέγχου σε άλλα 6 ΚΤΕΟ της χώρας.

Ο Υπουργός
ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ

7. Στην με αριθμό 682/12.6.00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 46/23.8.00 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 682/12.6.2000 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης, σας διαβιβάζουμε το υπ' αριθμ. 874/4.8.00 έγγραφο που εκδόθηκε κατ' εντολή του Προέδρου της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

Το εν λόγω έγγραφο καλύπτει ικανοποιητικά κατά τη γνώμη μας τα ζητήματα που σας απασχολούν και που ανάγονται στην αρμοδιότητα της ανεξάρτητης αυτής Διοικητικής Αρχής. Θεωρούμε ότι η Αρχή Προστασίας Δεδομένων, κατά το μικρό χρόνο της λειτουργίας της και εν όψει του όγκου των προβλημάτων που έχει να αντιμετωπίσει, έχει προσφέρει ως τώρα σημαντικό έργο και κάθε άλλο παρά ολιγωρία έχει επιδείξει.

Ο Υπουργός
Μ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

8. Στην με αριθμό 699/12-6-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2243/24-8-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 699/12-6-2000 που κατατέθηκε

στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Μ. Δαμανάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Μετά τη συνάντηση του Γενικού Γραμματέα του ΕΟΤ με τους αντιπροσώπους του Πανελληνίου Σωματείου Τουριστικών Συνοδών (14.6.2000), ο ΕΟΤ προχώρησε στην κατάρτιση νέου σχεδίου Απόφασης του Γενικού Γραμματέα ΕΟΤ καθώς και σχεδίου Υπουργικής Απόφασης, τα οποία στη συνέχεια δόθηκαν στο Σωματείο και στους άλλους εμπλεκόμενους φορείς για διατύπωση απόψεων.

2. Στα παραπάνω σχέδια αποφάσεων προβλέπονται και μεταβατικές διατάξεις για τους ήδη ασκούντες το επάγγελμα.

Ο Υπουργός
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ

9. Στην με αριθμό 703/12-6-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 61/24-8-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

“Σχετικά με την υπ' αριθμό 703/12-6-2000 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σπήλιου Σπηλιωτόπουλου, αναφέρονται τα ακόλουθα:

Στην περιοχή της Αχαιας, όπως και στην υπόλοιπη Ελλάδα, οι αρχαιοκάπηλοι δρουν συστηματικά και οργανωμένοι σε ομάδες, όπως αποδείχτηκε από τις ελάχιστες περιπτώσεις που κατόρθωσε να εξηχνιάσει η Ασφάλεια, ενώ τις περισσότερες φορές είναι εφοδιασμένοι με υπερσύγχρονα μηχανήματα εντοπισμού μετάλλων. Έτσι δεν δρουν μόνον σε γνωστούς αρχαιολογικούς χώρους, αλλά και σε χώρους, όπου εξαιτίας της μη παρουσίας ορατών επιφανειακών αρχαίων είναι άγνωστοι στις αρμόδιες Υπηρεσίες και εντοπίζονται πρώτα από τους αρχαιοκάπηλους με τα μηχανήματα.

Για την αντιμετώπιση του φαινομένου και δεδομένων των δυσκολιών ως προς τη διαδικασία πρόσληψης προσωπικού, η αρμόδια Εφορεία έχει προβεί στις εξής ενέργειες:

1. Κάλυψη κάποιων από τις ανάγκες με την τοποθέτηση εποχικών φυλάκων. Ήδη η Διεύθυνση Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων αντιμετωπίζει το εν λόγω θέμα στα πλαίσια της πρόσληψης:

α. Εποχιακού προσωπικού. Για το έτος 2000 κατανεμήθηκαν στην ΣΤ' ΕΠΚΑ, δέκα (10) ημερήσιοι φύλακες, έξι (6) νυκτοφύλακες και πέντε (5) καθαριστές σύμφωνα με την ΥΠ.ΠΟ./ΔΙΟΙΚ/Α7/23092/2.6.2000 ΥΑ, προκειμένου να καλυφθούν οι υπηρεσιακές ανάγκες των Μουσείων και Αρχαιολογικών Χώρων που παρουσιάζουν ιδιαίτερα αυξημένη κίνηση κατά τη θερινή περίοδο.

β. Προσωπικού μέσω του Προγράμματος Απασχόλησης Ανεργων Νέων του ΟΑΕΔ.

2. Τοποθέτηση κάποιων παλαιών έμπειρων εργατοτεχνιτών ως εργατοφυλάκων, ιδίως σε απομακρυσμένους χώρους.

3. Εντολή περιοδικών ελέγχων των μη φυλασσόμενων χώρων από τους μόνιμους φύλακες κοντινών περιοχών.

4. Στενή συνεργασία με τα κατά τόπους Αστυνομικά Τμήματα και την Ασφάλεια. Δυστυχώς στις περισσότερες περιπτώσεις η απάντηση των Αστυνομικών Τμημάτων είναι ότι δεν διαθέτουν επαρκές προσωπικό για τον έλεγχο των αρχαιολογικών χώρων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η περίπτωση του μυκηναϊκού νεκροταφείου της Χαλανδρίτσας, όπου από το 1989 ως σήμερα έχουν διαπιστωθεί περισσότερες από 30 αρχαιοκαπηλικές ενέργειες και ο χώρος είναι πολύ κοντά στο Αστυνομικό Τμήμα, το οποίο προ δύο ετών περίπου συνέλαβε επιτέλους επ' αυτοφώρω τρεις αρχαιοκάπηλους. Ωστόσο, ενώ το Δικαστήριο ήταν αυτόφωρο οι δικηγόροι των κατηγορουμένων με διάφορες προφάσεις έχουν κατορθώσει να αναβληθεί η “αυτόφωρη” διαδικασία περισσότερη από 4 φορές.

Βεβαίως η αρμόδια Εφορεία τοποθέτησε δύο ημερήσιους φύλακες, έναν με πρόσληψη το 1994 και δεύτερο με μετάταξη.

5. Στενή συνεργασία με το Τμήμα Αρχαιολογικών Χώρων του ΥΠ.ΠΟ με ακόλουθο την αποστολή σχετικών εγγράφων από το ΥΠ.ΠΟ προς το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης για την ουσιαστική συνδρομή του τελευταίου.

6. Ενημέρωση της INTERPOL.

Ο Υπουργός
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

10. Στην με αριθμό 706/12-6-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2/21-8-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 706/12-6-2000 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γ. Λαμπρόπουλος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με το άρθρο 7 του ν. 2019/92 επεκτάθηκε από 1-1-92 σε όλους τους υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ., η ειδική αποζημίωση των 18.000 δρχ. που είχε χορηγηθεί για πρόσθετη εργασία στους υπαλλήλους ορισμένων κλάδων. Η εν λόγω αποζημίωση μέχρι την ημερομηνία ισχύος της διάταξης της παρ. 8 του άρθρου 41 του ν. 2065/92 (1-7-92) δεν είχε τη μορφή γενικού εισοδήματος που παρέχεται χωρίς προϋποθέσεις, αλλά αντίθετα, ήταν συνδεδεμένη με την παραγωγικότητα των υπαλλήλων και η καταβολή της είχε ως προϋπόθεση την αυξημένη προσφορά εργασίας. Στη συνέχεια μετά την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας η αποζημίωση αυτή χορηγήθηκε αναδρομικά από 20-3-90 σε όλους τους υπαλλήλους επίσης χωρίς προϋποθέσεις.

Συνεπώς, χορήγηση της εν λόγω αποζημίωσης αναδρομικά για το προ της 20-3-90 χρονικό διάστημα δεν είναι νόμιμη, όπως δεν είναι νόμιμη και η έκδοση των χρηματικών ενταλαμάτων πληρωμής αυτής, από Δήμους και Κοινότητες με τη διαδικασία που προβλέπεται από το Π.Δ. 410/95, όπως αυτό κρίθηκε και από το Ελεγκτικό Συνέδριο, το μόνο αρμόδιο για την νομιμότητα των δαπανών όργανο.

Κατόπιν αυτών, δεν τίθεται θέμα νομοθετικής ρύθμισης για τη νομιμοποίηση της καταβολής αναδρομικά του εν λόγω επιδόματος με οποιοδήποτε τρόπο σε μη δικαιούχους υπαλλήλους.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ

11. Στην με αριθμό 725/13-6-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 158/28-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 725/2000 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Α. Χρυσανθακόπουλο, για το θιγόμενο σ' αυτή θέμα, σας πληροφορούμε, τα εξής:

1. Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων έχει θεοπίσει νομοθετικές διατάξεις που αφορούν την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων. Ειδικά για τους εργαζόμενους μισθωτούς σε οθόνες οπτικής απεικόνισης ισχύει το Π.Δ. 398/1994 “Ελάχιστες προδιαγραφές ασφαλείας και υγείας κατά την εργασία με Οθόνες Οπτικής Απεικόνισης”.

Με το διάταγμα αυτό:

- καθορίζονται ελάχιστες προδιαγραφές για τα τεχνικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν (εξοπλισμός, περιβάλλον, διασύνδεση ηλεκτρονικού υπολογιστή/ανθρώπου),

- καθορίζεται η υποχρέωση του εργοδότη να διαθέτει γραπτή εκτίμηση των υφισταμένων κατά την εργασία κινδύνων

- καθορίζεται η υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει και να εκπαιδεύει τους εργαζόμενους και να διαβουλευτεί μαζί τους

Ειδικά οι εργαζόμενοι στα μηχανογραφικά κέντρα του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ καλύπτονται και από την ΚΥΑ 130558/12-6-89 (471/Β) που κυρώθηκε με το ν. 1876/90 άρθρο 27 (ΦΕΚ 27/Α/1990).

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1876/90, η χορήγηση ανθυγιεινού επιδόματος στους απασχολούμενους του ιδιωτικού τομέα είναι αντικείμενο των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων, που υπογράφονται μεταξύ των εργοδοτικών και εργατικών συνδικαλιστικών οργανώσεων, στις οποίες δεν έχει ενεργό μέρος το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Επομένως το επίδομα οθόνης σε όσους χειρίζονται ηλεκτρονικό υπολογιστή χορηγείται μέσω κλαδικών ή ομοιοεπαγγελματικών συμβάσεων εργασίας ή αποφάσεων διαιτησίας. Τέλος για

ορισμένες κατηγορίες ειδικευμένων υπαλλήλων του Δημοσίου τομέα που ανήκουν οργανικά σε κλάδους πληροφορικής και υπηρετούν κατά πλήρες ωράριο σε νομοθετικές Υπηρεσίες, Δ/νσεις, Τμήματα ή Κέντρα Πληροφορικής χορηγείται επίδομα πληροφορικής εφόσον συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο Π.Δ. 194/1988.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

12. Στην με αριθμό 735/14-6-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49/23-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 735/14-6-2000 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Π. Κρητικός, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Τα νέα δελτία ταυτότητας των Ελλήνων πολιτών εκδίδονται έως σήμερα με βάση τη νομοθεσία που προέβλεπε υποχρεωτική αναγραφή του θρησκέυματος από την αρμόδια αστυνομική αρχή με βάση τις διατάξεις του ν.δ. 127/1969 και τον ν. 1988/91.

Ο νεότερος νόμος 2472/97 εισήγαγε στην ελληνική έννομη τάξη τις ρυθμίσεις της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Στο μέτρο που οι προηγούμενες ισχύουσες διατάξεις προβλέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ν. 2472/97 και συνεπώς έχουν τροποποιηθεί και αντικατασταθεί από τις νεότερες διατάξεις του προαναφερθέντος νόμου, οι οποίες και εφαρμόστηκαν στην προκειμένη περίπτωση.

Αρα, νόμος και όχι η απόφαση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων κατήργησε τον προηγούμενο νόμο. Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων απλώς ερμήνευσε και εφήρμοσε το νόμο. Η ερμηνεία της Αρχής αποδίδει κατά τη γνώμη μου το αληθές νόημα του νόμου αυτού, πράγμα που βέβαια θα κριθεί τελικά από το Συμβούλιο της Επικρατείας, στο οποίο έχει ασκηθεί σχετική προσφυγή.

Ο Υπουργός
ΜΙΧ. Π. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

13. Στην με αριθμό 756/15.6.00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 169/29.8.00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 756/15.6.2000 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Χειμάρης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο σχετικός φάκελλος με τα δικαιολογητικά για την επιδότηση ελαιοπαραγωγών του Νομού Φθιώτιδος απεστάλη από την Δ/ση Αγρ. Ανάπτυξης του Νομού στην αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας - Δ/ση Οικον. Διαχείρισης (Τμήμα Λογιστηρίου) στις 24.7.2000 και έλαε αρ. Πρωτοκόλλου Νο 190 194. Σύντομα θα εκδοθεί η σχετική Εντολή Πληρωμής.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

14. Στις με αριθμό 767/15.6.00, 878/23.6.00 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 53/23.8.00 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση των 767/15.6.00 και 878/23.6.2000 ερωτήσεων που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Κατσαρός, σας γνωρίζουμε τα εξής: Η προαιρετική αναγραφή του θρησκέυματος στις αστυνομικές ταυτότητες δεν ενδείκνυται για τους ακόλουθους λόγους:

1) Δεν πρέπει να παραγνωρίζεται ο κίνδυνος εμφάνισης διακρίσεων και κρουσμάτων θρησκευτικής μισαλλοδοξίας όχι κατ' εκείνων που έχουν δηλώσει το θρήσκειμά τους οικειοθελώς, αλλά κατ' εκείνων που αρνήθηκαν να το δηλώσουν. Τυχόν αποδοχή της διάκρισης μεταξύ συγκατατιθεμένων και μη συγκατατιθεμένων στην αναγραφή θα ερχόταν σε αντίθεση με τη θεμελιώδη συνταγματική αρχή της μη διάκρισης των πολιτών λόγω των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων.

2) Αλλά αν παραταύτα γινόταν δεκτό ότι η συγκατάθεση για την αναγραφή του θρησκέυματος αίρει την απαγόρευση επε-

ξεργασίας των ευαίσθητων δεδομένων, θα υπήρχε πάλι πρόβλημα νομιμότητας, διότι η συγκατάθεση στην καταχώριση προϋποθέτει ότι η καταχώριση είναι νόμιμη και αναγκαία για το σκοπό που αυτή εξυπηρετεί καθόσον, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 εδ. β' του ν. 2472/97, τα δεδομένα πρέπει να είναι συναφή, πρόσφορα και όχι περισσότερα από όσα κάθε φορά απαιτείται ενόψει των σκοπών της επεξεργασίας. Σκοπός της αστυνομικής ταυτότητας είναι η εξατομίκευση του πολίτη, και για την ικανοποίηση του σκοπού αυτού η αναγραφή του θρησκέυματος δεν είναι απαραίτητη. Επομένως, κατά το άρθρο 4 παρ.1 εδ. β' του ν.2472/97 δεν είναι σύμφωνη η επεξεργασία του δεδομένου αυτού (θρησκευτικές πεποιθήσεις), με ή χωρίς συγκατάθεση, ως περιττή για τον επιδιωκόμενο σκοπό. Το δικαίωμα του πολίτη να δηλώνει το θρήσκειμά του μπορεί να ασκηθεί με πολλούς άλλους τρόπους. Η αστυνομική ταυτότητα είναι πράξη της πολιτείας που εξυπηρετεί πρακτικές ανάγκες και όχι πράξη αυτοπροσδιορισμού του πολίτη. Η αστυνομική Αρχή, συντάσσοντας την ταυτότητα, δεν έχει λόγο να ρωτήσει τον πολίτη για το θρήσκειμά του. Σ' αυτήν απευθύνεται η απαγόρευση της αναγραφής του θρησκέυματος (αναγραφής στη δική της πράξη) και όχι στον πολίτη -κάτοχο της ταυτότητας.

Ο Υπουργός
Μ. Π. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

15. Στην με αριθμό 802/21.6.00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 396/24.8.00 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 802/21.6.00 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γ. Παπαθανασίου σχετικά με τα επιτρεπόμενα βάρη κατά την εκτέλεση συνδυασμένων μεταφορών σας πληροφορούμε τα παρακάτω ότι το θέμα υατο έχει ήδη αντιμετωπισθεί νομοθετικά.

Συγκεκριμένα με τις διατάξεις του Π.Δ. 77/1998 Προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας 96/53/ΕΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1996 σχετικά με τον καθορισμό, για ορισμένα οδικά οχήματα που κυκλοφορούν στην Κοινότητα, των μέγιστων επιτρεπομένων διαστάσεων στις εθνικές και διεθνείς μεταφορές και των μεγίστων επιτρεπομένων βαρών στις διεθνείς μεταφορές "(ΦΕΚ 71/Α/1998), καθορίστηκαν οι 44 τόνοι ως το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος τριαξονικών οχημάτων με κινητήρα με διαξονικό ή τριαξονικό ημιρυμουλκούμενο τα οποία συγκροτούν αρθρωτά οχήματα με πέντε ή έξι άξονες, γαι την περίπτωση συνδυασμένης μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίου ISO 40 ποδών.

Οι όροι και οι προϋποθέσεις για τις Συνδυασμένες Μεταφορές καθορίζονται με το Π.Δ. 431/95 (ΦΕΚ 245/Α/24.11.95) το οποίο αφορά την προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 92/106/ΕΟΚ της 7ης Δεκεμβρίου 1992.

Επομένως 'Ελληνες διεθνομεταφορείς που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα των συνδυασμένων μεταφορών έχουν την δυνατότητα να κυκλοφορήσουν όχημα υατών των προδιαγραφών (μέχρι 44 τόνους) και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπεται από το Π.Δ. 77/1998.

Ο Υπουργός
ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι Βουλευτές του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, της Νέας Δημοκρατίας, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κατέθεσαν στον Πρόεδρο της Βουλής κείμενο διαμαρτυρίας για τις δραματικές εξελίξεις στις τουρκικές φυλακές ύστερα από την εισβολή που πραγματοποιήσαν τουρκικές αστυνομικές δυνάμεις εις βάρος πολιτικών κρατουμένων απεργών πείνας και επισημαίνουν τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης, τα βασανιστήρια στις τουρκικές φυλακές και την περιφρόνηση του καθεστώτος της Τουρ-

κίας στις αρχές του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην αξία της ανθρώπινης ζωής και τους ευρωπαϊκούς δημοκρατικούς θεσμούς και ζητούν από τον Πρόεδρο του ελληνικού

Κοινοβουλίου να καταγγείλει τα ανωτέρω στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2001.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999.

Ο κ. Γκελεστάθης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον Προϋπολογισμό του 2001 μέσα σε μία γενικά γκρίζα ατμόσφαιρα, που βαραίνει και την πολιτική ζωή της χώρας.

Δεν πρόκειται, βέβαια, να αναφερθώ αυτήν την ώρα στα εθνικά θέματα, στα θέματα της παιδείας, στα θέματα της Δημόσιας Διοίκησης, στα θέματα της υγείας, στα οποία η Κυβέρνηση στάθηκε πολιτικά ανίκανη να πραγματοποιήσει τους κατάλληλους χειρισμούς και τις απαιτούμενες ρυθμίσεις. Και δεν πρόκειται να αναφερθώ στα ηθικά θέματα που δημιουργούνται με τη διαπλοκή στην ημερήσια διάταξη, αλλά σε αυτά τα οκτώ λειπτά της ομιλίας μου θα αναφερθώ τηλεγραφικά και επιγραμματικά σε ορισμένα οικονομικά ζητήματα.

Εάν επρόκειτο να βάλουμε έναν τίτλο στη σημερινή συζήτηση, θα έγραφα ότι "οι αριθμοί ευημερούν και οι άνθρωποι δυστυχούν" -εντός εισαγωγικών και με κεφαλαία γράμματα.

Ένα πρωτοφανές, μέγιστο κοινωνικό πρόβλημα είναι η ανεργία. Επτακόσιες πενήντα χιλιάδες περίπου άνθρωποι δεν έχουν εργασία και γνωρίζουμε όλοι μας ότι το γεγονός αυτό έχει σημειωθεί εδώ και επτά, έξι, πέντε, τέσσερα, τρία, δύο, ένα χρόνο. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν καμία προοπτική ότι θα μπορέσουν να βρουν εργασία. Και δεν είναι μόνο το οικονομικό πρόβλημα, αλλά είναι και οι μεγάλες κοινωνικές επιπτώσεις που δημιουργούνται από την ανεργία. Και γνωρίζουμε όλοι μας ότι ο άνεργος, απελπισμένος από τη ζωή θα οδηγηθεί στα ναρκωτικά, θα οδηγηθεί στο έγκλημα και γι' αυτό άλλωστε έχουμε τέτοια μεγάλη εξαρση της εγκληματικότητας το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Έρχονται κάθε μέρα συμπολίτες μας στα πολιτικά μας γραφεία -και πιστεύω σε όλων των Βουλευτών τα γραφεία, όλων των πολιτικών παρατάξεων- και ζητούν να τους βοηθήσουμε να βρουν εργασία. Τι να τους απαντήσουμε, κύριε Πρωθυπουργέ; Πότε πρόκειται να βρουν εργασία οι άνθρωποι αυτοί οι οποίοι εδώ και επτά χρόνια βρίσκονται στην ανεργία; Οι αγρότες, οι κτηνοτρόφοι, οι εργάτες, οι συνταξιούχοι, οι μισθοσυνήρητοι, οι μικρομεσαίοι, δεν διαμαρτύρονται κάθε μέρα για όλα τα θέματα που τους απασχολούν; Δεν έχουμε συνεχείς διαδηλώσεις που διαμαρτύρονται για την εγκατάλειψή τους σε μία μεγάλη ανέχεια που τους μαστιάζει;

Για όλα αυτά τα προβλήματα ο υπό συζήτηση Προϋπολογισμός δεν δίνει απαντήσεις. Και βεβαίως γνωρίζουμε την τακτική της Κυβέρνησης να θέλει με την παραπλάνηση στα συγκεκριμένα θέματα του Προϋπολογισμού να δημιουργεί ψευδείς εντυπώσεις, οι οποίες όμως δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Αντί λοιπόν η Κυβέρνηση να εφαρμόσει ένα πρόγραμμα για να αντιμετωπίσει όλη αυτήν την κατάσταση, την οποία η ίδια έχει δημιουργήσει, αντίθετα παρακολουθούμε να επιδεινώνεται η οικονομική κατάσταση όλων των εργαζόμενων τάξεων του λαού μας.

Για παράδειγμα, η Κυβέρνηση είχε εξαγγείλει φοροελαφρύνσεις, αλλά τελικά αύξησε τη φορολογία, διότι φέτος η κάθε οικογένεια πλήρωσε κατά μέσο όρο διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες δραχμές λιγότερο από ό,τι πρόκειται να πληρώσει του χρόνου. Ήταν περίπου τρία εκατομμύρια είκοσι πέντε χιλιάδες δραχμές ο φόρος που κατέβαλε κατά μέσο όρο η κάθε οικογένεια φέτος και του χρόνου θα κληθεί να καταβάλει τρία εκατομ-

μύρια διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες δραχμές.

Γενικότερα όμως πώς θα βελτιωθεί η κατάσταση, αφού η Κυβέρνηση παρά τις εξαγγελίες της στους καίριους τομείς δεν έκανε τίποτα; Βεβαίως είμαστε όλοι γνώστες ότι δεν έγιναν οι επιβαλλόμενες διαρθρωτικές ενέργειες στο γενικότορο δημόσιο τομέα. Αντίθετα τα ελλείμματα στο δημόσιο τομέα συνεχίστηκαν.

Παράδειγμα η Ολυμπιακή Αεροπορία. Αφού η Κυβέρνηση με τους δύο νόμους που ψήφισε το 1994 και το 1998 στην Εθνική Αντιπροσωπεία διέγραψε περίπου ένα τρισεκατομμύριο δραχμές -τα ελλείμματα της εταιρείας- τώρα παρακολουθούμε ότι έχουμε ένα καινούριο έλλειμμα εβδομήντα πέντε δισεκατομμυρίων δραχμών. Τα ίδια και στον Οργανισμό Σιδηροδρόμων Ελλάδος, τα ίδια και σε όλες τις ΔΕΚΟ.

Με έντεκα νόμους που ψήφισε η Κυβέρνηση στη Βουλή τα τρία τελευταία χρόνια διέγραψε περίπου επτά τρισεκατομμύρια δραχμές ελλείμματα σε δώδεκα δημόσιες επιχειρήσεις και κρατικούς οργανισμούς. Αλλά αντί να εξυγιάνει με τη διαγραφή των ελλειμμάτων αυτών τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς αυτούς, αντίθετα επιδεινώθηκε η κατάστασή τους.

Με τους τελευταίους εβδομήντα νόμους, που ψηφίστηκαν στη Βουλή από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, επεβλήθησαν εκατόν τριάντα (130) διαφορετικοί φόροι, τέλη και εισφορές. Δημιουργήθηκαν ενενήντα εννέα νέα (99) νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ανώνυμες εταιρείες με τη σύσταση οκτώ χιλιάδων πενήντα (8.050) νέων θέσεων τακτικού προσωπικού. Δημιουργήθηκαν εκατόν έξι (106) νέες γενικές διευθύνσεις και εκατόν ενενήντα δύο (192) επιτροπές με χίλια εξακόσια πενήντα (1650) νέα μέλη με παχυλές αμοιβές κατά παρέκκλιση βέβαια του ν. 2470. Μονοποιοήθηκαν δεκαπέντε κατηγορίες εργαζομένων και άνοιξαν δώδεκα νέα "παράθυρα" στο ν. 2190/94 περί προσλήψεων προσωπικού στο δημόσιο.

Πρόκειται για νόμους από τον 2472 έως τον 2702 που περιέχουν εξουσιοδοτήσεις για την έκδοση τριακοσίων πενήντα ενός (351) προεδρικών διαταγμάτων και τετρακοσίων ενενήντα δύο (492) υπουργικών αποφάσεων, για να συνεχίζεται η κομματική εκμετάλλευση του κράτους και του δημόσιου τομέα.

Και αυτός ο Προϋπολογισμός της Κυβέρνησης είναι κατώτερος των περιστάσεων. Είναι η απεικόνιση όλων των αδυναμιών της κυβερνητικής πολιτικής των τελευταίων χρόνων, που έχει ως αποτέλεσμα την αλματώδη αύξηση της ανεργίας, περίπου στο 13%, τη διαρκή φορολογική επιβάρυνση των πολιτών, τη διαρκή αύξηση της σπατάλης του δημοσίου χρήματος, την αναποτελεσματικότητα του κράτους, την έλλειψη περιφερειακής ανάπτυξης, στη μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου σε βάρος των πολλών και εις όφελος των ολίγων μέσω του χρηματιστηρίου.

Η πολιτική αυτή δεν είναι ούτε κοινωνική ούτε αναπτυξιακή, όπως θέλει να την εμφανίζει η Κυβέρνηση των "εκσυγχρονιστών" Υπουργών του Πρωθυπουργού κ. Σημίτη. Αντίθετα πιστεύουμε ότι η κατάσταση αυτή θα επιδεινωθεί περισσότερο και με την εφαρμογή αυτού του Προϋπολογισμού, διότι είναι ένας προϋπολογισμός που περιγράφει "ιδιαίτερα" από Υπουργούς της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη και από διάφορα στελέχη του κυβερνώντος κόμματος.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς δεν μπορούμε να βρεθούμε σύμφωνοι με την ψήφιση του Προϋπολογισμού αυτού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Τσιόκας έχει το λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αποφύγω τον πειρασμό να μη σχολιάσω τρίτη μέρα σήμερα συζήτησης του Προϋπολογισμού ότι η Αντιπολίτευση δεν βρήκε ακόμα να πει μία καλή λέξη για αυτή την εντυπωσιακή προσπάθεια του ελληνικού λαού, ώστε να ολοκληρωθεί επιτυχώς μια δύσκολη πενταετία για τη χώρα με θετικά αποτελέσματα ως προς τις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας και της κοινωνίας.

Συζητάμε σήμερα για έναν Προϋπολογισμό δυναμικό με αναδιανεμητικό χαρακτήρα που ανταποκρίνεται εντυπωσιακά στα μακροοικονομικά του μεγέθη, ικανό να συμβάλει στην πραγμα-

τική σύγκλιση, που αποτελεί τη δικιά μας προοδευτική στόχευση. Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι με την εντυπωσιακή προσφορά της ελληνικής κοινωνίας το ΠΑΣΟΚ συνέβαλε ώστε να υπάρξει ένα εντυπωσιακό πακέτο πόρων και στα πλεονάσματα και στις φοροαπαλλαγές και στις κατευθύνσεις αξιοποίησης του Προϋπολογισμού και στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και στην αγροτική πτυχή "Ατζέντα 2000".

Είναι προφανές πλέον ότι το κρίσιμο ερώτημα που ενδιαφέρει την ελληνική κοινωνία και τη λαϊκή πλειοψηφία είναι το εξής: Με ποιες πολιτικές, ποιες κοινωνικές ιεραρχήσεις θα αξιοποιηθούν καλύτερα οι πόροι και για ποιους. Οι δυνατότητες αυτές δηλαδή, που διαμορφώσαμε στο πρόσφατο παρελθόν.

Οι συντηρητικές απόψεις δεν θέλουν να μιλήσουν γι' αυτά. Επί δύο μέρες στη Βουλή συζητάμε για οτιδήποτε άλλο εκτός από αυτό το σκληρό αλλά ουσιαστικό ερώτημα. Οδηγούμαστε σε μία αντιπαράθεση διαχείρισης αριθμού και ρυθμού υλοποίησης έργων, μία αντιπαράθεση βολική για τις δυνάμεις του συντηρητισμού.

Με άλλα λόγια σήμερα μέσα απ' αυτόν το διάλογο φαίνεται καθαρά ότι ο συντηρητισμός θέλει να υποκρύψει ότι το βασικό του ζητούμενο και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη είναι η πίεση προς τις Κυβερνήσεις για άκριτη προσαρμογή στους κανόνες της αθέμιτης αγοράς, γεγονός που επιφέρει τεράστιες επιπτώσεις στους εργαζόμενους.

Πιέζει με την κριτική του ο συντηρητισμός την Κυβέρνηση για να επισπεύσει δήθεν τις διαρθρωτικές αλλαγές, εννοεί στην πράξη μια όπως-όπως εκποίηση και αποφεύγει να μιλήσει για πολιτικές και ρυθμίσεις που χρειάζονται, προκειμένου να επιβληθεί η κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

Ποιος θα τα ρυθμίσει όλα αυτά; Ο αυτόματος πιλότος; Και σε βάρος ποιων; Να, πού είναι η δική μας διαφορά, να πού βρίσκεται ο πυρήνας της δικής μας πρότασης.

Κατακεραυνώνει ο συντηρητισμός το σπάταλο και αναποτελεσματικό κράτος και υποκρύπτει ότι τώρα, ακόμα και στα συντηρητικά πολιτικά συστήματα ανακαλύπτουν ότι ο κύριος υπερασπιστής των λαϊκών συμφερόντων είναι το ευέλικτο, αποκεντρωμένο και αποτελεσματικό κράτος.

Αλλά πώς μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη με αλληλεγγύη για όλους, χωρίς περιφερειακή αποκέντρωση και αποσυγκέντρωση; Με Δημόσια Διοίκηση αδύναμη, περιορισμένη, τροχονόμο των αναγκών των ισχυρών; Γι' αυτό ο συντηρητισμός σε όλες τις αποφάσεις αποκέντρωσης και αποσυγκέντρωσης καταφεύγει;

Είναι προφανές ότι τώρα είναι η ώρα των προοδευτικών πολιτικών. Τώρα είναι η ώρα για πολιτικές που στοχεύουν στην πραγματική σύγκλιση. Αυτό ψήφισε ο ελληνικός λαός, αυτό ζήτησε, αυτό υλοποιεί και πρέπει να υλοποιήσει η Κυβέρνηση. Έχουμε τα δεδομένα. Αναγνωρίζουμε ότι σ' αυτήν την επιτυχή πορεία σύγκλισης υπήρξαν δυνάμεις που συμπιέστηκαν περισσότερα. Αναγνωρίζουμε ότι στην πορεία εφαρμογής του σταθεροποιητικού προγράμματος υπήρξε κερδοφορία σε ορισμένους τομείς. Γι' αυτό και πρέπει, με πολιτικές αναδιανομής που τολμούμε στον Προϋπολογισμό, να κάνουμε ακόμα πιο ωφέλιμη αυτήν την κερδοφορία υπέρ του κοινωνικού συνόλου.

Γι' αυτό λέμε ξεκάθαρα ότι ο νέος Προϋπολογισμός είναι ένα πάρα πολύ καλό εργαλείο, αλλά δεν σημαίνει αυτόματα ότι θα επέλθει και θετικό αποτέλεσμα για ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, αν δεν συνδυαστεί με πολιτικές που έχουν στόχο την αύξηση του δείκτη ανάπτυξης στο 5%, τη διεύρυνση της παραγωγικής βάσης, την ενίσχυση της καινοτομίας, να συνδυαστεί δηλαδή αυτός ο Προϋπολογισμός με πολιτικές απασχόλησης, συνοχής και αλληλεγγύης.

Εμείς μιλάμε τώρα για την ανάγκη να υπάρξει τόνωση της ζήτησης και αύξηση της αγοραστικής δύναμης και το εμπεριέχουμε στον Προϋπολογισμό. Εμείς μιλάμε για την ανάγκη να υπάρξει ενίσχυση των εξαγωγών και της ανταγωνιστικότητας. Εμείς μιλάμε για την ανάγκη να αντιμετωπιστεί η ανεργία με μείωση του χρόνου εργασίας, χωρίς μείωση αποδοχών. Εμείς κατοχυρώνουμε πόρους αυξημένους για πολιτικές κοινωνικής συνοχής, όπως είναι η υγεία, η παιδεία και ο πολιτισμός.

Αυτές είναι οι προτεραιότητες μιας προοδευτικής πολιτικής. Αυτό πρέπει να είναι το δικό μας χρώμα, γιατί πάνω απ' όλα ανα-

γνωρίζουμε ότι για να υπάρξει ισχυρή κοινωνία, ισχυρός πολίτης, πρέπει πρώτα να οικοδομηθεί η βάση της ολοκλήρωσης της περιφερειακής ανάπτυξης. Γιατί θεωρούμε ότι η περιφερειακή ανάπτυξη είναι το μέλλον μιας δίκαιης κοινωνίας.

Είναι φανερό ότι για την ελληνική κοινωνία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι διαφορετικό το ζητούμενο, απ' ό,τι του συντηρητισμού. Για μας τους προοδευτικούς πολίτες η πολιτική δεν θέλουμε να επηρεαστεί από ένα αρνητικό κλίμα που πολλαπλασιάζουν τα οικονομικά κέντρα εξουσίας, για να διαμορφώσουν τις εξελίξεις προς όφελός τους. Γιατί ξέρουμε ότι, όταν οι ανάγκες της κοινωνίας καλύπτονται από πολιτικές, τότε δεν χωράνε εγχειρήματα κορυφής που επιδιώκει ο συντηρητισμός.

Η δική μας συμβολή και σε ορισμένες περιπτώσεις η κριτική μας παρατήρηση επιδιώκει να λειτουργήσει ενισχυτικά σε κάθε προσπάθεια της Κυβέρνησης, για να γίνουν θετικά τα αποτελέσματα της οικονομικής ανάπτυξης προς όλους τους Έλληνες και ιδιαίτερα προς την περιφέρεια.

Για παράδειγμα, δεν θα έπρεπε ολόκληρο το ελληνικό Κοινοβούλιο να συναντήσει θετική αποδοχή στη δέσμευση της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού ότι θα μεταφερθεί το 70% των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στην περιφέρεια; Εμείς δεν πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτό το δεδομένο, ώστε να δοθεί η ευκαιρία σε εμάς να πάμε ένα βήμα ακόμα μπροστά στην εξέλιξη, να διεκδικήσουμε και να προτείνουμε, να πιέσουμε με πολιτικές και θεσμούς, ώστε οι πόροι και οι αρμοδιότητες να γίνουν τοπική υπόθεση και όχι μόνο υπόθεση των Υπουργείων και της κεντρικής διοίκησης;

Νομίζω ότι είναι τώρα η ώρα να τολμήσουμε ένα χρώμα στις πολιτικές μας και αυτές τις δυνατότητες τις δίνει ο προϋπολογισμός. Είναι φανερό ότι ο τομέας της περιφερειακής ανάπτυξης και της αγροτικής ανάπτυξης αποτελούν δύο κρίσιμα στοιχεία της υλοποίησης αυτού του Προϋπολογισμού, που αγωνιά να δει να υλοποιείται ολόκληρη η ελληνική περιφέρεια.

Είναι προφανές ότι για μας, για το ΠΑΣΟΚ η στήριξη της αγροτικής οικονομίας πρέπει να γίνει βασική συνιστώσα ενός ευρύτερου σχεδίου περιφερειακής ανάπτυξης με αποκέντρωση των διοικητικών αρμοδιοτήτων, με πολύπλευρη ανάπτυξη της υπαίθρου, με ανασυγκρότηση των συνεταιρισμών, με τη μείωση του κόστους, με τη στήριξη βασικών προϊόντων.

Η νέα περίοδος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι είναι μία κατ' εξοχήν πολιτική περίοδος. Οι πολιτικές τις οποίες καλούμαστε να υλοποιήσουμε δεν είναι εύκολο εγχείρημα. Προϋποθέτουν πολιτικές και κοινωνικές συγκλίσεις, ιδιαίτερα μάλιστα όταν την ίδια περίοδο ο συντηρισμός επιχειρεί να διαμορφώσει ένα νέο περιβάλλον κοιμμένο και ραμμένο στα μέτρα του.

Είμαι βέβαιος ότι υπάρχουν οι δυνάμεις που θέλουν αυτή την πορεία, την προοδευτική πορεία. Είναι πλειοψηφικές και εκφράστηκαν στις πρόσφατες εκλογές. Το νέο αναπτυξιακό και κοινωνικό πρότυπο που προτείνουμε έχει σαν κέντρο τον πολίτη, τον άνθρωπο, την ισχυρή κοινωνία. Γι' αυτό στηρίζουμε τον Προϋπολογισμό, γι' αυτό ψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ακούω πολύ συχνά τον τελευταίο καιρό τοποθετήσεις και αναλύσεις, όπως αυτή την οποία έκανε ο μόλις κατελθών από το Βήμα συνάδελφος, περί συντηρητικών και προοδευτικών. Νομίζω ότι χρειάζεται να δοθεί μία και καλή μια οριστική απάντηση. Αν με τον όρο "συντήρηση" εννοείτε ότι εμείς προστατεύουμε αρχές και αξίες, αποδεχόμεθα αυτόν τον χαρακτηρισμό και θέλω να σας σημειώσω ότι το μέλλον σ' αυτόν τον αιώνα θα είναι ακριβώς για εκείνους που υποστηρίζουν, διακατέχονται και έχουν και αρχές και αξίες.

Σε ό,τι αφορά όμως εσάς που βάζετε την ταμπέλα του προοδευτισμού, μάλλον άλλη ταμπέλα έχετε και άλλο εμπόρευμα πουλάτε. Και αυτό είναι τόσο φανερό για κάθε έναν πολίτη που σας έχει στηρίξει, γιατί για άλλα πράγματα σας έφερε στην Κυβέρνηση και άλλα βλέπει να κάνετε και κύρια να αντιγράφετε προγράμματα δικά μας, που δεν τα πιστεύετε και μάλιστα τα

εφαρμόζετε κατά τρόπο ανεπιτυχή, λανθασμένο και γι' αυτό έχετε και αυτά τα αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που συζητούμε δεν είναι ένα ψυχρό κείμενο αριθμών, αλλά είναι το άθροισμα της φιλοσοφίας της Κυβέρνησης για το πώς θα διοικήσει τη χώρα, ποιες προτεραιότητες έχει και ποιοι είναι οι στόχοι της. Είναι πάνω από όλα απόδειξη για το πώς θα αντιμετωπίσει τα μεγάλα προβλήματα της χώρας, τουλάχιστον όπως τα αντιλαμβάνεται η ίδια.

Μας είπε ο Πρωθυπουργός ότι έχει αντίληψη γι' αυτά τα προβλήματα και ποια είναι αυτά τα προβλήματα. Τι μας είπε, κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο καιρό από αυτή τη θέση που κάθονταν αυτήν την ώρα οι Υπουργοί; "Αυτή είναι η Ελλάδα". Μια τοποθέτηση, μια φράση που επιεικώς θα έλεγα ότι είναι περιφρονητική και για τη χώρα και για τους πολίτες και για τις θυσίες που καταβάλλουν. Αυτή όμως η Κυβέρνηση με τέτοιες τοποθετήσεις προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα.

Πράγματι, κύριοι συνάδελφοι, η φράση είναι αφοπλιστική. Δείχνει ανθρώπους, δείχνει την Κυβέρνησή τους, η οποία έχει παραδώσει όλες τις προσπάθειές της και έχει παραδοθεί στη μοίρα της.

Για μας, για ολόκληρο τον ελληνικό λαό, δεν είναι αυτή η Ελλάδα την οποία ομολόγησε πριν από λίγες ημέρες ο Πρωθυπουργός. Δεν μπορεί να είναι η Ελλάδα της ανεργίας, η Ελλάδα των εξακοσίων χιλιάδων ανέργων από τους οποίους οι περισσότεροι είναι γυναίκες και νέοι.

Μας δείχνει μέσα από αυτόν τον Προϋπολογισμό εικονικούς αριθμούς, εικονικές προσπάθειες που δεν μπορούν να ωριοποιηθούν το τραγικότερο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας. Η λατρεία για τους αριθμούς από αυτήν την Κυβέρνηση έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Φαίνεται ότι γι' αυτήν την Κυβέρνηση έχουν πολύ μεγαλύτερη σημασία οι αριθμοί και όχι οι άνθρωποι. Και μάλιστα αυτό προέρχεται από εκείνους, οι οποίοι θέλουν να αυτομασκαλούνται εκτός από προοδευτικοί ότι είναι και σοσιαλιστές.

Διαχειρίζονται, όμως, κύριοι συνάδελφοι, τις υποθέσεις της χώρας, όπως μια πολυεθνική επιχείρηση σε μια ξένη χώρα, η οποία προσπαθεί να αυξήσει τα κέρδη της μειώνοντας το εργατικό δυναμικό. Αυτή είναι η ταμπέλα, την οποία μπορεί να δώσει κανείς στον Προϋπολογισμό σας και στις προσπάθειες που κάνετε σ' αυτόν τον τομέα.

Δεν μπορεί όμως επίσης να είναι αυτή η Ελλάδα της παιδείας. Και δεν μπορεί να είναι η Ελλάδα της παιδείας, αφού κάθε μεταρρύθμιση που γίνεται από τις κυβερνήσεις και τους αλλεπάλληλους Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ είναι χειρότερη από την προηγούμενη, που εξαντλεί τους νέους σε αποστήθιση άχρηστων γνώσεων, γιγαντώνει την παραπαιδεία και αυξάνει την υστέρηση της γνώσης τους απέναντι στους νέους της υπόλοιπης Ευρώπης.

Έχει αποδειχθεί από έρευνες που έχουν γίνει ότι κάθε ελληνική οικογένεια, που έχει παιδιά στο γυμνάσιο και στο λύκειο, επιβαρύνεται με ενάμισι εκατομμύριο το χρόνο για δαπάνες σε φροντιστήρια, για το σχολείο, για ξένες γλώσσες. Αυτή είναι η δωρεάν παιδεία που προσφέρετε στον ελληνικό λαό; Το αντίθετο ακριβώς είναι. Αυτό είναι μια πανάκριβη κοροϊδία. Όποιος δεν έχει μεγάλο εισόδημα -και αυτοί είναι οι πολλοί- το παιδί του δεν μπορεί να πάει σε φροντιστήριο, δεν μπορεί να πάει σε ιδιωτικό σχολείο, δεν μπορεί να πάει στο εξωτερικό.

Θέλω δε, κύριοι συνάδελφοι, να μου επιτρέψετε με αυτήν την ευκαιρία να πω τούτο στην Εθνική Αντιπροσωπεία: Επί συντηρητικών κυβερνήσεων η δημόσια παιδεία ήταν ο χώρος με τον οποίον οι νέοι έσπαγαν τους κοινωνικούς και οικονομικούς φραγμούς για να μπορεί το παιδί του αγρότη, του εργάτη, του υπάλληλου και του συνταξιούχου να φεύγει από την αγροτική περιφέρεια, να έρχεται να γίνεται δικηγόρος, γιατρός, βουλευτής, Υπουργός, επιστήμονας. Κοιταχτείτε μεταξύ σας για να δείτε σε πόσους το δημόσιο σχολείο έδωσε αυτήν τη δυνατότητα, μεταξύ των οποίων και πολλοί απ' αυτούς που κάθονται στα υπουργικά έδρανα και πρώτος ο κύριος Πρωθυπουργό που έσπαγε πολιτικούς φραγμούς. Κοιτάξτε σήμερα και αναλογιστείτε μεταξύ σας πόσα Ελληνόπουλα απ' αυτές τις κοινωνικές ομάδες που

σας είπα έχουν τη δυνατότητα μέσω της δημόσιας παιδείας να σπάσουν οικονομικούς και κοινωνικούς φραγμούς.

Ακόμα, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να είναι αυτή η Ελλάδα των τριτοκοσμικών υπηρεσιών υγείας, όπου όλοι οι κυβερνητικοί παράγοντες αναγνωρίζουν ότι η υγεία ασθενεί και κανείς δεν παίρνει μια σοβαρή πρωτοβουλία θεραπείας. Και εδώ πλέον αναφύονται τα κατεστημένα συμφέροντα.

Δεν μπορεί να είναι αυτή η Ελλάδα, η Ελλάδα της ανασφάλειας, της ανασφάλειας του πολίτη σε πόλεις και χωριά. Ένα ανίκανο και διεφθαρμένο κράτος δεν μπορεί να σταθεί όρθιο απέναντι στους εσωτερικούς και εξωτερικούς εχθρούς. Γι' αυτό γίναμε το κράτος της κατεστημένης διαφθοράς.

Δεν μπορεί να είναι αυτή η Ελλάδα, η Ελλάδα της εγκατάλειψης της περιφέρειας, του ανοιχτού πολέμου της κυβερνήσεως με τους αγρότες. Δεν μπορούν -φαίνεται ότι αυτοί είναι οι άνθρωποι που δεν καταλαβαίνουν τι σημαίνει αγρότης- να παίρνουν αποφάσεις ή ακόμα χειρότερο να μην παίρνουν καθόλου αποφάσεις για θέματα που έχουν κρίσιμη σημασία για την ελληνική περιφέρεια. Έχω πει και με άλλη ευκαιρία σ' αυτήν την Αίθουσα ότι, αν πεθάνει η ελληνική περιφέρεια, αν γονατίσει η ελληνική περιφέρεια, θα πεθάνει, θα γονατίσει η Ελλάδα.

Δεν μπορεί να είναι η Ελλάδα δύο πολυεδομικά συγκροτήματα. Δεν μπορεί να είναι η Ελλάδα μια ακατοίκητη ανασφάλης και εγκαταλελειμμένη περιφέρεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού δεν μπορεί να είναι αυτή η Ελλάδα που σας ανέφερα, δεν μπορεί να είναι αυτή η Κυβέρνηση της Ελλάδας. Η Κυβέρνηση αυτή μπορεί να επικαλείται το τεκμήριο της νομιμότητας των εκλογών της 9ης Απριλίου. Δεν έχει όμως το τεκμήριο της εθνικής χρησιμότητας. Δεν εργάζεται. Δεν μπορεί ή δεν θέλει να εργαστεί για το συμφέρον του λαού και του έθνους. Και φυσικά δεν μπορεί να παραμείνει για πολύ καιρό πλέον αυτή η Κυβέρνηση, γιατί έχει παύσει να κυβερνά το λαό. Αυτή είναι η σημερινή Κυβέρνηση της Ελλάδας. Για μας και πιστεύω για τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, δεν του πρέπει αυτή η Κυβέρνηση. Και δύο πράγματα πρέπει να γίνουν. Ή να αλλάξει ή να φύγει. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η κ. Σχοινάρη έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Σιούφας μίλησε για ταμπέλες και εμπορεύματα. Εγώ θα έλεγα για ιδεολογίες και πολιτικές προτάσεις, οι οποίες όμως κρίνονται από την ελληνική κοινωνία, που έδωσε το δικό της μήνυμα στις εκλογές του Απριλίου.

Όλοι γνωρίζουμε ότι στον 21ο αιώνα, ιδιαίτερα μάλιστα μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ, η χώρα μας καλείται να αντιμετωπίσει μια σειρά από προκλήσεις, στις οποίες δεν έχει περιθώρια να μην επιτύχει, γεγονός που πέραν των άλλων καθιστά την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη κύριο μέλημα. Συνεπώς, αν δεν γίνουν ουσιαστικά και βιώσιμα βήματα στο πεδίο αυτό, οι επιπτώσεις σε όρους οικονομικής ανάπτυξης, κοινωνικών ανισορροπιών και περιφερειακής ανάπτυξης θα είναι πάρα πολύ σοβαρές. Έτσι επιβάλλεται να ακολουθηθεί μια πολιτική που να οδηγεί στην πραγματική σύγκλιση των διαφορετικών επιπέδων κέντρου και περιφερειών της χώρας.

Ειδικότερα στον κοινωνικό τομέα τίθενται νέοι όροι ανταγωνισμού, οι οποίοι καθιστούν πιο σύνθετη την πολιτική βελτίωσης των παρεχόμενων υπηρεσιών, ενώ μείζον θέμα αποτελεί η απόκτηση νέων γνώσεων και επαγγελματικών δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού. Επίσης η χώρα μας έχει να αντιμετωπίσει το άνοιγμα του ανταγωνισμού στον αγροτικό τομέα αλλά και τις πιέσεις στη βιομηχανία και τις υπηρεσίες ιδιαίτερα σ' αυτές που συνδέονται με χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες και νέες τεχνολογίες.

Ειδικά στον αγροτικό τομέα θέλω να τονίσω την ισχυρότατη εξάρτηση μεγάλου αριθμού γεωργικών εκμεταλλεύσεων από κρατικές και κοινοτικές ενισχύσεις, αλλά και τις απώλειες αγορών για αρκετές κατηγορίες γεωργικών προϊόντων, γεγονός που περιορίζει τη συνεισφορά του πρωτογενή τομέα στην αύξηση της παραγωγικότητας της ελληνικής οικονομίας, ενώ δεν έχει ανακοπεί η βαθμιαία γήρανση του ενεργού αγροτικού

πληθυσμού αλλά και η πληθυσμιακή αποδυνάμωση των ορεινών και απομακρυσμένων περιοχών.

Σε ό,τι αφορά τώρα στο περιβάλλον -ένα πραγματικά κρίσιμο και ευαίσθητο απ' όλες τις πλευρές θέμα- οφείλω να τονίσω ότι η ανάπτυξη γενικά ασκεί σ' αυτό έντονες πιέσεις. Συνεπώς η προστασία του είναι πλέον υποχρέωση πολιτείας και πολιτών και μια πιθανή υποτίμηση της έννοιας αυτής θα δημιουργήσει σοβαρούς κινδύνους για μας αλλά και για τις επόμενες γενιές. Ακόμη, η ανάδειξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς αλλά και τη σύγχρονης πολιτιστικής δημιουργίας πρέπει να αποτελέσουν στόχο και πόλο έλξης επισκεπτών, επιχειρηματικών κεφαλαίων και στελεχών αλλά και το εισιτήριο συμμετοχής στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Η οργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και η Πολιτιστική Ολυμπιάδα αποτελούν μια άριστη ευκαιρία εξυπηρέτησης αυτού του στόχου.

Όλα τα παραπάνω η Κυβέρνηση τα γνωρίζει, γι' αυτό έχει συγκεκριμένους στόχους. Η Ελλάδα έχει στόχους. Έχει εθνική αναπτυξιακή πολιτική για τα προσεχή χρόνια με κοινωνικό ταυτόχρονα πρόσωπο μια και επίκεντρο των πολιτικών της είναι ο άνθρωπος και προτεραιότητά της εκτός των άλλων είναι η τόνωση της απασχόλησης, η καταπολέμηση της ανεργίας, η προστασία των οικονομικά και κοινωνικά ασθενέστερων συνανθρώπων μας, η συνέχιση της προσπάθειας μείωσης των περιφερειακών ανισοτήτων, η αύξηση της αποτελεσματικότητας στη λειτουργία του δημόσιου τομέα, η συνεχής βελτίωση της ποιότητας και η αύξηση της ποσότητας των υπηρεσιών που προσφέρει το εκπαιδευτικό σύστημα, προκειμένου να αναβαθμιστεί το περιεχόμενο του σχολείου, ώστε αυτό να μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες της σημερινής κοινωνίας και της νέας γενιάς. Επίσης, η εμμονή στις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης, της προστασίας του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων, η επανένταξη των ορεινών περιοχών και του νησιώτικου χώρου στο εθνικό παραγωγικό σύστημα ώστε να αποφευχθεί η περιθωριοποίησή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σταθώ λίγο στη σημασία που δίνει η Κυβέρνηση και ο Πρόεδρός της, το ΠΑΣΟΚ συνολικά, με την πρότασή του στο κοινωνικό κράτος και να τονίσω ότιπρακτολουμε με μεγάλη προσοχή κι έχει πάρει συγκεκριμένα μέτρα για τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες που βρίσκονται στην πρώτη σειρά των προτεραιοτήτων τους.

Ειδικότερα: Αυξήθηκε το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης των συνταξιούχων, το γνωστό ΕΚΑΣ, από το Γενάρη του 2000 κατά 17% ενώ το 2001 κατά 30%.

Αυξήθηκαν οι συντάξεις του ΟΓΑ από το Γενάρη του 2000 στο ποσό των σαράντα τριών χιλιάδων (43.000) δραχμών και από το 2001 αυξάνονται κατά πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές. Μπορεί να μην είναι οι συντάξεις που όλοι θέλουμε και αξίζουν οι συνταξιούχοι αγρότες μας, είναι όμως μία σημαντική ανάσα με βάση τις οικονομικές δυνατότητες της χώρας μας και αυτό θα πρέπει να το αναγνωρίσουμε.

Αυξήθηκε το επίδομα των ατόμων με ειδικές ανάγκες από το Γενάρη του 2000 κατά 5% και από τον Ιούλιο του 2000 κατά 7%.

Αυξήθηκε το διατροφικό επίδομα των νεφροπαθών από το Γενάρη του 2000 κατά 50% και από τον Ιούλιο του 2001 αυξάνεται κατά 35%.

Αυξήθηκε το Γενάρη του 2000 το επίδομα τακτικής ανεργίας κατά 10% φθάνοντας τις εξήντα έξι χιλιάδες (66.000) δραχμές. Αυξήθηκε από το Γενάρη του 2000 το αφορολόγητο ποσό σε όλους τους χαμηλόμισθους.

Επεκτάθηκε σε τρεις χιλιάδες περίπου σχολεία ο θεσμός του ολοήμερου νηπιαγωγείου και των δημοτικών σχολείων διευρυμένου ωραρίου, θεσμός που στηρίζει τους εργαζόμενους γονείς και δίνει απάντηση στο τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν.

Η θετική πλευρά του μέτρου αυτού φαίνεται καθαρά από τις πρόσφατες στατιστικές που δείχνουν αύξηση στη διαδρομή των μαθητών από τα ιδιωτικά προς τα δημόσια σχολεία στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Είναι, λοιπόν, βέβαιο ότι το κράτος δείχνει έμπρακτα το ενδιαφέρον του ιδιαίτερα στις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες και αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι συνολικά οι κοι-

νωνικές δαπάνες σε ποσοστό επί του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος αυξήθηκαν από 22,3% το 1993 σε 24,3% το 1998. Σήμερα μία στις τέσσερις δραχμές που παράγουμε διατίθεται για κοινωνική προστασία, ενώ την περίοδο 2000-2004 το σύνολό τους θα φθάσει σε σαράντα πέντε τρισεκατομμύρια (45.000.000.000.000) δραχμές.

Ο Προϋπολογισμός που καλούμαστε να ψηφίσουμε στηρίζει όλες τις προτεραιότητες και τους στόχους που προηγούμενα ανέφερα. Και θα μου επιτρέψετε να δώσω τρία ακόμη παραδείγματα πάνω σε αυτό.

Στον τομέα της εκπαίδευσης διατίθενται 230,4 δισεκατομμύρια έναντι 224,8 το 2000 και αφορούν το πρόγραμμα "Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση", στηρίζουν δε δράσεις και θεσμούς που συνεισφέρουν στη διαδικασία της μάθησης και έτσι σταδιακά αλλά σταθερά οδηγούμαστε στη μετατροπή του σχολείου σε χώρο αναζήτησης της γνώσης και ανταλλαγής ιδεών.

Προϋπόθεση γι' αυτό αποτελεί η ενημέρωση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών μας, οι οποίοι αποτελούν την ψυχή του εκπαιδευτικού συστήματος, η αξιοποίηση των πολυμέσων και της πληροφορικής τόσο από τους εκπαιδευτικούς όσο και από τους μαθητές, η βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος με τη δημιουργία της απαραίτητης υποδομής για όλα τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας και μέχρι την πιο απομακρυσμένη γωνιά της ελληνικής περιφέρειας.

Στον τομέα της κατάρτισης διατίθενται ενενήντα πέντε δισεκατομμύρια (95.000.000.000) έναντι πενήντα ενός δισεκατομμυρίων (51.000.000.000) δραχμών, ποσοστό αύξησης 85%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας διατίθενται εκατόν είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (125.000.000.000) έναντι εκατόν δεκαέξι δισεκατομμυρίων (116.000.000.000) δραχμών την προηγούμενη χρονιά και αφορούν δαπάνες για νέες νοσοκομειακές μονάδες.

Το όραμα για τη διατηρησιμότητα της ισχυρής Ελλάδας που είναι το όραμα της Κυβέρνησης -του Προέδρου της Κώστα Σημίτη- του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας, αποτυπώνεται στον κρατικό Προϋπολογισμό του 2001. Είναι μια πρόταση για την Ελλάδα του μέλλοντος. Στηρίζεται στο υστέρημα και στις θυσίες του ελληνικού λαού που αξιοποιούνται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, ο οποίος προσδοκά πολλά και το αξίζει εξάλλου.

Αυτός ο Προϋπολογισμός, λοιπόν, με βάση τα επιτεύγματα, τις συγκυρίες αλλά και τις δυνατότητες της χώρας μας, δίδει απάντηση θετική και δημιουργεί βάσιμες προσδοκίες για μια ακόμα καλύτερη και αποδοτικότερη πορεία προς το μέλλον.

Με αυτές τις σκέψεις και με τη βεβαιότητα της επιτυχίας του, ψηφίζω τον Προϋπολογισμό για το 2001.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Η κ. Ξηροτύρη-Αι-κατερινάρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη δέσμευση που έχει η Ελλάδα απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να υποβάλει το πρόγραμμα οικονομικής σταθεροποίησης στα πλαίσια μιας ενιαίας έκφρασης της οικονομικής πολιτικής σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και με την αβεβαιότητα της πορείας της ισοτιμίας του δολαρίου, της τιμής του πετρελαίου, καταρτίστηκε ο κρατικός Προϋπολογισμός.

Με την ένταξη της χώρας στη Ζώνη του ευρώ κρίσιμη μεταβλητή στη δημοσιονομική πολιτική της Κυβέρνησης παραμένει το δημόσιο χρέος, που θα αφορά ένα σημαντικό μέρος των δημόσιων εσόδων, προοιωνίζοντας έτσι τη συνέχιση της ανεπαρκούς χρηματοδότησης για την απασχόληση, για μια ανθεκτική οικονομία, για τη μείωση των κοινωνικών και περιθωριακών ανισοτήτων.

Γι' αυτό ο Προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα χρησιμοποιεί έντεχνα έως πλασματικά τους αριθμούς, ενώ στερείται ουσιαστικής πολιτικής και ιδιαίτερα κοινωνικής πολιτικής. Μπορεί

να παρουσιάζεται εδώ ως λιγότερο σκληρός προς τις ασθενέστερες τάξεις απ' ό,τι τις προηγούμενες χρονιές, εξακολουθεί όμως να έχει μορφή ελεημοσύνης προς τους εργαζόμενους, προς τους συνταξιούχους, προς τους άνεργους. Συνεχίζει να ευνοεί τη συσσώρευση πλούτου χωρίς έλεγχο στις επενδύσεις της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, χωρίς εθνικό και περιφερειακό σχεδιασμό, ισόρροπη ανάπτυξη που θα δημιουργεί θέσεις εργασίας. Γιατί δεν δημιουργήθηκαν και θέσεις εργασίας και ούτε κατατίθεται τίποτα εδώ ουσιαστικό ότι θα δημιουργηθούν αυτές οι θέσεις εργασίας. Απλώς ευχολόγια ακούγονται συνεχώς.

Το τεχνικό πλεόνασμα, η ατεκμηρίωτη αισιοδοξία δεν μπορούν να κρύψουν τα πραγματικά κοινωνικά ελλείμματα και δεν μας πείθουν ότι θα επιτευχθούν ποτέ αυτές οι περιβόητες διαρθρωτικές αλλαγές.

Αυτός ο Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας προσγειώνει και πάλι στην πραγματικότητα. Ότι δηλαδή το Π.Α.Σ.Ο.Κ., κατ' επίφαση σοσιαλδημοκρατικό σχήμα, βρίσκεται σε πλήρη αδυναμία ακόμη και για τις πιο ήπιες μεταρρυθμίσεις, για τις πιο απλές διαμεσολαβήσεις μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας, για την αξιοποίηση έστω των σημαντικών κονδυλίων από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ειδικότερα για το τελευταίο, που συναρτάται άμεσα με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, προβλέπεται να ενταθεί το πρόβλημα τόσο για τις εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και για την κατανομή αυτών ισόρροπα και εν τέλει για την ανακούφιση των εργαζομένων της χώρας.

Αν λάβουμε υπόψη ότι οι όροι χορήγησης των κεφαλαίων από την Ευρωπαϊκή Ένωση γίνονται αυστηρότεροι, ενώ η οργάνωση της χώρας για το σχεδιασμό και την υλοποίηση και την απορρόφηση αυτών υπερβολικά υστερεί και περιπλέκεται ακόμη περισσότερο με το τελευταίο νομοσχέδιο για τη διαχείριση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ο Προϋπολογισμός αυτός τίθεται ακόμη περισσότερο εν αμφιβολώ.

Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν έχει εγκριθεί ακόμη, κανένα από τα δεκατρία περιφερειακά και τα έντεκα τομεακά προγράμματα. Τίθεται λοιπόν σε κίνδυνο και η αναδρομική επιλεξιμότητα έγκρισης δράσεων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Προβλέπεται ότι η απορροφητικότητα θα ανέλθει στο 79% του συνολικού κόστους. Για τις κοινοτικές πρωτοβουλίες προβλέπεται απορροφητικότητα 95% της δημόσιας δαπάνης. Η εκτίμησή μας είναι ότι οι προβλέψεις αυτές είναι υπεραισιόδοξες και η Κυβέρνηση λόγω δικών της ευθυνών γνωρίζει πολύ καλά ότι δεν θα το πετύχει.

Προσθετικά, στην ίδια την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού αναφέρεται ότι οι απολαβές από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα μειωθούν κατά 2,6% λόγω της μη καταβολής των προκαταβολών.

Ας δούμε όμως πέρα από τη λογιστική διάσταση τα πραγματικά προβλήματα που είχαμε κατά την εφαρμογή του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και τι θα κάνουμε επιτέλους για να αξιοποιήσουμε καλύτερα το μεγάλο πακέτο του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Επισημάνθηκαν και για το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο και συνεχίζονται όμως μια σειρά από προβλήματα που έχουν βλάψει την αποτελεσματικότητα των διαρθρωτικών ταμείων, δηλαδή που αποτελούν εμπόδιο τόσο για την έγκαιρη απορρόφηση όσο και για την αποτελεσματική χρήση των πόρων. Σε επίπεδο Βρυξελλών αλλά και σε εθνικό επίπεδο φορείς ή και ομάδες συμφερόντων ασκούν πιέσεις. Οι πόροι κατευθύνονται περισσότερο με πολιτικά και λιγότερο με οικονομικά και κοινωνικά κριτήρια. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι κοινοτικές εισροές και οι συμπληρωματικές αυτών από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων να έχουν πολύ περιορισμένα αποτελέσματα στην ανάπτυξη και κυρίως στην απασχόληση και κατ' επέκταση στη διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής και την επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης.

Τα παραπάνω προβλήματα όχι μόνο δεν έχουν επιλυθεί, αλλά διαρκώς διογκώνονται.

Τα προγράμματα των διαρθρωτικών ταμείων μέσω της εισροής πόρων και εν τέλει του προγράμματος δημοσίων επενδύσε-

ων θα έπρεπε να είναι εργαλεία άμεσης πολιτικής και διορθωτικής παρέμβασης, που σε συνδυασμό με τη χρήση των εθνικών πόρων να δημιουργήσουν συνθήκες ενδογενούς ανάπτυξης με τη βελτίωση των παραγωγικών δυνατοτήτων της οικονομίας και να προωθήσουν την κοινωνική συνοχή.

Με κυρίαρχο για μας δεδομένο το πρόβλημα της ανεργίας και της ισόρροπης ανάπτυξης, οι πόροι των εθνικών και κοινοτικών προγραμμάτων, τόσο στην αρχή τους, δηλαδή το 2000 και το 2001 της διαχείρισης, όσο και μέχρι το τέλος του 2006 θα πρέπει να κατανεμηθούν έχοντας ως βασικές προτεραιότητες την ενδυνάμωση και τον προσανατολισμό των διαρθρωτικών πόρων προς όφελος της απασχόλησης, τις υποβαθμισμένες περιοχές και τις περιοχές που είναι θύλακες της ανεργίας, τις ενέργειες για την εκπαίδευση και την κατάρτιση, τις παρεμβάσεις με στόχο την τοπική ανάπτυξη, με ιδιαίτερη προσοχή στις περιοχές της υπαίθρου και αυτό σε σχέση με τη γεωργική πολιτική και την ανάπτυξη αυτής. Δεν διαφαίνονται όμως μέσα από αυτόν τον Προϋπολογισμό του 2001 τέτοιες κατευθύνσεις στη διαχείριση και την κατανομή των πόρων.

Εμείς διαπιστώνουμε και πάλι ότι χαμένη από εδώ είναι η περιφέρεια, ο αγροτικός τομέας και τα έργα και οι δράσεις που δημιουργούν θέσεις απασχόλησης. Παρά τις γενικές εξαγγελίες περί του 80% των πόρων, δηλαδή ποσό δεκατέσσερα τρισεκατομμύρια περίπου, που θα κατευθύνονται στην περιφέρεια, μόλις το 30%, δηλαδή 3,7 τρισεκατομμύρια, θα διατεθεί στα περιφερειακά προγράμματα για να τα διαχειριστούν και να τα διασφαλίσουν.

Ένα πολύ σημαντικό παράδειγμα, που ενισχύει τις ανησυχίες μας ότι τα υπόλοιπα που αφορούν περιφερειακά έργα δεν θα διασφαλιστούν, είναι ότι στο 2001 στην κατανομή "διάφορα" υπάρχει μία αύξηση σε εκατόν εξήντα εννιά δισεκατομμύρια, με την αναφορά ότι αυτά θα πάνε στον τομέα των έργων της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, ενώ υπάρχει ένας άλλος πίνακας, που δίνει ειδικά κονδύλια για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ιδιαίτερη ανησυχία γι' αυτήν την κατανομή και την τύχη των έργων στην περιφέρεια είναι η κατεύθυνση που δίδεται στην εισαγωγική έκθεση αυτού του Προϋπολογισμού ότι ένα μεγάλο μέρος των έργων υποδομής αναμένεται να χρηματοδοτηθεί από τον ιδιωτικό τομέα σε συνδυασμό με τη βελτίωση των ειδικών συμβάσεων παραχώρησης. Βλέπε το περιβόητο μετρό Θεσσαλονίκης, την υπόγεια αρτηρία κλπ.

Είναι κανείς εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την Αίθουσα, που να πιστεύει ότι τα έργα υποδομής και μάλιστα τα έργα ανάπτυξης, που χρειάζεται η περιφέρεια, είναι ελκυστικά για τους ιδιώτες, για το σύστημα αυτοχρηματοδότησης; Δεν μου φτάνει ο χρόνος να αναφερθώ στο ότι δεν υπάρχει καμία αύξηση στα θέματα του περιβάλλοντος. Να αναφερθώ στο ότι παρά τη λειψυδρία και τις μεγάλες ανάγκες που έχουμε σε αγροβελτιωτικά έργα, τα κονδύλια αυτά μειώνονται δραστικά για το 2001. Όσον αφορά για τα θέματα του αγροτικού τομέα, η αύξηση κατά 2% και η αύξηση από τις δημόσιες επενδύσεις κατά 8,6%, αν είναι δυνατόν να δημιουργήσει αυτήν την αναπτυξιακή πολιτική και να λύσει τα τεράστια προβλήματα που έχει ο αγροτικός τομέας.

Για τους λόγους αυτούς και για πολλούς άλλους, που εξήγησαν οι συνάδελφοί μου από το Συνασπισμό, θα καταψηφίσουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊνονας): Ο κ. Νασιώκας έχει το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε έναν κόσμο που αλλάζει κάθε μέρα και αλλάζει ραγδαία. Και πρέπει κι εμείς να παρακολουθούμε αυτές τις αλλαγές, αλλάζοντας να εντασσόμαστε σε αυτόν τον κόσμο. Το κρότος μας, η Κυβέρνησή μας, έχει ανάγκη όχι μόνο να εντάσσεται στις αλλαγές, στον καινούριο κόσμο, αλλά να το προβλέπει και να το προετοιμάζει και να εντάσσεται με την ιδεολογία μας, με τις αρχές μας, με τις αξίες μας, με τα ήθη και τα έθιμά μας. Και σε κάθε περίπτωση να εκμεταλλευόμαστε από αυτόν τον παγκοσμιοποιημένο κόσμο από αυτούς τους αδηφύγους κανόνες της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, να κερδίζουμε για τη χώρα μας και να ελαχιστοποιούμε τα αρνητικά. Και

σε αυτό το περιβάλλον κρίνεται πολύ σημαντικότερος ο μεγάλος, ο δύσκολος στόχος που πέτυχε η χώρα μας, που πέτυχε ο λαός μας, που πέτυχε η Κυβέρνησή μας, όλος ο πολιτικός κόσμος -και θα αναφερθώ σε αυτό- βεβαίως ο Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας με την οικονομική μας πολιτική, την ένταξη της χώρας μας στη Ζώνη του ευρώ.

Την ένταξη της χώρας μας σε ένα περιβάλλον σταθερό οικονομικά, σε ένα περιβάλλον που μπορεί να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες του παρόντος και του μέλλοντος, σε ένα περιβάλλον που δίνει εχέγγυα στη χώρα μας να προχωρήσει αναπτυξιακά, να φθάσει από την εικοστή θέση της παγκόσμιας οικονομικής κατάστασης που βρίσκεται σήμερα πολύ παρακάτω και να σταθεροποιηθεί εκεί.

Βεβαίως στα πλαίσια αυτά κατατίθεται ο παρών Προϋπολογισμός. Είναι, σύμφωνα με ομολογία πάρα πολλών, ο καλύτερος Προϋπολογισμός της τελευταίας τριακονταετίας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ : Ο λαός πεινάει.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ : Θα σας πω, κύριε συνάδελφε, γιατί είμαστε και συνάδελφοι στην Ιατρική. 'Ηθελα να το πω αργότερα, αλλά θα το πω τώρα. Νιώθω ότι προσβάλλει την αισθητική μου ως νέο άνθρωπο και ως Βουλευτή και πιστεύω ότι προσβάλλει και την αισθητική του Κοινοβουλίου αυτή η πλήρης άρνηση και ο μηδενισμός που ακούγονται από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Αρνούμαι ως νέος άνθρωπος ότι η πολιτική είναι ξεκομμένη από το ρομαντισμό, από την επιτυχία, από τη νοστροπία...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέφονας) : Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να αφήσετε τον κύριο συνάδελφο να εκφραστεί.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ : Μετά χαράς.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ : Μα, συνάδελφος είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέφονας) : 'Όχι, σας παρακαλώ! 'Έχουν δυνατότητα αντιλόγου.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ : Αρνούμαι να δεχτώ ότι η πολιτική κλείνεται μέσα στον κομματικό πατριωτισμό. Είναι αυτός ο ρεαλισμός και μερικές φορές αυτός ο ρεαλισμός φθάνει και στα όρια του κυνισμού, ίσως με στοιχεία υποκρισίας. Αρνούμαι! Εγώ πιστεύω ότι ο διάλογος εδώ γίνεται με έναν άλλο λόγο. Εδώ δίνουμε την καρδιά μας, γιατί μιλάμε για το λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από αυτή την πλήρη άρνηση, αν θέλετε μερικές φορές και από την υπερβολή που ακούγεται και από τη δική μας πλευρά, τι κάνουμε; Διαμορφώνουμε ένα θολό, γκριζο περιβάλλον, ένα περιβάλλον που θέλετε να πλήξετε τους αντιπάλους, που άλλες φορές νωρίτερα θέλουμε εμείς να πλήξουμε τους αντιπάλους.

Στην ουσία, όμως, πλήττουμε την πολιτική, πλήττουμε τους πολιτικούς. Τους απαξιώνουμε. Απαξιώνουμε την πολιτική. Ανοίγετε χαραμάδες για να μπουν πιθανοί "μεσσίες" για να δώσουν φως, ετερόδοξοι όντας αυτοί.

'Όχι, κύριοι συνάδελφοι. 'Όταν μιλάμε γι'αυτόν τον Προϋπολογισμό, τον Προϋπολογισμό που χτίστηκε πάνω σε σταθερές οικονομικές, που έχει μεν πλεονάσματα, που έχει πολύ μεγαλύτερα διαθέσιμα, γιατί μειώνεται το χρέος μας, μειώνονται τα χρεολύσια και μπορούμε να κάνουμε αναπτυξιακή πολιτική, πρέπει όλοι να είμαστε περήφανοι. Αυτός ο Προϋπολογισμός, που φωτογραφίζει τη σημερινή Ελλάδα, που φωτογραφίζει τις προοπτικές της αυριανής Ελλάδας, είναι από τις προσπάθειες, από τους αγώνες, από την ψυχή του ελληνικού λαού.

Θα σας πω πώς βλέπω εγώ, ένας νέος Βουλευτής, τον Προϋπολογισμό. Είναι ένας Προϋπολογισμός ο οποίος καταγράφει το σήμερα. Καταγράφει την ανεργία, τις αγκυλώσεις και τις νοστροπίες. Καταγράφει τις καθυστερήσεις. Καταγράφει ακόμα και τις τάξεις που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τις εξελίξεις.

Καταγράφει, όμως, τον υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης. Καταγράφει την επαφή της Ελλάδος με την κοινωνία της πληροφορίας. Καταγράφει την ένταξη των νέων τεχνολογιών. Καταγράφει την ουσιαστική σύγκλιση. Καταγράφει δε την προοπτική για σταθερά βήματα. Είναι φιλόδοξος, είναι ρεαλιστικός, είναι κοινωνικός, είναι αναπτυξιακός. Είμαστε εμείς. Είναι φωτογραφία της χώρας μας. Είναι φωτογραφία του λαού μας και του δυνα-

μισμού του.

Θα πω κάτι πολύ πιο σημαντικό εδώ:

Πρώτον, αυτός ο Προϋπολογισμός ξεκινάει σε ένα χρόνο, είναι για ένα χρόνο, το 2001, τον πρώτο χρόνο αυτής της χιλιετίας, τον πρώτο χρόνο μετά τις εκλογές. Ως εκ τούτου πρέπει και έχει αποτυπωμένο το μήνυμα που το Π.Α.Σ.Ο.Κ πήρε από τις εκλογές για ριζοσπαστικότερες λύσεις, αποτελεσματικότερες και κοινωνικότερες. Γι'αυτό μέσα σε αυτόν το χρόνο θα φέρει και θα περάσει -είναι δέσμευση του Πρωθυπουργού- όλες εκείνες τις μεγάλες αλλαγές για να αποδώσουν τα επόμενα χρόνια στη χώρα μας.

Δεύτερον, σε αυτόν το χρόνο θα ξεκινήσει -εγώ ζητώ και τη δική σας συνδρομή- μια "σταυροφορία" για μια άλλη Δημόσια Διοίκηση, για ένα άλλο κράτος, για μια πολιτιστική ανάπτυξη, για μια συσπείρωση και για έναν άλλο διάλογο, για συναίνεση.

Τρίτον, είναι ο πρώτος χρόνος μιας τετραετίας με πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης που κατοχυρώνει τη πορεία μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δίνει και αποτελέσματα. Το 70% του εισοδήματός μας σε σχέση με το μέσο εισόδημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να γίνει 80% αυτή την τετραετία. Η ανεργία του 11,7% που μας απειλεί όλους πρέπει να γίνει 8% έως 9% ή και παρακάτω μέσα σε αυτά τα χρόνια. Αυτή είναι η προσπάθεια. Κύριοι συνάδελφοι, είναι ο χρόνος που ξεκινά ουσιαστικά το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Είναι ο χρόνος που θα γίνουν τα μεγάλα έργα. Και βεβαίως είναι ο χρόνος που μπαίνουν τα βασικά έργα για την Ολυμπιάδα.

Γι'αυτό αυτός ο Προϋπολογισμός δεν είναι μόνο αναπτυξιακός, είναι και καθοριστικός για την πορεία της χώρας μας.

Θα ήθελα τώρα να την αποκέντρωση και για την περιφερειακή ανάπτυξη. Δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Η ύπαιθρος ερημώνεται. Η αγροτική οικονομία περνάει κρίση. Είναι θετικό ότι το 80% του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα πάει στην περιφέρεια. Χρειάζεται όμως και ένα συνολικό πρόγραμμα ανάπτυξης για κάθε περιφέρεια. Για τη Θεσσαλία πρέπει να ενταχθούν όλα τα μεγάλα έργα. Πρέπει να αξιοποιηθούν τα νησιωτικά συμπλέγματα και τα ορεινά. Πρέπει να αναδειχούμε τα μεγάλα πολιτιστικά μας μνημεία. Να τα ενώσουμε και να εκμεταλλευθούμε όλες τις ευρωπαϊκές δυνατότητες και πρωτοβουλίες.

Ένα άλλο θέμα είναι η ανασύνταξη του αγροτικού μας χώρου. Η τάξη αυτή περνά κρίση όχι λόγω της μεταβατικότητας, αλλά διότι δεν μπορεί να προσαρμοσθεί στις καινούριες συνθήκες. Είναι της νοστροπίας των επιδοτήσεων, του κρατισμού και της αδυναμίας να αρθρώσει δικό του λόγο από δικό της βήμα. Δεν λειτουργούν τα όργανα που είναι εργαλεία ανάπτυξης, δηλαδή οι συνεταιρισμοί και οι ενώσεις.

Βεβαίως υπάρχουν και τα νέα μέτρα, όπως το πρόγραμμα "Παπαναστασίου" για τους νέους συνεταιρισμούς. Είναι όμως πολύ δύσκολο να υλοποιηθεί, διότι χρειάζεται συστράτευση. Δεν πρέπει να μείνουν στα λόγια οι διαπαγγελματικές ενώσεις. Πρέπει να πείσουμε τον αγρότη ότι είναι ώρα τώρα να παλέψει για την τυποποίηση του προϊόντος του, για την ποιότητα, για την ονομασία, για να κατευθυνθεί ο ίδιος σε νέες βιολογικές καλλιέργειες και σε οικολογικά προϊόντα. Αν δεν συστρατευούμε τώρα προς αυτήν την κατεύθυνση, η ερήμωση της υπαίθρου θα γίνει πληγή για όλους μας.

Θα ψηφίσω βεβαίως τον Προϋπολογισμό. Χαίρομαι γιατί την πρώτη φορά που βρίσκομαι στη Βουλή ψηφίζω το συγκεκριμένο Προϋπολογισμό. Ξέρω ότι αυτή την ώρα η κοινωνία δεν θέλει ούτε μεγάλες ιδέες ούτε οράματα. Θέλει αξιοκρατία, διαφάνεια, μία άλλη Δημόσια Διοίκηση, ένα άλλο κράτος αποτελεσματικό, που θα το βρίσκει δίπλα της. Αυτό το κράτος θα προσπαθήσουμε να κάνουμε, γιατί πρέπει να πάμε τη χώρα μας ψηλά. Εγώ σας καλώ να κάνετε εσείς την υπέρβαση και να ψηφίσετε και εσείς τον Προϋπολογισμό. Να συνταχθείτε μαζί μας σ'αυτή την πανεθνική προσπάθεια. Τότε ίσως να είσθε άξιοι να κυβερνήσετε την επόμενη τετραετία. Διαφορετικά βλέπω να σας στέλνει πάλι ο λαός στην Αντιπολίτευση. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέφονας) : Ο κ. Γιακουμάτος έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα κάνουμε την υπέρβασή μας και θα βαπτίσουμε το 14% της ανεργίας, σε 7% όπως έκανε ο κυβερνητικός Βουλευτής συνάδελφος για-τρός. Το 7% με αυτά τα κοπλιμένα προς την Κυβέρνησή σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Κύριε Γιακουμά-τε, αποδίδετε στο συνάδελφο λάθος σε αριθμό που δεν έκανε. Δεν ακούσατε καλά. Μίλησε για 11,7%.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Ο Προϋπολογισμός του 2001 είναι ιδιαίτερα σημαντικός, κρίσιμος και καθοριστικός για το μέλλον της πατρίδας μας. Είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός της τρίτης χιλιετίας και ο πρώτος μετά την ένταξή μας στη Ζώνη του ευρώ. Ο Προϋπολογισμός αυτός μας απογοητεύει αλλά απογοητεύει περισσότερο τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, διότι υπάρχει φτώχεια στην πολιτική. Είναι μια πολιτική που απαξιώνεται κάθε μέρα. Την κύρια ευθύνη τη φέρει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και ο κ. Σημίτης, που επτά μήνες μετά τις εκλογές κα-ταρρέει με την Κυβέρνησή του.

Αυτό εμένα δεν με απασχολεί. Με νοιάζει όμως το ότι καταρ-ρέει και το κράτος προνοίας. Η κοινωνική προστασία του λαού συνεχώς συρρικνώνεται.

Με απασχολεί και η φτώχεια του πολίτη.

Αυτή βέβαια δεν είναι φαινόμενο πρωτόγνωρο στην ελληνική κοινωνία. Φτώχεια ο λαός μας έχει ξαναζήσει και σε άλλες επο-χές, αλλά οφείλετο σε εξωγενείς παράγοντες, σε πολέμους, σε εμφύλιο, σε προσφυγιά. Αυτή όμως η φτώχεια ήταν ένα περι-στατικό παροδικό, είχε ελπίδα, μπορούσε κανείς να ελπίζει.

Η σημερινή φτώχεια οφείλεται σε κυβερνητικές οικονομικ-κές επιλογές. Είναι μία φτώχεια που τείνει στη χώρα μας να γί-νει μόνιμο φαινόμενο. Αυτό δεν το λέω εγώ, αλλά το λένε εκα-τομμύρια συμπατριώτες μας. Δυσόμισι εκατομμύρια Έλληνες συμπατριώτες ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Και βέβαια η χώρα μας διαθέτει επτά από τις δεκατρείς φτωχότερες περι-φέρειες της Ευρώπης. Δεν τα λέω εγώ αυτά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Α-ντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Το κοινωνικό κράτος σήμερα, όπως λειτουργεί με τον κ. Ση-μίτη, αδυνατεί να προστατεύσει αυτήν τη φτώχεια. Η περιθω-ριοποίηση, ο κοινωνικός αποκλεισμός, η υποβάθμιση της ποιό-τητας της ζωής, αποτελούν τη μεγαλύτερη απειλή της ποιότη-τας του πολιτισμού και της κοινωνικής συνοχής για την Ευρώπη και για την πατρίδα μας.

Τα τελευταία χρόνια εμφανίζεται ένα ταχύτατα διερυνόμενο κοινωνικό ρήγμα συνοδευόμενο από τη δημιουργία μίας νέας υ-ποβαθμισμένης κοινωνικής τάξης στα όρια του κοινωνικού απο-κλεισμού.

Αλήθεια, εσείς κυβερνητικοί Βουλευτές, τι είδους κοινωνία ο-ραματίζεσθε; Ποια είναι η κοινωνία που υποσχέθήκατε προε-κλογικά στον ελληνικό λαό; Είναι αυτή στην οποία προσγειώνε-τε σήμερα ανώμαλα τον Έλληνα πολίτη; Πού τον οδηγείτε; Τον οδηγείτε από ναυάγιο σε ναυάγιο. Και δυστυχώς το μεγαλύτε-ρο ναυάγιο δεν ήταν το "ΣΑΜΙΝΑ", κύριε Υπουργέ, αλλά ναυα-γοί είναι όλοι οι συνταξιούχοι και οι εργαζόμενοι, που είναι οι πνιγμένοι από τα χρέη μέχρι το λαιμό. Αυτοί οι φουκαράδες εί-ναι σήμερα τα ναυάγια της ελληνικής κοινωνίας!

Τι εννοούμε όταν λέμε φτώχεια; Γιατί είπε ο κύριος συνάδε-λφος ότι θέλουμε να κάνουμε υπέρβαση.

Φτώχεια, κύριε συνάδελφε γιατρέ του Π.Α.Σ.Ο.Κ., το ονομάζει η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Τι λέει η Εθνική Στατιστική Υπη-ρεσία; Λέει ότι τετραμελής οικογένεια έχει ελάχιστο κόστος ε-πιβίωσης τετρακόσιες ενενήντα επτά χιλιάδες δραχμές το μήνα. Πού να καταλάβετε εσείς φτώχεια; Είκοσι χρόνια στην εξουσία πλουτίσατε. Να δείτε λοιπόν και τη φτώχεια, όταν ο πρωτοδιο-ριζόμενος παίρνει εκατόν σαράντα πέντε χιλιάδες το μήνα! Ό-ταν ο ασφαλισμένος του Ι.Κ.Α. του ΤΕΒΕ, του Ταμείου Εμπό-ρων, του ΤΣΑ, ο ναυτικός παίρνουν ενενήντα χιλιάδες, αυτό εί-ναι φτώχεια!

Τι λέτε σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό; Λέτε ότι δίνετε αυξήσεις 2,2%. Μου αρέσει το "κόμμα δύο", κύριε Υπουργέ! Προσθέτου-με δηλαδή στις απώλειες εισοδήματος του εργαζόμενου με έ-ναν καλό πληθωρισμό, που οι πιο φιλικόι από εσάς λένε ότι εί-ναι πάνω από 3% και εσείς δίνετε 2,2%.

Αυτό δεν είναι δική μου εκτίμηση, κύριε συνάδελφε, που θέ-λετε να κάνετε υπέρβαση και να αυξήσετε τον Προϋπολογισμό σας, αλλά είναι εκτίμηση του Προέδρου της ΓΣΕΕ, του Χρήστου Πολυζογόπουλου, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Π.Α.Σ.Ο.Κ.! Αυτή είναι η αντικειμενική εικόνα του Προϋπολογι-σμού!

Επιτέλους, κύριε Υπουργέ και κύριε Πρωθυπουργέ, πότε η ελληνική οικονομία θα προβεί σε αναβάθμιση εισοδηματικής πολιτικής; Ως πότε θα σφίγγουμε το ζωνάρι σ' αυτήν τη χώρα; Πότε η ελληνική οικονομία θα προβεί σε δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών;

Και έρχομαι τώρα να πω δύο κουβέντες για την κρατική και την κοινωνική ασφάλιση.

Το Ι.Κ.Α. είναι ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός οργανισμός της χώρας και για να πληρώσει το δώρο και τη σύνταξη του Δεκεμ-βρίου δανείστηκε κοινοπρακτικό δάνειο εβδομήντα δισεκατομ-μύρια δραχμές από την ΕΤΒΑ, από την ΑΛΦΑ ΠΙΣΤΕΩΣ και είκο-σι δισεκατομμύρια δραχμές από τον ΛΑΦΚΑ, δηλαδή ενενήντα δισεκατομμύρια από τα εκατόν δύο δισεκατομμύρια δραχμές. Αυτό το λέτε κρατικό Προϋπολογισμό; Και γιατί το έκανε αυτό; Το έκανε γιατί το Ι.Κ.Α. έχει σωρευτικό έλλειμμα δύο τρισεκα-τομμύρια δραχμές. Κι έρχεσθε υποκριτές και φαρισαίοι και λέ-τε στον ελληνικό λαό ότι είναι πλεονασματικός κατά διακόσια δισεκατομμύρια δραχμές, όταν από την κοινωνική ασφάλιση ε-δέχθη ο Υπουργός Οικονομικών ότι πήρε ένα τρισεκατομμύριο διακόσια δισεκατομμύρια δραχμές. Αρκετά! Δεν μπορεί να κο-ροϊδεύετε τον ελληνικό λαό με πλεονασματικό διακόσια δισεκα-τομμύρια δραχμές, όταν έχετε αρπάξει από την κοινωνική α-σφάλιση ενάμισι τρισεκατομμύριο δραχμές.

Και τώρα έρχομαι στις συντάξεις. Κύριοι συνάδελφοι, οι συ-νταξιούχοι υπολείπονται με την αύξηση που παίρνουν. Εδώ ό-μως σας παραδέχομαι. Το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης συ-νταξιούχων είναι μία ευρηματική ΠΑΣΟΚικής προέλευσης πατέ-ντα, που πράγματι αξίζει. Γιατί, τι λέει; Δίνετε χάριν εντυπωσια-σμού τα ποσοστά των ετήσιων αυξήσεων, που αφορούν ένα μι-κρό ποσοστό συνταξιούχων, και με τον τρόπο αυτό φαλκιδεύο-νται οι πραγματικές αυξήσεις στις συντάξεις. Και έχουμε το Ε-ΚΑΣ πανάκεια.

Δεν μας λέτε όμως, κύριε Υπουργέ, με την κακοδιαχείριση, τις κακές κυβερνητικές επιλογές και τις εκστρατείες για την α-σφάλιση και ενώ το έλλειμμα ξεπερνάει τα δύο τρισεκατομμύ-ρια, την 1.1.2001 θα δώσετε σύνταξη εκατόν πενήντα δύο χιλιά-δες (152.000) δραχμές σε όλα τα ταμεία; Στις 6 Απριλίου ο Πρωθυπουργός υπεσχέθη, για να υπαρπάξει την ψήφο του ελ-ληνικού λαού, εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές σε όλους τους ασφαλισμένους. Πού είναι γραμμένο αυτό στον Προϋπολογισμό;

Να, γιατί σας λέω ότι είστε υποκριτές. Είναι πρωθυπουργική δόσμευση. Δεν μπορείτε, όμως, δεν θέλετε, δεν θέλει ο κ. Σημί-της και ποτέ δεν το ήθελε. Για τρεις λόγους υπεσχέθη τρεις η-μέρες πριν τις εκλογές εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές σύνταξη. Ο πρώτος λόγος ήταν να υπαρπάξει τις ψή-φους και να κλέψει τη νίκη από τη Νέα Δημοκρατία. Ο δεύτερος είναι ότι κανένα ασφαλιστικό ταμείο δεν έχει πάρει εντολές μέ-χρι σήμερα να μηχανογραφήσει για να δώσει αυτή την αύξηση. Και ο τρίτος είναι ότι ήδη συνειδητά οδηγείτε την κοινωνική α-σφάλιση σε διάλυση, για να έχουμε το πρόβλημα αυτό για τα πέντε επόμενα χρόνια, να μην μπορούν δηλαδή να πληρωθούν οι συντάξεις.

Και ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι πήρατε τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (350.000.000.000) δραχμές από τον Ο.Α.Ε.Δ. και εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές από το Τ.Ε.Α.Μ.;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ο-μιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν έχω πολύ χρόνο, αλλά θέλω να σας πω μόνο το εξής: Αυ-τός ο Προϋπολογισμός δεν είναι πλεονασματικός, δεν είναι κοι-νωνικός. Είναι κοινωνικός προϋπολογισμός μόνο στα χαρτιά. Εί-ναι ανάλγητος, είναι πλασματικός, ως η εικόνα της Αγίας Βαρ-βάρας και του Αιγάλεω, όταν πήγε ο Πρωθυπουργός στον Παι-δικό Σταθμό να δει -και είδε για τα ΜΕΔΙΑ- την εικόνα του

ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν είδε όμως την Αγία Βαρβάρα, δεν είδε τους τσιγγάνους, τους αποκλεισμένους, τους πεινασμένους. Σε αυτά είχατε παραπέτασμα, είχατε κλειστά τα κανάλια της τηλεόρασης. Βάλατε το σκηνικό και το στήσατε με τις αθώες παιδικές ψυχές. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, προς Θεού! Εσείς μιλούσατε είκοσι οκτώ λεπτά. Σας παρακαλώ, στην ίδια περιφέρεια είμαστε;

Πήγε ο Πρωθυπουργός στην Αγία Βαρβάρα για να δείξει τι; Την ανεργία, τη φτώχεια, τον αποκλεισμό;

Να, λοιπόν, γιατί αυτός ο Προϋπολογισμός θα καταψηφιστεί από το λαό και εντός των προσεχών μηνών θα οδηγήσετε το λαό στα πεζοδρόμια. Γιατί είναι λαός που έχει ανάγκη όχι από λόγια, αλλά από χρήμα, από αύξηση μισθών και συντάξεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως άνθρωπος και ως Βουλευτής θέλω να εκφράσω τη βαθιά μου οδύνη και τη διαμαρτυρία μου για το βιασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη γειτονική Τουρκία, σε μία χώρα που θέλει και φιλοδοξεί να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας τον πρώτο Προϋπολογισμό από τη στιγμή που η χώρα μπήκε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός που πραγματικά, αν κανείς δεν υποκύψει στον πειρασμό της απαξίωσης ή της υπεραξιολόγησης του, οφείλει να ελικοκρίνει να ομολογήσει ότι έχει σημαντική χαρακτηριστικά που δείχνουν θετική κατεύθυνση.

Είναι ένα σημαντικό πλέον εργαλείο στα χέρια της χώρας, είναι ένα σημαντικό εργαλείο στα χέρια της Κυβέρνησης, η οποία είναι πλέον απαλλαγμένη από το άγχος της προ Ο.Ν.Ε. περιόδου, όπου ο ελληνικός λαός βίωσε δύσκολες στιγμές, προκειμένου να εξασφαλίσει όλες εκείνες τις προϋποθέσεις και τους δείκτες ένταξης της χώρας σε αυτήν τη σημαντική εξέλιξη.

Οφείλουμε, λοιπόν, να ομολογήσουμε ότι αυτός ο Προϋπολογισμός μπορεί να αποτελέσει πλέον από εδώ και πέρα τη βάση για ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αντιμετώπιση μεγάλων προβλημάτων που γεννά η ζωή, που γεννά η εξέλιξη.

Και εξηγούμε: Θα πρέπει η Κυβέρνηση με αποφασιστικό και ουσιαστικό τρόπο να παρέμβει σε ορισμένους τομείς, προκειμένου να εξασφαλιστούν ρυθμοί εξέλιξης που θα υπηρετούν το σύνολο της κοινωνίας.

Στον τομέα της παιδείας οφείλει να παρέμβει -ιδιαίτερα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση- διαρθρωτικά, γιατί αποδεικνύεται στην πράξη ότι ένα σημαντικό ποσοστό της ανεργίας παράγεται από την αδυναμία παρέμβασης σε αυτόν το χώρο. Και για να σκιαγραφήσω ορισμένα στοιχεία, θέλω να πω ότι όταν έχουμε ανάγκη τριάντα με σαράντα χιλιάδες Πληροφορικούς, παράγουμε έξι χιλιάδες και παράλληλα παράγουμε ειδικότητες, όπως Μεταλλολόγους, Τεχνικούς Πετρελαίων και μια σειρά άλλες ιδιότητες, που δεν τις έχει ανάγκη η αγορά εργασίας, με συνέπεια οι άνθρωποι αυτοί ουσιαστικά σε ένα μεγάλο ποσοστό να είναι άνεργοι.

Το Υπουργείο Γεωργίας θα πρέπει να προχωρήσει με πιο αποφασιστικούς ρυθμούς στην οργάνωση του τομέα της εκπαίδευσης των αγροτών. Μιλάμε για αγρότες σύγχρονους, ικανούς, μικρούς επιχειρηματίες, όμως έχει καθυστερήσει αδικαιολόγητα και υπέρμετρα το μεγάλο πρόγραμμα ΔΗΜΗΤΡΑ, που θα μπορούσε πραγματικά να συμβάλει αποφασιστικά στον τομέα αυτόν.

Στον τομέα της ανάπτυξης της περιφέρειας: Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το 80% των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα πάει για την ανάπτυξη της περιφέρειας. Είναι μία

πολύ σωστή επιλογή, όμως, σε αυτή τη διαδικασία θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι ανισότητες που δημιουργήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια εις βάρος ορισμένων περιοχών. Δεν είναι δυνατόν, δηλαδή, με ίσους όρους να αντιμετωπισθεί όλη η περιφέρεια, όταν ορισμένες περιοχές πραγματικά έχουν μείνει πολύ πίσω.

Πρέπει να στηρίξει τον τομέα της κοινωνικής οικονομίας, ιδιαίτερα το συνεταιριστικό κίνημα, με μεγάλους συνεταιρισμούς, που πραγματικά θα έχουν την ικανότητα να ξεκινήσουν μία προσπάθεια από την παραγωγή μέχρι την κατανάλωση, όπως συμβαίνει και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, προκειμένου να προστατευθεί ο αγρότης αλλά και ο καταναλωτής από την απληστία και την ασυδοσία ολιγοπωλιακών μονάδων, που δημιουργήθηκαν σε κάθε τομέα της οικονομίας. Αναφέρω ότι στην πατρίδα μου οι αγρότες καπνοπαραγωγοί βιώνουν μία τέτοια συμπεριφορά αυτών των ολιγοπωλίων, τα οποία συνεννοούνται και νοθεύουν το λεγόμενο ανταγωνισμό. Και ενώ πριν από δύο χρόνια έδιναν εμπορική τιμή στα τομπάκια 200 και 250 δραχμές, σήμερα βγήκαν να αγοράσουν καπνά με 50 δραχμές.

Υπάρχουν περιφέρειες όπως ο Βάλτος, το Ξηρόμερο, περιφέρειες που έπρεπε προ δεκαετιών να είχαν χαρακτηριστεί ως φθίνουσες, μια περιοχή όπου ο πλούτος της διαφεύγει, διότι τα τρία ποτάμια της προσφέρουν σημαντικά και στην παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος για την εθνική οικονομία και στην ύδρευση της Αθήνας -μιλάω για την εκροή των τριών ποταμών, στη Θεσσαλία του Αχελώου, του Ευήνου και του Μόρνου- χωρίς αντιισταθμιστικά, χωρίς ουσιαστικά ένα ειδικό πρόγραμμα έξω από το περιφερειακό. Δύο έργα γίνονται στα πλαίσια εθνικών προγραμμάτων, το φράγμα Αχυρά και η διώρυγα του Αχελώου για τον κάμπο της Αμφιλοχίας και αυτά καθυστερούν.

Στο Υπουργείο Εργασίας: Θα πρέπει το Υπουργείο Εργασίας να στελεχώσει τους μηχανισμούς παρέμβασης στην αγορά εργασίας. Μόνο έτσι θα επιβληθούν οι κανόνες που θα προστατεύουν το αδύνατο μέρος που είναι ο άνεργος, που καλείται να εργαστεί για τέσσερις ώρες. Δουλεύει επτά ώρες και πληρώνεται τέσσερις. Δείτε τι γίνεται στις ιδιωτικές τράπεζες, στα σουπερ-μάρκετ και σε οποιονδήποτε άλλο εργασιακό χώρο, γιατί ακριβώς δεν υπάρχουν μηχανισμοί που θα αναχαιτίσουν τη λογική ενός πρώιμου καπιταλισμού που διέπει τη νοοτροπία της ελληνικής εργοδοσίας, που με απληστία και ασυδοσία θέλει να εκμεταλλευτεί το αδύνατο μέρος που είναι ο εργαζόμενος.

Τα προγράμματα κατάρτισης: Θα πρέπει να υπάρξει σύνδεση της κατάρτισης με την αγορά εργασίας. Θα πρέπει να υπάρξει μεγάλη προσπάθεια και ουσιαστική παρέμβαση για να μη γίνουν τα περίφημα ΚΕΚ κέικ για μερικούς!

Οι συντάξεις: Θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για τους συνταξιούχους, τουλάχιστον για εκείνους που βρίσκονται στα χαμηλά επίπεδα των συντάξεων.

Βεβαίως γεννάται ένα ερώτημα: Από τη στιγμή που μετατρέψαμε τον ΟΓΑ σε κύριο φορέα ασφάλισης, γιατί δεν θα πρέπει και οι αγρότες να λαμβάνουν το ΕΚΑΣ;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία μας βιώνει μια σειρά μεγάλων προβλημάτων. Το απεχθές και απαίσιο βλέμμα του κοινωνικού αποκλεισμού απειλεί σημαντικά τμήματα της κοινωνίας μας. Οφείλουμε με ειλικρίνεια, με αποφασιστικότητα και συλλογικότητα, ολόκληρο το πολιτικό σύστημα να επιστρατευθεί, προκειμένου να απαντήσει σ' αυτά τα φαινόμενα που δημιουργούν έναν αντίκρυσμα δίπλα στο λεγόμενο φυσιολογικό κόσμο, έναν κόσμο που λειτουργεί ουσιαστικά έξω από τους θεσμούς της δημοκρατίας, έναν κόσμο που ο καλός φτωχός γίνεται κακός, γίνεται φορέας του ναρκωτικού, του εγκλήματος.

Απέναντι σ' αυτά τα ζητήματα η Κυβέρνηση και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έχουν δεσμευθεί με τις προγραμματικές δηλώσεις. Πιστεύω ότι υπάρχει η ευαισθησία και στην Κυβέρνηση και σε όλους μας να βρούμε εκείνους τους αναγκαίους πόρους, προκειμένου να στηρίξουμε όλες εκείνες τις κοινωνικές ομάδες που έχουν ανάγκη αυτών των υπηρεσιών. Δεν μπορούμε να δίνουμε σήμερα επιδόματα, αυξήσεις 7% στα άτομα με ειδικές ανάγκες, όταν τα επιδόματα στο χώρο αυτό δεν ξεπερνούν τις σαράντα χιλιάδες, τις πενήντα χιλιάδες. Δεν μπορούμε να αγνοούμε τα απροστάτευτα άτομα και να τους δίνουμε επιδόματα των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) δραχμών με το όριο των

ογδόντα χιλιάδων (80.000) δραχμών εισόδημα. Δηλαδή αν έχουν 85.000 δραχμές εισόδημα, δεν μπορούν να λάβουν το επίδομα αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν μπορούμε να αδιαφορούμε γι' αυτό που συμβαίνει γύρω μας, γιατί πραγματικά देखνχει μια συμπεριφορά αφασίας όλων μας.

Για τα τροχαία ατυχήματα, όταν πάνω από 150.000.000.000 ξοδεύονται σε ζημιές που συμβαίνουν στα τροχαία ατυχήματα και ανυπολόγιστης αξίας ανθρώπινο κεφάλαιο ιδιαίτερα νέων που γίνονται θύματα της ασφάλτου, θα πρέπει να εκπονηθεί ένα πρόγραμμα ικανό να απαντήσει και να περιορίσει αυτά τα φαινόμενα που αιμορραγούν την ελληνική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει όλοι μαζί να συνεργαστούμε και να εργαστούμε, ώστε πραγματικά σ' αυτήν την πρώτη δεκαετία να απαντήσουμε στα φαινόμενα που απειλούν και την ίδια τη δημοκρατία και την πολιτική. Γιατί την ανοιχτή οικονομία αν την αφήσουμε ασύδοτη, πραγματικά θα υποτάξει στη λογική της και την πολιτική και τη δημοκρατία. Οφείλουμε απέναντι σ' αυτά τα φαινόμενα, που γεννούν έναν ατομοκεντρισμό, που αναδεικνύει την ατομικότητα και διαβρώνει την κοινωνικότητά μας, να απαντήσουμε με συμπεριφορές και πολιτικές που θα υπηρετούν το σύνολο της κοινωνίας, για μια κοινωνία αλληλεγγύης, για μια κοινωνία με κοινωνικό πρόσωπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Γιαννίτσης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Προϋπολογισμός του 2001 σε συνδυασμό με τη συνολικότερη πολιτική της Κυβέρνησης θα ασκήσει πολλαπλές σημαντικές επιπτώσεις στον κόσμο της εργασίας, στους συνταξιούχους και στη συνοχή της κοινωνίας μας, από τις οποίες θα περιοριστώ να αναφέρω έξι:

Πρώτον, οι υψηλοί ρυθμοί μεγέθυνσης που οδηγούν σε πραγματικές αυξήσεις εισοδήματος για εργαζόμενους και για συνταξιούχους.

Δεύτερον, με την ένταξη στην ΟΝΕ, που διασφάλισε η δημοσιονομική εξυγίανση, ενισχύεται η εμπιστοσύνη στη σταθερότητα της οικονομίας, ισχυροποιείται το επενδυτικό κλίμα και δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας. Χαρακτηριστικό είναι ότι η βιομηχανική παραγωγή αυξάνει το 2000 με ρυθμό 7,9% έναντι ρυθμού 0,8% στη δεκαετία του '90.

Τρίτον, η αύξηση του αφορολόγητου στο εισόδημα σημαίνει πραγματική βελτίωση του επιπέδου ζωής, πέρα από αυτό που δημιουργεί η αύξηση του εθνικού εισοδήματος στη χώρα.

Τέταρτον, η μείωση των φορολογικών συντελεστών για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα ισχυροποιήσει την ανταγωνιστική τους θέση και θα ευνοήσει την απασχόληση.

Πέμπτον, η μείωση των επιτοκίων μειώνει το κόστος και αυξάνει το πραγματικό εισόδημα όχι μόνο για τις επιχειρήσεις αλλά και για τους πολίτες, όταν θέλουν να αγοράσουν σπίτι, αν θέλουν να κάνουν καταναλωτικές δαπάνες ή να καλύψουν άλλες ανάγκες τους.

Και, έκτον, η σταθεροποίηση της οικονομίας και οι αναπτυξιακές επιδόσεις κάνουν εφικτή μια πρόσθετη ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής της Κυβέρνησης με κυριότερα χαρακτηριστικά:

Την αύξηση του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης για τριακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες στη χώρα κατά ενενήντα οκτώ χιλιάδες δραχμές ετησίως.

Την αύξηση της αγροτικής σύνταξης για το 2001 κατά εβδομήντα χιλιάδες δραχμές το χρόνο και άλλα τόσα για τον επόμενο χρόνο για οκτακόσιες χιλιάδες συνταξιούχους αγρότες.

Την ανάληψη από τον κρατικό Προϋπολογισμό της ασφαλιστικής εισφοράς των αμειβόμενων με τον κατώτατο μισθό ή ημερομίσθιο που αντιστοιχεί σε ένα πρόσθετο εισόδημα εκατόν

σαράντα χιλιάδες (140.000) δραχμές το χρόνο.

Την αύξηση της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ μαζί με το ΕΚΑΣ από το 2001 στο ύψος των 152.000 δραχμών, όπως είχε εξαγγείλει ο κύριος Πρωθυπουργός.

Τη ρύθμιση χρεών του δημοσίου προς το ΙΚΑ ύψους 1,3 τρισεκατομμυρίων δραχμών.

Τη δυνατότητα συνταξιοδότησης όσων εργάστηκαν τριάντα πέντε χρόνια στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, σύμφωνα με το νόμο που ψηφίστηκε πρόσφατα από τη Βουλή.

Τη ρύθμιση οφειλών και την παροχή οικονομικών ενισχύσεων σε επιχειρήσεις και σε συνταξιούχους πυρόπληκτων και σεισμόπληκτων περιοχών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η χώρα μας σήμερα με τις πολιτικές που άσκησε έγινε μέλος ενός από τους δύο ισχυρότερους πόλους της παγκόσμιας οικονομίας, με συνέπειες εξαιρετικά σημαντικές για τη σταθερότητα και τις προοπτικές μας. Οι επιδόσεις μας, παρά τις όποιες αδυναμίες θέλει να επισημάνει κανείς -και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υπάρχουν αδυναμίες και πάντα θα υπάρχουν και σε όλες τις χώρες υπάρχουν αδυναμίες είτε στο οικονομικό είτε στο κοινωνικό είτε στο πολιτικό πεδίο- οδηγούν σε ένα πρωτόγνωρο αποτέλεσμα, με όποιο μέτρο σύγκρισης χρησιμοποιήσει κανείς. Όμως την ίδια στιγμή καλλιεργείται ένα κλίμα μιζέριας, μια λαγνεία της καταγγελίας, μία αντίληψη υποβάθμισης των όσων επιτεύχθηκαν με κεντρικό σημείο κριτικής μία ακατάσχετη και απέραντη απείριμηση ανεκπλήρωτων επιθυμιών που ακόμη πρέπει να πετύχουμε. Και βεβαίως η ανάγκη να κινούμαστε συνεχώς στην κατεύθυνση της επίτευξης φιλόδοξων στόχων είναι μια κοινή αποδεκτή αντίληψη. Κανείς δεν διαφωνεί σε αυτό. Ποιος δεν το θέλει; Η διαφωνία όμως βρίσκεται στο αν η απείριμηση της ανάποδης πλευράς της πραγματικότητας, δηλαδή τι παραπάνω θέλουμε σε σχέση με το τι πετύχαμε, εκφράζει δημιουργικό, πολιτικό λόγο.

Γι' αυτό, σε αντίθεση με τη λαγνεία της μιζέριας, θεωρώ ότι για το 2001, για σήμερα, έχει σημασία να απαντήσουμε σε δύο βασικά ερωτήματα. Πού θέλουμε να φθάσουμε και πώς θέλουμε να φθάσουμε τους στόχους που θέτουμε.

Σε μία περίοδο ταχύτατων και συνεχών ανακατατάξεων, αβεβαιότητων και συνεχών ανταγωνιστικών πιέσεων, οι στόχοι της πολιτικής μας στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κινούνται στις εξής επτά κατευθύνσεις:

Πολιτικές που ενισχύουν την απασχόληση.

Πολιτικές που περιορίζουν την αβεβαιότητα στην εργασία σήμερα και στα επόμενα χρόνια.

Πολιτικές που διασφαλίζουν την ασφάλεια και υγιεινή στους χώρους εργασίας και ιδιαίτερα σε σχέση με τα προβλήματα που δημιουργούν οι νέες τεχνολογίες.

Πολιτικές κοινωνικής προστασίας για ευπαθείς ομάδες πληθυσμού, για αδύναμα κοινωνικά στρώματα, για την παιδική και την τρίτη ηλικία, για εργαζόμενους γονείς.

Πολιτικές εξυπηρέτησης των ασφαλισμένων στο ΙΚΑ και στα άλλα ασφαλιστικά ταμεία.

Πολιτικές εξασφάλισης φθηνής και ποιοτικά καλής κατοικίας σε εργαζόμενους με χαμηλά εισοδήματα. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η ανάληψη από τον ΟΕΚ και τη θυγατρική "το Ολυμπιακό Χωριό" της κατασκευής δύομισι χιλιάδων κατοικιών, που μετά τους Ολυμπιακούς θα χορηγηθούν σε ισάριθμους δικαιούχους.

Η διασφάλιση ενός βιώσιμου, αξιόπιστου και σταθερού ασφαλιστικού συστήματος που θα εξασφαλίζει το συνταξιοδοτικό καθεστώς για μεγάλο χρονικό διάστημα, στη βάση της αρχής της κοινωνικής αλληλεγγύης, της υγιούς χρηματοδότησης και της εμπιστοσύνης.

Κεντρικό στοιχείο αναφοράς των πολιτικών μας είναι η αύξηση της απασχόλησης και η καταπολέμηση της ανεργίας. Ο στόχος για απασχόληση και μείωση της ανεργίας αποτελεί την πιο δραστηρίκη έκφραση της πολιτικής αναδιανομής και της κοινωνικής πολιτικής της Κυβέρνησής μας. Η επιτυχία στο μέτωπο αυτό είναι όρος-κλειδί για ένα πιο ισχυρό κοινωνικό κράτος. Και την επιτυχία αυτή η Κυβέρνησή μας τη μετράει με τις ακόλουθες επιδόσεις:

Θέλουμε τουλάχιστον τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις σε κα-

θαρή βάση στο τέλος της τετραετίας. Θέλουμε οι θέσεις αυτές να είναι, όσο γίνεται, πλήρους απασχόλησης. Δεν θεωρούμε όμως ότι άλλες σύγχρονες μορφές εργασίας είναι επιλογές δεύτερης κατηγορίας, εφόσον εξασφαλίζουν σιγουριά, ποιότητα και δίκαιη αμοιβή.

Θέλουμε θέσεις πλήρους απασχόλησης με τον κόσμο να βελτιώνει συνεχώς το ατομικό και οικογενειακό του εισόδημα, όχι εργαζόμενους φτωχούς.

Θέλουμε εργαζόμενους όχι μόνο ως μισθωτούς αλλά και ως επαγγελματίες, ως αυτοαπασχολούμενους, ως νέους επιχειρηματίες σε νέα πεδία δραστηριότητας.

Θέλουμε κυρίως εργαζόμενους να μη φοβούνται το αύριο.

Θέλουμε και μείωση της ανεργίας των γυναικών, των μεγαλύτερης ηλικίας άνεργων και άλλων κοινωνικών ομάδων, που αντιμετωπίζουν σοβαρά εμπόδια στο να βρουν δουλειά.

Πώς προχωράμε στην κατεύθυνση αυτή; Προχωράμε με μία συνολική στρατηγική απασχόλησης, που διαπερνά πολλά επί μέρους πεδία πολιτικής. Έχουμε μία μακροοικονομική πολιτική, που μέσα στην ΟΝΕ εξασφαλίζει τη σταθερότητα της οικονομίας μας και την προστατεύει από κλυδωνισμούς και διακυμάνσεις.

Ρυθμοί της μεγέθυνσης της τάξης του 4% ή 5% θα δημιουργήσουν αρκετές χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Αν σήμερα η χώρα δεν ήταν μέσα στην ΟΝΕ με τις προσπάθειες που κατέβαλε αυτή η Κυβέρνηση, η κατάσταση που θα είχαμε μπροστά μας με το δολάριο να πάει εκεί που πήγε και το πετρέλαιο να πάει εκεί που πήγε θα ήταν ριζικά διαφορετική απ' αυτή που βρίσκουμε σήμερα. Και αυτό είναι ένα τεράστιο όφελος για όλη την κοινωνία μας και ιδιαίτερα για τα πιο αδύναμα στρώματα.

Έχουμε για τα επόμενα χρόνια ένα αναπτυξιακό πρόγραμμα 20 τρισεκατομμυρίων δραχμών περίπου, που περιλαμβάνει το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και τους εθνικούς πόρους του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, με το οποίο ενισχύονται οι υποδομές, η παραγωγικότητα, οι επενδύσεις -δημόσιες και ιδιωτικές. Το σύνολο αυτό των δράσεων δημιουργεί δεκάδες χιλιάδες θέσεις απασχόλησης.

Υλοποιούμε κλαδικές παρεμβάσεις στη βιομηχανία, στις μικρομεσαίες, στον αγροτικό τομέα, στο εμπόριο, στον τουρισμό, στην υγεία, στην παιδεία, μέσα από τα αντίστοιχα επιχειρησιακά προγράμματα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Κρίσιμοι τομείς, όπως η ενέργεια, οι τηλεπικοινωνίες, η ναυτιλία και οι μεταφορές, βρίσκονται σε διαδικασίες αναδιάρθρωσης με πολλαπλές θετικές επιπτώσεις για τη δική τους ανάπτυξη, την ανάπτυξη άλλων παραγωγικών δραστηριοτήτων και την απασχόληση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Προϋπολογισμός του 2001 βρίσκει το Υπουργείο Εργασίας σε μια πλεονεκτική θέση.

Πρώτον, γιατί μπροστά μας ξετυλίγονται μια σειρά από νέες επιλογές της Κυβέρνησης, επιλογές μέσα από τις οποίες η Κυβέρνηση αποδίδει ένα ειδικό βάρος στο κοινωνικό κράτος.

Δεύτερον, οι συγκριτικά αυξημένες πιστώσεις του Υπουργείου Εργασίας σηματοδοτούν τη σημασία που αποδίδεται στην ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και πιο συγκεκριμένα στην ανάπτυξη νέων πολιτικών απασχόλησης, στην αύξηση του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης, των συντάξεων, των αγροτικών συντάξεων και του εισοδήματος των χαμηλόμισθων.

Πρόσφατα προχωρήσαμε σε μια σειρά ρυθμίσεις για την απασχόληση με τους εξής καίριους στόχους:

Πρώτον, να διαμορφώσουμε ευνοϊκότερους όρους για την εξαπλώση σύγχρονων τύπων ευέλικτης παραγωγής και για σχήματα οργάνωσης που συνδυάζουν την ευελιξία που χρειάζεται η επιχείρηση με την ασφάλεια που έχει ανάγκη ο εργαζόμενος. Το νέο ρυθμιστικό πλαίσιο στοχεύει στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας των εργαζόμενων, στην αύξηση των θέσεων απασχόλησης, στην τόνωση της ανταγωνιστικότητας.

Δεύτερος στόχος μας ήταν μια ουσιαστική παρέμβαση για τη μείωση του χρόνου εργασίας με αυξητικές επιπτώσεις στην απασχόληση και με θετικές προεκτάσεις στον έλεγχο των φαινομένων απορύθμισης στην αγορά εργασίας.

Οι υψηλοί ρυθμοί μεγέθυνσης, οι διαρθρωτικές πολιτικές, οι

νέες παραγωγικές ευκαιρίες, που έχουμε, θα οδηγήσουν συστηματικά σε οριακές αυξήσεις απασχόλησης, όσο συντηρούμε ένα θεσμικό και πραγματικό καθεστώς που επιτρέπει, ώστε όποιες νέες ευκαιρίες απασχόλησης δημιουργούνται να καλύπτονται πρώτα από την υπερεργασία αυτών που ήδη απασχολούνται και κατά δεύτερο λόγο από νέες προσλήψεις. Αυτήν την παθολογία θέλαμε να την πολεμήσουμε, να την αναστρέψουμε.

Τρίτος στόχος των πρόσφατων ρυθμίσεων ήταν η βελτίωση του εισοδήματος και η δημιουργία κινήτρων για απασχόληση ορισμένων ομάδων εργαζομένων εκεί όπου πραγματικά υπάρχει ανάγκη.

Στα μέτρα αυτά συμπεριλαμβάνονται:

Η χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης οικονομικού κινήτρου 30.000 δραχμών το μήνα για μακροχρόνια άνεργους.

Η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για απασχολούμενους με αμοιβές μέχρι 200.000 δραχμές.

Η προσαύξηση της αμοιβής των μερικώς απασχολούμενων, εφόσον αμείβονται με το κατώτατο όριο αποδοχών και απασχολούνται λιγότερο από τέσσερις ώρες ημερησίως.

Η στήριξη ατόμων με ειδικές ανάγκες μετά την απώλεια των γονιών τους.

Η δέκατη έβδομη εβδομάδα άδειας λοχείας και ειδικές άλλες ρυθμίσεις για άλλες κατηγορίες πληθυσμού.

Με τις ρυθμίσεις αυτές αντιμετωπίστηκαν πρακτικά ζητήματα, που μπορεί να μην κατατάσσονται όλα στα μεγάλα ζητήματα πολιτικής, αλλά που για κάθε ενδιαφερόμενο σημαίνουν μία στήριξη ή ελάφρυνση με πολύ ουσιαστικό περιεχόμενο.

Θέλω επίσης να συμπληρώσω τον ορίζοντα αυτό με μέτρα και πολιτικές που επίσης επεξεργαζόμαστε για το επόμενο διάστημα. Όπως ξέρετε, σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας, δουλεύουμε στο θέμα ενός δικτύου κοινωνικής προστασίας, που έχει ζητήσει ο Πρωθυπουργός για να προχωρήσει και να ενταχθεί στη λογική της πολιτικής για την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους στην Ελλάδα αυτήν την τετραετία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από λίγες ημέρες στη Νίκαια σημειώθηκε ένα ακόμη σημαντικό βήμα στις πολιτικές απασχόλησης και κοινωνικής συνοχής, το οποίο η Κυβέρνησή μας στήριξε με συνέπεια. Ένα σοβαρό θέμα που τέθηκε στη Νίκαια αφορά την ανταλλαγή εμπειριών για τα συνταξιοδοτικά συστήματα στην Ευρώπη.

Το ασφαλιστικό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μαζί με το στόχο της ανάπτυξης, με επίκεντρο την απασχόληση, είναι το δεύτερο μεγάλο πεδίο πολιτικών του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για το 2001.

Σε μια περίοδο που όλοι αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα αλλαγών στο ασφαλιστικό σύστημα, που η αναγκαιότητα αυτή αναδεικνύεται και στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει αναπτυχθεί γύρω από αυτό το θέμα, μια μεγάλη μυθολογία, μια ισχυρή καταστροφολογία και μια έντονη εμπορευματοποίηση.

Τα εύλογα ερωτήματα του κάθε πολίτη γίνονται αντικείμενο εμπορεύματος καθημερινώς με τον πιο ανεύθυνο τρόπο, που δεν έχει καμία βάση σε κυβερνητικές επιλογές. Το ερώτημα που τίθεται και μένει ανοιχτό προς απάντηση, είναι τι εξυπηρετεί όλη αυτή η κινδυνολογία με το αζημίωτο, και μάλιστα από πλευρές που αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα ασφαλιστικών αλλαγών, τι εξυπηρετεί αυτό το παίξιμο με το μέλλον των εργαζομένων, ακόμη και συστάσεις για φυγή από τα ασφαλιστικά ταμεία από τους κάθε λογής ειδικούς και ασφαλιστικολογούντες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Διότι δεν λέτε την αλήθεια εσείς. Γι' αυτό γίνεται αυτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Εξυπηρετεί τη χώρα; Εξυπηρετεί τα ταμεία; Εξυπηρετεί την ομαλή λειτουργία της κοινωνίας μας; Εξυπηρετεί τους ασφαλισμένους; Ποιος θα ικανοποιηθεί από το κλίμα αυτό; Πολλοί μιλούν για το κόστος της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Προσωπικά θέλω να τονίσω το κόστος της ακινησίας και της κινδυνολογίας, το κόστος της απουσίας της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, το κόστος του να βρεθούν μετά από κάποια χρόνια με έντονα προβληματικά ασφαλιστικά ταμεία δεκάδες χιλιάδες ασφαλισμένοι.

Για την Κυβέρνηση και για μένα προσωπικά θα ήταν το πιο ευχάριστο και πολιτικά ευνοϊκό σενάριο να αφήσουμε την ασφαλιστική μεταρρύθμιση να κοιμάται. Θα ήταν όμως μια τεράστια ανευθυνότητα σε βάρος της κοινωνικής πολιτικής, σε βάρος της αλληλεγγύης των γενεών, σε βάρος μεγάλων στρωμάτων εργαζομένων που προσδοκούν την ασφαλιστική τους καλυψη όταν φθάσουν σε μη παραγωγικές ηλικίες.

Για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση έχουν δρομολογηθεί οι απαραίτητες ενέργειες προετοιμασίας με στόχο την εξασφάλιση της βιωσιμότητας και της μακροχρόνιας χρηματοδοτικής επάρκειας του ασφαλιστικού συστήματος, καθώς και τον εξορθολογισμό και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητάς του.

Η όλη διαδικασία βρίσκεται σε εξέλιξη και αναμένεται η παράδοση της αντίστοιχης μελέτης, η οποία έχει ανατεθεί σε όικο με τεράστια διεθνή εμπειρία, στα τέλη του Ιανουαρίου του 2001. Τότε θα επεξεργαστούμε αυτές τις προτάσεις, θα διαμορφώσουμε τις δικές μας προτάσεις, θα τις κάνουμε δημόσιες, θα ακολουθήσει διάλογος με τα κόμματα και τους κοινωνικούς φορείς με στόχο την αναζήτηση της μεγαλύτερης συναίνεσης για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν. Και βεβαίως θα υπάρχει εύλογος χρόνος ώστε ο κάθε πολίτης να σταθμίσει, να αποφασίσει, να κρίνει τι θέλει να κάνει.

Για να ξεκαθαρίσω ορισμένα ζητήματα θέλω κατηγορηματικά για άλλη μια φορά να τονίσω ότι οι όποιες αλλαγές του ασφαλιστικού μας συστήματος δεν θα αφορούν ασφαλισμένους που έχουν συμπληρώσει ήδη ή θα έχουν συμπληρώσει μέχρι την ψήφιση του νέου νόμου τις προϋποθέσεις και τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση, όπως προβλέπονται σήμερα, όπως προβλέπονται πριν από τις αλλαγές. Σε αυτόν τον κόσμο θα παρέχεται η δυνατότητα να κάνει χρήση των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, όπως ισχύουν σήμερα και όπως θα ισχύουν μέχρι την ψήφιση του νόμου. Ως εκ τούτου δεν δικαιολογείται καμία ανησυχία για απώλεια ή αλλαγή συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και εφόσον επιθυμούν, όσοι επιθυμούν θα μπορούν να συνεχίσουν να εργάζονται.

Η Κυβέρνηση δεν έχει κανένα λόγο να επιθυμεί την πρόωρη αποχώρηση εργαζομένων. Στη διαδικασία αυτή δεν θα αφηνιδιάσουμε, θα συνεκτιμήσουμε όλα τα δεδομένα και τις ικανότητες του ασφαλιστικού μας συστήματος και θα προχωρήσουμε με κοινωνική ευαισθησία και σεβασμό και για το μέλλον των ασφαλισμένων αλλά και για όσους δεν έχουν συμπληρώσει ακόμα τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, αλλά θα έχουν ώριμα δικαιώματα, δηλαδή θα έχουν φθάσει σε χρονικά σημεία τα οποία κρίνουμε ότι δεν είναι σωστό να δουν μια ανατροπή βασικών προσδοκιών τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η εξέλιξη της απασχόλησης και της ανεργίας στη χώρα μας στα επόμενα χρόνια θα επηρεασθεί, πέρα από τις μακροοικονομικές, διαρθρωτικές και ειδικές πολιτικές απασχόλησης, και από τις εξής βασικές επιλογές:

Πρώτον, αν παράλληλα με τη διατήρηση της δημοσιονομικής και νομισματικής σταθερότητας, που είναι δεδομένη και απεικονίζεται στο αναθεωρημένο πρόγραμμα σύγκλισης, σταθερότητας, μπορέσουν να αναπτυχθούν στη χώρα παραγωγικές δομές που να κλείσουν το ισχυρό αναπτυξιακό χάσμα με την καρδιά της ανεπτυγμένης Ευρώπης.

Δεύτερον, αν μέσα στις ραγδαίες αλλαγές που συντελούνται με την παγκοσμιοποίηση, τις νέες τεχνολογίες και τις νέες ιεραρχίες της παγκόσμιας ανάπτυξης πετύχουμε ένα συνδυασμό πολιτικών και αξιών που δεν θα καθορίζεται μόνο από το σιδερένιο χέρι της αγοράς, τις παγίδες του συντηρητισμού και της οπισθοδρόμησης, τη διάχυση της αβεβαιότητας στην κοινωνία, αλλά θα εξασφαλίζει βιωσιμότητα, βεβαιότητα, κοινωνική παρέμβαση και συνοχή, ανάπτυξη με κοινωνική σταθερότητα.

Τρίτον, αν το κράτος, οι θεσμοί, το παραγωγικό σύστημα, οι κοινωνικές δυνάμεις κατανοήσουν ότι οι επιδόσεις στις οποίες οδηγούν οι παγιωμένες ισορροπίες, οι σχέσεις και οι αντιλήψεις, που ισχύουν σήμερα διάχυτες στην οικονομία και την κοινωνία, είναι πολύ αδύναμες, κάνουν την Ελλάδα να ασθμαίνει για να προχωρήσει ακόμα και λίγο, παράγουν μία οικονομία, που είναι πολύ πιο ισχυρή, που έχει πολύ πιο σημαντικές επιδόσεις απ' ό,τι λίγα χρόνια πριν, ακόμη και επιδόσεις που είναι κα-

λύτερες από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά που είναι παρ'όλα αυτά αδύναμες σε σύγκριση με αυτό, που θα θέλαμε να πετύχουμε και με αυτό που μπορούμε να πετύχουμε.

Τέταρτον, αν μέσα από όλα αυτά θα υπάρξει ανάπτυξη με απασχόληση και ευημερία και όχι με ανισότητες και ανεργία. Η ανεργία, το κυρίαρχο κοινωνικό πρόβλημα σήμερα, δεν είναι αποτέλεσμα ενός μεμονωμένου παράγοντα, που αφορά τις επιχειρήσεις, τους εργαζόμενους ή τις κρατικές πολιτικές. Είναι το συνδυασμένο αποτέλεσμα μιας εμποτισμένης λειτουργίας, που διαρθρωτικά -και γι'αυτό ιστορικά- δεν έχει καταφέρει να διαμορφώσει όρους οικονομικού και κοινωνικού δυναμισμού, αντίστοιχους με χώρες, στις οποίες το πρόβλημα αυτό έχει συρρικνωθεί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με τις πολιτικές μας επιδιώκουμε σε ένα ορατό διάστημα να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικότερα η μεγαλύτερη πηγή κοινωνικού αποκλεισμού, ανισότητας και κοινωνικής αδικίας, που κινδυνεύει να δοκιμάσει την κοινωνική πορεία της χώρας μας. Στοχεύουμε, επίσης, στο να διασφαλίσουμε γενικότερα συνθήκες εμπιστοσύνης, ασφάλειας και ευοίωνες συνθήκες για το μέλλον στους εργαζόμενους και σε όλη την κοινωνία της χώρας μας. Και σ'αυτήν την κατεύθυνση θα το πετύχουμε και τα αποτελέσματα θα είναι ορατά στα τέλη αυτής της τετραετίας, αλλά και πριν από τα τέλη αυτής της τετραετίας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου, ο κ. Κουβέλης, έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός παρά την προσπάθεια εξωραϊσμού του, κυρίως σε ό,τι αφορά την πλασματική εμφάνιση του πλεονάσματος, δεν μπορεί να κρύψει το συγκεκριμένο πολιτικό και κοινωνικό χαρακτήρα του, παρά τα όσα περί του αντιθέτου λίγο πριν ο Υπουργός Εργασίας υπεστήριζε.

Με τα δεδομένα αυτού του Προϋπολογισμού θα διευρυνθούν και πάλι οι κοινωνικές ανισότητες. Μεγάλα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας θα μετατοπισθούν κάτω από τα όρια της βιωσιμότητας και θα απωθηθούν και πάλι στη ζώνη της φτώχειας. Τη μετατόπιση αυτή θα παρακολουθεί και η συνεχής αυξανόμενη ανεργία, η οποία πλήττει ιδιαίτερα τους νέους άνδρες και τις νέες γυναίκες της χώρας.

Κύριε Υπουργέ, δεν είναι δικά μας τα στοιχεία. Είναι στοιχεία της EUROSTAT. Το 21% του πληθυσμού της χώρας, δηλαδή δύο εκατομμύρια εκατό χιλιάδες συμπολίτες μας, κύριοι συνάδελφοι, ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Και το ένα εκατομμύριο από αυτούς διάγει σε κατάσταση φτώχειας για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών ετών.

Πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες συμπολίτες μας ζουν με μηνιαίο εισόδημα κάτω από σαράντα τρεις χιλιάδες δραχμές. Στους δέκα ηλικιωμένους οι τέσσερις είναι φτωχοί.

Κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικές που υπήρξαν στη χώρα μας οδήγησαν στην αύξηση της ανεργίας. Η ανεργία σήμερα προσεγγίζει το 12% χωρίς στο ποσοστό αυτό να προστίθεται και η λανθάνουσα ανεργία. Στο ποσοστό αυτό το 58,5% είναι άνεργοι μακράς διάρκειας, το 61,4% είναι γυναίκες και πλέον του 50% είναι νέοι. Η κατάσταση που διαμορφώνεται με την ανεργία είναι εφιαλτική και δεν μπορεί η Κυβέρνηση να αναζητεί άλλοθι επικαλούμενη στοιχεία της ευρωπαϊκής πραγματικότητας.

Η Κυβέρνηση δεν επιλέγει ρυθμίσεις, όπως η καθιέρωση της τριανταπεντάωρης εβδομαδιαίας εργασίας για να μειώσει την ανεργία. Αντιθέτως στο όνομα της προσαρμογής στις νέες συνθήκες της αγοράς επιλέγει τη μερική απασχόληση και την ελαστικοποίηση της εργασίας. Αυτές όμως οι ρυθμίσεις κατά τη γνώμη μας δεν δίνουν λύσεις στην ανεργία. Αυτές οι ρυθμίσεις αυξάνουν την υποαπασχόληση και διευρύνουν τα όρια της φτώχειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διεκδίκηση και το αίτημα για τη δικαιότερη κατανομή του εθνικού πλούτου και τη στήριξη και ενίσχυση των εισοδημάτων από μισθωτή εργασία παραμένει ακέραιο και αναπάντητο από την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης.

Η πρόσφατη δήλωση του Υπουργού Οικονομικών ότι οι αυξήσεις των αποδοχών των εργαζομένων υπερκαλύπτουν τον πληθωρισμό και εξασφαλίζουν τη συμμετοχή των εργαζομένων στην αύξηση του ΑΕΠ, μόνο ως εμπαιγμός μπορεί να θεωρηθεί. Η σε ποσοστό 2,2% αύξηση του μισθού των δημοσίων υπαλλήλων μαζί με τις τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές του επιδόματος εξομάλυνσης, καθώς και η αντίστοιχη αύξηση του μισθού των μισθωτών του ιδιωτικού τομέα, δεν καλύπτει τον πληθωρισμό και σε καμία περίπτωση βέβαια δεν συνιστά συμμετοχή των εργαζομένων στην αύξηση του ΑΕΠ.

Η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης, κύριοι συνάδελφοι, σημαίνει για άλλη μια φορά μείωση των πραγματικών εισοδημάτων των μισθωτών και σημαντική απώλεια της αγοραστικής τους δύναμης. Η κατά 2,2% αύξηση του μισθού του υπαλλήλου μαζί με το επίδομα εξομάλυνσης αντιστοιχούν σε ονομαστική αύξηση περίπου 3,1%. Η εισοδηματική αυτή πολιτική σημαίνει μείωση όμως των πραγματικών εισοδημάτων των μισθωτών.

Ο πληθωρισμός σύμφωνα με τις εκτιμήσεις και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος θα φτάσει στο 4%. Δηλαδή η αύξηση σε ποσοστό 3,1% του μισθού του υπαλλήλου είτε αυτός είναι στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα δεν θα καλύψει ούτε την τυπική αύξηση του πληθωρισμού.

Η αύξηση του 3,1% -ας το επισημάνουμε και πάλι- δεν αφορά στο σύνολο των αποδοχών των μισθωτών, αλλά μόνο στις βασικές τους αποδοχές. Εξάλλου η φορολογία που θα υπάρξει στην αύξηση αυτή θα σημαίνει καθαρή ονομαστική αύξηση της τάξεως του 2,1% έως 2,2%. Η αύξηση αυτή γίνεται ακόμα μικρότερη συνυπολογίζοντας τις ασφαλιστικές κρατήσεις για το εισόδημα αυτό.

Κύριοι συνάδελφοι, οι υπολογισμοί όμως και οι αριθμοί που αφορούν την εισοδηματική πολιτική κρίνονται από το πραγματικό κόστος ζωής, το κόστος που πράγματι επιβαρύνει τον πολίτη και αυτό το κόστος δεν έχει σχέση με την τυπική και επίσημη έκφραση του πληθωρισμού.

Είναι χαρακτηριστική η έρευνα που έγινε από το ΙΝΚΑ για ένα εννεάμηνο του 2000, η οποία έρευνα απέδειξε ότι η επιβάρυνση του κόστους ζωής ανήλθε από 7% έως και 11%. Ένα κόστος ζωής που γίνεται μεγαλύτερο για τους μισθωτούς, που καλούνται να αντιμετωπίσουν τις αυξανόμενες δαπάνες εκπαίδευσης, υγειονομικής περίθαλψης και ασφάλισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συνταξιούχοι. Αυτοί οι συμπολίτες μας ζουν με στερήσεις στη ζωή της φτώχειας.

Η Κυβέρνηση δεν δέχεται το αίτημα και τη διεκδίκηση να συνδεθούν οι κατώτερες συντάξεις με το 80% του κατωτέρου ημερομισθίου και επιλέγει τη χορήγηση του ΕΚΑΣ από τον Προϋπολογισμό, με διάφορες διαβαθμίσεις, στους συνταξιούχους εκείνους, που παίρνουν μικρότερη σύνταξη από την κατώτατη και δεν έχουν άλλο πόρο ζωής.

Τα στοιχεία έχουν ήδη κατατεθεί από το γενικό εισηγητή του Συνασπισμού και δεν θα τα επαναλάβω. Επισημαίνω όμως ότι είναι ψευδής λόγος ότι η κατώτατη σύνταξη πρόκειται να ανέλθει για όλους στις εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές. Σύνταξη, κύριοι συνάδελφοι, εκατόν πενήντα δύο χιλιάδων (152.000) δραχμών θα πάρουν μόνο εκατόν πενήντα χιλιάδες περίπου συνταξιούχοι, οι οποίοι δεν έχουν κανέναν άλλον πόρο και δικαιούνται ολόκληρο το ΕΚΑΣ. Αυτή είναι η κατάσταση. Αυτή είναι η κοινωνία των μεγάλων ανισοτήτων, η οποία παρακολουθεί αγανακτισμένη την Κυβέρνηση να επιβάλλει για τους αριθμούς της, να επιβάλλεται για τη σταθερότητα των οικονομικών μεγεθών, που επικαλείται.

Από την άλλη πλευρά, κύριοι συνάδελφοι, είναι η υπερτροφική κερδοφορία του κεφαλαίου. Η κερδοφορία του ελληνικού κεφαλαίου είναι η μεγαλύτερη στην Ευρώπη ενώ η αμοιβή εργασίας για κάθε μονάδα παραγωγής στη χώρα μας είναι η μικρότερη στην Ευρώπη.

Δεν πρόκειται για τυχαία επιλογή, έχω τη γνώμη. Το κεφάλαιο κερδοφορεί ασύστολα και συγκεντρώνεται στα χέρια ολίγων ενώ ο επαγγελματιοποιητικός κόσμος και η μικρομεσαία επιχείρηση αγκομαχούν. Η φορολογική επιβάρυνση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων αυξήθηκε δραστικά. Καταργήθηκε η χρηματο-

δοτική στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, οι οποίες είναι πλέον δέσμιες ενός νομίμου τοκογλυφικού δανεισμού από τις τράπεζες.

Πρωθείται έντονα η ανακατανομή της αγοράς υπέρ των μεγάλων επιχειρήσεων και η απώθηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στο περιθώριο είναι δεδομένη.

Το 50%, κύριοι συνάδελφοι, των ειδών πλατιάς κατανάλωσης και το 70% των τροφίμων διατίθενται πλέον από τις μεγάλες αλυσίδες των καταστημάτων. Εκτοπίζονται οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις από τα κοινοτικά προγράμματα, τα οποία σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα οικειοποιούνται οι μεγάλες ή οι πολύ μεγάλες επιχειρήσεις. Πλήττεται συστηματικά η μικρομεσαία επιχείρηση, την ώρα που θα έπρεπε να στηριχθεί.

Κύριοι συνάδελφοι, ποιος έχει αντίρρηση ότι η μικρομεσαία επιχείρηση, αν ενισχύονταν και στηρίζονταν, θα μπορούσε αποτελεσματικά να συντελέσει στη διεύρυνση της απασχόλησης και στη μείωση της ανεργίας;

Ο προϋπολογισμός δεν έχει και την ελάχιστη μέριμνα για τη στήριξη της μικρομεσαίας επιχείρησης. Η αλλαγή που έγινε στη φορολόγησή τους με την κατάργηση των γνωστών αντικειμενικών κριτηρίων, δεν συνιστά ουσιαστική αλλαγή. Συνεχίζεται ο λεγόμενος εξωλογιστικός προσδιορισμός των κερδών τους, γεγονός που αποτελεί διεθνή πρωτοτυπία και ταυτόχρονα δυνατότητα φορολογικής λεηλασίας από "αντικειμενικούς" ή και από διεφθαρμένους φορολογικούς ελεγκτές.

Οφείλουμε να είμαστε σαφείς. Η ριζική αλλαγή της οικονομικής και φορολογικής πολιτικής για τον επαγγελματιοποιητικό κόσμο και η στήριξη του αποτελεί κρίσιμη επιλογή για τη διεύρυνση της απασχόλησης στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πορεύεται σταθερά στη νεοφιλελεύθερη συντηρητική οικονομική πορεία της. Η χώρα μας είναι πρώτη, όπως είπα, σε κερδοφορία του κεφαλαίου σε ολόκληρη την Ευρώπη. Τελευταία είναι η χώρα μας ή προτελευταία σε κοινωνικά δικαιώματα και ουραγός ως προς το δημόσιο τομέα της οικονομίας.

Το αίτημα και η διεκδίκηση παραμένει ακέραιη και ενισχύεται από την ίδια την πορεία της οικονομίας και τις επιπτώσεις της στα οικονομικά ασθενέστερα στρώματα της κοινωνίας: Να ενισχυθούν τα εισοδήματα από μισθούς, να μειωθούν οι κοινωνικές ανισότητες, να υπάρξει ουσιαστικό κοινωνικό κράτος, με άμεση προτεραιότητα στην αναβάθμιση του υγειονομικού και εκπαιδευτικού συστήματος του τόπου, να εξυγιανθούν οι δημόσιες επιχειρήσεις και να απαλλαγούν από την ασφυξία της κυβερνητικής και κομματικής χειραγώγησης, για να μπορέσουν να προσφέρουν στην κοινωνία αποτελεσματικά το δημόσιο αγαθό που παράγουν.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε οπαδοί κανενός κρατισμού. Είμαστε, όμως, υποστηρικτές της πολιτικής, που θέλει να διατηρηθούν στον έλεγχο του κράτους, οι επιχειρήσεις εκείνες που παράγουν δημόσιο αγαθό. Αγαθό που δεν πρέπει να εκχωρείται στα ιδιωτικά συμφέροντα, γιατί αυτό το αγαθό αφορά στο κοινωνικό κράτος που πρέπει να υπάρχει. Αφορίζονται- το γνωρίζουμε- οι δημόσιες επιχειρήσεις για να παραδοθούν στα ιδιωτικά συμφέροντα, την ώρα που το αίτημα πρέπει να είναι για την εξυγίανσή τους, για την απαλλαγή τους από τα βάρη του κομματισμού, για την απομάκρυνσή τους από τους μηχανισμούς και τις εξαρτήσεις της διαφθοράς και της διαπλοκής που έχει οδηγήσει στη διαμόρφωση ολιγοπωλίων ή και μονοπωλίων και σε κάθε περίπτωση στη συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια ολίγων.

Κύριοι συνάδελφοι, με τα δεδομένα αυτά επόμενο είναι να απαξιώνεται ο δημόσιος τομέας και να διαμορφώνεται έντεχνα και συστηματικά το κατάλληλο κλίμα για την εκχώρηση των δημοσίων επιχειρήσεων σε μεγάλα οικονομικά κέντρα ιδιωτών. Τα δημόσια αγαθά παραδίδονται στην κερδοσκοπία και θα καταστούν δυσπρόσιτα ιδιαίτερα για τους οικονομικά αδύναμους πολίτες. Η ενέργεια, η κοινωνική ασφάλιση, το νερό, οι τηλεπικοινωνίες, η υγεία, η παιδεία, βρίσκονται και το γνωρίζουμε όλοι στη διεκδίκηση των ιδιωτικών συμφερόντων. Δεν αρνούμαστε την ύπαρξη του συγκεκριμένου οικονομικού τοπίου της Ευρώπης. Υποστηρίζουμε, όμως, ότι στις υπάρχουσες συνθήκες

είναι δυνατό να υπάρξει ένας σύγχρονος και αποτελεσματικός δημόσιος τομέας, με αυστηρούς κανόνες ελέγχου της λειτουργίας του, αλλά και με ουσιαστικές διαρθρωτικές αλλαγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συντηρητικός και μονόπλευρος χαρακτήρας του Προϋπολογισμού είναι προφανής. Την ώρα που η Κυβέρνηση επιτίθεται για τον προϋπολογισμό και την προσαρμογή του στη νέα πραγματικότητα της ΟΝΕ και του ευρώ, την ίδια ώρα είναι κοινή η διαπίστωση και η βεβαιότητα των πολιτών ότι συντηρούνται οι περιοριστικές πολιτικές του εισοδήματος των εργαζομένων, δεν αναδιανέμεται ο πλούτος, δεν αντιμετωπίζεται η ανεργία, δεν στηρίζονται τα μικρά, τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα και διευρύνονται οι ανισότητες μέσα στην ελληνική κοινωνία.

Με τα δεδομένα αυτά, ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να υπενθυμίσω στο Σώμα ότι κατά την έναρξη της συζήτησης ο Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κακλαμάνης, είχε αναφερθεί στο ενδεχόμενο μιας εμβόλιμης συνεδρίασης για την Πέμπτη το πρωί εφόσον θα συνέτρεχαν λόγοι προς τούτο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ : Σε δύο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Πέραν της Παρασκευής, αυτό είναι καθορισμένο.

Το Προεδρείο εκτιμώντας την πορεία της συζήτησης, το μεγάλο αριθμό των εγγεγραμμένων συναδέλφων και την ανάγκη να μιλήσουν όσο γίνεται περισσότεροι, προτείνει -και ζητά την έγκρισή σας- να έχουμε και δεύτερη εμβόλιμη συνεδρίαση την Πέμπτη το πρωί -δεύτερη εννώς σε σχέση με την εμβόλιμη της Παρασκευής, που είναι αποφασισμένη- από τις 11.00' έως τις 14.00'. Επίσης, προτείνει η σημερινή συνεδρίαση και η αυριανή απογευματινή συνεδρίαση να έχουν πέρας στις 00.30'. Και το αποφασίζουμε αυτό για να μπορούν να προγραμματίσουν το χρόνο για τις ομιλίες τους οι κύριοι συναδελφοί.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Η Βουλή ενέκρινε. Ο κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω ειλικρινά να διαβεβαιώσω ότι δεν μπόρεσα παρά την καλόπιστη προσπάθεια που κατέβαλα να συμμεριστώ και εγώ το εορταστικό κλίμα, το οποίο καλλιεργείται σε μια φιλόδοξη και αυτάρεσκη προσπάθεια των Υπουργών και των εισηγητών της Συμπολίτευσης σχετικά με τον Προϋπολογισμό του 2001.

Είναι μακριά από μας η κάθε δογματική ή αντιπολιτευτική άρνηση μόνο για την άρνηση. Επίσης είναι γεγονός ότι δεν σκοπεύουμε να επενδύσουμε στα καθολικά εχθρικά συναισθήματα με τα οποία υπεδέχθησαν τον Προϋπολογισμό που συζητάμε οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, οι επαγγελματίες, αγρότες, οι συνταξιούχοι. Φαίνεται όμως ότι όλοι αυτοί με τις διαμαρτυρίες τους, τις απεργίες τους, με τις φωνές τους, απευθύνθηκαν σε ώτα μη ακούντων.

Ο Υπουργός Εργασίας, ο οποίος μόλις κατήλθε του Βήματος, φαίνεται ότι δεν αντελήφθη και δεν άκουσε τίποτε απ' όλα αυτά. Και αυτό το σημειώνω σαν λυπηρό. Πολύ περισσότερο βέβαια τον απαλλάσσω από την ευθύνη, από την υποχρέωση να εκφράσει τη λύπη του για αποτυχημένες πρακτικές και πολιτικές, για αδιέξοδους δρόμους, για αδιέξοδες πολιτικές, οι οποίες είναι άνευ αντικειμένου μια και αυτός είναι ευχαριστημένος από την πολιτική του και από τα πεπραγμένα του Υπουργείου.

Έτσι, λοιπόν, παραγματικά φαντάζει κακόχη και εκτός κλίματος η στερεότυπη φράση που ακούγεται και από τους Υπουργούς και από τους εισηγητές της Συμπολίτευσης ότι "είναι ένας προϋπολογισμός της πραγματικής σύγκλισης, τონώνει την ανάπτυξη, την κοινωνική ευαισθησία, την απασχόληση, την ανταγωνιστικότητα".

Βέβαια είναι συμπαθής η φιλότιμη ακροβατική προσπάθεια ωραιοποίησης για ευνόητους λόγους. Αλλά είναι απεχθής η πλήρης αντιστροφή της αλήθειας και η προβολή της εικονικής πραγματικότητας.

Στην πραγματικότητα είναι ένας προϋπολογισμός γκρίζος: Ούτε άσπρος ούτε μαύρος. Αυτή είναι η αλήθεια. Έχει συνταχθεί με τη συνήθη λογιστική νοοτροπία, που διακατέχει την Κυβέρνηση, χωρίς στόχους, χωρίς πνοή, χωρίς όραμα.

Χαρακτηριστικό όμως της κυβερνητικής νοοτροπίας και ευαισθησίας είναι ότι, όλοι όσοι πήραν το λόγο σήμερα από την πλευρά της Κυβέρνησης και της Συμπολίτευσης, κανείς δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να ζητήσει συγγνώμη για τις μεγάλες υστερήσεις, τα λάθη. Και σημειώνω τα σημαντικότερα. Τρία είναι τα πιο χαρακτηριστικά. Το χρηματιστήριο, η ένταξη στη ζώνη του ευρώ, η ανεργία και η φτώχεια.

Όσον αφορά την ένταξη στη Ζώνη του ευρώ, η πορεία ήταν προδιαγεγραμμένη και νομοτελειακή. Αποτέλεσμα, εισήλθαμε καθυστερημένα και στη δεύτερη ταχύτητα.

Το χρηματιστήριο. Τις ίδιες μέρες, πριν από ένα χρόνο, το λέγατε σαν καθρέφτη της καλής πορείας της οικονομίας. Παροτρύνοντο και παρωθούντο όλοι στο να μπουν σ' αυτό το μεγάλο πανηγύρι, απ' όπου όλοι θα έβγαιναν κερδισμένοι. Ένα χρόνο μετά έγινε η μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου σε βάρος των πτωχών και υπέρ των πλουσίων. Τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια (35.000.000.000.000) δραχμές άλλαξαν χέρια και κάνετε ότι δεν ακούτε φέτος, ούτε καταφέρατε στο θέμα.

Τρίτον, η ανεργία και η φτώχεια. Το κοινωνικό κεκτημένο του πάλοι ποτέ σοσιαλιστικού ΠΑ.ΣΟ.Κ είναι η πορεία των δεικτών κοινωνικής σύγκλισης που έχουν καταλήξει σε δείκτες κοινωνικής απόκλισης. Η Ελλάδα μέχρι το 1993 ήταν κάτω του ευρωπαϊκού μέσου όρου στην ανεργία. Σήμερα είναι πρώτη με 12% με τις αισιόδοξες μετρήσεις, όπως γνωρίζουμε όλοι, να μην τρομάζουμε τον κόσμο -και οι τάσεις είναι αυξητικές, όταν ο μέσος όρος της Ευρώπης είναι 8%.

Η Ελλάδα είναι δεύτερη στην Ευρώπη σε φτωχούς, σύμφωνα με επίσημες μετρήσεις. Επίσημα δύο εκατομμύρια διακόσιοι συμπολίτες μας είναι φτωχοί. Ταυτόχρονα -και αυτό είναι το χειρότερο- είμαστε πρώτοι σε νεοπλουσίους, όσοι πλούτισαν από τα αεριτζήδικα και όλα αυτά τα συναφή τα οποία έχετε εισαγάγει στη νοοτροπία, στη λογική και στην οικονομία τα τελευταία χρόνια, που κυβερνάτε τον τόπο.

Έτσι, λοιπόν, η κοινωνία των 2/3 αποτελεί γεγονός και πραγματικότητα για την ελληνική κοινωνία και κυβερνητικό κεκτημένο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Βέβαια δεν μπορώ παρά να χαρακτηρίσω σαν λογική Αντουανέτας, νοοτροπία Βουρβώνων, την λογική και την προσέγγιση του Υπουργού Εργασίας. Είπε ότι "καλλιεργείται κλίμα λαγνείας της μιζέριας και ότι βρισκόμαστε σε πλεονεκτική θέση". Σε πλεονεκτική θέση ελπίζω να βρισκόμαστε, κύριε Υπουργέ, αν φέτος δεν απορριφθεί το εθνικό σχέδιο δράσης για την ανεργία, γιατί το 1998 απερρίφθη και ήταν ντροπή και κόλαφος, το 1999 εκρίθη ανεξεταστέο και μας το έστειλαν να το ξαναμελετήσουμε. Ελπίζω το 2000 να μην έχουμε τα ίδια. Αν είναι έτσι θα είναι μια πρόοδος τουλάχιστον.

Όσον αφορά τώρα το ασφαλιστικό, μια ελάχιστη αναφορά. Μετά τους αντισφαλιστικούς νόμους της Νέας Δημοκρατίας, τους οποίους κατακεραύνωνε όλο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεσμεύθηκε να τους καταργήσει, έρχεστε σήμερα να στηρίζετε σ' αυτήν τη στέρεη βάση λόγω των παρεμβάσεων και κουτοπόνηρα προσβλέπετε ότι το προσδόκιμο της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος, παρά κάποια ράβε-ξήλωνε που κάνατε, είναι μέχρι το 2005.

Περιμένετε να βγάλουν άλλοι τα κάστανα από τη φωτιά. Κάπου έχετε στριμωχθεί βέβαια από την Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι την άνοιξη επιτέλους να σταματήσει αυτή η αναβλητικότητα και αναποφασιστικότητα που σας διακατέχει. Και από εκεί και πέρα, τι συνομολογείτε; Ότι είκοσι χρόνια Κυβέρνηση και επτά προς οκτώ από το 1993, δεν ξέρετε ακόμα τι θα κάνετε, δεν έχετε προτάσεις. Αναθέσατε σε ξένο έγκυρο οίκο του εξωτερικού, είπατε πριν από λίγο, να κάνει προτάσεις για το ασφαλιστικό. Και δεν κοκκινίζει κανείς, και δεν ντρέπεται κανείς. Και μετά, αναφέρατε στη Νέα Δημοκρατία, ότι δεν έχουμε προτάσεις και δεν έχουμε πολιτική. Επιτέλους, ας βρουν οι έννοιες το νόημά τους, ας βρουν οι λέξεις την αναφορά τους. Γιατί στη δική σας λογική έχετε κάνει μία πλήρη αναστροφή και αντιστροφή των

πάντων. Έτσι, λοιπόν, ο Προϋπολογισμός του 2001 καθρεπτίζει τη ζοφερή εικόνα της ελληνικής πραγματικότητας, της ελληνικής κοινωνίας που οι διαρθρωτικές αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις δεν προχωρούν, μολοντί τις έχει ανάγκη ο τόπος. Η δημοσιονομική σταθεροποίηση αποδεικνύεται εξαιρετικά εύθραυστη. Το φάσμα του πληθωρισμού απλώνεται ξανά πάλι απειλητικά. Έτσι, λοιπόν, ο Προϋπολογισμός αυτός δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας προϋπολογισμός που στηρίζεται στην αύξηση της φορολογίας, που δεν συγκρατεί τη σπατάλη του σπάταλου δημόσιου τομέα- γιατί εκεί κρύβεται και η κομματική σας πελατεία- και δεν προωθεί τις αποκρατικοποιήσεις.

Ενώ η Κυβέρνηση είχε εξαγγείλει φορολογικές ελαφρύνσεις, η κάθε ελληνική οικογένεια με βάση το νέο Προϋπολογισμό θα πληρώσει διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δραχμές παραπάνω. Ο Προϋπολογισμός δεν είναι πλεονασματικός, είναι πλεονασματικός και απεδείχθη. Έτσι, λοιπόν, ο γενικός κρατικός Προϋπολογισμός, είναι ένας προϋπολογισμός που σαλπίζει τη φτώχεια, την αποτυχία και καταδικάζει τη χώρα σε δεύτερη ευρωπαϊκή ταχύτητα.

Συνοψίζοντας, χαρακτηρίζω τον Προϋπολογισμό του 2001 ως προϋπολογισμό αναξίπιστο, ως προϋπολογισμό αντιαναπτυξιακό, ως προϋπολογισμό αντιπαραγωγικό. Είναι προϋπολογισμός κομμένος και ραμμένος στη μετριότητα αυτής της Κυβέρνησης, μία κυβέρνηση μειωμένων προσδοκιών και μειωμένων δυνατοτήτων.

Γι' αυτό, επειδή η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ συνεχίζει να πορεύεται τους ίδιους αποτυχημένους και παρωχημένους δρόμους, τους δρόμους χωρίς διέξοδο, τις θυσίες χωρίς ελπίδα, τους δρόμους των μεγάλων λόγων και των μικρών έργων, γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό του 2001.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας) : Ο κ. Σμυρλής έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε λοιπόν, και στον Προϋπολογισμό του 2001. Όταν ξεκίνησα να γράψω ορισμένα σημεία προκειμένου να μιλήσω, σκέφθηκα ότι ήταν μία θαυμάσια ευκαιρία για όλους μας, όχι μόνο για την κυβερνητική πλευρά, αλλά για όλους τους Βουλευτές, επειδή υπήρχε πραγματικά μία αξιολογή προεργασία σε σχέση με τον Προϋπολογισμό και η ευκαιρία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και μία συνετή και ειλικρινής προσπάθεια, η οποία καταβάλλεται, με όλα τα αρνητικά και με όλα τα προβλήματα, τα οποία σίγουρα υπάρχουν και σε αυτόν τον Προϋπολογισμό, από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, πίστευα ότι θα υπάρξουν έστω και ελάχιστες τοποθετήσεις ειλικρινείς. Αλλά προσγειώθηκα ανώμαλα από χθές και ιδιαίτερα σήμερα, όταν άρχισα να ακούω τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης να κατακεραυνώνουν με τον οποιοδήποτε τρόπο και με όποια επίθετα μπορούσε κανείς να φανταστεί αυτήν την προσπάθεια, η οποία γίνεται.

Και σκέφθηκα ότι αυτά είπαν οι αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και προεκλογικά γι' αυτό και πήραν αυτό το ποσοστό, που πήραν. Και όσο θα συνεχίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι, να μιλάτε εξωπραγματικά και να μην αντιλαμβάνεστε και να μην αντιλαμβανόμαστε όλοι -αν θέλετε όλοι είμαστε μέσα σε αυτό το παιχνίδι- ότι τέλος πάντων κάποτε πρέπει να μιλήσουμε ειλικρινά στον πολίτη, γιατί έχει ξεπεραστεί πλέον η περίοδος όπου ο καθένας έλεγε και υποσχόταν ό,τι ήθελε για να μπορέσει να εκλεγεί και να κυβερνήσει τόσο θα συνεχίζεται η στάση του πολίτη απέναντι στην Αξιοματική Αντιπολίτευση να είναι αρνητική.

Πα' όλα αυτά ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ο πρώτος που συντάσσεται μετά την ενσωμάτωση της χώρας στη Ζώνη του ευρώ κι αυτό δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει. Είναι αναπτυξιακός Προϋπολογισμός, αγαπητοί συνάδελφοι, στον οποίον προβλέπεται σημαντικό πλεόνασμα της γενικής κυβέρνησης -στοιχεία τα οποία ειπώθηκαν και από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας- σχεδόν 0,5 του ΑΕΠ μετά από πολλά χρόνια.

Το γεγονός αυτό, παράλληλα με την εισροή στη χώρα των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, σηματοδοτεί τη διατήρηση υψηλού ρυθμού ανάπτυ-

ξης, που προβλέπεται στο 5%. Πρέπει να σημειωθεί ότι υπερβαίνει σημαντικά τον κοινοτικό μέσο όρο, που είναι 3,4%, καθώς και την αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους.

Οι άμεσες συνέπειες κατά την άποψή μας θα οδηγήσουν: Πρώτον, στην άνοδο του βιοτικού επιπέδου του μέσου Έλληνα από το 60% του βιοτικού επιπέδου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε 70% και σχεδόν σε 100% στο τέλος της δεκαετίας.

Δεύτερον, στην ενίσχυση της προσπάθειας για την αύξηση της απασχόλησης και τη μείωση της ανεργίας. Είναι σημαντικό ζήτημα και κανείς δεν το αμφισβητεί τουλάχιστον απ' όσους μίλησαν από τη Συμπολίτευση. Και ο Υπουργός Εργασίας που μίλησε πριν και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και φαντάζομαι και όλα τα στελέχη της Κυβέρνησης δεν θα αμφισβητήσουν ότι υπάρχει ανεργία.

Και τρίτον, στην ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής των δράσεων και ενεργειών κοινωνικού χαρακτήρα.

Η τελευταία αυτή παράμετρος, αγαπητοί συνάδελφοι, ορίζει σαν έναν από τους κύριους στόχους του Προϋπολογισμού τη σύνδεση της οικονομικής ανάπτυξης με την κοινωνική της διάσταση. Μ' αυτόν τον τρόπο θα υλοποιηθούν οι δεσμεύσεις που ανέλαβε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. έναντι του ελληνικού λαού στις 9 Απριλίου για τη σημαντική ενίσχυση των οικονομικά και κοινωνικά ασθενέστερων ομάδων του πληθυσμού και για τη δικαιότερη διανομή του εισοδήματος. Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, ανάπτυξη χωρίς κοινωνική αλληλεγγύη και συνοχή είναι ανάπτυξη χωρίς μέλλον.

Οι έννοιες που με αυτόν τον τρόπο θα κατευθύνουν την εξέλιξη της κοινωνικής πολιτικής μας θα είναι η ανάπτυξη και η ολοκλήρωση του κοινωνικού κράτους, ο περιορισμός της ανασφάλειας, η αντιμετώπιση των προβλημάτων του κοινωνικού αποκλεισμού, η προστασία των κοινωνικά αδύναμων, η διεύρυνση των δυνατοτήτων και των ευκαιριών για τους άνεργους, η κατανόηση των μηχανισμών που δημιουργούν τα κοινωνικά προβλήματα και η αντιμετώπισή τους με ολοκληρωμένο και αποτελεσματικό τρόπο.

Η Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην προσπάθειά της να οικοδομήσει ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος στη χώρα μας προβληματίζεται έντονα για τους στόχους, το περιεχόμενο και τους τρόπους αντιμετώπισης των κοινωνικών προβλημάτων, για την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των παρεχόμενων κοινωνικών υπηρεσιών. Στον Προϋπολογισμό αυτόν η κοινωνική φροντίδα και προστασία αποτελεί βασικό αναπτυξιακό μοχλό και επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Στην περίοδο, αγαπητοί συνάδελφοι, 2000-2004 το σύνολο των δαπανών για την κοινωνική πολιτική είναι ιδιαίτερα σημαντικό και φτάνει τα σαράντα πέντε τρισεκατομμύρια (45.000.000.000.000) δραχμές.

Αυτά τα στοιχεία, αγαπητοί συνάδελφοι, όσο κι αν υπεκφεύγετε από την πλευρά σας να πείτε ότι λέμε ψέματα, είναι μία πραγματικότητα. Ψάξτε λίγο τα στοιχεία, διαβάστε τους πίνακες, κάντε συγκρίσεις με τα προηγούμενα χρόνια, αναγνωρίστε την προσπάθεια, που γίνεται και αν αυτά είναι ψέματα, τότε έχετε όλη τη δυνατότητα να πείτε ότι λέμε ψέματα. Να μας ακούσει όμως και να σας ακούσει ο ελληνικός λαός.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα κοινωνικά προβλήματα αγγίζουν το βαθύτερο πυρήνα του πληθυσμού και μετατρέπονται σε έντονα οικογενειακά και ατομικά προβλήματα, γεγονός με μεγαλύτερη ένταση και έμφαση στις μικρές τοπικές κοινωνίες. Η δομή και η οργάνωση των κοινωνικών πρωτοβουλιών και υπηρεσιών συνδέεται απαραίτητα με την προώθηση της αποκέντρωσης, με τη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της περιφέρειας της Νομαρχιακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με τη διαδικασία μιας ολοκληρωμένης και ισόρροπης περιφερειακής ανάπτυξης.

Διαβάστε σωστά, αγαπητή κ. Ξηροτύρη, τους πίνακες για το εάν πραγματικά το 80% δεν πηγαίνει σε έργα περιφερειακού αναπτυξιακού προγράμματος. Πηγαίνει πραγματικά. Υπάρχει μια βιώσιμη περιφερειακή ανάπτυξη, που εξυπηρετεί την κοινωνία και τον πολίτη προστατεύοντας το περιβάλλον και αναδεικνύοντας τον τοπικό πολιτισμό και όχι απλά ένα άθροισμα οικονομικών επενδύσεων. Εδώ πρέπει να τονισθεί ότι τα τελευταία χρόνια τα ζητήματα της περιφερειακής ανισότητας -και αυτό το παραδεχόμαστε- και περιθωριοποίησης της άνισης ανάπτυξης ως

σχέση κέντρου περιφέρειας σε εθνικό, αλλά ακόμη περισσότερο σε παγκόσμιο επίπεδο, συνδέθηκαν με τα θέματα της φτώχειας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα να αναφερθούμε ακόμη και σε αυτό το στοιχείο.

Η φτώχεια, η ανεργία ή η απουσία παροχής κοινωνικών υπηρεσιών σε πολλές περιοχές, ακόμα και ο έντονος κοινωνικός διαχωρισμός από μια περιοχή σε μια άλλη, δεν είναι καινούρια φαινόμενα, αγαπητοί συνάδελφοι. Είναι, όμως, κοινωνικά φαινόμενα που στις μέρες μας έχουν πάρει διαστάσεις -και είναι αληθές αυτό- ραγδαίας κοινωνικής κρίσης. Μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες, που αποτελούν τα στηρίγματα της κοινωνικής οργάνωσης ενός τόπου, περιθωριοποιούνται με ευκολία πληρώνοντας το τίμημα μιας δίχως αξίες κοινωνικής ιεραρχίας. Η εντυπωσιακά ομοιογενής κοινωνική σιωπή δοκιμάζει το αίσθημα της κοινωνικής δικαιοσύνης. Η ίδια η κοινωνία, ναι, τίθεται σε κίνδυνο.

Αυτά είναι τα στοιχεία που έχει υπόψη της η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτά είναι τα στοιχεία, τα οποία συναξιολόγησε ή έλαβε υπόψη προκειμένου η κατανομή των πόρων του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης, όλος ο Προϋπολογισμός να κατευθυνθεί ακριβώς στην αντιμετώπιση και στην απάντηση αυτού του φαινομένου.

Με αυτά τα δεδομένα οι ενέργειες που προτείνονται και περιγράφονται είναι οι εξής:

Η προστασία της τρίτης ηλικίας. Η αντιμετώπιση των δυσλειτουργιών της αγοράς εργασίας. Η δημιουργία και παροχή υπηρεσιών υποστήριξης και συμβουλευτικής για όσους την έχουν ανάγκη. Η αντιμετώπιση της περιφερειακής και τοπικής διάστασης των κοινωνικών προβλημάτων. Η ενίσχυση της διοικητικής υποδομής και της διαδικασίας παροχής ποιοτικών κοινωνικών υπηρεσιών. Η κοινωνική ενεργοποίηση της περιφέρειας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Τα προγράμματα που προτείνονται και θα υλοποιηθούν σταδιακά, φιλοδοξούν να προσφέρουν ουσιαστικές λύσεις στα προβλήματα των ανέργων, φιλοδοξούν να συνεισφέρουν στη στήριξη της κοινωνικής συνοχής, στην κοινωνική, αλλά και ατομική ανάπτυξη όλης της χώρας. Ειδικότερα δε, στα πλαίσια αυτά ο αγροτικός χώρος είναι εκείνος που πλήττεται περισσότερο.

Έτσι, λοιπόν, για εμάς τα δύο τρισεκατομμύρια (2.000.000.000.000) που δαπανάμε μέσα σε αυτόν τον Προϋπολογισμό για την αγροτική ανάπτυξη είναι λίγα. Δίνουν, όμως, μια προοπτική βιώσιμης ανάπτυξης και στοχεύουν στην εξυγίανση σημαντικών αγροτικών παραγωγικών κλάδων, στην αντιμετώπιση των προβλημάτων, που έχουν σχέση με τη σταθερή, βιώσιμη και ισόρροπη ανάπτυξη του αγροτικού χώρου, στην εγγύηση της αγροτικής παραγωγής, στην προστασία του περιβάλλοντος, στην ενίσχυση της απασχόλησης και του εισοδήματος του αγρότη και ιδιαίτερα του νέου, στην παροχή εξειδικευμένων κοινωνικών υπηρεσιών στον αγροτικό χώρο και στην άρση της απομόνωσης και της τεχνολογικής καθυστέρησης.

Για όλους αυτούς τους λόγους, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι όλοι θα μπορούσαμε να έχουμε το θάρρος να ψηφίσουμε και να συμφωνήσουμε ότι αυτός ο Προϋπολογισμός, ο Προϋπολογισμός του 2001, μας βάζει σε ένα νέο αιώνα, σε μια νέα προσπάθεια, σε μια νέα εξέλιξη της ελληνικής πραγματικότητας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Παπαδόπουλος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα πολλά οράματα των τελευταίων ετών που χρόνια τώρα ακούει ο ελληνικός λαός από τον κ. Σημίτη και τους συνεργάτες του, έμειναν μόνο δύο. Τα "οράματα" της λιτότητας και της ανεργίας του ελληνικού λαού, που οδήγησαν στη φτώχεια και τη μιζέρια, στην απόγνωση, στη φοβία και την αγωνία αυτού του λαού.

Η Κυβέρνηση όλων των Ελλήνων έγινε πλέον Κυβέρνηση ολίγων μόνο, μη ορθόδοξων, ετερόδοξων, αλλόθρησκων, αλλοεθνών και με παράνομο τρόπο εισαγομένων και μη νόμιμα ελληνοποιηθέντων και των συγγενών αυτών με τις ψήφους των οποίων, κύριε Υπουργέ, κερδίζατε τις εκλογές και στη συνέχεια ισοπεδώσατε τους πάντες και τα πάντα. Έγινε η Κυβέρνηση των διαπλεκομένων και των τραπεζιτών για τους οποίους και μόνο υπάρχει, τα συμφέροντα των οποίων και μόνο εξυπηρετεί.

Τα οράματα κοινωνικής δικαιοσύνης, του κράτους - πρόνοιας, του κράτους - δικαίου και αγάπης, που υπόσχεται στους πάντες τα πάντα διά της κομματικής νομενκλατούρας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έγιναν εφιάλτες και όνειρα θερινής νυκτός και οδήγησαν στη φτώχεια και στην εξαθλίωση τον ελληνικό λαό. Και έγιναν οράματα κοινωνικής απαξίωσης και αδικίας, οδηγώντας ένα ΠΑΣΟΚικό κράτος ολιγαρχίας, αδικίας και ρουσφετολογίας, σε ένα κράτος κοινωνικά άδικο και φοροεισπρακτικό, σε ένα κράτος που έγινε ο εχθρός του λαού εξοντώνοντας τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, τους μικρομεσαίους επαγγελματίες εμπόρους και βιοτέχνες, που μαζί με τους γεωργόκτηνοτρόφους είναι η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας, αλλά και τους αστυνομικούς, τους στρατιωτικούς, τους πυροσβέστες, τους ιερομένους της Ορθοδόξας και όλους τους ορθόδοξους Έλληνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά γίνονται με τον Προϋπολογισμό του 2001, που οδηγεί την Ελλάδα και τους Έλληνες στην τρίτη χιλιετηρίδα χωρίς προοπτική και ελπίδα. Γιατί είναι πλαστός ως προς τα στοιχεία, κοινωνικά άδικος και ανάλγητος, που οδηγεί σε οικονομικά αδιέξοδα χωρίς προοπτική ανάπτυξης. Απόδειξη η μεγάλη ανεργία που μαστίζει αυτόν τον τόπο. Αναποτελεσματικός που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους, σκορπίζοντας απελπισία και δυστυχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον παρόντα Προϋπολογισμό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ομολογεί τον καθαρά φοροεισπρακτικό χαρακτήρα. Δεν επιχειρείται καμία διαρθρωτική αλλαγή. Δεν ασχολείται με τη ριζική λύση του δημοσιονομικού και φορολογικού προβλήματος και κατ' επέκταση του οικονομικού προβλήματος, που αντιμετωπίζει η χώρα μας και ο σκληρά δοκιμαζόμενος ελληνικός λαός.

Καμία αποκρατικοποίηση δεν προχωράει όπως πρέπει. Και καλείται ο ελληνικός λαός να πληρώσει όλους αυτούς τους κρατικοδίαιτους της κομματικής νομενκλατούρας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Οι Κολλάδες στην Αθήνα καλά κρατούν. Ο ΟΣΕ βουλιάζει, ο ΟΤΕ γίνεται έρμαιο των διαπλεκομένων και η Ολυμπιακή Αεροπορία εξευτελίζεται και απαξιώνεται με τη διαδικασία, που ακολουθείται για την ιδιωτικοποίησή της.

Το πέπλο αδιαφάνειας έχει κυριαρχήσει σε όλους τους τομείς του δημόσιου βίου και κανένας από σας δεν τολμά να το ξεσκεπάσει και μάλλον το συγκαλύπτει.

Ο διάλογος για τα διαπλεκόμενα που ξεκίνησε στην ελληνική κοινωνία, απέδειξε για άλλη μια φορά πόσο τρωτό είναι το πολιτικό σύστημα σε φαινόμενα αδιαφάνειας και μεροληπτικής μεταχείρισης επιχειρηματιών, που οι επιχειρήσεις τους έχουν άμεση σχέση με το δημόσιο. Επιχειρηματίες γιγαντώνονται από το δούνα και λαβείν με το ελληνικό κράτος κάτω από τις ευλογίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και όλοι ομιλούν για τη σχέση εξάρτησης, που έχουν όσοι ήλεγχαν υπεύθυνα κυβερνητικά πόστα από τους διαπλεκόμενους μεγαλοεπιχειρηματίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εισηγητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναφέρουν ότι η ασκούμενη οικονομική πολιτική αποβλέπει στη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών και στην εμπέδωση του κλίματος της φορολογικής και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Και ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι:

Είναι φορολογική δικαιοσύνη, όταν μένουν εκτός φορολογίας οι πραγματικά έχοντες και κατέχοντες, τα λεγόμενα διαπλεκόμενα συμφέροντα, προς τους οποίους χαρίζετε τρισεκατομμύρια και κλείνετε στις φυλακές φτωχούς, ανήμπορους και πολύτεκνους, όταν οφείλουν λίγες μόνο εισφορές στο ΙΚΑ ή στο ΤΕΒΕ;

Είναι κοινωνική δικαιοσύνη να αφαιρείτε από τους συνταξιούχους του ΟΓΑ που παίρνουν ψίχουλα, σαράντα χιλιάδες (40

.000) δραχμές το μήνα, το ποσό των δυόμισι χιλιάδων (2.500) δραχμών για περιθαλψη, ενώ μέχρι πρότινος δεν το πλήρωναν; Δεν δίνετε και προς αυτούς, τους πλέον χαμηλόμισθους συνταξιούχους, το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, το περιβόητο Ε-ΚΑΣ, που πολύ ορθά πρότεινε να δοθεί και στους συνταξιούχους του ΟΓΑ ο Αρχηγός μας, ο Κώστας ο Καραμανλής.

Είναι κοινωνική δικαιοσύνη να αντιμετωπίζετε χωρίς ίχνος αγάπης και πρόνοιας την Ελληνίδα πολύτεκνη μητέρα, την ώρα που το δημογραφικό πρόβλημα συρρικνώνει το έθνος μας;

Εξαιτίας της ανεργίας οι νέοι δεν παντρεύονται, οι παντρεμένοι νέοι δεν κάνουν παιδιά, γιατί δεν μπορούν να τα θρέψουν και οι θάνατοι τραβούν την ανηφόρα.

Είχαμε, κύριε Υπουργέ, χίλιους τετρακόσιους σαράντα τέσσερις θανάτους περισσότερους, στο Νομό Δράμας τα τελευταία χρόνια από, τις γεννήσεις.

Χρειάζονται γενναίες αποφάσεις για να αντιμετωπίσουμε το οξύ δημογραφικό πρόβλημα. Χρειάζεται να βοηθήσουμε την Ελληνίδα μητέρα για να γεννήσει Ελληνόπουλα και να σταματήσει η εισαγωγή αλλοεθνών και αλλοθρήσκων και να παράνομη ελληνοποίησή τους για να αποκτήσετε ψηφοφόρους.

Δώστε, λοιπόν, κίνητρα προς την Ελληνίδα μητέρα, όπως προτείνει και η Νέα Δημοκρατία διά στόματος του ίδιου του Προέδρου της. Δώστε ένα εκατομμύριο (1.000.000) για κάθε τρίτο παιδί και πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές για κάθε Ελληνόπουλο, που θα γεννηθεί μετά το τρίτο παιδί.

Μόνον έτσι, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κρατήσουμε την Ελλάδα ζωντανή.

Στον αγροτικό τομέα είναι γνωστό πλέον ότι τα τελευταία χρόνια το εισόδημα του Έλληνα αγρότη συνεχώς συρρικνώνεται εξαιτίας της αλόγιστης και ανάλγητης πολιτικής που εφαρμόζει η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη. Δεν λαμβάνεται κανένα μέτρο στήριξης του αγροτικού εισοδήματος και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών αγροτικών προϊόντων. Απεναντίας μάλιστα τα μέτρα, που παίρνετε μέσω του Προϋπολογισμού, είναι προς την αντίθετη κατεύθυνση, είναι εις βάρος των γεωργοκτηνοτρόφων της χώρας, γιατί μειώνετε τις δαπάνες κατά 5,5% ή από 1,27% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος στο 1,2%, κύριε Υπουργέ.

Τα χρέη των αγροτών προς την Αγροτική Τράπεζα είναι πανωτόκια. Ανέρχονται σε τέτοια ποσά που όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία τους να πουλήσουν οι γεωργοκτηνοτρόφοι, δεν μπορούν να ξοφλήσουν. Έτσι, κινδυνεύουν με πλειστηριασμούς και με κατασχέσεις τα σπίτια τους.

Λέτε ότι το εισόδημα του αγρότη αυξήθηκε. Πείτε μου ειλικρινά, κύριε Υπουργέ, για ποιο αγροτικό προϊόν είτε είναι σιτάρι είτε είναι καλαμπόκι, είτε είναι βαμβάκι είτε είναι ντομάτες είτε είναι πατάτες, που παράγουμε στη δική μας περιοχή, την περιοχή Κάτω Νευροκοπίου, τα τελευταία χρόνια οι τιμές στα χέρια του παραγωγού είχαν ανιούσα πορεία; Είναι συνεχώς προς τα κάτω.

Εσείς λέτε χωρίς ντροπή ότι το εισόδημα του αγρότη αυξήθηκε. Μου θυμίζει το άρθρο του Ποινικού Κώδικα που αναφέρεται στην απάτη και λέει: “Όστις εν γνώσει του διαδίδει ψευδή γεγονότα ως αληθή”. Όρα το Π.Α.Σ.Ο.Κ., το οποίο με σκοπό να περιποιήσει στον εαυτό του παράνομο περιουσιακό όφελος, δηλαδή τις ψήφους του ελληνικού λαού, διαπράττει το αδίκημα της απάτης. Αυτή είναι η αλήθεια για τις δικές μας περιοχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτή).

Ελάτε στην Προυστάνη στο Νευροκόπι, ελάτε στις πιο πλούσιες περιοχές στην πεδιάδα, εκεί που είναι το Καλαμπάτι και το Φωτολίβος και τραβήξτε τυχαία μια κάρτα από την Αγροτική Τράπεζα ή πάρτε όλες τις κάρτες. Θα δείτε ότι όλοι χρωστούν. Και χρωστούν, όχι γιατί δεν εργάζονται, όχι γιατί είναι τεμπέληδες. Χρωστούν, γιατί δεν τους δίνετε τέτοιες τιμές που να καλύπτουν το κόστος της παραγωγής και να έχουν ένα λογικό κέρδος για να μπορέσουν να ζήσουν με αξιοπρέπεια και να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους προς την Αγροτική Τράπεζα.

Δυστυχώς όμως, κύριε Υπουργέ, όλα αυτά τα χρόνια εφαρμόζετε μια τέτοια πολιτική που συνεχώς το εισόδημα του αγρότη συρρικνώνεται. Και συρρικνώνεται από την άλλη πλευρά,

διότι δεν γίνονται και έργα υποδομής. Στη δική μου την πατρίδα υπάρχει πρόβλημα άρδευσης. Υπάρχουν τα νερά του Νέστου. Έγινε η χοάνη και από τότε πέρασαν τρία χρόνια και κανένα φύλο δεν κουνιέται, “ούτε φωνή ούτε ακρόαση”. Έτσι ξοδεύτηκαν ένα δισεκατομμύριο διακόσια εκατομμύρια (1.200.000.000) δραχμές για την χοάνη και το έργο πλέον δεν προχωρεί.

Πέραν αυτών, η ανεργία στη Δράμα, φτάνει στο 35%.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να τελειώσετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Οκτώ χιλιάδες εργαζόμενες στις βιοτεχνίες ετοιμού ενδύματος αυτήν τη στιγμή είναι άνεργες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, περιμένουν πολλοί να μιλήσουν. Σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Η “SOFTEX” υπολείπεται και οι εργαζόμενοι τίθενται αυτήν τη στιγμή σε διαθεσιμότητα.

Κύριε Υπουργέ, με όλα αυτά, είμαι υποχρεωμένος με λύπη να καταψηφίσω αυτόν τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομικών κ.Δρυς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος η συζήτηση του Προϋπολογισμού πρέπει να αποτελεί μια κορυφαία διαδικασία για ολόκληρο το Κοινοβούλιο και για ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Είναι η στιγμή που αναμετρώμαστε με την πραγματικότητα. Είναι η στιγμή που κάνουμε τον απολογισμό των πεπραγμένων μας όλοι μας, Κυβέρνηση και κόμματα. Είναι η στιγμή που σχεδιάζουμε το άμεσο μέλλον μας με τον πιο αυστηρό τρόπο: Με τον τρόπο των αριθμών, με γνώση και αξιολόγηση των δεδομένων, με στάθμιση των προτεραιοτήτων και των κοινωνικών αναγκών. Η συζήτηση του Προϋπολογισμού ουσιαστικά σημαίνει την ώρα της αλήθειας για την πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά και την πολιτική όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Εάν ο Προϋπολογισμός του 2001 είναι ο πρώτος πλεοανασηματικός Προϋπολογισμός μετά από τριάντα τρία ολόκληρα χρόνια, αυτό δεν οφείλεται μόνο στην ορθότητα της πολιτικής της Κυβέρνησης, αλλά κυρίως οφείλεται στην έμπρακτη απόδειξη ότι ο ελληνικός λαός επιτυγχάνει τους πλέον φιλόδοξους στόχους, απορρίπτοντας συνθήσεις και νοοτροπίες που του κόστισαν στο πρόσφατο και στο μακρινό παρελθόν αποτυχίες και καθυστερήσεις στην επίτευξη των τεθέντων στόχων.

Ταυτόχρονα, ο Προϋπολογισμός του 2001 σηματοδοτεί την ένταξη της χώρας μας στη Ζώνη του ευρώ, όντας ο τελευταίος προϋπολογισμός που εκφράζεται σε δραχμές και βεβαίως ο πρώτος προϋπολογισμός που αποτιμάται σε ευρώ. Ήδη από την 1.1.2001 το ευρώ θα μπει “λογιστικά” στη ζωή μας και από την 1.1.2002 θα αντικαταστήσει τη δραχμή η οποία θα συνυπάρχει με αυτό μέχρι τις 28.2.2002.

Αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που υλοποιεί τη δημοσιονομική πολιτική της Κυβέρνησης, ενώ την ευθύνη της νομισματικής πολιτικής, θα έχει πλέον η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Τα κόμματα πρέπει να σταθούν απέναντί του με την επιβαλλόμενη από τα ίδια του τα χαρακτηριστικά αυστηρότητα. Και αυτό πολύ περισσότερο όταν η λογική που προδιαγράφει την πορεία της χώρας σε μια κρίσιμη περίοδο αλλά και περιγράφει τις δυνατότητές της να διεκδικήσει μια καλύτερη θέση στη νέα εποχή. Γι’ αυτό θα πρέπει όλοι μας να σταθούμε με αντικειμενικότητα συνευθυσιάζοντας τις μεγάλες ευθύνες που αναλαμβάνουμε. Θα έλεγα μάλιστα ότι αυτή η συζήτηση πρέπει να έχει ένα χαρακτήρα προβολής των εναλλακτικών επιλογών για το μέλλον της πατρίδας μας. Δυστυχώς τέτοιες επιλογές δεν παρουσιάστηκαν μέχρι τώρα κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού. Αυτό είναι μια έλλειψη των κομμάτων. Θα επαναλάβω ότι ο Προϋπολογισμός, που συζητάμε, δεν είναι ένας ιδανικός προϋπολογισμός. Είναι όμως εφικτός και ταυτόχρονα αισιόδο-

ξος γιατί στηρίζεται σε επτά ολόκληρα χρόνια σταθερής, επίμονης, αταλάντευτης προσπάθειας για την εξυγίανση των οικονομικών του κράτους. Επιπλέον είναι ένας προϋπολογισμός που καθιστά τη δημοσιονομική διαχείριση κοινωνικά δικαιότερη τόσο ως προς το σκέλος των εσόδων όσο και ως προς το σκέλος των δαπανών.

Τα φορολογικά έσοδα έχουν αναδιαρθρωθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια. Προέρχονται κυρίως από τις αυξήσεις των εσόδων της άμεσης φορολογίας και της φορολογίας των κερδών των επιχειρήσεων που είναι ασφαλώς κοινωνικά δικαιότερη από την έμμεση φορολογία και από την υψηλή φορολόγηση των μισθωτών και των συνταξιούχων. Προέρχονται επίσης κυρίως από τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης και από την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Η Νέα Δημοκρατία συνεχίζει να ισχυρίζεται πως κάθε οικογένεια θα πληρώσει το 2001 περισσότερους φόρους κατά διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δραχμές. Έχω ξαναπεί ότι αυτή η διαίρεση αποτελεί έκφραση "παιδικής λογιστικής". Τα ίδια που λέει φέτος η Νέα Δημοκρατία έλεγε και πέρυσι κάνοντας την αυτή διαίρεση. Παίρνοντας την αύξηση των φόρων της διαίρεσε με τον αριθμό των φορολογουμένων. Δεν επαληθεύτηκε. Έλεγε πέρυσι η Νέα Δημοκρατία ότι κάθε οικογένεια το 2000 θα επιβαρυνθεί με διακόσιες είκοσι χιλιάδες (220.000) δραχμές. Σας παραπέμπω στα Πρακτικά της Βουλής.

Ως απάντηση σας καταθέτω τα αποτελέσματα της τελικής εκκαθάρισης του ΚΕΠΥΟ το οποίο λέει ότι όλοι οι φορολογούμενοι το 2000 πλήρωσαν λιγότερο φόρο. Κάνει δε την κατανομή της μείωσης των φόρων κατά επαγγέλματα. Εμείς, ως Κυβέρνηση, έχουμε την επιβεβαίωση των προβλέψεών μας και η Νέα Δημοκρατία έχει τη σφραγίδα της εσφαλμένης εκτίμησης.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρυς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα αποτελέσματα της τελικής εκκαθάρισης του ΚΕΠΥΟ, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι κρατικές δαπάνες ανακατανέμονται προς όφελος των κοινωνικών και των αναπτυξιακών δαπανών. Συγκρίνοντας τις επενδυτικές δαπάνες διαπιστώνουμε ότι το 1994 αυτές αντιπροσώπευαν μόλις το 8,9% του συνόλου των δαπανών. Χάρης στη συνέπεια της δικής μας πολιτικής το 2001 θα επιτύχουμε υπερδιπλασιασμό των επενδυτικών δαπανών φθάνοντας στο πρωτοφανές ύψος του 19,7%. Ποια άλλη τρανότερη απόδειξη θέλετε, κύριοι συνάδελφοι, να σας δώσουμε για πειστείτε ότι αυτός ο προϋπολογισμός έχει σαφέστατα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά;

Όσο και αν κατηγορηθήκαμε για το αντίθετο, είχαμε τονίσει επανειλημμένα πως η δημοσιονομική εξυγίανση δεν ήταν αυτοσκοπός της οικονομικής μας πολιτικής. Ήταν όμως βασική προϋπόθεση για την εξυπηρέτηση των κυρίων επιδιώξεων της οικονομικής πολιτικής, που παρέμεναν κατ' εξοχήν κοινωνικές και αναπτυξιακές.

Ποιο ήταν το στοίχημα που είχαμε βάλει; Ήταν η σύνθεση του μείγματος της οικονομικής μας πολιτικής που την καθιστούσε ταυτόχρονα κοινωνικότερη και ανταγωνιστικότερη.

Αν μπορούμε σήμερα να υπερηφανευόμαστε για κάτι, είναι ότι χάριν στην αποδοχή της πολιτικής μας από τον ελληνικό λαό αποδείξαμε ότι η κοινωνικότητα και η ανταγωνιστικότητα δεν είναι έννοιες συγκρουόμενες, όπως πιστεύουν κυρίως οι φιλελεύθεροι, αλλά είναι δύο έννοιες συμπληρωματικές. Τα πρωτογενή πλεονάσματα που επιτύχαμε, δεν συμβάλλουν μόνο στη σταθεροποίηση της οικονομίας, αλλά και στην κοινωνικοποίηση των ωφελημάτων της ανάπτυξης. Η χώρα μας θα έχει φέτος το χαμηλότερο πληθωρισμό των τελευταίων τριάντα ετών. Ο δραστηκός περιορισμός των δανειακών αναγκών του δημοσίου απελευθερώνει το μέλλον των παιδιών μας από την υποθήκευση των εισοδημάτων τους για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους.

Η συνακόλουθη μείωση των επιτοκίων απελευθερώνει πόρους και καθιστά πιο φθηνή τη χρηματοδότηση των δράσεων της οικονομίας και κυρίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, των οποίων η ανάπτυξη μπορεί να συμβάλει μόνο στην καταπολέμηση της ανεργίας, αλλά και στη διάχυση των επιχειρηματικών ευ-

καιριών σε ευρύτερα λαϊκά στρώματα.

Σας τονίζω ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας μας τα τελευταία χρόνια διατηρήθηκαν σε επίπεδα σημαντικά υψηλότερα από τα μέσα ευρωπαϊκά επίπεδα και αυτό ακριβώς αποτελεί επιβεβαίωση της πραγματικής σύγκλισης με την ευρωπαϊκή οικονομία. Δεν μπορώ, όμως, να παραλείψω το γεγονός ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας αποτελούν και τον αδιάψευστο μάρτυρα μιας πορείας πραγματικής σύγκλισης, αποτελούν όμως ταυτόχρονα και το μήνυμα μιας ρεαλιστικής αισιοδοξίας στη μίζερια που εκπέμπεται από τη Νέα Δημοκρατία και τη γκρίζα ζώνη την οποία προσπαθεί να διανύσει το κόμμα αυτό.

Θέλω να πω ότι ακριβώς με αυτήν την οικονομική πολιτική εμείς θα αντιμετωπίσουμε τα σοβαρά κοινωνικά προβλήματα και βεβαίως πρώτα απ' όλα την ανεργία και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Με τον Προϋπολογισμό του 2001 ανοίγει μία νέα σελίδα στη δημοσιονομική ιστορία της χώρας. Οι ελλειμματικές χρήσεις που άλλαξαν τη διαχρονική κατανομή των εισοδημάτων σε βάρος των επερχόμενων γενεών αποτελούν πλέον παρελθόν. Οι προϋπολογισμοί των επόμενων ετών, όποια Κυβέρνηση και αν είναι εδώ, θα έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό, θα είναι πλεονασματικοί. Και αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά που φετινού προϋπολογισμού με όλους τους προηγούμενους προϋπολογισμούς.

Το 2000, κύριοι συνάδελφοι, το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης θα είναι 0,8% του Ακαθαρίστου Εγχώριου Προϊόντος έναντι 1,2% που ήταν οι αρχικές μας προβλέψεις. Για μια ακόμη φορά τα τελευταία χρόνια υπερκαλύπτεται ο στόχος περιορισμού του δημοσιονομικού ελλείμματος και αυτό αποδεικνύει το ρεαλισμό, αλλά ταυτόχρονα και την αποφασιστικότητα στην υλοποίηση των πολιτικών μας.

Στο νέο Προϋπολογισμό προβλέπεται πλεόνασμα της γενικής κυβέρνησης κατά διακόσια δέκα δισεκατομμύρια (210.000.000.000) δραχμές ή 0,5% του Ακαθαρίστου Εγχώριου Προϊόντος.

Η Νέα Δημοκρατία επειδή βρίσκεται επί μακρό χρονικό διάστημα εκτός άσκησης κυβερνητικής εξουσίας, παρουσιάζει μία θεσμική ανεπάρκεια που αφορά την κατανόηση των σημαντικότερων αλλαγών, που έχουν επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια στην ελληνική οικονομία.

Λέει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία ότι αυτό επετεύχθη με λογιστικό μασάζ, με λογιστικά τρικ. Στην αρχή έλεγαν ότι είναι ελλειμματικός ο Προϋπολογισμός. Μετά η Νέα Δημοκρατία είπε ότι είναι πλασματικός και τώρα άκουσα κάτι καινούριο ότι ο Προϋπολογισμός είναι μεταλλαγμένος. Τόσο πλούσιο αλλά και πολύ λεξιλόγιο, προφανώς μόνο εσείς μπορείτε να το έχετε και κανείς άλλος.

Εμείς δώσαμε απάντηση τεκμηριωμένη, πώς προκύπτει το πλεόνασμα των διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων (210.000.000.000) δραχμών. Συζητάμε εδώ πέντε μέρες. Ας έρθει, λοιπόν, ένας διαβασμένος ομιλητής του κόμματος της Αξωματικής Αντιπολίτευσης να ανατρέψει τη δική μας επιχειρηματολογία και να αποδείξει επιτέλους όλα αυτά τα επίθετα τα οποία προσδίδει στον Προϋπολογισμό.

Θέλω να πω ακόμα το εξής: Νομίζετε ότι είστε οι μοναδικοί κριτές του Προϋπολογισμού, κύριοι συνάδελφοι; Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος! Ο Προϋπολογισμός κρίνεται από διάφορους φορείς και στην Ελλάδα. Διαβάσατε τι είπε ο ΣΕΒ; Δεν σας έκανε εντύπωση ότι ο ΣΕΒ, ένας υψηλού κύρους οργανισμός, δεν τοποθετείται καθόλου επ' αυτών αλλά παρακάμπτει τα επιχειρήματά σας;

Δεν σας έκανε εντύπωση ότι αυτός ο Προϋπολογισμός θα κριθεί από κορυφαία διεθνή όργανα από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, από την επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Για όλα αυτά νομίζετε ότι θα μας κάνουν χάρη οι Ευρωπαίοι, αλλά και οι εδώ Έλληνες, οι οποίοι είναι ειδικό να κρίνουν τον Προϋπολογισμό μόνο και μόνο γιατί το λέει η Κυβέρνηση μας; Γιατί, κύριοι συνάδελφοι; Δεν κατανοείτε ότι εκτίεσθε με αυτά τα οποία λέτε, όταν αναφέρετε επιχειρήματα, τα οποία είναι τουλάχιστον με τους μετριότερους χαρακτηρισμούς έωλα και ανακριβή;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ τώρα

σ' ένα θέμα που κυρίως χειρίζομαι στο Υπουργείο Οικονομικών, που είναι το θέμα των δαπανών. Και αυτό γιατί οι δαπάνες ουσιαστικά προσδιορίζουν και σηματοδοτούν την πορεία της δικής μας πολιτικής. Οι επιλογές που έκανε η Κυβέρνησή μας για την αξιοποίηση των χρημάτων των φορολογουμένων είναι εξαιρετικά υπεύθυνες. Κατά συνέπεια θα πρέπει να γίνει αξιολόγηση και ιεράρχηση αναγκών, γεγονός που σημαίνει επιλογές, που σε πολλές περιπτώσεις είναι εξαιρετικά δύσκολες.

Η Νέα Δημοκρατία έχει μια αντίφαση στη συμπεριφορά της. Λέει, ναι, σε όλα και ταυτόχρονα καταγγέλλει το σπάταλο κράτος. Όταν συζητάμε Προϋπολογισμό, κύριοι συνάδελφοι, αυτό το οποίο περιμένει να ακούσει ο Υφυπουργός των Οικονομικών από το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης είναι ότι πρέπει να περικοπούν δαπάνες αυτής της κατηγορίας και να αυξηθούν οι δαπάνες αυτής της κατηγορίας. Δεν μπορεί η Νέα Δημοκρατία να θέλει και "το σκύλο χορτάτο και το πιάτο γεμάτο". Ακριβώς γι' αυτήν την πολιτική σας του να θέλετε να τα έχετε με όλους καλά, κύριοι συνάδελφοι, θα μείνετε για αρκετό ακόμη καιρό στη θέση της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης.

Οι δαπάνες του Προϋπολογισμού πλην τόκων και χρεολυσίων εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 10,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Άκουσα ότι δεν κάνουμε αυτοκριτική. Και βεβαίως κάνουμε αυτοκριτική. Βεβαίως δεν επιτύχαμε αυτόν το στόχο ως τον εγγράφηκε στον προϋπολογισμό του 2000. Έχουμε μια υπέρβαση της τάξεως των τριακοσίων σαράντα πέντε δισεκατομμυρίων (345.000.000.000) δραχμών. Αλλά γιατί, πρέπει να ρωτήσετε. Η απόκλιση αυτή προέρχεται από την αύξηση των επενδυτικών δαπανών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, που είναι σαφώς πολιτική επιλογή και βεβαίως από την επίσης πολιτική επιλογή της ενίσχυσης των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων και στρωμάτων του ελληνικού λαού. Όμως η απόκλιση αυτή δεν θα επιβαρύνει το σκέλος του δημοσιονομικού ελλείμματος, διότι υπάρχουν πρόσθετα έσοδα, τα οποία όπως γνωρίζετε είναι της τάξεως των επτακοσίων δισεκατομμυρίων δραχμών. Άρα ουσιαστικά με την υπέρβαση αυτήν την οποία κάναμε, ικανοποιήσαμε ουσιαστικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Οι δαπάνες για τόκους, κύριοι συνάδελφοι, θα διαμορφωθούν στο επίπεδο του 3,4 τρισεκατομμύρια δραχμές έναντι 3,22 τρισεκατομμύρια δραχμές που είχαμε προβλέψει στον προϋπολογισμό του 2000. Και εδώ βεβαίως, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να μας ελέγξετε γιατί γίνεται αυτό:

Κύριοι συνάδελφοι, σαφέστατα πέρυσι τον Οκτώβριο, το Σεπτέμβριο και τον Αύγουστο που ουσιαστικά καταρτίστηκε ο Προϋπολογισμός δεν ήταν δυνατόν η Κυβέρνηση να προβλέψει ότι θα υπήρχε αυτή η απότομη αύξηση της ισοτιμίας δραχμής-δολαρίου, δραχμής-γεν και γενικότερα δραχμής και ξένων νομισμάτων. Επομένως αν μας ελέγχετε γι' αυτήν την απόκλιση το αποδεχόμαστε, αλλά πρέπει να γνωρίζετε ότι είναι μια φυσιολογική απόκλιση σ' ένα απόρροιο γεγονός.

Σας παραδίδω, κύριοι συνάδελφοι, έναν πίνακα ο οποίος δείχνει ακριβώς την εξέλιξη των τόκων.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρυς καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριοι συνάδελφοι, οι δαπάνες για τόκους το 2001 εκτιμάμε ότι θα είναι ελαφρώς μικρότερες και θα ανέλθουν σε 3,3 τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα τη διαμόρφωση για πρώτη φορά ενός μικρού πλεονάσματος στον τακτικό προϋπολογισμό της τάξεως των είκοσι δισεκατομμυρίων (20.000.000.000) δραχμών.

Κύριοι συνάδελφοι, ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου είχε πει ότι "ή αυτή η χώρα θα δαμάσει το χρέος ή το χρέος θα καταστρέψει τη χώρα".

Έχουμε, λοιπόν, όλοι, σε όποια πτέρυγα και αν ανήκει κανείς, την υποχρέωση να αντιμετωπίσουμε σε πρώτη προτεραιότητα τα προβλήματα, τα οποία δημιουργεί το υψηλό δημόσιο χρέος.

Σας είπα, κύριοι συνάδελφοι, ότι επιτέλους φέτος ο τακτικός προϋπολογισμός θα έχει πλεόνασμα είκοσι δισεκατομμυρία (20.000.000.000) δραχμές. Αυτή η εξέλιξη -παρά το μικρό μέγεθος-

είναι επίσης ιδιαίτερα σημαντική. Γιατί τι δείχνει, κύριοι συνάδελφοι, ότι από εδώ και πέρα τα έσοδα του Προϋπολογισμού είναι από μόνα τους ικανά να αντιμετωπίσουν το σύνολο των δαπανών, που έχει ο Προϋπολογισμός συν τους τόκους. Από εδώ και πέρα ο Υπουργός Οικονομικών θα δανείζεται μόνο για την υλοποίηση επενδυτικών δαπανών και όχι για την κάλυψη καταναλωτικών δαπανών. Σας παραδίδω έναν πίνακα, ο οποίος απεικονίζει αυτά τα μεγέθη.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Δρυς καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός δαπανών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων προβλέπει ότι οι επενδυτικές δαπάνες θα αυξηθούν κατά 12,8% το 2000 και κατά 10,3% το 2001. Άκουσα τον συμπαθέστατο και μόλις κατελθόντα εκ του Βήματος συνάδελφο να λέει ότι ο Προϋπολογισμός είναι αντιναπτυσιακός. Κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω να σας παραπέμψω στη δική σας διακυβέρνηση, και να σας θυμίσω ποια ήταν τα ποσοστά αύξησης των επενδυτικών δαπανών, αλλά βεβαίως δεν ήταν ούτε το 50% των ρυθμών, με τους οποίους αυξάνονται τώρα οι επενδυτικές δαπάνες.

Η πορεία των επενδυτικών δαπανών -και αν θέλετε ως ποσοστό του ΑΕΠ-είναι θεαματική. Από το 3,4% το 1993, φθάνουμε στο 6,3% το 2001. Το δημόσιο δηλαδή επενδύει με γοργούς ρυθμούς αναπτύσσοντας τις υποδομές, που είναι απολύτως απαραίτητες για την τόνωση των επενδυτικών δραστηριοτήτων και την επιτάχυνση των ρυθμών ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση στα πλαίσια της πολιτικής, που ακολουθήσαμε τα τελευταία χρόνια, διασφάλισε και βελτίωσε το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Το 2000 η αύξηση της μέσης ακαθάριστης αμοιβής ανά απασχολούμενο στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα θα είναι 2% σε πραγματικούς όρους.

Η εισοδηματική πολιτική του 2001 -άκουσα προηγούμενα και από τα αριστερά και από τα δεξιά να λένε- θα είναι της τάξεως του 2,2%. Κύριοι συνάδελφοι, τουλάχιστον όταν κάνετε κριτική στην Κυβέρνηση ας είσθε ειλικρινείς με τους αριθμούς, που αναφέρει ο Προϋπολογισμός.

Η εισοδηματική πολιτική θα είναι 2,2%, συν τρεις χιλιάδες πριμ παραγωγικότητας, συν 50% το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας, συν 50% στο επίδομα παραμεθορίου περιοχής. Αυτό θα οδηγήσει σε αύξηση περίπου 3,5% για τους μισθωτούς, σε 4,5% για τους συνταξιούχους, ενώ αν λάβουμε υπόψη και το κόστος των νέων διορισμών, θα οδηγήσει σε αύξηση του κόστους μισθοδοσίας κατά 5,8%.

Παράλληλα θα υπάρξει σημαντική αύξηση του μηνιαίου διαθέσιμου εισοδήματος των μισθωτών και των συνταξιούχων, που θα προέλθει από την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, την αύξηση των αφορολόγητων ορίων και την αύξηση των εκππτώσεων φόρου για τα παιδιά. Εάν δε λάβετε υπόψη σας ότι κάθε χρόνο το δημόσιο επιβαρύνεται σημαντικά και από δικαστικές αποφάσεις, οι οποίες δικαιώνουν προσφυγές εργαζομένων για μισθολογικά ζητήματα, τότε θα υπάρξει σοβαρή αύξηση στο πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων.

Κύριοι συνάδελφοι, για το 2001 έχουμε λάβει μια σειρά από ειδικά μέτρα, τα οποία νομίζω ότι δείχνουν την κοινωνική κατεύθυνση της πολιτικής μας. Το ΕΚΑΣ θα αυξηθεί φέτος για πρώτη φορά κατά 33,5% και θα φθάσει τις είκοσι οκτώ χιλιάδες (28.000) δραχμές. Θα δώσουμε για δεύτερη συνεχή χρονιά αύξηση των συντάξεων των αγροτών -των κατωτάτων συντάξεων των αγροτών, όχι των συντάξεων των αγροτών γενικά- κατά πέντε χιλιάδες (5.000) από 1-1-2001. Οι κατώτατες συντάξεις θα φθάσουν τις σαράντα οκτώ χιλιάδες (48.000). Στην τελευταία τριετία διπλασιάστηκαν οι κατώτατες συντάξεις των αγροτών. Θα αυξηθούν οι κατώτατες συντάξεις του ΙΚΑ στις εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές μηνιαίως.

Θα χορηγήσουμε για πρώτη φορά οικονομική ενίσχυση στους χαμηλόμισθους, στους άνεργους, στους χαμηλοσυνταξιούχους για το πετρέλαιο θέρμανσης από τριάντα χιλιάδες (30

.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές. Αυτό το βοήθημα, κύριοι συνάδελφοι, θα το πάρουν περίπου ένα εκατομμύριο οκτακόσιες τριάντα χιλιάδες Έλληνες πολίτες που αντιστοιχεί στο 18,3% του ελληνικού πληθυσμού και θα κοστίζει στον Προϋπολογισμό ογδόντα δισεκατομμύρια (80.000.000.000) δραχμές.

Υψηλή προτεραιότητα δόθηκε στις δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα για την παιδεία, την υγεία, την απασχόληση και γενικά την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους. Συγκεκριμένα για πρώτη φορά οι δαπάνες για την παιδεία αυξάνονται κατά 8,3% και ανέρχονται σε ένα τρισεκατομμύριο τριακόσια δισεκατομμύρια (1.300.000.000.000) δραχμές. Ο κύριος Υπουργός Παιδείας που θα μιλήσει αμέσως μετά, θα δώσει αναλυτικά στοιχεία γι' αυτά.

Υγεία και πρόνοια: Οι δαπάνες για την υγεία και την πρόνοια είναι αυξημένες κατά 8,3% και θα ανέλθουν σε ένα τρισεκατομμύριο διακόσια δισεκατομμύρια (1.200.000.000.000) δραχμές. Και αν υπολογίσετε ακόμη και εκατόν είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (125.000.000.000) δραχμές, που είναι οι δαπάνες από το ΠΔΕ, τότε για πρώτη φορά οι δαπάνες του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας ανέρχονται σε 1.320 δισεκατομμύρια δραχμές.

Οι δαπάνες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αυξάνονται κατά 8,5% και ανέρχονται σε ένα τρισεκατομμύριο τριακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (1.320.000.000.000) δραχμές.

Για τον πολιτισμό οι επενδύσεις αυξάνονται κατά 37,5% και διαμορφώνονται στα ογδόντα ένα δισεκατομμύρια (81.000.000.000) δραχμές. Παράλληλα, θα διατεθούν είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές πρόσθετα για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων και τη διοργάνωση ειδικών πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο νέο οικονομικό περιβάλλον που δημιουργείται με την ένταξη της χώρας μας στη Ζώνη του ευρώ η προσπάθεια για ταχύτερη μείωση του δημόσιου χρέους αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της πολιτικής μας. Τα τελευταία χρόνια με την πολιτική που ακολουθήσαμε καταφέραμε όχι μόνο να αναστρέψουμε την ανοδική πορεία του χρέους ως ποσοστό του Ακαθαρίστου Εγχώριου Προϊόντος, αλλά κυρίως να δημιουργήσουμε τις συνθήκες εκείνες, που θα μας επιτρέψουν να επιτύχουμε την ταχύτερη αποκλιμάκωσή του.

Η πρόοδος που έχει συντελεστεί αποτυπώνεται στη βελτίωση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας και ειδικότερα στους ευνοϊκότερους όρους δανεισμού του δημοσίου, οι οποίοι ελάχιστα σήμερα διαφέρουν, κύριοι συνάδελφοι, από τα επιτόκια με τα οποία δανείζονται χώρες όπως η Γερμανία ή οι Ηνωμένες Πολιτείες. Και αυτά βέβαια τα αγνοεί η Νέα Δημοκρατία. Να σας πω μόνο ότι το Νοέμβριο το δεκαετές ομόλογο του ελληνικού δημοσίου διέφερε ως προς το επιτόκιο του μόνο κατά 0,68 μονάδες από το αντίστοιχο γερμανικό επιτόκιο. Και αν δεν σας αρέσει αυτή η σύγκριση, να σας πω ακόμη: Χθες το ελληνικό δημόσιο αγόρασε χρήμα από την Κεφαλαιαγορά και το επιτόκιο, το οποίο πέτυχε ήταν 4,59% για τα ετήσια ομόλογα και 4,58% για τα εξαμηνιαία έντοκα γραμμάτια.

Τα επιτόκια αυτά είναι πρωτόγνωρα για την ελληνική κεφαλαιαγορά και απεικονίζουν την πορεία σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή.

Το 1996 το χρέος της γενικής κυβέρνησης ήταν 111,3%, ενώ στο τέλος του έτους θα διαμορφωθεί εκεί που προβλέπει ο Προϋπολογισμός, 103,9%. Το 2001 θα σπάσει για πρώτη φορά το ψυχολογικό φράγμα των εκατό ποσοσטיών μονάδων και θα πάμε στο 98,9% του Ακαθαρίστου Εγχώριου Προϊόντος. Ο περιορισμός επομένως των δανειακών αναγκών του δημοσίου συντέπνει της συνεχιζόμενης αύξησης των εσόδων και της συγκράτησης των δαπανών, σε συνδυασμό με τη δραστική μείωση των επιτοκίων, τη χρησιμοποίηση νέων εργαλείων στη διαχείριση του δημοσίου χρέους δικαιολογούν απόλυτα τις προσδοκίες μας και κάνουν τους στόχους μας για τη μείωση του χρέους ρεαλιστικούς.

Πέραν αυτών, σημαντικό ρόλο θα παίξουν στην προσπάθεια αποκλιμάκωσης του χρέους, τα έσοδα που θα προέλθουν από τις αποκρατικοποιήσεις και τις μετοχοποιήσεις. Και βεβαίως θέλω να τονίσω εδώ, για να αποδώσουμε επιτέλους τα του Καίσα-

ρος τω Καίσαρι και να μην αδικούμε ανθρώπους, οι οποίοι εργάζονται σκληρά για την επίτευξη εθνικών στόχων, τη σημαντική προσφορά της ΔΕΚΑ στη μείωση του δημοσίου χρέους όσο και την επίσης σημαντική προσφορά του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους, του γνωστού ΟΔΔΗΧ. Η ΔΕΚΑ βεβαίως έχει γίνει ο στόχος της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, η οποία νομίζει ότι μπορεί με ανεύθυνες ερωτήσεις και με καταγγελίες στη δικαιοσύνη να σταματήσει το έργο που επιτελεί για τη δραστική μείωση του δημόσιου χρέους.

Εκτιμούμε ότι το 2004 το δημόσιο χρέος θα είναι στο 84% του ΑΕΠ και το 2008 θα έχουμε επιτύχει απολύτως το στόχο της Συνθήκης του Μάαστριχτ, να είμαστε δηλαδή στο 60% του ΑΕΠ.

Επιπλέον η πτωτική πορεία του δημόσιου χρέους συνεπάγεται και τη μείωση των δαπανών για την εξυπηρέτησή του. Το γεγονός αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για τους Έλληνες φορολογούμενους γιατί έτσι απελευθερώνονται πόροι που πριν κατευθύνονταν στην κάλυψη των υποχρεώσεων για τόκους, ενώ από τώρα η Κυβέρνηση θα μπορεί με τα εξοικονομούμενα κεφάλαια να χρηματοδοτεί νέες κοινωνικές πολιτικές.

Κύριοι συνάδελφοι, για να κατανοήσετε το μέγεθος του δημοσίου χρέους και το κόστος της εξυπηρέτησής του, θα σας πω μόνο ένα παράδειγμα.

Το 2000 πληρώσαμε τρία τρισεκατομμύρια τετρακόσια δισεκατομμύρια (3.400.000.000.000) δραχμές για την εξυπηρέτηση του χρέους ενώ θα μπορούσαν αυτά τα χρήματα να ικανοποιήσουν τις ανάγκες επτά κορυφαίων Υπουργείων. Το σύνολο των αναγκών επτά κορυφαίων Υπουργείων αντιπροσωπεύουν μόνο οι τόκοι του δημόσιου χρέους. Μέσα δε σε αυτά είναι τα κυρίως δραχμοβόρα Υπουργεία όπως το Παιδείας, το Υγείας, το Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το Εθνικής Άμυνας και τα άλλα με μικρότερες δαπάνες.

Το 2008 θα έχουμε μειώσει σημαντικά το δημόσιο χρέος. Επομένως θα έχουν μειωθεί και οι τόκοι εξυπηρέτησης του χρέους αυτού. Αυτό θα μας εξυπηρετήσει σε ένα ποσό της τάξεως του 1,7 τρισεκατομμυρίων δραχμών. Αυτό θα διευρύνει θεαματικά τα περιθώρια άσκησης κοινωνικής και αναπτυξιακής πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακρογωνιαίος λίθος της πολιτικής μας είναι η διεύρυνση της παραγωγικής βάσης της οικονομίας μας και η δημιουργία νέων ευκαιριών επιχειρηματικής δραστηριότητας, ιδιαίτερα στους τομείς της νέας οικονομίας.

Οι διαρθρωτικές αλλαγές και κυρίως το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, που σχεδιάζονται παράλληλα με τη σταθεροποίηση των δημοσιονομικών μεγεθών, αποτελούν μοχλό για την επίτευξη της αύξησης και της δικαιότερης κατανομής του εθνικού εισοδήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έφθασε πλέον η ώρα για την επίτευξη των στόχων της πραγματικής σύγκλισης, την οποία βεβαίως υπηρετεί ο Προϋπολογισμός του 2001. Ο στόχος του, κατά συνέπεια, δεν είναι μόνο η επιβεβαίωση του εκσυγχρονισμού, της ανάπτυξης και της ισχυροποίησης της ελληνικής οικονομίας, αλλά κυρίως η επίτευξη μιας πραγματικής σύγκλισης...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ την ανοχή σας, όπως και σε άλλους ομιλητές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Να ακούσουμε για πραγματική σύγκλιση, γιατί μέχρι τώρα δεν την έχουμε ακούσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα ακούσετε, κύριε Πρόεδρε, αλλά όπως ξέρετε ο Υφυπουργός Οικονομικών έχει μόνο τριάντα λεπτά για να μιλήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Καλά που τη θυμηθήκατε, έστω και τώρα την πραγματική σύγκλιση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, όχι την ενθυμούμαστε, αλλά την έχουμε γραμμένη την πραγματική σύγκλιση.

(Γέλια από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κάπου αλλού την έχετε γραμμένη!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Στις σημειώσεις μας, κύριοι συνάδελφοι.

Κατά συνέπεια, ο στόχος δεν είναι μόνο η επιβεβαίωση της επίτευξης της πραγματικής σύγκλισης, αλλά κυρίως είναι η επίτευξη της περαιτέρω ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, που μόνο αυτή μπορεί να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και βεβαίως να πετύχει άλματα στην κοινωνική ευημερία.

Υπάρχει ακόμα ένας ποσοτικός στόχος, που είναι η εξίσωση του βιοτικού επιπέδου του Έλληνα με τον αντίστοιχο μέσο όρο των Ευρωπαίων πολιτών. Μέσα σε δέκα χρόνια κατορθώσαμε να κερδίσουμε δέκα ποσοστιαίες μονάδες. Από το 60% είμαστε σήμερα στο 70%.

Η πιστή εκτέλεση αυτού του Προϋπολογισμού αποτελεί για την Κυβέρνηση δέσμευση. Η υλοποίησή του όμως αποτελεί για τον ελληνικό λαό χειροπιαστή απόδειξη των δυνατοτήτων του για ένα καλύτερο μέλλον.

Και μόνο το γεγονός ότι ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ο πρώτος πλεονασματικός, αφήνει σε όλους μία παρακαταθήκη. Υποχρεώνει κάθε επόμενη Κυβέρνηση να μιλάει και να διαφοροποιείται όχι πάνω στη διαχείριση των ελλειμμάτων, αλλά πάνω στην κατανομή των πλεονασμάτων.

Πριν από μερικά μόλις χρόνια ουδείς θα μπορούσε να φανταστεί ότι αυτή η χώρα θα ξεκινούσε με τέτοιες προϋποθέσεις στη νέα χιλιετία. Η έναρξη αυτής της νέας χιλιετίας, κύριοι συνάδελφοι, είναι για την Ελλάδα το τέλος της υπανάπτυξης και η διατηρήσιμη ένταξή της στον πυρήνα των ισχυρών κρατών της Ευρώπης.

Σας καλώ όλους, κύριοι συνάδελφοι, υπερψηφίζοντας τον Προϋπολογισμό να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην ισχυρή Ελλάδα της ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής. Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η κ. Γεννηματά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ο επόμενος ομιλητής θα έπρεπε να είναι από τη Νέα Δημοκρατία, κυρία Πρόεδρε. Ένας από την Κυβέρνηση και ένας από τη Νέα Δημοκρατία. Δεν μπορεί να μη δίνονται απαντήσεις στους Υπουργούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Θα ανατρεπόταν πολύ ο κατάλογος.

Ορίστε, κυρία Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν τον Ιούνιο του 2000 οριστικοποιήθηκε η πλήρης ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ενοποίηση και στη Ζώνη του ευρώ, δηλαδή στην πρώτη ταχύτητα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύσσωμη σχεδόν η Αντιπολίτευση επιχείρησε να μειώσει την προσπάθεια αυτή. Κάποιοι μάλιστα έφθασαν στην απαξίωσή της, ισχυριζόμενοι ότι αποφασιστικές αρμοδιότητες μεταβιβάζονται πλέον από την Αθήνα στις Βρυξέλλες, υποβιβάζοντας την πολιτική σε μια διαδικασία διεκπεραίωσης αποφάσεων, που έχουν ληφθεί από τεχνοκρατικά κέντρα, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη κοινωνικές ευαισθησίες και ιδιαιτερότητες.

‘Αλλοι, μάλιστα, λένε ότι οι πολιτικές και οικονομικές επιλογές μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων ταυτίζονται στα πλαίσια μιας άμβλυσης των αντιθέσεων. Δηλαδή λένε ότι οδηγούμαστε στο τέλος της ιδεολογίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πρώτος προϋπολογισμός που συζητείται στο Κοινοβούλιο μετά την είσοδο της χώρας στη Ζώνη του ευρώ διαφεύδει όσους κινδυνολογούσαν.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έρχεται μέσα από το συγκεκριμένο Προϋπολογισμό να δεσμευθεί προς τους Έλληνες πολίτες για τη συνέχιση της προσπάθειας εξυγίανσης και αναμόρφωσης της ελληνικής οικονομίας. Παράλληλα δε με συνέπεια και ρεαλισμό έρχεται να ενισχύσει τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, τους νέους, τις γυναίκες, τους άνεργους, τους συνταξιούχους, αλλά και την ελληνική περιφέρεια.

Ο συγκεκριμένος Προϋπολογισμός έχει τρία βασικά στοιχεία, που οφείλουμε να τα δούμε, όπως και αν θέλουμε να τον εκτιμήσουμε.

Πρώτον, είναι αξιόπιστος. Αναφέρθηκε απ’ αυτό το Βήμα ότι ο Προϋπολογισμός είναι πλασματικός ή στην καλύτερη περίπτωση υπεραισιόδοξος, μειώνοντας έτσι τη σημασία του οικονομικού μείγματος, που το συνθέτει. Ποια είναι αυτά τα στοιχεία; Ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης, ο χαμηλός πληθωρισμός και τα χαμηλά επιτόκια, το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, ως ποσοστό του ΑΕΠ, χαμηλότερο από τη τιμή αναφοράς. Και τα αναφέρω επιγραμματικά, επειδή κατά κόρον ακούστηκαν αυτές τις μέρες.

Επιπλέον οφείλουμε να συνεκτιμήσουμε ότι από ελλειμματικούς προϋπολογισμούς που υποθήκευαν το μέλλον της χώρας και των πολιτών της, προχωρήσαμε σε ισοσκελισμένους ή πλεονασματικούς προϋπολογισμούς, που αποτυπώνουν τις διαρθρωτικές αλλαγές, που έχουν λάβει χώρα στην ελληνική οικονομία, το περιβάλλον συναλλαγματικής σταθερότητας και ασφάλειας μέσα, στο οποίο κινείται πλέον η ελληνική οικονομία, την αύξηση των εσόδων λόγω της αυξημένης απόδοσης της φορολογίας.

Τέλος όσον αφορά το ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών, στο έλλειμμα του οποίου εστίασαν πολλοί συνάδελφοι απ’ αυτό το Βήμα, πρέπει, αν θέλουμε να είμαστε συνεπείς, να παρατηρήσουμε δύο στοιχεία: πρώτον, την πρόσφατη πετρελαϊκή κρίση και την άνοδο των τιμών, που είχαν όμως παροδικό χαρακτήρα και δεύτερον, τις δαπάνες για τις εισαγωγές μηχανολογικού εξοπλισμού, υπολογιστών, ηλεκτρονικού και τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού, στοιχεία που πρέπει να διαβαστούν παράλληλα με την αύξηση των επενδύσεων στις κατασκευές, στον ηλεκτρισμό, στην ύδρευση, στη μεταποίηση, επενδύσεις, δηλαδή, κεφαλαιουχικές με άμεσα αποτελέσματα στην ανάπτυξη του προϊόντος.

Το δεύτερο στοιχείο αυτού του Προϋπολογισμού είναι ότι είναι αναπτυξιακός, μέσα από την απελευθέρωση των αγορών, τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα, την επιτάχυνση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, όχι στη λογική της εκποίησης, αλλά στη λογική του εκσυγχρονισμού, στη λογική της ανάπτυξης, της διασφάλισης των εργασιακών σχέσεων.

Πρέπει να αναφέρουμε τη μείωση των επιτοκίων, που συνεπάγεται μείωση του κόστους δανεισμού και αύξηση των διαθέσιμων πόρων, τη μεταφορά πόρων από την κατανάλωση στις επενδύσεις και βέβαια, τα δεκαεπτάμισι τρισεκατομμύρια (17.500.000.000.000) του Γ’ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και τα περίπου τέσσερα τρισεκατομμύρια για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, με σκοπό την ολοκλήρωση στην επόμενη πενταετία των έργων υποδομής στη χώρα, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των παραγωγικών τομέων της ελληνικής οικονομίας και τη μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων.

Πρέπει όμως από τώρα να δούμε πώς η ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας θα παραμείνουν σε υψηλά επίπεδα, όταν θα σταματήσει η εισροή των πόρων από το Γ’ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Για το λόγο αυτό τόσο μέσα από το συγκεκριμένο Προϋπολογισμό όσο και από αυτούς που θα ακολουθήσουν, δίνεται η έμφαση στην ανάπτυξη, έτσι ώστε να μπορούμε να στηριχτούμε σε αυτές καθαυτές τις παραγωγικές δυνάμεις της ελληνικής οικονομίας.

Το τρίτο στοιχείο είναι ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι κοινωνικά ευαίσθητος, αντανάκλα τις πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης και αναδεικνύει τη σχέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την ελληνική κοινωνία. Μια σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης, ειλικρίνειας, συνέχειας, αλλά και διάρκειας.

Θα σταθώ ιδιαίτερα στις αυξημένες δαπάνες, που αφορούν στην παιδεία, στην υγεία και στην πρόνοια, στην κοινωνική ασφάλιση και βέβαια στην απασχόληση.

Το τέλος της χαμένης εφηβείας των παιδιών μας στα σχολεία, το δικαίωμα του κάθε πολίτη στην υγεία και στην αξιοπρέπεια, το δικαίωμα στην εργασία δεν αποτελούν απλά για εμάς στόχους. Είναι προτεραιότητες, είναι δεσμεύσεις της Κυβέρνησής μας και προχωρούμε στην υλοποίησή τους μέσα απ’ αυτό τον Προϋπολογισμό.

Δεν μπορούμε να πούμε ότι λύσαμε το πρόβλημα της ανεργίας. Μπορούμε όμως να ισχυριστούμε σήμερα ότι θέτουμε στέρεες βάσεις για να προχωρήσει η νέα γενιά με περισσότερα

εφόδια στη νέα εποχή.

Εκείνο που μας διαφοροποιεί από τις συντηρητικές επιλογές είναι η δικαιότερη αναδιανομή του εισοδήματος. Δεν πρέπει να χάσουμε την ευκαιρία, που μας δίνεται να ανταποδώσουμε σήμερα σε όσους καλούσαμε σε συστράτευση και στήριξη για την επίτευξη του εθνικού στόχου της ΟΝΕ, όσα δικαιούνται.

Ο στόχος επιτεύχθηκε και η ΟΝΕ είναι σήμερα γεγονός. Η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών, ενέκρινε αυτόν το στόχο. Είναι οι ίδιοι πολίτες που σήμερα έχουν δικαίωμα να περιμένουν από την ευρωπαϊκή πλέον οικονομία βιοτικό επίπεδο ανάλογο με των Ευρωπαίων συμπολιτών τους. Είναι εκείνοι που δικαιούνται περισσότερο από τον καθένα να μάθουν πότε η σύγκλιση του πληθωρισμού και του δημόσιου χρέους θα μεταφραστούν σε σύγκλιση μισθών και συντάξεων.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει δώσει το στίγμα του στην αποτελεσματική διαχείριση, στην αξιόπιστη διακυβέρνηση και στην υλοποίηση των εθνικών επιλογών και στόχων. Αυτό το στίγμα έχει αξιολογηθεί και επιβραβεύεται τα τελευταία είκοσι χρόνια από τους Έλληνες πολίτες. Απέναντι στη σαφήνεια των έργων, δεν χωρούν αρνήσεις, κομματικές σκοπιμότητες ή αοριστολογίες, που για να μπορέσουν να σταθούν αναγορεύουν σε ζητούμενο το αυτονόητο και εαυτούς σε εγγυητές της συνέπειας.

Δεν επιθυμούμε μέσα από την κατάθεση αυτού του Προϋπολογισμού να αναδείξουμε την ευημερία των αριθμών. Υλοποιούμε τις δεσμεύσεις μας και ενισχύουμε την ευημερία των πολιτών.

Σας καλώ όλους να υπερψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό του 2001 και να δεσμευθούμε σήμερα εδώ για την πιστή τήρησή του απέναντι στους Έλληνες πολίτες, που μας παρακολουθούν και μας κρίνουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού κατά τα κοινοβουλευτικά θέσσια είναι η κορυφαία στιγμή του Κοινοβουλίου.

Παραφράζοντας έναν τίτλο ενός γνωστού βιβλίου γνωστού συγγραφέως ζούμε όμως -και έτσι απαξιώνεται και αυτή η κορυφαία στιγμή- την αβάσταχτη ελαφρότητα της εικονικότητας των προϋπολογισμών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ανυπόφορο! Δηλαδή οι παρελαύνοντες από το Βήμα Υπουργοί παρουσιάζοντας τις εικονικές αρετές του Προϋπολογισμού, που οργανώνει τα οικονομικά του 2001, μου θυμίζουν τους Συβαρίτες της αρχαίας Magna Grecia, οι οποίοι κάποτε παρεπονούντο ότι δεν μπόρεσαν να κοιμηθούν, γιατί ένα από τα τριαντάφυλλα στο στρώμα τους ήταν διπλωμένο στα δυο και τους έκοβε.

Ισχυρίζομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρόκειται για την ανυπόφορη ελαφρότητα της εικονικότητας των προϋπολογισμών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίως εν όψει του γεγονότος ότι δύο εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες και περισσότεροι συμπολίτες μας βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, ότι η χώρα μας έχει 12% τουλάχιστον μετρημένη επίσημη ανεργία.

Αυτό θα έπρεπε να είχε σημαίνει συναγερμό για το πολιτικό σύστημα, όχι να εξισώνεται με ικανοποίηση εκείνων, που κατάφεραν για μία ακόμη φορά τους εικονικούς λογαριασμούς, όπως μας τους εξέθεσε ο κ. Δρυς.

Είναι αμελίκτα τα ερωτήματα, τα οποία η ίδια η ζωή, η εθνική οικονομία θέτει σε όλους μας. Απόθεια; Ομιλεί ο Υπουργός Εργασίας για τη λαγνεία της μιζέριας; Είναι σοβαρή συζήτηση, με κοινωνική ευαισθησία ή με όραμα για μια κοινωνία ευρωπαϊκή, δηλαδή των μη ανισοτήτων;

Και για να είμαστε συγκεκριμένοι, η περίπτωση της ανεργίας είναι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα που θα οδηγήσει και οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε κοινωνική αναταραχή, η οποία δεν πρόκειται να ανακοπεί από τη δραματική ψευδή αποτύπωση ότι έχουμε αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής κατά 7,9%, όταν έχουμε πλήρη αποβιομηχάνιση στη χώρα μας.

Γιατί το πώς να ψεύδεται κανείς με τις στατιστικές είναι πανάρχαια συνταγή. Όταν είσαι μηδέν και κάνεις ένα, έχεις 100% αύξηση. Είναι σοβαρά πράγματα όμως αυτά, για να μετράμε

πραγματικά μεγέθη και να ασχολούμεθα με τη σοβαρή έννοια της πραγματικής σύγκλισης;

Ποια είναι η εξέλιξη της ανεργίας στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Η Ιρλανδία, η Πορτογαλία και η Ισπανία έχουν τα εξής αποτελέσματα:

Το 1993 από 15,7% το μείωσαν σήμερα στο 4,2%. Στην Πορτογαλία η ανεργία πήγε στο 4,1% από 6,5% που ήταν το 1993 και η Ισπανία, η οποία όντως έχει ανώτερη ανεργία από εμάς παρουσίασε μία πτώση από το 1993 μέχρι σήμερα από 22,2% στο 14,1%. Και εμείς έχουμε ανιούσα τάση και μάλιστα έχουμε ανιούσα τάση τις καλύτερες ώρες. Ποιες είναι οι καλύτερες ώρες; Είναι από το 1993 μέχρι σήμερα, που έχουμε την υλοποίηση συγκεκριμένα του μεγάλου πακτωλού, που λέγεται Β' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης.

Τώρα η συζήτηση όλη γίνεται για το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Και διερωτώμαι εγώ, ποιοι προϋπολογισμοί θα συνετάσσοντο και ποια ανάπτυξη θα εγένετο αν δεν είχαμε τα πενήντα τρισεκατομμύρια (50.000.000.000.000) δραχμές από την Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά από το 1981 μέχρι σήμερα και τα πενήντα τρισεκατομμύρια (50.000.000.000.000) δραχμές -πρέπει να είναι πενήντα πέντε τρισεκατομμύρια (55.000.000.000.000) δραχμές με το αφανές δημόσιο χρέος- του δημόσιου χρέους, του δανεισμού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και άλλα εκατό τρισεκατομμύρια (100.000.000.000.000) δραχμές από τους φόρους.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Και ενώ έτσι έχουν τα δεδομένα, δηλαδή ουσιαστικά ζήσαμε την εικοσαετία με δανεικά και με ό,τι απορροφήσαμε από τους ευρωπαϊκούς πόρους, για να δούμε γύρω μας τι γίνεται; Ούτε την εθνική οδό Αθηνών-Θεσσαλονίκης δεν μπορείτε να διαπлатύνετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τους λογαριασμούς του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, πρέπει να ενθυμούμεθα -αν θέλουμε να είμαστε υπεύθυνοι και σοβαροί έναντι των εαυτών μας, της δημοκρατίας και της ιστορίας, γιατί μας βλέπουν κι απέξω- τρία κριτήρια: Κόστος, χρόνος, ποιότητα. Αν πανηγυρίσεις για το μετρό, ερήμην του κόστους, ερήμην του χρόνου -ας αφήσουμε την ποιότητα κατά μέρος- τότε είσαι από το "Καφριστάν", χώρα των Κάφρων. Δεν είσαι ένας σύγχρονος άνθρωπος, που να πεις: "Έργο, κτίζουμε, παράγουμε; Σε πόσο χρόνο, σε πόσο κόστος, ποιας ποιότητας;

Τελευταία παρατήρησή μου. Είναι μεγάλο το θέμα και δεν επαρκεί ο χρόνος των οκτώ λεπτών. Θέλω όμως να θέσω ένα θέμα: Δεν μπορεί τίποτα να γίνει, αν δεν προχωρήσει ο εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης. Από το 1949 ο Κυριάκος Βαρβαρέσος έλεγε "τίποτα δεν μπορεί να γίνει, αν δεν λυθεί το ζήτημα της χωλαίνουσας" -τότε, το 1949- "Δημόσιας Διοίκησης". Καρκινοβατεί η Δημόσια Διοίκηση.

Μου έλεγε ένας φίλος στο Παρίσι προχθές για τα ευρωπαϊκά θέματα και τη θέση της Ελλάδος στα ευρωπαϊκά, κύριε Πάχτα, και σας ευχαριστώ για την προσοχή σας. "Δεν συγκροτήσατε εσείς οι Έλληνες μια ευρωπαϊκή γραφειοκρατία χιλιάδων ανθρώπων, να έχει αμεσότητα αντιδράσεως και είστε σαν ξένοι στις Βρυξέλλες." Και πράγματι, ξέρετε ποιοι κερδίζουν στις Βρυξέλλες; Οι επιτηδαιότεροι, εκείνοι που ξέρουν τα ζητήματα της "αρχαχτής".

Χρειάζεται εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης. Να εξευρωπαϊστούμε. Να φτιάξουμε τη γραφειοκρατία των ευρωπαϊκών υποθέσεων και να δουλέψουμε με την έννοια της αποκέντρωσης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Μιλήσαμε με την ΕΝΑΕ, τους νομάρχες και την ΚΕΔΚΕ, τους δημάρχους. Σας διαβεβαιώνω ότι εν σχέσει προς τα θέματα, που μας εξέθεσαν και τα οικονομικά που θέλουν να αντιστοιχηθούν προς τις αρμοδιότητες που έχουν ή δεν έχουν. Ας υποθέσουμε ότι έχουν, αλλά δεν έχουν λεφτά. Ο δικός μας λόγος, της Νέας Δημοκρατίας, είναι επιεικής μπροστά στον σπληνευτικό λόγο εκείνων, οι οποίοι δεν διεκδικούν τίποτα περισσότερο, τίποτα προνομιακό, αλλά τα αυτονόητα, πόρους επί αρμοδιοτήτων που τους εκχωρεί με γενναιοδωρία η κεντρική διοίκηση.

Κάναμε τις αβάρεις κατά συνείδηση, για να μπορούμε στην ΟΝΕ. Έτσι έπρεπε. Από δω και πέρα, φέτος ειδικά, θα ηυχόμην, θα ήθελα να είχαμε ειλικρίνεια στην αποτύπωση των πολιτικών.

Στον Προϋπολογισμό αποτυπώνονται πολιτικές. Εδώ δεν υπάρχει πολιτική. Πού είναι η πολιτική για την υγεία, για την παιδεία, που έχουμε χαμηλότερα ως προς το ΑΕΠ κονδύλια, χαμηλότερα ποσοστά; Πού είναι η αγροτική οικονομία; Ερήμωσε η ύπαιθρος. Η εθνική οικονομία, έτσι όπως απεικονίζεται στον Προϋπολογισμό του 2001 είναι μία οικονομία της ευδαιμονίας του παρόντος για τους ολίγους, χωρίς μέλλον για το έθνος, τον τόπο, το λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πολύ ευχάριστο που ο Βύρων Πολύδωρας είναι σε πλήρη ακμή μετά τη μικρή περιπέτεια της υγείας του...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν είμαι άκαρδος!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): ...για να επιτρέψει ακριβώς να κάνω μία αντιστροφή. Γιατί ο χώρος της παιδείας είναι κατ' εξοχήν ο χώρος, που πρέπει να προστατευθεί από τη ρητορική και πρέπει κυρίως να αποκατασταθεί στο χώρο της παιδείας μια αίσθηση που της ανήκει, δηλαδή η αίσθηση μιας εθνικής αυτοπεποίθησης ότι η παιδεία είναι ακριβώς η καρδιά όλου του μέλλοντός μας και είναι ταυτόχρονα η βεβαιότητα γι' αυτό το μέλλον.

Θα ξεκινήσω επίσης απ' αυτό το σημείο αναφερόμενος σε όσα μόλις πριν επισημάνθηκαν ότι ένας από τους λόγους που πρέπει να αντιμετωπίζουμε συνολικότερα με αυτοπεποίθηση και περηφάνεια αυτά που πετυχαίνει αυτή η Κυβέρνηση, αξιοποιώντας τους κόπους και τις θυσίες του ελληνικού λαού είναι ότι τουλάχιστον στο χώρο της παιδείας, όσα συμβαίνουν -και συμβαίνουν θετικές εξελίξεις παντού- δεν στηρίζονται σε κάποιο κοινοτικό χρήμα, παρά σε ένα ελάχιστο ποσοστό.

Για παράδειγμα η αναλογία του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και του Γ' που τώρα επέρχεται στη συνολική δαπάνη παιδείας είναι 6%. (έξη τοις χιλίοις). Αυτό λοιπόν που στηρίζει τη μεγάλη προσπάθεια της παιδείας είναι οι εθνικοί μας πόροι αυτούς που κατακάτ κάθε φορά μια σωστή πολιτική, όπως αποτυώθηκε αυτήν την επταετία με τη δύναμη, τη σαφήνεια, την αποτελεσματικότητα που περιέγραψε και ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας στην εναρκτήρια ομιλία του και τώρα με σαφήνεια και πληρότητα ο Γιώργος Δρύς.

Άρα είναι οι δικοί μας οι εθνικοί πόροι, οι οποίοι οφείλονται στο διαρκές πλεόνασμα που παρουσιάζεται από τώρα και πέρα, αυτοί που οικοδομούν τις πολιτικές παιδείας και έρχονται και οι κοινοτικοί πόροι αρωγοί τους οποίους πρέπει να αξιοποιήσουμε με μεγάλη προσοχή, γιατί παρέχουν το μεγάλο πλεονέκτημα ότι είναι πόροι που μπορείς να τους διαθέσεις με πολύ πιο ευλύγιστο τρόπο σε καίριους τομείς.

Άρα λοιπόν τα δικά μας χέρια, οι δικοί μας κόποι και η δικιά μας εθνική αποτελεσματικότητα παρέχουν στην παιδεία τα αναγκαία και κρίσιμα οικονομικά της μεγέθη.

Όλοι καταλαβαίνουμε επίσης ότι η παιδεία είναι πραγματικά ο κύριος αναπτυξιακός μοχλός της χώρας. Από τώρα και πέρα αυτό που λέμε "κοινωνία της γνώσης και κοινωνία της πληροφορίας" σημαίνει πάρα πολύ απλά ότι η χώρα θα μπορεί να δραματίζει τον ισότιμο ρόλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να έχει ανταγωνιστική θέση στη διεθνή σκηνή μόνον εφόσον εξασφαλίζει μια εκπαίδευση και μία παιδεία υψηλή, που θα επιτρέψει ακριβώς να εισάγεται στο χώρο της νέας οικονομίας με το νέο προνομιακό κεφάλαιο, που είναι η γνώση και η πληροφορία.

Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα εδώ και τρία χρόνια έχει τεθεί αποφασιστικά σε μια τροχιά προσαρμογής σε αυτήν την έγκαιρη σύλληψη, την έγκαιρη ενσωμάτωση στο εσωτερικό του των προκλήσεων του μέλλοντος. Αυτήν τη στιγμή το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα παρά τις αδυναμίες που και εμείς επισημαίνουμε και παρά τις αναγκαίες βελτιώσεις που επιχειρούμε, στην πραγματικότητα στην άρθρωσή του είναι ένα επαρκές και λειτουργικό σύστημα για να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την πρόκληση του 21ου αιώνα.

Γιατί πριν από όλα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένα εκπαι-

δευτικό σύστημα κρίνεται στην ολότητά του. Και αυτό που έχουμε επιτύχει πια είναι να υπάρχει η σωστή εσωτερική ισορροπία. Η σωστή συνοχή σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης έτσι ώστε αυτή η ισορροπία και η συνοχή να εξασφαλίζει ταυτόχρονα το σύνολο των στόχων που πρέπει να υπηρετηθούν. Και αντίθετα απ' ό,τι συμβαίνει στη ρητορική, η οποία εξαπολύεται, το κέντρο βάρους της πολιτικής μας βρίσκεται στο ότι κτίζουμε από τα κάτω και κτίζουμε με ισόρροπο τρόπο σε όλες τις βαθμίδες σε δυναμικές κατευθύνσεις. Το κέντρο βάρους της πολιτικής μας έχει αρχίσει ήδη από το νηπιαγωγείο. Θέματα, τα οποία εθεωρούντο πριν λίγα χρόνια φανταστικά, ήταν αυτά που θα μπορούσαν να ονομαστούν εικονική πραγματικότητα. Αλλά είναι μία πραγματικότητα αυτή στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Είχαμε πει εδώ στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης ότι θα αυξήσουμε τα ολοήμερα νηπιαγωγεία και πράγματι σήμερα αυτήν τη στιγμή που μιλάμε είναι χίλια τα ολοήμερα νηπιαγωγεία. Είχαμε πει στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης ότι θα αυξήσουμε τα ολοήμερα δημοτικά και είναι πράγματι δύο χιλιάδες τα ολοήμερα που λειτουργούν αυτήν τη στιγμή και αυτός ο Προϋπολογισμός τα τροφοδοτεί. Είχαμε πει ότι θα δώσουμε έμφαση στην υλικοτεχνική υποδομή της εκπαίδευσης και φέτος μοιράστηκαν πάνω από χίλιο τίτλοι βιβλίων στο ενιαίο λύκειο και στα ΤΕΕ, που απαρτίζουν ένα σύνολο σαράντα οκτώ εκατομμυρίων αντιτύπων. Και από αυτά τα βιβλία πεντακόσιοι δώδεκα τίτλοι ήταν για τα Τεχνολογικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια, εκεί ακριβώς που εμείς είχαμε διαπιστώσει ότι υπάρχει και η καίρια αδυναμία.

Αλλά το πιο βασικό είναι ότι στην εκπαίδευση, χάρη ακριβώς στη δυνατότητα που μας δίνει ο Προϋπολογισμός μπορούμε να προχωρήσουμε με ασφάλεια στη στήριξη της καινοτομίας, στην αλλαγή του προσανατολισμού προς τα περιεχόμενα και την ποιότητα της εκπαίδευσης έτσι ώστε μπορούμε να διαβεβαιώσουμε πως βάσει του νέου ενιαίου προγράμματος και πλαισίου σπουδών που έχουμε για την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση θα γίνουν πράξη -και γίνονται ήδη- τα νέα αναλυτικά προγράμματα, τα νέα διδακτικά βιβλία, έτσι ώστε ο απόφοιτος υποχρεωτικής εκπαίδευσης στα δεκαπέντε του να είναι ένας επαρκώς μορφωμένος νέος πολίτης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής **κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Ακόμη, να έχει αποκτήσει τη δυνατότητα πώς να μαθαίνει διά βίου έτσι ώστε να μπορεί να κάνει και ασφαλέστερες επιλογές στις δύο επόμενες κατευθύνσεις είτε να πάει σε ένα πλήρες και λειτουργικό ενιαίο λύκειο, το οποίο εξασφαλίζει γενική παιδεία και εξασφαλίζει με πληρότητα όλες τις προϋποθέσεις που απαιτεί σήμερα ένα εκπαιδευτικό σύστημα ανταγωνιστικό στον ευρωπαϊκό χώρο είτε να κατευθυνθεί στην Τεχνολογική Επαγγελματική Εκπαίδευση, η οποία είναι για μας ίσης αξίας και απόλυτα σημαντική βαθμίδα. Και ποτέ δεν θα συμφωνήσουμε με μια ι-διόρρυθμη αριστοκρατικότητα που αναπτύσσεται από ορισμένα κόμματα που ζητούν την κατάργησή της ΤΕΕ εν ονόματι τάχα της αναβάθμισής της. Δεν θα συμφωνήσουμε ποτέ με εκείνη την αντίληψη που απαξιώνει την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και υποτιμά το ζωτικό της ρόλο.

Έχουμε δώσει ιδιαίτερο βάρος -και επαληθεύεται στην πράξη καθημερινά- έτσι ώστε αυτές οι δύο κεντρικές κατευθύνσεις στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση να αποτελούν ισότιμες μορφές παροχής του ιδιαίτερου εκπαιδευτικού ρόλου της καθεμιάς. Γι' αυτό άλλωστε αλλάξαμε στο πλαίσιο του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και ενισχύουμε αποφασιστικά τη διαρκή αναβάθμιση των Τ.Ε.Ε. που προικοδοτούνται αυτήν τη στιγμή με εκατόν ογδόντα οκτώ δισεκατομμύρια πεντακόσια εκατομμύρια (188.500.000.000) δραχμές, έτσι ώστε να αρτηριακά σε υποδομές, εργαστηριακό εξοπλισμό και να μπορέσουν να αποδείξουν αυτό στο οποίο ήδη δυναμικά εξελίσσονται ότι είναι δηλαδή μια αυτάρκης, ελκυστική και πάρα πολύ αποτελεσματική βαθμίδα της εκπαίδευσης. Γι' αυτό άλλωστε διασφαλίζουμε σταθερά με μέτρα κάθε φορά ζυγισμένα μέτρα -μεταβατικά αυτήν τη στιγμή που θα οριστικοποιηθούν από το 2002-2003- τη δυνατότητα και μέσα από την Τ.Ε.Ε. να υπάρχει εισαγωγή στην τριτοβάθμια

εκπαίδευση έτσι ώστε ακριβώς να έχουμε και εκεί μια ολοκληρωμένη δυνατότητα και γενικής παιδείας και επαγγελματικής δεξιότητας και εφόσον έτσι κρίνει ο απόφοιτος Τ.Ε.Ε. να μπορεί να έχει μια συνέχεια στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. 'Ακουσα και εδώ στη Βουλή να περιγράφεται η έννοια μιας κρίσης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αλλά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχουν δύο τύποι κρίσεων και θα επαναλάβω -το είπαμε και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων- ότι είναι απόλυτα άδικο να μειώνουμε τους εαυτούς μας και τις επιτεύξεις μας οι οποίες σε τελευταία ανάλυση δεν είναι επιτεύξεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της πολιτικής του, είναι επιτεύξεις των ιδίων των πανεπιστημίων, δηλαδή μιας πρωτοπόρας δύναμης της ελληνικής κοινωνίας.

Η κρίση στα πανεπιστήμια θα μπορούσε να υπάρχει μόνο αν υπήρχε μια κρίση στασιμότητας, μια κρίση αδιεξόδου. Ποια είναι όμως τα προβλήματα στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι.; Είναι προβλήματα ανάπτυξης γιατί νομίζω ότι δεν μπορεί να αγνοηθεί το γιγάντιο βήμα που πραγματοποιήθηκε την τελευταία τριετία, όπου δημιουργήθηκαν στα δέκα οκτώ Α.Ε.Ι. και δεκατέσσερα Τ.Ε.Ι. της χώρας ογδόντα έξι νέα τμήματα, κυρίως σε δυναμικές νέες κατευθύνσεις. Σαράντα έξι νέα τμήματα ιδρύθηκαν στα πανεπιστήμια της χώρας και σαράντα στα Τ.Ε.Ι.

Πάντα υπάρχουν προβλήματα. Και κάθε νέο χρειάζεται χρόνο για να αρτιώσουν τις εσωτερικές του λειτουργίες και να μπορέσει να αποδώσει στο μέγιστο δυνατό βαθμό. Αλλά είναι προβλήματα που θα μας κάνουν να αναστείνουμε αυτήν τη δράση ή αντίθετα θα πρέπει να την επικυρώσουμε και να την ενδυναμώσουμε; Γιατί τα προβλήματα της ανάπτυξης είναι ζωτικές προκλήσεις για μια κοινωνία. Αυτό λοιπόν που συμβαίνει σήμερα είναι ότι η ανάπτυξη των πανεπιστημίων είναι ένα μοναδικό γεγονός που έπρεπε να το χαίρεται ολόκληρο, γιατί είναι ανάπτυξη και δύναμη της ελληνικής κοινωνίας.

Είναι ανάπτυξη και δύναμη των προοπτικών αυτού του τόπου. Και αυτό συμβαίνει σήμερα, μία γόνιμη ιδιαίτερα εξέλιξη στα ελληνικά πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι. Και επειδή πολλές φορές αυτομαστιγώνουμε χωρίς λόγο και κάνουμε μία κριτική εναντίον της Κυβέρνησης, κατ' ουσίαν χτυπώντας ζωτικά κομμάτια του τόπου, το Υπουργείο Παιδείας χρηματοδότησε την αξιολόγηση των ελληνικών πανεπιστημίων που ήθελαν εθελούσια να προσέλθουν και των Τ.Ε.Ι. που ήθελαν επίσης εθελούσια να προσέλθουν, αξιολόγηση εξωτερική από την CRE με τα κριτήρια που αξιολογείται κάθε ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο. Οι αξιολογήσεις αυτές είναι στη διάθεση όποιου τις ζητήσει στο Υπουργείο Παιδείας, όποιου κυρίου Βουλευτή θελήσει. Και όλες αυτές οι αξιολογήσεις είναι ιδιαίτερες θετικές, όλες, με τα ίδια κριτήρια που κρίνεται το οποιοδήποτε ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο. Από την Οξφόρδη ως την Χαϊδελβέργη είναι ακριβώς το ίδιο σύστημα.

'Αρα, λοιπόν, ο έπαινος δεν αναλογεί ώστε να είμαστε πράγματι μίζεροι στην Κυβέρνηση, που η Κυβέρνηση έδωσε απλώς αυτές τις δυνατότητες και φυσικά της αναλογεί. Αναλογεί στη δύναμη αυτού του τόπου, όπως εκφράζεται μέσα στα ελληνικά πανεπιστήμια και ο τίτλος τιμής της Κυβέρνησης είναι ότι ενδυνάμωσε αυτήν την προοπτική, ενδυνάμωσε αυτούς τους ανθρώπους. Και φυσικά σε αυτήν την κατεύθυνση βρίσκεται το γεγονός ότι αυτά τα τρία χρόνια αναπτύχθηκαν διακόσια έντεκα μεταπτυχιακά προγράμματα. Διακόσια έντεκα μεταπτυχιακά προγράμματα που ζωογονούν και αρτιώνουν τα πανεπιστήμια και για πρώτη φορά απ' ότι ξέρετε, ενισχύεται στα πανεπιστήμια η βασική έρευνα.

Και στη σημερινή εποχή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που όλοι μιλούμε για την κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας, η βαθύτερη έννοια της εθνικής ανεξαρτησίας είναι ένας τόπος που παράγει γνώση. Όταν ένας τόπος δεν παράγει γνώση, θα είναι εξαρτημένος από την αγορά αυτής από άλλους. Πρέπει, λοιπόν, τολμηρά και ανοιχτά να πούμε ότι αυτήν τη στιγμή το ελληνικό πανεπιστήμιο με τη βασική έρευνα, με τα εκτεταμένα μεταπτυχιακά προγράμματα δημιουργεί την ανταγωνιστικότητα της Ελλάδας και κατοχυρώνει την εθνική της ανεξαρτησία. Και αυτός είναι ο έπαινος που αξίζει σε όσους Έλληνες επιστήμονες μέσα από αυτά τα προγράμματα έχουν κερδίσει ήδη ευρω-

παϊκές και διεθνείς διακρίσεις στον πιο άγριο ανταγωνισμό, το ίδιο άγριο όσο και οι Ολυμπιονίκες μας στο Σίδνεϊ. Και να χαίρεται αυτήν την προσπάθεια και να θυμόμαστε ότι εμείς στο Κοινοβούλιο διαπαιδαγωγούμε όλη την ελληνική νεολαία και τη διαπαιδαγωγούμε με μία γλώσσα αλήθειας. Δεν μπορεί, λοιπόν, να ενισχύουμε το τυφλό αίτημα "όχι στα μεταπτυχιακά και την έρευνα, διότι απαξιώνεται το πτυχίο". Δεν μπορεί καμία χώρα να αυτοκτονεί εν ονόματι του ισοπεδωτισμού προς τα κάτω και αυτό να θεωρείται άσκηση πολιτικής. Αυτή η διπλή γλώσσα έναντι του τόπου είναι μία γλώσσα που ακυρώνει όχι μόνο την προοπτική ανάπτυξης, ακυρώνει και το ήθος με το οποίο πρέπει να διαπαιδαγωγούμε όλους τους νέους ανθρώπους. Αυτή η διγλωσσία είναι καταστροφική, όπως είναι διγλωσσία να θέλουν όλοι αναβάθμιση -και δικαίως- των Τ.Ε.Ε. και να δεχόμαστε κινητοποιήσεις που γίνονται με σύνθημα "όχι άλλες εξετάσεις". Δεν μπορεί να θεωρούμε ότι διαπαιδαγωγούμε σωστά τον εαυτό μας, όταν πάμε να φτιάξουμε μία εικόνα διά των αιτημάτων που παρουσιάζονται μάλιστα ως λαϊκή κατάκτηση ότι όποιος γεννιέται μπορεί να παίρνει με τη γέννησή του και όποιο πτυχίο ζητήσει. Πρέπει να πούμε στα παιδιά ότι σήμερα χρειάζεται ένα σχολείο που πρέπει να το κάνουμε διαρκώς καλύτερο, ένα σχολείο απαιτητικό. Και πρέπει να στηρίζουμε τον Έλληνα εκπαιδευτικό σε αυτήν την απαιτητική πορεία που πρέπει να ολοκληρώνει μέσα στο σχολείο και τη γνωστική απαίτηση και τη συλλογικότητα και τη ζωή και τη φαντασία και τη χαρά της δημιουργίας. Και το σύνολο των μέτρων που λαμβάνουμε από το δημοτικό, το γυμνάσιο, το λύκειο, την Τ.Ε.Ε., είναι για να αναπνέει το σχολείο, να δώσουμε βάρος στη διδακτική πλευρά και όχι στη εξεταστική.

Γι' αυτό ακριβώς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αφού κρίναμε την πορεία της τριετούς πολιτικής του 1997-2000, λάβαμε μία σειρά από βελτιωτικά μέτρα ώστε να ενισχύσουμε, να κάνουμε ζωτικό χώρο παραγωγής γνώσης, το χώρο του σχολείου.

Κι έχουμε δώσει δυνατότητες από το δημοτικό ένα 10% του προγράμματος να αυτοπροσδιορίζεται από τη δράση των ιδίων των εκπαιδευτικών έτσι ώστε το δημοτικό να αναπνέει. Γιατί εκεί στην πρώτη κοινωνικοποίηση του παιδιού εμπεδώνεται η μεγάλη αξία της δυνατότητας η γνώση να αποτελεί ζωτική συλλογική δράση και ανοιχτή σχέση με το δάσκαλο.

Πάμε με το ενιαίο πλαίσιο προγράμματος σπουδών να περάσουμε το ίδιο κλίμα στο γυμνάσιο επιλέγοντας ορθά τα γνωστικά πεδία και ζυγίζοντας σωστά τη ζωή, τη δράση, τον πολιτισμό μαζί με τη μάθηση. Αποσυνδέσαμε τολμηρά το Ενιαίο Λύκειο από τον καταναγκασμό της εισαγωγής στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Το σύνολο των μέτρων που λάβαμε ώστε να βελτιώσουμε τη λειτουργία του ενιαίου λυκείου αποσκοπεί σ' αυτό: Το ενιαίο λύκειο να έχει μια αυτόνομη τριετή λειτουργία, να μπορεί να δώσει μια πιστοποίηση στο απολυτήριο ενός επιπέδου γνώσεων που να μπορεί να σταθεί οπουδήποτε και στην Ευρώπη. Και ταυτόχρονα με τις εξετάσεις στα εννέα μαθήματα και με τον τρόπο που προσδιορίζουμε με την ταύτιση διδασκείας και εξεταστέας ύλης, με την έμφαση στη διδασκαλία μέσα στο σχολείο και όχι στις διαρκείς εξετάσεις, να μπορέσει ταυτόχρονα να δώσει την πρόσβαση προς τις ανώτατες σχολές, την οποίαν επίσης απελευθερώσαμε από τον καταναγκασμό της μιας και μόνης ευκαιρίας έτσι ώστε να μπορεί το παιδί να προσέλθει επαναληπτικά όσες φορές χρειαστεί, ώπου να πετύχει το στόχο που θέλει.

'Αρα αυτήν τη στιγμή ακουμπάμε σταθερά σε μια ολοκληρωμένη πολιτική παιδείας, η οποία ξεκινά από το νηπιαγωγείο και ολοκληρώνεται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σε επίπεδο μεταπτυχιακών και έρευνας και έχει εσωτερική συνοχή, εσωτερική λογική και εσωτερική αλληλουχία. Είναι μία εκπαίδευση που ανοίγει δυναμικά τον 21ο αιώνα. Γι' αυτό και πρώτο στο μέλημά μας είναι, μαζί με τη λειτουργία του σχολείου ως χώρου δημιουργίας, ως χώρου συλλογικότητας και ως χώρου παραγωγής -μαζί με τη γνώση συνειδήσεων και συμμετοχής- ευαισθησίας να εξοπλίζουμε με το πιο εκτεταμένο πρόγραμμα που έχει σχεδιαστεί στην ελληνική εκπαίδευση το ελληνικό σχολείο με τις νέες τεχνολογίες.

Ο προγραμματισμός μας είναι σαφής και πιστοποιείται σταθερά μέρα με τη μέρα. Το 2001 κάθε ελληνικό σχολείο θα είναι

συνδεδεμένο με το διαδίκτυο, το INTERNET. Το 2003 κάθε ελληνικό σχολείο μεγάλης μονάδας θα έχει πετύχει την αναλογία: ένας υπολογιστής σε δέκα μαθητές. Από την άνοιξη αυτού του χρόνου αρχίζει το μεγαλύτερο πρόγραμμα στην ιστορία της χώρας εκπαίδευσης και επιμόρφωσης είκοσι πέντε χιλιάδων εκπαιδευτικών κάθε χρόνο στη χρήση των νέων τεχνολογιών. Και με τη χρήση των νέων τεχνολογιών, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όχι απλώς θα ξέρει ο εκπαιδευτικός ποιο είναι το ποντίκι και ποιο είναι το EXCEL, αλλά θα έχει επιμόρφωση στην αλλαγή της σχέσης που επιφέρει ο υπολογιστής στη διδακτική διαδικασία.

Και θα ήθελα να επισκεφθούμε όλοι τα ελληνικά σχολεία όπου με ελληνικό λογισμικό, που κατέπληξε την Ευρωπαϊκή Επίτροπο, την κ. Ρέντινγκ, πετύχαμε αυτήν την ομορφιά που οι Έλληνες εκπαιδευτικοί έχουν μέσα στην ψυχούλα τους να συνδέουν για παράδειγμα μάθημα γεωμετρίας στον κομπιούτερ με την ανάλυση μιας παράστασης από αρχαίο αγγείο έτσι ώστε το παιδί ταυτόχρονα να ζει την παράσταση των γεωμετρικών όγκων αποτυπώνοντας έμβρεση ένα λαμπρό πολιτισμό, όπως αυτός προκύπτει από ένα αγγείο που χρησιμοποιείται με την παραβολή του και τη διακόσμησή του ως αντικείμενο μάθησης.

Λέω λοιπόν ότι η βεβαιότητα των νέων τεχνολογιών στην ελληνική εκπαίδευση είναι το πιο καλό απόθεμα της χώρας για τον αιώνα που μας έρχεται. Είναι ένα πρόγραμμα που ήδη υλοποιείται με ρυθμούς που πέρα από τον προγραμματισμό μας έτσι ώστε να είμαστε βέβαιοι ότι με το ελληνικό λογισμικό, με τα ελληνικά χέρια που δουλεύουν αυτό το πρόγραμμα οι νέες τεχνολογίες δεν θα είναι μια απειλή που μας έρχεται από μακριά, αλλά μια δύναμη της χώρας. Γιατί οι Έλληνες εκπαιδευτικοί, οι Έλληνες επιστήμονες την έχουν ήδη ενσωματώσει με αποτελεσματικό τρόπο έτσι ώστε να μην κινδυνεύει η Ελλάδα να ζήσει τη μοίρα άλλων χωρών με τον τεχνολογικό αναλφαβητισμό.

Και αυτό είναι όχι το μέλλον, αλλά το παρόν της εκπαίδευσης, το οποίο αυτός ο Προϋπολογισμός και αυτή η πολιτική της Κυβέρνησης επιτρέπει τόσο σταθερά και τόσο βέβαια να αναπτύσσεται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμες κυρίες και αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, θυμάμαι μετά τις εκλογές, στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, το συνάδελφο κ. Σπύρο Βούγια να λέει από το Βήμα αυτό πως είναι επιτυχία μεγάλη για το πολιτικό σύστημα της πατρίδας αυτά που ένα κόμμα έλεγε προεκλογικά να τα επαναλαμβάνει προγραμματικά, όταν ζητά ψήφο εμπιστοσύνης. Η σκέψη είναι πάρα πολύ σωστή. Και γίνεται ακόμα πιο σημαντική και σωστή, όταν ο αμέσως επόμενος προϋπολογισμός έρχεται να συμπυκνώσει και να εξειδικεύσει αυτές τις πολιτικές που εκτέθηκαν στο εκλογικό Σώμα και στην Εθνική Αντιπροσωπεία προκειμένου να δοθεί ψήφος εμπιστοσύνης.

Όταν οι πολιτικοί αυτά που δηλώνουν τα πραγματώνουν, όταν οι δηλωνόμενοι στόχοι είναι και πραγματοποιούμενοι στόχοι, τότε η πολιτική κερδίζει σε αξιοπιστία. Και θεωρώ χωρίς καμία αμφιβολία πως αυτός ήταν ο λόγος που η Κυβέρνηση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., υπό την προεδρία του Κώστα Σημίτη, κέρδισε και τις εκλογές του 1996 και τις εκλογές του 2000.

Επώθηκε στην Αίθουσα αυτή από το γενικό εισηγητή του Συνασπισμού, τον κ. Λαφαζάνη, πως είναι μεμπτό στη δική μας ενδοκοινοβουλευτική διαδικασία το ότι ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης έθεσε σε εμάς ζήτημα εμπιστοσύνης, ταύτισε δηλαδή την ψήφιση του Προϋπολογισμού με την εμπιστοσύνη προς την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε το έκανε αυτό ο Κώστας Σημίτης είτε δεν το έκανε, είναι ένα και το αυτό. Η ψήφος εμπιστοσύνης και ο Προϋπολογισμός είναι οι δύο κορυφαίες στιγμές για μία κοινοβουλευτική περίοδο. Και για μας η υποστήριξη προεκλογικά ενός προγράμματος, που δικαίωθηκε στο εκλογικό Σώμα, είναι απόλυτα βέβαιο πως θα μας οδηγήσει σε μία υπερψήφιση του Προϋπολογισμού αυτού, που συμπυκνώνει και

εξειδικεύει την πολιτική μας, όταν μάλιστα για πρώτη φορά, όπως ειπώθηκε κατά κόρον χθες, αυτός ο Προϋπολογισμός προϋπολογίζεται πλεονασματικός. Και το πλεόνασμά του και αυτά ακόμη που θα συσσωρευτούν, όπως πέρσι και πρόπερσι από την εξέλιξη της είσπραξης των εσόδων, θα κινηθούν σε κοινωνική κατεύθυνση.

Έρχεται όμως εδώ η Αντιπολίτευση και αμφισβητεί τους αριθμούς μας. Επιδίδεται χθες -από όλες τις πλευρές του Κοινοβουλίου- σε έναν αγώνα να αποδείξει ότι το πλεόνασμα που προϋπολογίζεται δεν είναι αληθές. Χθες, όμως, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κατέγραψε τον υπερτριπλασιασμό των δαπανών για ό,τι συγκροτεί στις σύγχρονες δυτικές κοινωνίες το κοινωνικό κράτος. Μας μίλησε για υπερτριπλασιασμό στον τομέα της παιδείας, στον τομέα της υγείας, στον τομέα που έχει να κάνει με την εργασία και την απασχόληση.

Και για μας που παρακολουθούμε έχοντας μελετήσει τον Προϋπολογισμό, τίθεται ένα ζήτημα ακρίβειας σε σχέση με αριθμούς. Ως προς το πολιτικό μας σύστημα, αυτό δεν δηλώνει πολιτικό σύστημα με προοπτικές σημαντικές και με επίπεδο σοβαρό. Δεν μπορεί να αμφισβητείται κάτι που καταγράφεται μέσα από τις σελίδες του Προϋπολογισμού χρησιμοποιώντας σχέσεις αριθμητικές και πάνω σε αυτές κτίζοντας απόψεις.

Λέει ο ποιητής -και το λέει καλά, εγώ θα το πω όσο πιο ελεύθερα μπορώ- ότι η μόνη ευκαιρία που έχει το ψέμα είναι να επιζεί, ακριβώς γιατί δεν μπορεί να ζήσει.

Και "κοντός ψαλμός αλληλούια". Σ' αυτήν την αίθουσα μέρα με τη μέρα, μήνα με το μήνα, μετά την ψήφιση του Προϋπολογισμού θα δούμε ο καθένας από μας στους τομείς που διαβάσει ευκολότερα την πολιτική -σε ό,τι με αφορά αμέσως, στη Δημόσια Διοίκηση, στη Δημόσια Τάξη, στην Παιδεία, στον Πολιτισμό- αλλά και από τη συμπεριφορά των Βουλευτών της Συμπολίτευσης και από τον έλεγχο της Αντιπολίτευσης, ποια νούμερα, ποιοι αριθμοί με ακρίβεια και πολιτική ειλικρίνεια έχουν καταγραφεί στην προϋπολογιζόμενη πολιτική για το 2001.

Για μας όμως που αυτήν τη στιγμή θα ψηφίσουμε και με πολιτική υπερηφάνεια τον Προϋπολογισμό αυτό, λειτουργούν μια σκέψη και δυο τεκμήρια για να καταλήξουμε σ' αυτήν την υπερψήφιση: Η σκέψη έχει να κάνει με την πεποίθησή μας στην ορθότητα του πολιτικού μας προγράμματος και στο ίδιο μας το κόμμα και την Κοινοβουλευτική του Ομάδα, που στηρίζει την Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη. Αλλά αυτό ας μην το σεβαστείτε. Υπάρχουν, όμως, δύο τεκμήρια πέρα απ' αυτό.

Το ένα τεκμήριο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έχει παράσχει η ίδια η Αντιπολίτευση στον κοινοβουλευτικό έλεγχο που άσκησε τις τελευταίες εβδομάδες πριν έρθουμε εδώ για τον Προϋπολογισμό. Είναι πολλές οι περιπτώσεις που θυμάμαι, θα αναφέρω όμως μία, την πιο χαρακτηριστική.

Ο καλός συνάδελφος ο Νικήτας Κακλαμάνης σε μια επερώτηση για ζητήματα υγείας τοποθετούμενος είτε στον επερωτώμενο Υπουργό και την Κυβέρνηση: "πώς θέλετε να κάνετε πολιτική στον τομέα της υγείας, η οποία προϋποθέτει χρήματα, καινούρια χρήματα, περισσότερα από πέρυσι και τα οποία τα προϋπολογίζετε στην τάξη κάποιων εκατοντάδων εκατομμυρίων, αλλά για την πολιτική που χρειαζόμαστε αυτά δεν αρκούν". Αυτή είναι μια αλήθεια που ακούστηκε εδώ. Και το περιεχόμενο της κριτικής της είναι: Δίνετε περισσότερα, αλλά δεν δίνετε αυτά που η υγεία έχει ανάγκη. Αυτό ειπώθηκε εδώ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ: Δίνετε περισσότερα, γιατί έχετε βάλει μέσα τις εφημερίες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν ήσασταν παρούσα κυρία Πετραλία. Ήμουν παρών.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ: Ήμουν εδώ. Δεν είπα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Παρακαλώ, κυρία Πετραλία, μη διακόπτετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τα παραδείγματα είναι πολλά, δεν είναι το μόνο.

Εχθές μόλις κατέθηκε ο κ. Παπαντωνίου από το Βήμα ο κ. Παυλόπουλος ανέβηκε και άρχισε τις διαψεύσεις των αριθμών επικεντρωνόμενος στα ζητήματα της παιδείας. Λιγότερες δαπάνες, λέει, φέτος.

Το τεκμήριο όμως αυτό το δίνετε καθ' όλη τη διάρκεια της

κοινοβουλευτικής συνόδου εκεί που ασκείτε κριτική και που ίσως λέτε για ανεπάρκειες, ίσως γιατί λέτε ότι πρέπει να δώσουμε περισσότερα.

Εμείς δε λέμε ότι κάναμε τον άριστο Προϋπολογισμό. Εμείς λέμε απ' όλες τις πλευρές ότι ως προς αυτό που υποσχθήκαμε το 2000 ώστε το 2004 να έχουμε παραδώσει μια διαφορετική κοινωνία για την ποιότητα του κάθε κοινωνού και του κάθε πολίτη, ως προς αυτόν το στόχο κάνουμε το πρώτο βήμα. Το έχετε αποδεχθεί αυτό και αυτό για μας είναι το έλασσον τεκμήριο.

Αλλά το μείζον τεκμήριο, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, παρέχεται από τα ίδια τα λόγια, τις ίδιες τις σελίδες του προϋπολογισμού, όταν για κρίσιμα θέματα -εγώ θα πω για ένα-δύο απ' αυτά που μπορώ να ελέγξω- καταγράφονται νέες συγκεκριμένες δαπάνες, λόγω χάριν για την παιδεία, στις οποίες ο κύριος Υπουργός πριν από λίγο αναφέρθηκε.

Φυσικά νέες δαπάνες θα είναι αυτές με τις οποίες θα καλύψουμε τις εννέα χιλιάδες περίπου εκπαιδευτικών, δύο χιλιάδες μονίμων και επτάμισι χιλιάδες περίπου αναπληρωτών. Απ' αυτές τις νέες δαπάνες θα χρηματοδοτηθεί η πολιτική που έχει να κάνει με την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Απ' αυτές τις νέες δαπάνες θα καλυφθεί ό,τι έχει να κάνει με το ολοήμερο νηπιαγωγείο, το σχολείο, το γυμνάσιο και συν τοις άλλοις την εισαγωγή των νέων τεχνολογιών.

Με την ίδια ακριβώς λογική -δεν υπάρχει καμία αμφιβολία- με τις νέες αυτές δαπάνες θα γίνουν οι πολιτικές της επέκτασης των αρμοδιοτήτων του Συνηγόρου του Πολίτη σε ό,τι αφορά στη Δημόσια Διοίκηση, στη χρηματοδότηση του προγράμματος "ΠΟΛΙΤΕΙΑ", στην αύξηση των κεντρικών αυτοτελών πόρων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, λόγω χάριν, θα χρηματοδοτηθούν οι νέες πολιτικές που έχουν να κάνουν με την ασφάλεια του πολίτη για την οποία η Κυβέρνηση αυτή πρόλαβε ήδη να δείξει τα δείγματα της νέας και αποτελεσματικής της γραφής. Είναι συγκεκριμένη η αναφορά για τους δύομισι χιλιάδες περίπου ειδικούς και συνοριακούς φρουρούς και για τον εξοπλισμό μιας αστυνομίας που ήδη έχει δηλώσει τη νέα της παρουσία σε μια πιο αποτελεσματική βάση.

Αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι αν έτσι διαβαστεί ο Προϋπολογισμός, τότε θα είμαστε σε θέση, μόλις ολοκληρωθεί αυτό το οικονομικό έτος, να έχουμε συνείδηση και πεποίθηση ότι το πρώτο από τα τέσσερα βήματα για τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής του πολίτη θα έχει γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τότε, δεν θα χρειάζονται οι πολιτικές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, της Αντιπολίτευσης ή της Συμπολίτευσης για να πουν στον κόσμο ότι βελτιώθηκε η ποιότητα της ζωής του. Δεν θα έχει ανάγκη αυτός ο πολίτης από πολιτική διαμεσολάβηση. Θα το αισθάνεται ο ίδιος στην καθημερινότητά του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Θα ήθελα να κάνω παράκληση να μην υπερβαίνουμε το χρόνο, διότι περιμένουν πολλοί συνάδελφοι να μιλήσουν. Δεν θέλω να γίνω κακός, αλλά έτσι είναι τα πράγματα. Είναι εις βάρος των υπολοίπων συναδέλφων όταν "τρώμε" έστω και ένα λεπτό.

Ο κ. Ψαχαρόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή τα λόγια του κυρίου Υπουργού Παιδείας είναι ακόμα "φρέσκα" στα αυτιά μας, ας μου επιτραπεί να "χαλάσω" λίγο από το χρόνο μου αντιδρώντας σύντομα σε μερικά από τα πράγματα τα οποία είπε.

Δεν είμαι βέβαιος για το ποιος χρησιμοποιεί ρητορική στα θέματα της παιδείας: Εμείς ή το Υπουργείο Παιδείας; Είπε για παράδειγμα ότι η παιδεία δεν βασίζεται στα κοινοτικά χρήματα. Ξέρω πάρα πολύ καλά -θα το ξέρετε και πολλοί από εσάς- ότι τα μεταπτυχιακά τμήματα δημιουργήθηκαν με το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και φέτος πρόκειται να κλείσουν, διότι όπου να έρθει το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν έχουν να πληρώσουν τους καθηγητές. Υπέβαλα σχετική ερώτηση στον κύριο Υ-

πουργό πριν από μερικές μέρες.

Μίλησε για αποτελεσματικότητα της ελληνικής παιδείας. Και όμως, πριν από μερικές μέρες δημοσιεύθηκαν τα αποτελέσματα μιας διεθνούς επίδοσης μαθητών που οργανώνεται από την "IEA" στην Ολλανδία. Η Ελλάδα είχε μετάσχει το 1995. Μαθητές ερωτώνται: πόσο κάνει 2+2, 3+3 κλπ. και συγκρίνονται οι χώρες. Η Ελλάδα το 1995 είχε έρθει σχεδόν τελευταία σε αυτήν τη διεθνή επίδοση για την αποτελεσματικότητα της παιδείας. Στην τελευταία μελέτη η Ελλάδα δε μετείχε. Διερωτώμαι γιατί. Μήπως είχε τίποτα να κρύψει;

Μίλησε για ένα επαρκές και λειτουργικό εκπαιδευτικό σύστημα. Με συγχωρείτε, αλλά εγώ βλέπω -θα το βλέπει και ο κόσμος- ένα χάος.

Είπε ότι χτίζουμε από τα κάτω. Εγώ βλέπω ότι γκρεμίζουμε από τα πάνω. Αυτά τα ογδόντα έξι νέα τμήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από που θα χρηματοδοτηθούν; Εδώ δεν μπορούν τα υπάρχοντα τμήματα να εξυπηρετήσουν τους φοιτητές τους. Ενώ πρύτανης ανωτάτης σχολής είπε προχθές ότι πρέπει να κλείσουν τμήματα, εμείς ιδρύουμε τμήματα σχεδόν χωρίς λεφτά. Θα έρθω και σε αυτό.

Είπε ότι η Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και τα Τ.Ε.Ε. πρέπει να είναι ίσης αξίας με το υπόλοιπο μέρος της εκπαίδευσης και όχι ένας "Καιάδας", ένας "σκουπιδοτενεκές", όπως δυστυχώς είναι τώρα. Συμφωνώ!

Είπε, επίσης, ότι οι απόφοιτοι των Τ.Ε.Ε. πρόκειται να πάνε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Βεβαίως και μπράβο γι' αυτό. Έτσι πρέπει να γίνει, αλλά ελπίζω να μην θεθούν τέτοιοι φραγμοί σε αυτά τα παιδιά που να μην μπορούν στην ουσία να πάνε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ελπίζω να είναι η επιλογή των παιδιών να πάνε στα Τ.Ε.Ε., και όχι να πηγαίνουν επειδή εξαναγκάζονται.

Μίλησε για αξιολογήσεις πανεπιστημίων, οι οποίες βρίσκονται στη διάθεσή μας. Ακούσαμε για την Οξφόρδη και τη Χαϊδελβέργη. Έχω δει δύο από αυτές τις αξιολογήσεις δύο πανεπιστημίων -είναι μεγάλοι τόμοι και δεν θα τα αναφέρω- οι οποίες όμως δεν είναι αξιολογήσεις. Είναι μία λεπτομερής περιγραφή, τηλεφωνικός κατάλογος, του τι κάνουν τα πανεπιστήμια, πόσους διδάσκοντες έχουν κλπ., αλλά δεν υπάρχει ούτε ένα ίχνος αξιολόγησης. Θα ζητήσω να πάρω και τις άλλες αξιολογήσεις για να τις δω μήπως κάποια από αυτές είναι πραγματική αξιολόγηση.

Ξέρω, όμως, και μια πραγματική αξιολόγηση που έγινε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο από τον καθηγητή κ. Μπήτρο. Σε αυτήν την αξιολόγηση ρωτήθηκαν οι καθηγητές: "Τι έχετε δημοσιεύσει τελευταία σε διεθνές περιοδικό;" Παρ' ολίγον να του κάνουν μήνυση. Πολλοί καθηγητές αρνήθηκαν να απαντήσουν σε αυτήν την ερώτηση.

Θα σταματήσω εδώ για να μιλήσω λίγο και για τον Προϋπολογισμό, εάν και επί του Προϋπολογισμού μίλησε και ο κύριος Υπουργός.

Αυτό το κείμενο, το οποίο συζητάμε σήμερα, διδάσκεται στους πρωτοετείς φοιτητές όλων των οικονομικών σχολών του κόσμου. Μαθαίνουν ότι ένας προϋπολογισμός μπορεί να είναι είτε λογιστικός -έτσι πρέπει να είναι, να κλείσουν τα έσοδα με τα έξοδα- είτε να είναι αναπτυξιακός.

Παρ' όλα αυτά που λέχθηκαν, αυτός ο προϋπολογισμός είναι λογιστικός. Υπάρχουν διάφορες γραμμές και η μια γραμμή από τον ένα χρόνο στον άλλον δεν διαφέρει πάρα πολύ ή αυξάνεται το ποσό κατά τον πληθωρισμό, και ίσως και κατά το ποσοστό της οικονομικής ανάπτυξης. Για μένα ένας αναπτυξιακός προϋπολογισμός είναι αυτός που θα έκοβε πάρα πολύ τις δημόσιες δαπάνες, για να κοπούν και τα έσοδα του κράτους, και όχι να πάμε "λίγο-λίγο" από χρόνο σε χρόνο.

Για παράδειγμα θα ήθελα να δω να μειώνεται η φορολογία των επιχειρήσεων όχι από 42% σε 38%, αλλά σε 23%. Και γιατί 23%; Για να είναι κατώτερη απ' αυτήν που έχει η Ιρλανδία ώστε να προσελκύσουμε εδώ επιχειρήσεις. Αυτός ο Προϋπολογισμός θα ήταν αναπτυξιακός.

Πάμε τώρα στην εκπαίδευση: Η περίφημη αύξηση των δαπανών για την παιδεία είναι 8%. Έκανα μερικά γραφήματα που θα τα καταθέσω για τα πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Ψαχαρόπουλος καταθέ-
τει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα γραφήματα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: 'Όταν όμως αποπληθωρίσουμε το 8%, μένει μόνο ένα 5% για την παιδεία. Έγινε κάποια αύξηση, αλλά πού έγινε η αύξηση; Είναι απίστευτο, αλλά αυτή η αποπληθωρισμένη αύξηση στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι μόνο 3%, ενώ τα κονδύλια που διατίθενται για την κεντρική υπηρεσία αυξάνονται κατά 45% σαν να χρειαζόμαστε περισσότερο κεντρικό σχεδιασμό από το Υπουργείο Παιδείας που τόσα χρόνια τώρα μας έχει φέρει στο χάος στο οποίο βρισκόμαστε.

Πάμε στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Έχουν γίνει πολλές μελέτες. Απ' αυτές φαίνεται ότι αυτά που ξοδεύουν οι οικογένειες για τα φροντιστήρια στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση υπερβαίνουν αυτά που ξοδεύει το κράτος για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μέσα στα τρία χρόνια της μεταρρύθμισης 1997-2000 η αποτυχία στο λύκειο υπερδιπλασιάστηκε. Αναρωτηθήκατε ποτέ γιατί;

Έρχομαι στις δαπάνες για την τριτοβάθμια εκπαίδευση: 'Όταν αποπληθωρίσετε τη δαπάνη, μειώνεται για τα ΤΕΙ και αυξάνεται για τα ΑΕΙ. 'Όταν διαιρέσετε την αποπληθωρισμένη δαπάνη με τον αριθμό των φοιτητών, που αυξάνονται συνέχεια, τότε τα ΤΕΙ βρίσκονται 8% κάτω σχετικά με το 2000.

Ακούστηκε πολλές φορές ότι θα είμαστε ίδιοι με την Χαϊδελβέργη και την Οξφόρδη. Το ξέρετε ότι με συγκρίσιμες τιμές ξοδεύουμε το 1/3 απ' όσα ξοδεύει κατά μέσον όρο η Ευρωπαϊκή Ένωση ανά φοιτητή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης; Ας μη μιλήσουμε για τους Έλληνες φοιτητές εξωτερικού όπου έχουμε παγκόσμιο ρεκόρ.

Κατά τη γνώμη μας, για όλα αυτά υπεύθυνο είναι το άρθρο 16 του Συντάγματος. Απ' αυτό πηγάζουν όλα τα προβλήματα. Ελπίζω κάποτε να το καταργήσουμε για να πάει καλύτερα η Ελλάδα.

Δεδομένων όλων των παραπάνω οι "Φιλελεύθεροι" θα καταψηφίσουν τον προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σαλαγιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται ότι χρειάζεται γενναίωση, συνείδηση της πραγματικότητας και μια στοιχειώδης ειλικρίνεια, αλλά και μια έγνοια για την αξιοπιστία της πολιτικής για να αναγνωρίσει κάποιος τα απλά, τα ορατά και τα αυτονόητα. Και αυτά είναι ότι ο Προϋπολογισμός αυτός ακουμπά στέρεα, ενσωματώνει και αναδεικνύει μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες αυτής της χώρας τις τελευταίες δεκαετίες.

Κατάφερε να μπει στην ΟΝΕ, να μπει στον πυρήνα των προηγμένων χωρών της Ευρώπης, που είναι ένας στόχος που έγινε δυνατός και που έχει μακροχρόνιες επιπτώσεις στην πορεία της χώρας. Δεν κατοχυρώνει, δεν διασφαλίζει την προοπτική της, δεν διασφαλίζει το μέλλον της. Και στο σύγχρονο κόσμο ποτέ δεν κατοχυρώνεται η θέση σου σε έναν κόσμο που κινείται συνεχώς. 'Όμως, δημιουργεί όλες τις προϋποθέσεις, ξεκινάμε από μία καλύτερη θέση, από ένα άλλο επίπεδο και έχουμε όλες τις δυνατότητες να πάμε καλά, να πάμε καλύτερα, να κινηθούμε θετικά και με προοπτική.

Αυτήν την πανθομολογούμενη αλήθεια για να την αναγνωρίσει κάποιος χρειάζεται κουράγιο κι αυτό είναι δυστύχημα στην πολιτική και κατά τη γνώμη μου είναι ένα στοιχείο της πολιτικής αναξιοπιστίας σήμερα. Γιατί το να μην αναγνωρίζεις πράγματα που είναι ορατά και το να μιλάς για εικονική πραγματικότητα ζωγραφίζοντας με μελανά χρώματα μία εικόνα της πατρίδας, έχω την εντύπωση ότι τελικά γίνεται επειδή εκφράζει υπαρκτάς πολιτικές αγωνίες μίας παράταξης που είναι χρόνια στον προθάλαμο της εξουσίας, χωρίς ποτέ να την κατακτά. Αλλιώς δεν εξηγείται!

Αγαπητοί φίλοι, έχω ένα απλό ερώτημα και το θέτω σχολιάζοντας αυτήν την πολιτική στάση. Με αυτόν τον τρόπο δεν υπονομεύεται κυριολεκτικά η εθνική μας συνείδηση, η αυτοπεποίθηση μας ως χώρα;

Αναρωτιέμαι πώς μπορεί να καλείς ένα λαό να δώσει τις μάχες του -αν θες να δώσεις τις μάχες γύρω από την πολιτική σου, να τον κινητοποιήσεις, να του δώσεις μία μικρή ελπίδα ότι μάχεται και τα καταφέρνει- όταν εσύ δεν αναγνωρίζεις καμία επιτυχία, όταν όλα μηδενίζονται και όταν τίποτε δεν καταφέρνουν

με ως λαός και ως χώρα; 'Όταν το κάνεις αυτό, δεν έχεις δυνατότητα ούτε στην πολιτική σου να κινητοποιήσεις τον Έλληνα πολίτη.

Νομίζω ότι αυτές οι πολιτικές, οι μηδενιστικές, οι ισοπεδωτικές, πραγματικά τραυματίζουν και υπονομεύουν την εθνική μας αυτοπεποίθηση.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, καλώ όλους τους συναδέλφους που νομίζουν ότι η χώρα μας είναι σε άσχημη μοίρα, να κοιτάξουν δεκαετίες πίσω και να μας πουν σε ποια περίοδο της ιστορίας της η χώρα μας ήταν σε καλύτερη μοίρα. Πότε η θέση της ήταν καλύτερη στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη, στο διεθνή περίγυρο; Σε ποια περίοδο ήταν καλύτερη;

ΙΩΑΝΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έχετε ξεχάσει ότι το κόμμα σας στην Ευρώπη είναι εκείνο που έχει δώσει όλες αυτές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Κεφαλογιάννη, μη διακόπτετε!

ΙΩΑΝΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πείτε το λάθος σας στην πορεία στην Ευρώπη!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ας αναγνωρίσουν οι κύριοι συνάδελφοι ότι η χώρα μας είναι σε καλή μοίρα! Τους αναγνωρίζουμε ότι η παράταξή τους και ο ηγέτης της Δεξιάς, της παράταξής τους, ο Καραμανλής, ήταν από τους προτεργάτες αυτής της ένταξης. Αλλά να αναγνωρίσουν ότι αυτή η χώρα έκανε βήματα μπροστά, ότι μπορεί και έχει τις προϋποθέσεις να πάει μπροστά!

ΙΩΑΝΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Να το πείτε πρώτα εσείς, για να πούμε κι εμείς τα άλλα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η χώρα μας είναι σε μία καλή μοίρα. Έχει τη δυνατότητα να πάει μπροστά. Το αν τα καταφέρουμε να ανατρέψουμε δυσκολίες που έχουμε να κινηθούμε σταθερά και μόνιμα με προοπτική για το μέλλον, είναι κάτι που θα παίζεται καθημερινά. Εμείς έχουμε την αυτοπεποίθηση, τη γνώση, τη θέληση και το σχέδιο να το κάνουμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ δεν θα σταθώ στα θετικά του Προϋπολογισμού. Θεωρώ, ότι είναι ο καλύτερος Προϋπολογισμός των τελευταίων δεκαετιών, γιατί ακριβώς ενσωματώνει κι ακουμπά πάνω στις μεγάλες επιτυχίες της ελληνικής κοινωνίας και της Κυβέρνησής μας. Είναι ένας Προϋπολογισμός και αναπτυξιακός και κοινωνικός και αναδιανεμητικός και σταθεροποιητικός. Ουκ ολίγοι συνάδελφοι στέριωσαν εδώ μέσα με επιχειρήματα αυτήν την άποψη κι αυτήν τη θέση!

Εγώ θέλω να μιλήσω για τα πράγματα που πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα γιατί είμαστε στην αρχή μιας τετραετίας καθοριστικής κυριολεκτικά για το μέλλον της χώρας. Έχουμε τις δυνατότητες και θα ήθελα να έχουμε και τα αποτελέσματα.

Ποια είναι τα θέματα αυτά που πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα; Θεωρώ αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, ότι πολλές φορές ασκούμε πολιτικές οριζόντιες ενώ ο τόπος και ο χώρος έχει ανάγκη από ειδικές πολιτικές από το να σκύψουμε σε ειδικά προβλήματα, να κάνουμε ειδικές πολιτικές.

Θα σας πω ένα απλό παράδειγμα: Μιλάμε για πολιτικές απασχόλησης, πολιτικές ανεργίας και μιλάμε για την ανεργία στη Θεσσαλία. Ποιος ξέρει όμως ότι η δυτική Θεσσαλία δεν έχει ανεργία 10%, 12%, αλλά έχει 20% και πάνω; Και πώς οι πολιτικές και το εθνικό σχέδιο δράσης για την ανεργία και την απασχόληση θα ακουμπήσει σε ένα τόπο που δεν έχει επιχειρήσεις; Δεν δημιουργεί επιχειρήσεις, είναι ένας τόπος όχι σε βιομηχανική κρίση όχι τόπος σε κρίση της βιομηχανίας, αλλά ένας τόπος σε φθίνουσα πορεία αγροτική. Πώς αυτές οι πολιτικές θα έχουν αντιστοίχιση, πώς θα έχουν αποτέλεσμα σ' αυτές τις κοινωνίες; Νομίζω ότι εδώ πάσχουμε. Νομίζω ότι πρέπει, αγαπητέ, κύριε Υπουργέ, να ασκήσουμε πολιτικές ειδικές, να αναγνωρίσουμε τόπους που έχουν σε κρίση την αγροτική οικονομία και να κάνουμε εκεί ειδικές πολιτικές αναπτυξιακές, ειδικές πολιτικές απασχόλησης.

Επίσης, δεν μπορούμε να μιλάμε συνεχώς για ανάπτυξη σ' αυτούς τους τόπους που κανένας νόμος αναπτυξιακός δεν έχει μέλλον, γιατί δεν έχει υποδομές. Άρα λοιπόν ποια κίνητρα; Ισοπεδωτικά τα κίνητρα σε τόπους που δεν πάει κανένας; Ο νέος αναπτυξιακός νόμος πρέπει να βλέπει συγκεκριμένες περιοχές

και να απαντά σε συγκεκριμένα προβλήματα.

Αγαπητοί φίλοι κύριοι Υπουργοί, το πώς γίνονται οι ιεραρχήσεις, το πώς μπαίνουν οι προτεραιότητες είναι μέγα θέμα. Για παράδειγμα αυτό που θεωρώ εγώ ένα από τα πλέον αρνητικά της Κυβέρνησής μας, θα έλεγα το όνειδος το δικό μας, είναι ένα έργο ολόκληρης της Θεσσαλίας, το έργο του Σμοκόβου που επί είκοσι χρόνια δεν αποφασίζουμε να δώσουμε δεκαπέντε δισεκατομμύρια (15.000.000.000) για να ολοκληρώσουμε ένα έργο σε έναν τόπο που το θέλει, που πάσχει που θα έχει άμεσο αποτέλεσμα. Να γιατί λέω ότι χρειαζόμαστε ιεραρχήσεις και προοπτικές και μπορούμε να το κάνουμε.

Κλείνοντας θεωρώ με πλήρη συνείδηση ότι υπερψηφίζουμε έναν Προϋπολογισμό από τους καλύτερους που μας δίνει ελπίδες για το μέλλον και εμείς θα προσπαθήσουμε να τον υλοποιήσουμε στην πράξη έτσι που να έχουμε πραγματικό αποτέλεσμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Κωνσταντίνος Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελλείποντος ικανού χρόνου για πληρέστερη τοποθέτηση θα πω ότι η εισήγηση της εισηγήτριας της κυβερνητικής Πλειοψηφίας αποτελεί κατά βάση και το πλαίσιο το υπερασπιστικό του κατατεθέντος Προϋπολογισμού ο οποίος βέβαια θα αποτελέσει και δικό μου αντικείμενο ελέγχου. Και θα σας έλεγα διακριτικά και μετά ευγενείας ότι αυτός ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός είναι απαράδεκτος με μια νομική ορολογία, αναληθής και όλως αβάσιμος. Και αυτό διότι όχι μόνο η αγαπητή συνάδελφος εισηγήτρια αλλά και οι λοιποί συνάδελφοι αντί να αναφερθούν σε συγκεκριμένα στοιχεία με πειστικότητα και με επιχειρηματολογία του Προϋπολογισμού αναλώθηκαν κατά κύριο μέρος σε κορόνες και σε επίκληση συμπεριφορών κατά τη δική τους βέβαια τοποθέτηση ανεπαρκών της Νέας Δημοκρατίας χρησιμοποιώντας φρασολογία αυτολεξεί, ότι η Νέα Δημοκρατία είναι και ανεπαρκής και τη διέπει ανυπαρξία πολιτικού λόγου και εφαρμοσμένης πολιτικής και όλα τα συναφή. Όμως, επιτέλους στα πλαίσια ενός τέτοιου διαχρονικού λόγου ο οποίος και δεν είναι πειστικός όπως προείπα αλλά κυρίως αποτελεί το υποβαθρο μιας γενικότερης αποθάρρυνσης του ενδιαφέροντος και της εμπιστοσύνης του κοινού έναντι του λαού έναντι των κομμάτων θα σας έλεγα λοιπόν ας αποφύγετε επιτέλους αυτήν τη διαχρονική σας συμπεριφορά.

Και κατανοείτε ότι το πολιτικό σκηνικό διαπνέεται από δυο σχολές εφαρμοσμένης πολιτικής. Τη δική σας σχολή των ανούσιων πομποδών μη ουσιαστικών διαχρονικών λόγων και τη σχολή της ουσιαστικής πολιτικής συμπεριφοράς της Νέας Δημοκρατίας, η οποία είχε και όραμα και ανάλογη συγκεκριμένη πολιτική συμπεριφορά. Και τα λέω αυτά κυρίως χαρακτηριστικά διότι εκείνο το οποίο θέλετε να προτάξετε περί αναπτυξιακής πνοής του συγκεκριμένου Προϋπολογισμού καταδεικνύεται ως μη ορθό με την εξής απλή έννοια και προσέγγιση: 'Ότι όταν η Ελλάδα ως ισότιμο μέλος εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την τότε ΕΟΚ τα κριτήρια της μετά εικοσαετία ονομαστικής όπως και σεις λέτε τώρα σύγκλισης και όχι της πραγματικής σύγκλισης, υπήρχαν πλην του κριτηρίου του πληθωρισμού που και γι' αυτό μπορώ να σας πω πολλά αλλά δεν είναι της ώρας.

Και θέλω ιδιαίτερα να επισημάνω αυτό που είπε ο κ. Δρυς, ότι κάποτε ο αείμνηστος Παπανδρέου είπε ότι το δημόσιο χρέος ή θα καταπνίξει το κράτος ή το κράτος θα καταπνίξει το δημόσιο χρέος. Δεν είπε όμως ότι οι χρονικές περιστάσεις κατά τις οποίες επισημάνθηκε αυτό είχαν διαμορφώσει μια οικονομική θέση στην Ελλάδα υπατιότητα κάποιων. Αυτή η ρήση δεν μπορούσε να έχει σχέση πίσω στο 1981 διότι γύρω στα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές ήταν το δημόσιο χρέος της Ελλάδας.

Καταλήγω σ' αυτό το γενικό μου σκεπτικό: Είναι προφανές, είναι απαράδεκτο, θα έλεγα ξεπερνά κάθε όριο πολιτικής δεοντολογίας να επικαλείσθε μετά πειραματισμούς εικοσαετίας και οπισθοδρομήσεις και υπαναχωρήσεις ότι επιτυγχάνοντες το αυτονόητο, που έπρεπε να πετύχετε προ πολλών ετών, κάνετε κάποιο συγκεκριμένο επίτευγμα. Μπορεί να κερδίσατε τις εκλογές

και να είναι νωπή η λαϊκή εντολή -εγώ δεν χρειάζεται να αναφερθώ στις περιστάσεις υπό τις οποίες εγένετο- όμως να είστε βέβαιοι ότι για πολύ ακόμη χρόνο δεν μπορείτε να συνεχίσετε σ' αυτό το επίπεδο. Δεν μπορείτε να παραπλανάτε το λαό για ακόμη πολύ καιρό.

Και θα έλεγα πιο συγκεκριμένα: Ο Προϋπολογισμός του 2000. Μια συγκριτική του στάθμιση σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2001 μπορεί να υποβοηθήσει σε μια αληθινή γνώση και του λαού που μας ακούει. Ο προϋπολογισμός λοιπόν του 2000 στα βασικά του μεγέθη δεν εξεπληρώθηκε είτε είναι ανεργία που γνωρίζετε ότι εγγίζει το 12,5% σε σχέση με ανεργία μέσου όρου των λοιπών ευρωπαϊκών χωρών γύρω στο 8% είτε είναι πληθωρισμός. Εφθασε να είναι 4% ο πληθωρισμός και η επίσημη διακρίση σας είναι η αύξηση της τιμής του πετρελαίου. Αυτό όμως καταδεικνύεται ως αβάσιμο με την εξής απλή σκέψη ότι αν δείτε το δομικό πληθωρισμό ο οποίος δεν έχει σχέση με τα πετρελαιοειδή και δεν έχει σχέση με τα λαχανικά θα διαπιστώσετε ότι τον Αύγουστο είχε γύρω στο 1,5% και τώρα έχει διπλασιαστεί. Εκ μόνου αυτού του γεγονότος για άλλη μια φορά παραπλανάτε το λαό.

Να προχωρήσουμε στα της Δημόσιας Διοίκησης και να πούμε τις υστερήσεις που εμφανίζουν οι σχετικοί κωδικοί από πλευράς ανάληψης χρημάτων κοινοτικών κονδυλίων;

Να προχωρήσουμε στις διαρθρωτικές αλλαγές οι οποίες είναι ασήμαντες και συντηρούν τις ολιγοπωλιακές, μονοπωλιακές καταστάσεις και δεν βοηθούν την παραγωγική διαδικασία;

Να αναφερθούμε στα φορολογικά έσοδα; Επικαλείστε βέβαια ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές φορολογικά έσοδα που είχατε επιπλέον και αυτό οφείλεται σε κάποιους λόγους που εσείς λέτε. Ανταπαντά όμως η Νέα Δημοκρατία -και αυτό είναι βάσιμο- ότι αυτά τα φορολογικά έσοδα προέκυψαν σε μια περίοδο φρενήρους ανόδου του χρηματιστηρίου. Στο τέλος του 1999 βέβαια άλλαξε η κατάσταση. Σε εκείνη τη χρονική περίοδο ήθελαν να διατηρήσουν κάποιους δείκτες εισαγωγής κάποιες εταιρείες και εμφάνιζαν μεγάλα κέρδη με συνέπεια ύστερα με την εισαγωγή τους στο χρηματιστήριο να έχουμε αυτήν τη μεγάλη πτώση που οδήγησε σε χάσιμο τριάντα πέντε τρισεκατομμυρίων (35.000.000.000.000) περίπου δραχμών γενικότερα αναφερόμενος στους μικροεπενδυτές που είχαν παίξει τα λεφτά τους, τις οικονομίες τους στο χρηματιστήριο.

Έρχομαι, λοιπόν, συγκριτικά σε σχέση με αυτήν την πορεία του ήδη "εκτελεσθέντος" Προϋπολογισμού να σας πω για τον Προϋπολογισμό του 2001 ο οποίος είναι πλεονασματικός μόνο κατ' όνομα και τούτο διότι με βάση λογιστικές αλχημείες -διότι και αυτό είναι διαχρονική σας συμπεριφορά- φθάσατε εκεί που φθάσατε. Είτε με την έννοια της υπερεκτίμησης των πλεονασμάτων των ασφαλιστικών ταμείων είτε με την έννοια της μη εγγραφής ως δαπάνες των επιστρεφόμενων φόρων είτε με την έννοια των κεφαλαιουχικών όπως λέτε επιχορηγήσεων που δεν είναι τίποτε άλλο παρά κάλυψη των ζημιολόγων φορέων του δημοσίου, φθάσατε να λέτε για πλεονασματικό προϋπολογισμό. Στα βασικά του όμως μεγέθη, παιδεία, υγεία που είναι σημαντικοί τομείς και που από δημοσκοπήσεις προκύπτει ότι υφίσταται μέγιστο ενδιαφέρον του πολίτη, διότι άπτεται της καθημερινής του ζωής τι έχετε πράξει και τι προτίθεστε να πράξετε; Μειωμένες ποσοστιαίως επί του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος δαπάνες θα κάνετε στον Προϋπολογισμό του 2001.

Και κάτι άλλο μιας και κατάγομαι και από νομό αγροτικό, το Νομό Σερρών. Θα σας έλεγα ότι γενικότερα για τη γεωργία δεν έχετε όραμα και δεν έχετε και θέληση να υλοποιήσετε αυτά που πρέπει. Αν είχατε την πρόθεση να επεκτείνετε τις αρδευόμενες εκτάσεις να κάνετε αναδασμούς στον κατακερματισμένο γεωργικό κλήρο, να κάνετε παρεμβάσεις στη βιολογική κτηνοτροφία και γεωργία και γενικότερα να παρέμβετε ουσιαστικά δαπανώντες κονδύλια κοινοτικά σε σχέση με εθνικά πολύ μεγαλύτερα θα είχατε διαμορφώσει μια άλλη κατάσταση. Σας λέω μόνο ενδεικτικά ότι 8,5% επί του συνολικού Β' Πλαισίου Στήριξης δώσατε υπέρ της γεωργίας και τώρα με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δίνετε πολύ λιγότερο ποσοστό.

Τελειώνω κύριε Πρόεδρε, και θα ήθελα να πω ότι για τις

μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν το μοχλό ανάπτυξης της ανεργίας δεν ενδιαφερόμαστε ποτέ ουσιαστικά κύριοι της Κυβέρνησης με συνέπεια ούτε από φορολογικής πλευράς ούτε από άλλης πλευράς υποβοήθησης για ανάπτυξη νέων θέσεων εργασίας να κάνετε παρεμβάσεις.

Υπ' αυτήν την έννοια καταψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Δημήτριος Α-λαμπάνος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επήρεια συζήτηση επί του Προϋπολογισμού του κράτους έχει προσδιοριστεί σαν ένα κορυφαίο πολιτικό γεγονός κάθε χρόνο. Και ασφαλώς γι' αυτό το λόγο από πολλών ετών έχει καθιερωθεί η πλήρης τηλεοπτική κάλυψη των σχετικών συζητήσεων. Έχουμε συνεπώς καθήκον να τοποθετηθούμε και να ενημερώσουμε και όχι να παραπληροφορήσουμε τον ελληνικό λαό και πολύ περισσότερο έχουμε υποχρέωση να είμαστε σαφείς κατανοητοί και ειλικρινείς. Διαφορετικά φοβάμαι ότι δημιουργούμε μόνο εντυπώσεις και σύγχυση.

Παρακολούθησα αυτές τις τρεις μέρες με ιδιαίτερη προσοχή, τις απόψεις, τις τοποθετήσεις των γενικών εισηγητών και των ομιλητών της Αντιπολίτευσης. Προσπάθησα, όμως, να κατανοήσω ποια ολοκληρωμένη εναλλακτική πρόταση καταθέτουν. Προσπάθησα να κατανοήσω πώς προσδιορίζουν την οποία πρότασή τους. Και πραγματικά πρέπει να πω ότι απογοητεύτηκα.

Έχω την εντύπωση ότι και σήμερα και τις άλλες μέρες ο ελληνικός λαός θα περίμενε να ακούσει από τους εισηγητές και τους ομιλητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να μας αντιπαραθέσουν με σαφήνεια μια πρόταση, που θα απεδείκνυε την ορθότητα των απόψεών τους. Δυστυχώς η αόριστη κριτική που άσκησαν δεν προσέφερε τίποτε θετικό στη συζήτηση επί του Προϋπολογισμού.

Οι εισηγητές και οι ομιλητές των άλλων κομμάτων τοποθετήθηκαν περίπου στο ίδιο πλαίσιο, αλλά έκαναν το λάθος να αγνοήσουν ένα δεδομένο πλαίσιο, που εδώ και είκοσι έξι χρόνια είναι υποχρεωμένη να παλεύει κάθε ελληνική κυβέρνηση, ώστε να εξασφαλίζει την ευημερία και το καλύτερο για τον ελληνικό λαό.

Το πλαίσιο αυτό το προσδιορίζουν κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνθήκες όπως του Μάαστριχτ, του Άμστερνταμ κλπ. Έτσι, λοιπόν, θεωρώ αδιανόητο σήμερα να μην υπάρχει στον ελληνικό λαό αυτή η ρεαλιστική πρόταση.

Πρέπει με ειλικρίνεια τα κόμματα της ήσσονος Αντιπολίτευσης να ομολογήσουν ότι η εποχή των αλόγιστων δαπανών και του υπερπροστατευτισμού της οικονομίας έχει παρέλθει. Στις θύρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνωθούνται σήμερα όλες οι χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Και οι λαοί των χωρών αυτών προσπαθούν και αναζητούν με αγωνία τη δυνατότητα προσαρμογής του βιοτικού επιπέδου στο επίπεδο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ποιο είναι, λοιπόν, το ρεαλιστικό εναλλακτικό σενάριο που προτείνετε να εφαρμόσουμε; Βρείτε το θάρρος να προτείνετε και μην καλύπτεστε συνεχώς πίσω από το βολικό για σας μανδύα, που σας προσφέρει η αδυναμία που έχετε να καταστείτε κάποτε κόμματα εξουσίας. Ο μανδύας αυτός σας προσφέρει τη δυνατότητα άσκησης ανέξοδης κριτικής και τη δυνατότητα παρουσίασης απόψεων που δεν έχουν καμία ρεαλιστική εφαρμογή.

Επιτέλους, κύριοι συνάδελφοι, εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, της Συμπολίτευσης, δεν είμαστε διατεθειμένοι να εκχωρήσουμε σε κανέναν την αποκλειστικότητα της κοινωνικής ευαισθησίας, την προστασία των συμφερόντων του λαού, του εργάτη, του αγρότη, του συνταξιούχου και των ανέργων.

Όλοι εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ έχουμε δώσει αγώνες για αυτές τις τάξεις εδώ και είκοσι έξι χρόνια. Και τους αγώνες αυτούς δεν θα τους εγκαταλείψουμε, θα συνεχίσουμε μέχρις ότου το κοινωνικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ εφαρμοστεί στο σύνολό του. Γνωρίζουμε ότι έχουμε να κάνουμε δρόμο μακρύ και δύσβατο. Πιστεύουμε, όπως πιστεύει ολόκληρος ο ελληνικός λαός ότι έχουμε κάνει πολλά. Πρέπει όμως να κάνουμε περισσότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ δεν μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι ούτε από το ποσοστό της απασχόλησης και της ανεργίας ούτε από την κατάσταση της υγείας ούτε από τα ανεπίλυτα προβλήματα των αγροτών και των συνταξιούχων.

Κύριοι Υπουργοί, σας πιέζουμε και θα πιέζουμε μέχρι να ενταθούν τα μέτρα που θα εξαλείψουν την ανεργία, που θα βελτιώσουν τις υπηρεσίες στον τομέα της υγείας και θα προσφέρουν μέλλον στους αγρότες μας και ανακούφιση στους συνταξιούχους.

Εμείς είμαστε βέβαιοι ότι οι κυβερνήσεις μας θα εντείνουν τις προσπάθειές τους για την επίλυση των προβλημάτων αυτών. Είμαστε βέβαιοι ότι θα φέρουν περισσότερη ανάπτυξη, όχι μόνο δείκτες, όχι μόνο αριθμούς, αλλά και πραγματική ανάπτυξη. Θέλουμε ανάπτυξη η οποία να συνδυάζεται με τον πολιτισμό, με την καλή διοίκηση, με την αποκέντρωση. Θέλουμε το τρένο της αποκέντρωσης και της ανάπτυξης να φτάσει στη Θράκη, στη Φλώρινα και οπωσδήποτε θα περάσει από τη Στερεά Ελλάδα. Είμαστε βέβαιοι για το αποτέλεσμα αυτό.

Το αποτέλεσμα αυτό το προσδιορίζει κάλλιστα ο σημερινός Προϋπολογισμός, αλλά και η συνεπής οικονομική, κοινωνική και αναπτυξιακή πολιτική που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις μας από το 1993 μέχρι σήμερα.

Ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι την επταετία αυτή πετύχαμε την πάταξη της φοροδιαφυγής, τη δίκαιη φορολογική πολιτική, τη δημιουργία αισθήματος κοινωνικής δικαιοσύνης, την αύξηση των δαπανών κεντρικής προστασίας, τη δραστική μείωση των επιτοκίων και του πληθωρισμού, τη μείωση των έμμεσων φόρων, την οικονομική σταθερότητα και την πραγματική σύγκλιση με τις οικονομίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την κατά το δυνατόν πληρέστερη προστασία του εισοδήματος των αγροτών, την ασφαλή είσοδο της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, την εξυγίανση της οικονομίας με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, υψηλότερους από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και όλα αυτά τα πέτυχαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ με σκληρούς αγώνες μέσα από παγκόσμιες οικονομικές, νομισματικές, αλλά και πετρελαϊκές κρίσεις και μέσα στο σκληρό ανταγωνιστικό πλαίσιο της παγκόσμιας και της ευρωπαϊκής αγοράς.

Η επιτυχία της οικονομικής πολιτικής των Κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει αναγνωριστεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι μόνο από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και από κορυφαία στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τα οποία από καιρού εις καιρόν επιβραβεύουν την Κυβέρνηση και το κυβερνητικό έργο.

Ασφαλώς έχουν γίνει πολλά. Έχουν γίνει και λάθη. Υπάρχουν και υστερήσεις και καθυστερήσεις. Αλλά κύρια έχει επιτευχθεί ένα έργο. Το έργο αυτό το έχει ήδη αναγνωρίσει ο ελληνικός λαός, στον οποίο, επαναλαμβάνω, οφείλουμε πολλά ακόμη και θα αγωνιστούμε. Θα αγωνιστούμε στα πλαίσια της τετραετίας που ήδη ξεκίνησε. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτή η τετραετία θα είναι μια τετραετία ανάπτυξης, μια τετραετία σταθερότητας, μια τετραετία κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κι εμείς ευχαριστούμε για την ακρίβεια του χρόνου, κύριε Αλαμπάνο.

Ο κ. Πολύζος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, άκουσα αυτές τις μέρες τους συναδέλφους της Συμπολίτευσης, που θέλησαν περίπου να μας πουν ότι ο ελληνικός λαός έχει μεγάλη υποχρέωση στην Κυβέρνηση του κ. Σημίτη, γιατί έβαλε την Ελλάδα στην ΟΝΕ, γεγονός το οποίο θεωρείται αυτονόητο και το οποίο έγινε με αρκετή καθυστέρηση, με καθυστέρηση αρκετών ετών.

Και θα αναφερθώ στον κ. Σαλαγιάννη, που μας είπε ότι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων που δεν θα ψηφίσουν τον Προϋπολογισμό, ούτε λίγο ούτε πολύ έχουν έλλειψη ανδρείας και θάρρους. Μένω με την εντύπωση ότι αυτό λείπει από άλλους συναδέλφους, που δεν καταλαβαίνουν, ότι ο Προϋπολογισμός αυτός δεν ανταποκρίνεται στην

πραγματικότητα των όσων λέγονται και θα τον ψηφίσουν.

Για να γίνω πιο κατανοητός θα αναφερθώ σε μία ερώτηση που έγινε στη Βουλή στις 13 Δεκεμβρίου με στοιχεία της Ένωσης Βιομηχανικών και Εργοδοτικών Συνδέσμων Ευρώπης, που λένε ότι στην Ελλάδα οι δαπάνες κοινωνικής προστασίας είναι κάτω από τα επίπεδα του 1990. Τότε ήταν το 23,2% του Α.Ε.Π. και σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία είναι 20,7%, όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος από 25,4% που ήταν το 1990 είναι στο 28,25%.

Και κάτι άλλο. Ο μέσος Έλληνας αναφέρει, πρέπει να δουλέψει έξι μήνες για να καλύψει τους έμμεσους και άμεσους φόρους και τις εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία, ενώ οι ίδιοι παράγοντες απορροφούν το 54% από κάθε αύξηση αποδοχών. Αυτό σημαίνει ότι απ' αυτές τις θυσίες του ελληνικού λαού έχουμε μπει στην ΟΝΕ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός Προϋπολογισμός επιβεβαιώνει για άλλη μια φορά ορισμένες βασικές διαπιστώσεις, σχετικά με τη νοοτροπία του κυβερνώντος Κόμματος, αλλά και την ικανότητα να διαχειρίζεται τις τύχες του ελληνικού λαού.

Μια πρώτη διαπίστωση αφορά την αγωνιώδη προσπάθεια του Πρωθυπουργού κ. Σημίτη να εφαρμόσει φιλελεύθερες πρακτικές, διατηρώντας βέβαια για παν ενδεχόμενο τον μανδύα του σοσιαλιστή. Τον βλέπουμε, λοιπόν, να προχωρεί σε εξαγγελίες απελευθέρωσης των αγορών, ενώ η Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν λειτουργεί, με αποτέλεσμα να οδηγούμαστε με μαθηματική ακρίβεια στη δημιουργία ολιγοπωλιακών καταστάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας, που έπρεπε να αποτελεί στόχο ζωής και εθνικής επιβίωσης για τη χώρα μας, έχει καταστεί τα τελευταία χρόνια ουτοπία, μετά από μια σειρά μέτρα, από μια σειρά κυβερνητικές παρεμβάσεις στο διοικητικό ιστό της χώρας.

Κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός ότι ερημώσατε την ελληνική περιφέρεια και αυτό γιατί ουσιαστικά καταστρέψατε την αγροτική οικονομία, αλλά και τη μικρομεσαία επιχείρηση και διαλύσατε και την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Σήμερα, περίπου δύο χρόνια μετά τις δημοτικές εκλογές, η κατάσταση στους δήμους που δημιούργησε ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ είναι δυσώδης περισσότερο απ' ό,τι υπολογίζαμε όλοι.

Πρώτον, το ΕΠΤΑ, που αποτελούσε για την Κυβέρνηση τη λύση του οικονομικού προβλήματος των ΟΤΑ, απεδείχθη στην πράξη και ελάχιστο, αλλά και σε αυτό το ελάχιστο η Κυβέρνηση δεν έδειξε τη συνέπειά της.

Έχω ένα πίνακα, μετά από μία ερώτηση που έκανα στο Υπουργείο Εσωτερικών, ο οποίος λέει ότι το 1999 δώσατε από το ΕΠΤΑ τέσσερα δισεκατομμύρια οκτακόσια εβδομήντα τρία εκατομμύρια (4.873.000.000) δραχμές. Το 2000 σαράντα πέντε δισεκατομμύρια τετρακόσια εξήντα δύο εκατομμύρια (45.462.000.000) δραχμές. Σύνολο πενήντα δισεκατομμύρια τριακόσια τριάντα πέντε εκατομμύρια επτακόσια εβδομήντα οκτώ χιλιάδες (50.335.778.000) δραχμές.

Η προοπτική του ΕΠΤΑ, κύριε Υπουργέ, για το 1999 μέχρι το 2004 είναι ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές. Το 50% είναι τετρακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (440.000.000.000) δραχμές. Εάν απορροφήθηκαν, όπως λέτε εσείς, όπως λέει το Υπουργείο Εσωτερικών, πενήντα δισεκατομμύρια στα δύο χρόνια, αντιλαμβάνεστε τι έργο δημιουργήθηκε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Βέβαια δεν είναι έτσι γιατί δώσατε μόνο το 15% από το 50% και το 35% παραμένει σε εξαγγελία.

Δεύτερον, οι νέοι δήμοι δεν μπορούν να προσφέρουν ακόμα και στοιχειώδεις υπηρεσίες στους δημότες, αφού καμία από τις υπερχρεωμένες ενισχύσεις για ποσοτική και ποιοτική αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών, δεν έχει υλοποιηθεί.

Ο μηχανολογικός εξοπλισμός που κατενεμήθηκε -είναι γνωστό ότι έγινε με αδιαφάνεια- δεν δημιούργησε κανένα πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα. Αυτός ο μηχανολογικός εξοπλισμός, έτσι όπως δόθηκε, δημιούργησε οικονομική καχεξία στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, διότι δεν ανταποκρίνεται το έργο της ούτε στους χειριστές που πληρώνουν, ούτε στα

καύσιμα, ούτε στις αβαρίες που τυχόν γίνονται.

Έρχομαι τώρα στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Με τον πρόσφατο νόμο τον οποίο ψηφίσατε, κύριε Υπουργέ, ουσιαστικά αποξενώνεται η κάθε τοπική κοινωνία από την απόφαση που αφορά το μέλλον της. Επίσης έχουν περιφρονηθεί και δεν λαμβάνονται καθόλου υπόψη αποφάσεις της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Ένα στοιχείο μόνο θα σας πω. Η Νομαρχία Πιερίας, ο Νομός Πιερίας, από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στον τομέα μεταφορών δεν πήρε ούτε μία δραχμή για μελέτες και έργα.

Εκεί όμως που ο φετινός Προϋπολογισμός είναι απόλυτα εχθρικός, είναι αποκαλυπτικός για το ανάγλυφο και ψυχρό πρόσωπο της Κυβέρνησης, είναι ο τομέας της γεωργίας. Αυτήν τη στιγμή η Κυβέρνηση τολμά να καταθέσει έναν Προϋπολογισμό με μειωμένα όλα τα αναπτυξιακά κονδύλια στο γεωργικό τομέα.

Τη στιγμή που ο αγροτικός τομέας χαρακτηρίζεται από έντονη έλλειψη επενδύσεων, οι συνολικές δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων μειώνονται από διακόσια σαράντα έξι δισεκατομμύρια που ήταν το 2000, σε διακόσια τριάντα οκτώ δισεκατομμύρια για το 2001. Οι πιστώσεις για εγγειοβελτιωτικά, πάνε στο μισό. Τα κονδύλια για διαρθρωτικές παρεμβάσεις παραμένουν στο ίδιο ύψος και τα κονδύλια για αποζημιώσεις μειώνονται κατά 16,4%.

Τελειώνοντας θέλω να πω, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, ότι ανάγλυφο παράδειγμα αυτής της κατάστασης είναι ο Νομός Πιερίας, που κάποτε ήταν νομός πιλότος στην ανάπτυξη, στην πρόοδο, στην ποιότητα ζωής, στην απασχόληση και αυτήν τη στιγμή η ανεργία έχει φθάσει στο ποσοστό του 25%. Και αυτό γιατί; Διότι έκλεισαν οι βιοτεχνίες και χτυπήθηκε το εμπόριο και η μικρομεσαία επιχείρηση. Εκεί δε που δέχθηκε το χειρότερο πλήγμα ο Νομός Πιερίας είναι η γεωργία. Γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι η εμπορική τιμή των εκλεκτών καπνών της Πιερίας αρχίζει από εβδομήντα δραχμές.

Γνωρίζετε επίσης ότι τα βαμβάκια τα έχουν δώσει στα εκκοκιστήρια εδώ και τρεις μήνες και δεν έχουν πληρωθεί και θα πάρουν και λιγότερο εισόδημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοςσιώνης): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε. Παίρνετε χρόνο από τους συναδέλφους σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Και δεν έχουν πληρωθεί, γιατί; Γιατί δεν έχουν κινηθεί οι διαδικασίες του Υπουργείου Γεωργίας, προκειμένου να καταβληθεί η επιδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω του ΔΙΔΑΓΕΠ. Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα.

Αλλά τι μπορούμε να πούμε, όταν τα τρία τελευταία χρόνια οι επενδύσεις στον αγροτικό τομέα μειώνονται συνεχώς; Και αυτό είναι μια σκέψη, ένα γεγονός που διακατέχει την Κυβέρνηση, προκειμένου να πληγεί ακόμη ο αγροτικός τομέας, η αγροτική οικονομία. Διότι οι άνθρωποι αυτοί που παραμένουν στην ύπαιθρο γνωρίζετε τι ακριβώς πιστεύουν.

Μετά από αυτό, είναι γεγονός ότι και εγώ, όπως και η Νέα Δημοκρατία, δεν θα ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοςσιώνης): Ο κ. Κολιοπάνος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σχεδόν παράδοση στο Κοινοβούλιό μας η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό να εξελίσσεται σε μια τυφλή αντιπαράθεση. Σε μια αντιπαράθεση μάλιστα, από την οποία απουσιάζει και η μνήμη, η μνήμη των δικών μας λόγων, αυτών που έχουμε πει μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Το Δεκέμβριο του 1993, επτά χρόνια ακριβώς από σήμερα, όταν συζητούσαμε εδώ τον προϋπολογισμό του 1994, τον πρώτο προϋπολογισμό μετά την εκλογική νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας έλεγε επί λέξει τα εξής: "Με πλήρη βεβαιότητα μπορούμε να πούμε ότι ο προϋπολογισμός δεν υπηρετεί την ανάπτυξη και μας απομακρύνει από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Φαίνεται ότι η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται μόνο για το παρόν και δεν έχει στόχους και προοπτική. Διότι πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί η πλήρης απομακρυνση από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ; Πρέπει να θυμηθούμε την προσέγγιση των στόχων της Συνθήκης, για να καταλάβουμε πόσο απομακρυνόμαστε

από αυτήν και γι' αυτό θα τους αριθμήσω σύντομα", έλεγε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας το 1993.

Και συνέχιζε: "Πρώτον, το δημόσιο χρέος πρέπει να δείχνει σαφή τάση μείωσης προς το 60%. Δεύτερον, το δημοσιονομικό έλλειμμα να παρουσιάζει σαφή μείωση προς το 3%. Τρίτον, ο εγχώριος πληθωρισμός τη στιγμή της ένταξης να μην είναι περισσότερο από 1,5 μονάδα από το μέσο όρο των τριών χαμηλότερων πληθωρισμών. Τέταρτον, τα μακροχρόνια επιτόκια θα πρέπει να διαμορφώνονται ελεύθερα και δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν περισσότερο από δύο ποσοστιαίες μονάδες το μέσο επιτόκιο των τριών κρατών της Κοινότητας με τα χαμηλότερα. Πέμπτον, η δραχμή θα πρέπει να ενταχθεί στη στενή ζώνη διακύμανσης του μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών". Αυτά έλεγε.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Αυτά ήταν τα κριτήρια του Μάαστριχτ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Ναι. Μόνο που όλα αυτά και επιπλέον και η αύξηση του εγχωρίου προϊόντος, την οποία μάλλον από παραδρομή παρέλειψε, ικανοποιήθηκε και μάλιστα πάνω από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εγώ ειλικρινά πιστεύω ότι ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας όταν τα εισηγούνταν αυτά ήταν ειλικρινής. Διότι πράγματι, πίστευε ότι ήταν αδιανόητο η Κυβέρνηση να επιτύχει αυτούς τους στόχους. Άλλωστε, είχε προηγηθεί μια τριετής διακυβέρνηση από τη Νέα Δημοκρατία, η οποία σχεδόν σε όλους αυτούς τους στόχους είχε αποτύχει. Και θα έλεγα, ότι είχε αποτύχει και μια προσπάθεια προηγούμενης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Το θέμα είναι αν σήμερα είναι ειλικρινής η Αξιωματική Αντιπολίτευση όταν ισχυρίζεται ότι όλα αυτά και ο Προϋπολογισμός και η επίτευξη αυτών των στόχων είναι πιασματικά. Είναι ειλικρινής; Νομίζω ότι η απάντηση είναι "όχι". Υπεκφεύγει.

Τι σημαίνει "είναι πιασματικά"; Ότι εμείς αποκτήσαμε ξαφνικά τη δεξιότητα να εξαπατούμε και την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα και τον ΟΟΣΑ και ένα σωρό οργανισμούς; Γιατί; Δεν μπορούσαμε να το κάνουμε και το 1997 και το 1998; Ξαφνικά βρήκαμε ένα κόλπο για να ξεγελάσουμε ολόκληρη την Ευρώπη και ολόκληρο τον κόσμο; Νομίζω ότι αυτή η άποψη στερείται σοβαρότητας.

Μα, θα πει κανείς: Αφού επετεύχθησαν όλα αυτά έχουν λυθεί και τα προβλήματα της χώρας; Όχι βέβαια. Κανείς δεν ισχυρίστηκε κάτι τέτοιο. Απλά είναι μια Κυβέρνηση που έχει βάλει ορισμένους στόχους, έχει ένα σχέδιο, ένα πρόγραμμα, κατακτά ορισμένους στόχους, επιτυγχάνει μια σταθεροποίηση και μια ανάπτυξη αξιοπρόσκεκτη και μπορεί πλέον στεριωμένη και πατώντας πάνω σ' αυτά και μη στηριζόμενη σε ελλείμματα και σε δανεικά να εφαρμόσει πολιτικές, να εφαρμόσει μέτρα, για πολλούς τομείς και για πολλές κοινωνικές ομάδες της πατρίδας μας.

Απόδειξη ότι ήδη και πριν από ένα χρόνο, το Σεπτέμβριο του 1999 με το περίσσευμα των τετρακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (450.000.000.000) δραχμές δόθηκε η στήριξη, αναδιανεμήθηκε ο εθνικός πλούτος και στους αγρότες με τις συντάξεις και στην επιδότηση του πετρελαίου και στη μείωση του κόστους των αυτοκινήτων και στα άτομα με ειδικές ανάγκες και σε άλλες κοινωνικές κατηγορίες στη χώρα μας.

Τι άλλο λέει σήμερα ο εισηγητής και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Έλεγε ο κ. Κασσίμης ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα με προβλήματα, μία χώρα που δυσόμιση εκατομμύρια πολίτες ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Η Ευρώπη τα λέει αυτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Θα σας απαντήσω, κύριε Κεφαλογιάννη. Η Ευρώπη τα λέει αυτά. Είναι γεγονός ότι δεν υπάρχει χώρα στον κόσμο στην οποία να μην υπάρχει φτώχεια. Μόνο που η φτώχεια, ανάλογα σε ποια περιοχή του πλανήτη συζητάμε, έχει διαφορετικά ποσοτικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά και βέβαια και διαφορετικά όρια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Λέμε Ευρώπη, δεν λέμε Αφρική.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Για την Ευρώπη και βέβαια υπάρχει μία προσπάθεια αποτύπωσης αυτού του ορίου της φτώχειας και μάλιστα έχει δημοσιευθεί.

Στο περιοδικό "ΓΝΩΜΗ" της ΟΚΕ τον περασμένο Ιούλιο του

2000, υπάρχει πράγματι αυτός ο πίνακας, ένας πίνακας που αναφέρεται σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καταγράφει το ποσοστό των ατόμων κάτω από το όριο της φτώχειας με μία σειρά κριτηρίων για τα οποία υπάρχουν αντιρρήσεις, αλλά τα αποτελέσματα για κάθε χώρα είναι συγκρίσιμα. Πράγματι για την Ελλάδα το ποσοστό αυτό είναι 21% με αυτά τα κριτήρια όπως τέθηκαν. Την ίδια στιγμή για την Πορτογαλία είναι 24%, για την Ιρλανδία είναι 21%, για τη Μεγάλη Βρετανία είναι 20% και για τις άλλες χώρες Ιταλία, Ισπανία είναι 19%. Ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι 18%...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Φτώχοι όλοι στην Ευρώπη!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Δεν ξέρω. Εξήγησα προηγουμένως με ποια λογική ορίζεται αυτό το όριο της φτώχειας.

Θέλω, όμως, να τονίσω ότι εάν αυτά είναι σωστά για την Ελλάδα και για τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, δεν υπάρχει τουλάχιστον μεγάλη απόκλιση. Υπάρχουν άλλοι πίνακες κριτηρίων ευημερίας που η απόστασή μας είναι πολύ μεγαλύτερη.

Το θέμα, λοιπόν, είναι ότι σαφώς υπάρχει φτώχεια. Μπορεί να καταγραφεί και όχι να εξορκισθεί και παίρνονται μέτρα. Αυτή η φτώχεια έχει ένα σκληρό μέτωπο, όπως είναι η ανεργία, όπως είναι οι αγρότες, όπως είναι οι χαμηλοσυνταξιούχοι. Δεν χωράει αμφιβολία γι' αυτό.

Ένα άλλο θέμα που αναφέρθηκε και για το οποίο θέλω να κάνω μια αναφορά είναι ότι ταυτόχρονα στην Ελλάδα υπάρχει και η φτωχότερη περιφέρεια της Ευρώπης και αυτή είναι η Ήπειρος, που συμβαίνει να είναι και η περιφέρειά μου. Αυτή είναι μία πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει πράγματι ευθύνη διαχρονική και ιδιαίτερα και στις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πρέπει, όμως, να πω ότι εδώ και τρία χρόνια μία σειρά έργων βγάζουν πλέον την Ήπειρο από την απομόνωση, όπως είναι η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, η κατασκευή της Εγνατίας οδού, ο δυτικός άξονας, το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, η σύνδεση Πρέβεζας-Αιτωλοακαρνανίας, αλλά και οι υποδομές στον πρωτογενή τομέα, που κυρίως ο πρωτογενής τομέας και από πλευράς απασχόλησης και από πλευράς εισοδήματος ενδιαφέρει την Ήπειρο. Να φέρω ως παράδειγμα τα μεγάλα αρδευτικά έργα της πεδιάδας Άρτας και Πέτα, Κομπότι, που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός πριν ένα μήνα στα Γιάννενα και που ξεκινούν και εντάσσονται οριστικά στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, η ανάπτυξη των ορεινών όγκων και ένα σωρό άλλα έργα, που επίσης χρειάζονται για να καλυφθεί αυτή η υστέρηση και αυτή η διαφορά.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι είναι σχεδόν βέβαιο ότι οι συνάδελφοι όλων των πτερύγων της Αντιπολίτευσης και αυτόν τον Προϋπολογισμό, όποια μορφή και αν είχε, ακόμα και αν κάλυπτε και εξυπηρετούσε όλα τα αιτήματα, κομματικά ή ατομικά, όσα αναφέρθηκαν εδώ, πάλι δεν θα τον ψήφισαν. Είναι μία πραγματικότητα. Θα μπορούσατε, όμως, να αναγνωρίσετε έμμεσα μία αποδεδειγμένα επιτυχημένη προσπάθεια με ένα καλό λόγο, με ένα "εύγε" και με ένα "μπράβο", όπου κάθε μέρα κάνετε την κριτική σας και καλώς την κάνετε. Είναι, όμως, η στιγμή που χρειάζεται και ο έπαινος.

Θα ήταν ένα θετικό βήμα στην κατεύθυνση αναβάθμισης του Κοινοβουλίου μας, αλλά και στην εμπέδωση της αξιοπιστίας του πολιτικού μας λόγου.

Εμείς, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χωρίς καμιά επιφύλαξη, χωρίς αστερίσκους και παραπομπές, θα τιμήσουμε και θα επιβραβεύσουμε με την ψήφο μας την επιτυχημένη προσπάθεια και του Πρωθυπουργού και του οικονομικού επιτελείου που ήταν και μακράς και δύσκολη. Άλλωστε σ' αυτήν την προσπάθεια συνέπραξε η πλειοψηφία του λαού μας και μάλιστα κατά την πορεία της την ενέκρινε με την ψήφο της δυο φορές, μία το 1996 και μία το 2000.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Κύριε Κολιοπάνο, τελειώνετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Εμείς βέβαια με χαρά θα ψηφίσουμε τον πρώτο πλεονασματικό Προϋπολογισμό της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κωσιώνης): Ο κ. Λαμπρόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση που γίνεται αυτές τις μέρες στη Βουλή για τον Προϋπολογισμό, η Κυβέρνηση ούτε λίγο ούτε πολύ προσπαθεί να μας πείσει όλους, ότι η πολιτική της στα οικονομικά θριάμβευσε, ότι οι Έλληνες ευημερούν, ότι όλα τέλος πάντων πάνε καλά. Είναι έτσι τα πράγματα;

Μα πώς να είναι έτσι όταν η ανεργία έφθασε το 12% από 9,7% που ήταν το 1993, όταν στην Ευρώπη των δεκαπέντε η ανεργία έχει περιοριστεί στο 8,2% από 10,6% που ήταν το 1993 και όταν την ίδια χρονική περίοδο η ανεργία στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρουσιάζει έντονα πτωτική πορεία και μόνο στην Ελλάδα παρουσιάζει αυτήν την αρνητική εξέλιξη;

Πώς μπορείτε να αισθάνεσθε ευτυχής, κύριε Υπουργέ, όταν σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της ΟΚΕ στην Ελλάδα καταγράφονται οκτακόσιες εβδομήντα δύο χιλιάδες νοικοκυριά, δηλαδή το 24% του συνόλου, με εισόδημα κάτω της γραμμής της φτώχειας, κάτω δηλαδή του 50% του μέσου ελληνικού καθαρού χρηματικού ισοδύναμου κατά κεφαλήν ενήλικα εισοδήματος και όταν δύο εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες Έλληνες ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας;

Πώς μπορείτε να νιώθετε υπερήφανοι, όταν σήμερα έχετε συνταξιούχους του ΟΓΑ των σαράντα χιλιάδων (40.000) δραχμών και άλλων ταμείων που δεν υπερβαίνουν τις εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) δραχμές το μήνα;

Πώς μπορείτε να δηλώνετε ικανοποίηση για τα αποτελέσματα της οικονομικής σας πολιτικής, όταν το χρηματιστήριο που και κατά τα δικά σας λεγόμενα είναι ο δείκτης της οικονομίας έχει σήμερα καταστρέψει τους μισούς Έλληνες που εσείς παροτρύνετε και διαβεβαιώνετε για μεγάλη άνοδο που θα ξεπέρανε τις 7.500 μονάδες, που βάλατε ακόμα και τις τράπεζες να δίνουν δάνεια στους πολίτες για να αγοράσουν μετοχές;

Πώς μπορεί ο κ. Παπαντωνίου να χαμογελάει στον ελληνικό λαό, όταν οι απώλειες για τους μικρομετόχους, άμεσες και έμμεσες πλησιάζουν τα είκοσι τρισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές και όταν επί των ημερών του για πρώτη φορά μετά τον πόλεμο έγινε αυτή η φοβερή αναδιανομή του πλούτου, αφού τα δεκάδες τρισεκατομμύρια από τους συνταξιούχους και άλλους μικρομετόχους πέρασαν στα χέρια περίπου διακοσίων οικογενειών σε όλη την Ελλάδα;

Πού οδήγησε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, η πολιτική σας στον αγροτικό τομέα; Ερημώσατε την ύπαιθρο. Τα αγροτόπαιδα εγκαταλείπουν τα χωριά τους και ψάχνουν την τύχη τους στο μεροκάματο της φτώχειας στην Αθήνα. Το κόστος παραγωγής των αγροτικών προϊόντων έχει ανέβει στα ύψη, ενώ οι τιμές έχουν καταρρακωθεί στα χαμηλότερα επίπεδα. Για παράδειγμα το ελαιόλαδο σήμερα πωλείται εξακόσιες (600) δραχμές το κιλό, όταν το 1992 είχε φθάσει στις χίλιες διακόσιες (1.200) δραχμές.

Τι κάνετε στον αγροτικό τομέα για να είναι τα προϊόντα μας ανταγωνιστικά, για να αυξηθούν οι εξαγωγές μας, για να μειωθούν οι εισαγωγές; Ενώ είμαστε κατ' εξοχήν αγροτική χώρα, καταφέρατε να εισάγουμε περισσότερα αγροτικά προϊόντα απ' όσα εξάγουμε.

Ακούστε μερικά μόνο νούμερα, κύριε Υπουργέ. Για εισαγωγές κρεάτων και ζώων των πληρώσαμε το 1999 διακόσια πενήντα πέντε δισεκατομμύρια δραχμές, για εισαγωγές γαλακτοκομικών προϊόντων πληρώσαμε σε συνάλλαγμα εκατόν πενήντα τρία δισεκατομμύρια δραχμές και ψαριών όγδοντα εννέα δισεκατομμύρια δραχμές.

Για εισαγωγές φρούτων και λαχανικών που παράγει η Ελλάδα μας άφθονα πληρώσαμε εκατόν είκοσι εννέα δισεκατομμύρια σε συνάλλαγμα για εισαγωγές. Για εισαγωγές σπορελαίων που μένει το λάδι απούλητο πληρώσαμε εξήντα εννέα δισεκατομμύρια δραχμές. Για εισαγωγές κτηνοτροφικών πληρώσαμε εξήντα τέσσερα δισεκατομμύρια. Για εισαγωγές δημητριακών πληρώσαμε εκατόν δύο δισεκατομμύρια. Αυτή η πολιτική σας,

αυτές οι εισαγωγές έχουν καταστρέψει τον αγρότη σήμερα.

Τι κάνετε για την εκπαίδευση -να έρθουμε στον τομέα της παιδείας- όπου σήμερα οι σπουδές στα ανώτατα ιδρύματα είναι πλέον προνόμιο των πλουσίων, αφού όποιος δεν έχει χρήματα για φροντιστήρια δεν θα μπορέσει να σπουδάσει τα παιδιά του; Τι καλύτερο μπορούμε να περιμένουμε στην παιδεία μας όταν οι δαπάνες για το 2001 φθάνουν στο 3,45% του ΑΕΠ και όταν ο μέσος όρος στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες κυμαίνεται μεταξύ 5% έως 6%; Ποια βελτίωση μπορούμε να περιμένουμε στον τομέα της υγείας όταν τα κονδύλια ισοδυναμούν με το 2,98% του ΑΕΠ έναντι 2,99% που ήταν το 2000 και που κατά γενική ομολογία ήταν ανεπαρκή; Πώς είναι δυνατό να αντιμετωπίσετε το δημογραφικό που είναι εθνικό πλέον πρόβλημα, όταν τα επιδόματα που θα δοθούν το 2001 για τους πολύτεκνους φθάνουν μόνο στο 0,31% του ΑΕΠ; Τι κάνετε, κύριε Παπαντωνίου, τόσα χρόνια για τις λεγόμενες διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία μας; Γιατί τώρα ο κύριος Πρωθυπουργός διαπίστωσε ότι πρέπει να προχωρήσουν γρήγορα οι αποκρατικοποιήσεις, όταν όλες οι εκθέσεις των διεθνών οργανισμών για την κατάσταση και την προοπτική της ελληνικής οικονομίας αναφέρονται στη μεγάλη καθυστέρηση των διαρθρωτικών αλλαγών; Γιατί αφήσατε την Ολυμπιακή Αεροπορία να φθάσει στο στάδιο της κατάρρευσης μετά από διάφορα προγράμματα δήθεν εξυγίανσης που κόστισαν στον Έλληνα φορολογούμενο ένα τρισεκατομμύριο δραχμές; Με αυτό το τρισεκατομμύριο που πετάξατε στον αέρα για την Ολυμπιακή που τελικά χρεοκόπησε δεν θα φτιάχναμε πενήντα καινούρια νοσοκομεία σε όλη την Ελλάδα ή εκατοντάδες καινούρια σχολεία;

Ο ΟΣΕ και οι αστικές συγκοινωνίες της πρωτεύουσας μοιάζουν με απέραντο διαχειριστικό φρενοκομείο. Γιατί όλα αυτά; Μήπως επειδή η εξουσία σας στηρίζεται στον κομματικό σας συντεχνιακό στρατό των ΔΕΚΟ, αμειβόμενο μάλιστα με μέσες αποδοχές υπερδιπλάσιες των μέσων αποδοχών των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα; Γιατί δεν προχωρούν τα έργα υποδομής που γίνονται με χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γιατί δεν ολοκληρώνονται έγκαιρα με αποτέλεσμα να υπάρχουν υπερβάσεις προϋπολογισμών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η πραγματικότητα στην οικονομία. Αυτή είναι η αλήθεια και όχι το δήθεν πλεόνασμα για το οποίο θριαμβολογεί σήμερα η Κυβέρνηση. Η Νέα Δημοκρατία δεν ασκεί μόνο κριτική στην πολιτική σας. Δίνει παράλληλα τις δικές της προτάσεις και τις δικές της απόψεις.

Προτείνουμε την ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που σήμερα πληρώνουν την πολιτική σας. Προτείνουμε μια νέα πολιτική αποκρατικοποίησης που δεν θα στηρίζεται αποκλειστικά στο Ελληνικό χρηματιστήριο και στις μετοχοποιήσεις. Προτείνουμε γενναία φορολογική μεταρρύθμιση που θα απλοποιήσει το φορολογικό σύστημα και θα μειώσει το φορολογικό βάρος. Προτείνουμε την οργάνωση και ανασυγκρότηση της Δημόσιας Διοίκησης, για να πάψει να αποτελεί τροχοπέδη σε κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια. Προτείνουμε και πολλά άλλα που ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να αναλύσω.

Κύριοι της Κυβέρνησης, είκοσι χρόνια τώρα στην εξουσία και λίγους μήνες μετά τις εκλογές δείχνετε, όχι μόνο κουρασμένοι, αλλά και ανίκανοι να κυβερνήσετε τον τόπο. Δεν περιμένει πλέον ο πολίτης τίποτα από εσάς. Όσο μένετε στην εξουσία, τόσο περισσότερο κακό φέρνετε. Μια μόνο υπηρεσία μπορείτε να προσφέρετε στον ελληνικό λαό σήμερα. Να φύγετε όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κωσιώνης): Η κ. Τσουρή έχει το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι είναι γεγονός, το οποίο δεν μπορεί βάσιμα και αξιόπιστα τουλάχιστον να αμφισβητήσει κάποιος, ότι ο κρατικός Προϋπολογισμός του 2001 είναι η επιβεβαίωση μιας επιτυχημένης πορείας της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας, η οποία επετεύχθη με τις επιλογές και τη διαχείριση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια. Η ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωζώνη με την προοπτική της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης στους ρυθμούς, της οποίας ζούμε αποτελεί μια εθνική

επιτυχία πέρα από κάθε αμφισβήτηση.

Στο σημείο αυτό θέλω να θυμίσω ότι όσοι σήμερα μιλούν για ονομαστική ή ψευδεπίγραφη σύγκλιση, για εικονικό προϋπολογισμό ή πλασματικό πλεόνασμα είναι οι ίδιοι ακριβώς που στο ρόλο "Κασσάνδρας" τα προηγούμενα χρόνια, μέχρι και πέρυσι, διατυμπάνιζαν τη διαφαινόμενη κατά τη γνώμη τους αποτυχία της χώρας μας για εκπλήρωση των κριτηρίων της ΟΝΕ. Διαψεύστηκαν τότε, όπως διαψεύδονται και σήμερα, θα διαψευστούν και στο μέλλον.

Η ένταξη της χώρας μας στην Ευρωζώνη αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για την υλοποίηση των μεγάλων στόχων της κυβερνητικής πολιτικής σε όλους τους τομείς. Αν σήμερα μπορούμε να σχεδιάζουμε με ρεαλισμό και να επιταχύνουμε τη διαδικασία σύγκλισης του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων με το μέσο όρο του βιοτικού επιπέδου των υπολοίπων ευρωπαϊκών κοινωνιών, η πολιτική μας, η προσπάθειά μας τα προηγούμενα χρόνια μας άνοιξε το δρόμο γι' αυτό. Έχουν τεθεί έτσι οι βάσεις για τη διαμόρφωση του προσώπου της ελληνικής κοινωνίας στον 21ο αιώνα. Μόνο μέσα από ώριμες και σωστές επιλογές, μέσα από την εφαρμογή πολιτικών που μας οδηγούν στο σκληρό πυρήνα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, μπορούμε σήμερα να οραματιζόμαστε, αλλά και να εργαζόμαστε. Και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, για μια κοινωνία αλληλεγγύης, ανάπτυξης, ευημερίας και ασφάλειας. Επειδή όμως η οικονομία δεν είναι μονάχα αριθμοί, αλλά κυρίως κοινωνικές σχέσεις, θα ήθελα να εστιάσω την τοποθέτησή μου αυτή στο σκέλος εκείνο του κρατικού Προϋπολογισμού, που αφορά την ουσία του κοινωνικού κράτους έτσι όπως αυτή απασχολεί σήμερα τις προοδευτικές δυνάμεις σε όλη την Ευρώπη. Πρόκειται για τις πολιτικές που αναφέρονται στην εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, τις πολιτικές πρόνοιας και κοινωνικής προστασίας.

Δύο είναι κατά την άποψή μου οι κυριότεροι τομείς στους οποίους κρίνεται η ασκούμενη και προγραμματιζόμενη κυβερνητική πολιτική για την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής:

Ο πρώτος είναι η εφαρμογή πολιτικών για τη μείωση της ανεργίας και την τόνωση της απασχόλησης.

Ο δεύτερος είναι η εφαρμογή πολιτικών για την προστασία των κοινωνικά ασθενέστερων ομάδων του πληθυσμού. Έχει γίνει ήδη σαφές από τις εκλογές και θεωρώ ότι αποτελεί πρώτης προτεραιότητας θέμα για την Κυβέρνηση η αντιμετώπιση της απασχόλησης. Μέσα από την εκπόνηση και την εφαρμογή του εθνικού σχεδίου δράσης για την απασχόληση επιδιώκεται η υλοποίηση μιας συνολικής πολιτικής με παρεμβάσεις αλληλένδετες μεταξύ τους, αλλά και πολλαπλασιαστικές επιδράσεις.

Με τη συγκέντρωση πόρων από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και με τον προσανατολισμό του σε μια πολιτική, σε μια αποτελεσματική πολιτική καταπολέμησης της ανεργίας έχουμε ένα πολύ σημαντικό εργαλείο προς την κατεύθυνση αυτή. Στον τομέα αυτό θεωρώ ότι είναι καθοριστικής σημασίας ο ρόλος που καλείται να διαδραματίσει ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού. Μέσα από την επιχειρούμενη αναδιάρθρωσή του ο ΟΑΕΔ μπορεί και πρέπει να προσφέρει υψηλού επιπέδου υπηρεσίες στον τομέα της αναζήτησης και της εξεύρεσης απασχόλησης.

Επίσης καθοριστικής σημασίας είναι η διαδικασία εξορθολογισμού και εκσυγχρονισμού της επαγγελματικής κατάρτισης που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη. Εάν θέλουμε και στην Ελλάδα η επαγγελματική κατάρτιση να αποτελέσει τη σύγχρονη απάντηση στην πρόκληση της απασχόλησης, έχουμε την υποχρέωση να εφαρμόσουμε ένα αξιόπιστο σύστημα σε συνάρτηση πάντα με τις ανάγκες της οικονομίας και της αγοράς εργασίας.

Όμως μια πολιτική για την απασχόληση δεν μπορεί να αγνοεί τις ομάδες εκείνες του πληθυσμού που είναι κοινωνικά ασθενέστερες και αντιμετωπίζουν το φάσμα του κοινωνικού αποκλεισμού. Και εδώ θέλω να σημειώσω ότι το κόστος του κοινωνικού αποκλεισμού δεν μπορεί να αποτιμάται μόνο με οικονομικούς όρους.

Είναι κυρίως το κοινωνικό κόστος το οποίο επιβαρύνει ολόκληρο τον ελληνικό κοινωνικό σχηματισμό, δηλαδή όλους μας. Και εδώ είναι, αν θέλετε, και η πρόκληση για την ασκούμενη πολιτική.

Είναι γεγονός ότι η αποδυνάμωση των θεσμών κοινωνικής προστασίας, ως αποτέλεσμα των αναδιρθρώσεων και των αλλαγών στην οικονομία και την κοινωνία, καθιστά ολοένα και πιο αναγκαία την ενεργή συμμετοχή του κράτους στο πλευρό εκείνων των πολιτών που έχουν ανάγκη προστασίας, την στήριξη και την προσαρμογή στα νέα κοινωνικά δεδομένα των θεσμών κοινωνικής προστασίας που σήμερα υπάρχουν, αλλά και την ανάπτυξη νέων που θα ανταποκρίνονται στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες.

Στον τομέα αυτόν έχουν καταγραφεί -και μέσα στη χρονιά που τελειώνει αλλά προγραμματίζονται και για το 2001- σημαντικές πρωτοβουλίες από τις οποίες ενδεικτικά αναφέρω: την αύξηση του ΕΚΑΣ κατά 30% σε συνέχεια της αύξησής του κατά 17% μέσα στο 2000, την αύξηση της σύνταξης του ΟΓΑ κατά πέντε χιλιάδες δραχμές, την αύξηση κατά 35% με στόχο το διπλασιασμό του, του διατροφικού επιδόματος των νεφροπαθών, την αύξηση του αφορολόγητου ποσού για τους συνταξιούχους και τους μισθωτούς και την περαιτέρω μείωση της παρακράτησης φόρων που σημαίνει ότι θα έχουμε αύξηση του διαθέσιμου εισοδήματος για τα χιλιάδες νοικοκυριά των κατηγοριών αυτών.

Είναι σαφές -θεωρώ- ότι δεν πρόκειται για μια απλή επιδοματική πολιτική. Πρόκειται για επίκαιρες συντονισμένες κινήσεις, οι οποίες στοχεύουν στην εξυπηρέτηση των στόχων που προαναφέρα. Πρόκειται, αν θέλετε, για την επιβεβαίωση της αντίληψής μας ότι η κοινωνική πολιτική δεν μπορεί -και δεν πρέπει- να είναι απλή παρακολούθηση της αναπτυξιακής διαδικασίας αλλά ένα πλέγμα καίριων παρεμβάσεων, οι οποίες θα ανταποκρίνονται με ευαισθησία και διορατικότητα στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι η συζήτηση για το φετινό Προϋπολογισμό δεν μπορεί να παραμείνει μια συζήτηση μεγεθών. Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει αποδείξει ότι μπορεί να θέτει στόχους και με συνέπεια και με αποτελεσματικότητα να τους υλοποιεί.

Έτσι όπως έχουμε την ευκαιρία σήμερα να ζήσουμε τις συνέπειες της σταθεροποιητικής πολιτικής στην ελληνική οικονομία, άλλο τόσο είναι στο χέρι μας να εργασθούμε ώστε να ζήσουμε και τις μείζονες κοινωνικές αλλαγές, τις οποίες θεωρώ ότι όλοι μας επιδιώκουμε. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ένα χρόνο ακριβώς από αυτό το βήμα όταν η Νέα Δημοκρατία κατέθετε τις θεμελιωμένες αιτιάσεις της, αλλά και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, ότι η ακολουθούμενη οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης πρέπει να αλλάξει και μάλιστα όταν ομιλούσαμε, ότι η Κυβέρνηση μ' αυτήν την πολιτική επιδιώκει την ονομαστική σύγκλιση της οικονομίας που είχε βέβαια ως στόχο την καθυστέρημένη, έστω στη δεύτερη φάση, ένταξη στην ΟΝΕ, μας εγκαλούσε η Κυβέρνηση, φθάνοντας μάλιστα να μας λοιδορεί κιόλας.

Σήμερα η ίδια η Κυβέρνηση παραδέχεται και συμφωνούμε πλέον ότι είναι ανάγκη να προχωρήσουμε στην πραγματική σύγκλιση της οικονομίας μας. Δηλαδή, αυτά που λέγαμε εμείς πριν μερικά χρόνια και πέρσι ακόμα. Είναι αυτό μια θετική εξέλιξη. Όμως, εκείνο που δεν κινείται προς τη θετική κατεύθυνση είναι η εμμονή της Κυβέρνησης σε μια αναποτελεσματική πολιτική που έχει συσσωρεύσει ουσιαστικά προβλήματα στην ελληνική κοινωνία. Γιατί μπορεί οι δείκτες να ευημερούν μέσω της δημιουργικής λογιστικής και ο στόχος της ΟΝΕ που είναι εθνικός στόχος -γι' αυτό και εμείς στην κριτική μας ήμασταν ιδιαίτερα ήπιοι τα προηγούμενα χρόνια- να επιτευχθεί, όμως η αλλαγή της οικονομικής πολιτικής είναι ανάγκη να γίνει σήμερα. Και η Κυβέρνηση μέσα από αυτόν τον Προϋπολογισμό που κατέθεσε δεν δείχνει να έχει αίσθηση αυτής της ανάγκης.

Θα πρέπει να πούμε όμως και ορισμένα πράγματα. Ο Προϋπολογισμός αυτός όπως κατατίθεται έχει καταρχήν ευτελισθεί από τα πράγματα, αυτό το είδος του Προϋπολογισμού που συζητούμε. Και έχει ευτελισθεί από το εξής γεγονός. Ούτε για τα απολογιστικά στοιχεία απολογείται η Κυβέρνηση ούτε για τις

έωλες προβλέψεις του Προϋπολογισμού. Τι γίνεται δηλαδή με λίγα λόγια; Κατατίθεται ένας πίνακας, ψηφίζεται δίκην κοινοτικής πειθαρχίας του κυβερνώντος κόμματος και ουσιαστικά επιτυγχάνεται τι; Η συνταγματική νομιμοποίηση των πληρωμών και των εισπράξεων του κράτους και τίποτα περισσότερο.

Αλλά για να μπούμε λίγο και στην ουσία. Εγώ εκτιμώ πραγματικά τις όποιες φιλότιμες προσπάθειες εδώ από το Βήμα της Βουλής των συναδέλφων της Πλειοψηφίας. Αν θέλετε, καταγράψω και τις δικολαβικές αγορεύσεις κυβερνητικών στελεχών, που προσπαθούν να μας πείσουν δηλαδή ότι δεν είμαστε ελέφαντες. Αλλά ταυτόχρονα επισημαίνω και την με κομπασμό και ωραιοποίηση γεμάτη ομιλία του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας κ. Παπαντωνίου χθες. Όμως, παρά ταύτα, όλες αυτές οι έωλες προβλέψεις που προσπαθεί η Κυβέρνηση να θεμελιώσει τον Προϋπολογισμό με αυταπόδεικτο τρόπο καταπίπτουν. Τα ίδια της Κυβέρνησης. Δεν πάμε στα απολογιστικά στοιχεία του 1999, δεν πάμε στις εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου που καταγράφουν μια τρομακτική πολιτική απάτη ουσιαστικά της Κυβέρνησης. Δηλαδή τα οκτακόσια ογδόντα τέσσερα δισεκατομμύρια (884.000.000.000) δραχμές, τη μαύρη τρύπα που έχει συσσωρευτεί αυτή την ώρα και δεν το ομολογεί η Κυβέρνηση. Και βεβαίως εγώ είχα την τιμή να κάνω και μια ερώτηση για να μου απαντήσει η Κυβέρνηση. Και ξέρετε τι μου απήντησε; Οι επιστροφές των δαπανών δεν λογιστοποιούνται και θα λογιστοποιηθούν εν ευθέτω χρόνω. Και μάλιστα σε μια προσπάθεια παραπλάνησης ύστερα απ' αυτή την ερώτηση, στην απολογιστική έκθεση για τον Απολογισμό του '99 λέει αυθαίρετα όμως η κυβέρνηση ότι από εδώ και στο εξής θα αφαιρούνται από τα έσοδα οι επιστροφές των φόρων. Σημασία έχει όμως, ότι δεν λέει πώς θα το κάνει με ποιο νόμιμο τρόπο και δεύτερον δεν απολογείται για εκείνο. Και λέει ότι είναι λογιστικές τακτοποιήσεις. Μα, αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια πολιτική απάτη που αγγίζει τα όρια της ποιότητας της δημοκρατίας που λειτουργεί στον τόπο μας. Δεν είναι δυνατόν μια Κυβέρνηση, στην προσπάθειά της να συγκαλύψει αδυναμίες, να μην απαντά σε Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, της ευρύτερης Αντιπολίτευσης και ταυτόχρονα να προσπαθεί να εξαπατήσει τους Βουλευτές και μέσω βεβαίως των Βουλευτών, τον ελληνικό λαό και ταυτόχρονα από την άλλη μεριά να έρχεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία για να καλύψει τις ανάγκες που προβλέπει από 1/1/2001 το πρωτόκολλο σταθερότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι ο Προϋπολογισμός είναι και πλεονασματικός. Αυτό δεν το αντέχει η λογική του μέσου Έλληνα. Και σε αυτό το σημείο η Κυβέρνηση έχει διαπράξει ένα τεράστιο σφάλμα.

Αλλά να μην πάμε στα προηγούμενα χρόνια με τη μαύρη τρύπα που έχει συσσωρευθεί, που αγγίζει το ένα τρισεκατομμύριο τριακόσια δισεκατομμύρια δραχμές σήμερα. Και το αποκρύπτει επιμελώς η Κυβέρνηση. Λέει η Κυβέρνηση, ότι έχει διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές πλεονάσμα στο 2001. Ας πάμε όμως στα πραγματικά στοιχεία της χρήσης που μιλάμε για το 2001. Ειπώθηκαν, δεν θα τα επαναλάβω απλώς θα τα υπενθυμίσω, τριακόσια τριάντα πέντε δισεκατομμύρια (335.000.000.000) δραχμές πλεονάσμα των δημοσίων οργανισμών. Το προβλέπει η Κυβέρνηση. Πώς το προβλέπει;

Προκλήθηκε να απαντήσει. Δεν απήντησε. Τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (350.000.000.000) δραχμές τόκους των δανείων που κάνει συνεχώς η Κυβέρνηση, δεν τα εμφανίζει μέσα στο 2001. Εξακόσια εβδόμηντα δισεκατομμύρια (670.000.000.000) δραχμές για απόκτηση στοιχείων ενεργητικού, δηλαδή, της κεφαλοποίησης, αντί να αναζητήσει τα χρή από τους δημόσιους οργανισμούς, συμμετέχει δήθεν με μετοχοποίηση στα κέρδη των δημοσίων οργανισμών. Και αυτό το λέει ότι είναι πράξη έντιμη πολιτική. Και βέβαια είναι οι επιστροφές φόρων της χρήσης που θα καταγραφούν μέσα στο 2001. Αποκρύπτει και μας κατηγορεί ταυτόχρονα από πάνω ότι εμείς λέμε πως είναι πραγματικός ο Προϋπολογισμός και ότι αυτές οι κριτικές μας είναι ανεδάφικες, είναι έωλες.

Μα, είναι ανεδάφικη η κριτική, όταν λέμε ότι από τα έσοδα που εισπράττει μια επιχείρηση -για να μας καταλαβαίνουν και οι πολίτες- θα πρέπει να αφαιρεί τις επιστροφές. Όταν της επιστρέφουν προϊόντα, δεν εκδίδει πιστωτικό σημείωμα; Όταν η

Κυβέρνηση, δηλαδή, από τη μια μεριά λέει -και ειδικότερα ο κ. Δρυς- ότι αυξήθηκαν τα έσοδα, αλλά δεν υπολογίζει τις επιστροφές, βεβαίως θα εμφανίσετε τέτοια πλασματικά στοιχεία και θα προσπαθήσετε να παραπλανήσετε τον ελληνικό λαό για πολιτικές και μόνο εντυπώσεις. Και βεβαίως θα παραπλανήσετε τον ελληνικό λαό όταν του λέτε ότι αυξάνονται τα έσοδα, όταν οι φορολογικοί έλεγχοι που έγιναν τα προηγούμενα χρόνια, επιλεκτικά έγιναν σε δημόσιους οργανισμούς ή σε επιχειρήσεις που ήθελαν να μπουν στο χρηματιστήριο και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις δεν πραγματοποιήσαν και αποσβέσεις. Αυτές όμως τελειώνουν τον επόμενο χρόνο. Και ταυτόχρονα αυτά τα έσοδα είναι πλασματικά γιατί; Διότι από την άλλη μεριά ρυθμίζετε στη ΔΕΗ φορολογικά έσοδα απόκωξ για πέντε χρόνια. Σας ερωτούμε στο φορολογικό νομοσχέδιο να μας πείτε πόσα είναι αυτά τα λεφτά και δεν μας λέτε.

Και θεωρείτε ότι αυτό υπηρετεί τη δημοκρατία που έχει ανάγκη ενίσχυσης σήμερα.

Θα έλεγα και κάτι ακόμη: Θα πρέπει να πούμε ότι η Κυβέρνηση έχει τρεις βασικούς στόχους σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό και μάλιστα αυτό έβγαίνει και μέσα από το φορολογικό νομοσχέδιο. Οι τρεις στόχοι είναι: Να εμφανιστεί ο Προϋπολογισμός πλεονασματικός για τους λόγους που είπα, να εμφανιστεί αναπτυξιακός και βέβαια δεν ομολογεί μία πραγματική αλήθεια η Κυβέρνηση.

Λέει ότι στο φορολογικό νομοσχέδιο, στον Προϋπολογισμό, προβλέπονται έσοδα ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών περίπου και ότι δεν θα μπουν νέοι φόροι. Κι αυτό είναι το μεγάλο ψέμα, γιατί οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων μέσα στο 2001 αυξάνονται. Άρα αυξάνονται οι φόροι. Επίσης, μέσα στο 2001 ύστερα από τη συνταγματικά απαράδεκτη στάση της Κυβέρνησης, πήρε εξουσιοδότηση για να αυξήσει χωρίς να έρθει η υπόθεση αυτή στη Βουλή τους μοναδικούς συντελεστές καθαρού κέρδους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Και δεν απάντησε η Κυβέρνηση. Εγώ την προκαλώ να απαντήσει: Θα αυξήσει ή δεν θα αυξήσει τους μοναδικούς συντελεστές καθαρού κέρδους μέσα στο 2001 κάτι που συνεπάγεται αύξηση των αντικειμενικών κριτηρίων με τον τρόπο που τα εφαρμόζει σήμερα η Κυβέρνηση. τουτέστιν αύξηση των φόρων;

Βέβαια η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να ωραιοποιήσει μιλάει για αυξήσεις στις απαλλαγές από τις μεταβιβάσεις ακινήτων στους αγρότες, τους εμπαιζει για μια ακόμη φορά και τους λέει ψέματα γιατί, ενώ αυξάνει τρεις φορές τις αντικειμενικές αξίες, τους δίνει μία αύξηση στα αφορολόγητα 20%. Ουσιαστικά εμπαιζει τους αγρότες αντί να προχωρήσει σε γενναία μέτρα που να έχουν σχέση και με το κόστος παραγωγής, να έχουν σχέση και με τη διαμόρφωση των τιμών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Τελειώνετε, κύριε Ρεγκούζα.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: ...που να έχουν σχέσεις και με τις ποσοτώσεις, με τον ΕΛΓΑ. Τίποτα δεν απαντάει για όλα αυτά η Κυβέρνηση. Προσπαθεί να ωραιοποιήσει. Ωραιοποιεί για τους εργαζόμενους δήθεν την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας τώρα που οδεύουμε στο οριακό μηδέν για τον πληθωρισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Πρέπει να τελειώσετε, γιατί κόβετε το χρόνο από άλλους συναδέλφους σας.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ταυτόχρονα προσπαθεί να παραπλανήσει τους αγρότες, να παραπλανήσει τους μικρομεσαίους, προσπαθεί να δικαιολογήσει την απαράδεκτη στάση για τους εγκλωβισμένους του χρηματιστηρίου και για τη μεγαλύτερη αναδιανομή εισοδήματος που έγινε ποτέ στη χώρα μας και θέλει να είμαστε και θετικοί σε μια τέτοια λογική Προϋπολογισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Τελειώσατε, κύριε Ρεγκούζα.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Δεν θα το κάνουμε εμείς, δεν θα το κάνει ο ελληνικός λαός, ο οποίος σας παρακολουθεί και βιώνει προβλήματα περισσότερο από μας όσο και αν προσπαθούμε

εδώ πολλές φορές να παραπλανήσουμε και να εμφανίσουμε το άσπρο μαύρο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Ο κ. Γκεσουλής έ-
χει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συ-
ζητάμε εδώ αυτές τις μέρες σε μία κορυφαία διαδικασία του
Κοινοβουλίου μας, που αποτελεί το μείζον πολιτικό γεγονός, για
τις προσδοκίες και τα όνειρα της ελληνικής κοινωνίας, της ελ-
ληνικής οικογένειας, του Έλληνα πολίτη. Σ' αυτήν τη διαδικασι-
α εδώ, στο τέμενος της δημοκρατίας, στο ναό της λαϊκής ετυ-
μηγορίας, συζητάμε για το εισόδημα της ελληνικής οικογέ-
νειας, συζητάμε για τις τύχες των ανθρώπων, για την υγεία, για
τη δουλειά, για την παιδεία, για όλα αυτά τα σημαντικά και
σπουδαία πράγματα που αφορούν στον κάθε Έλληνα πολίτη.
Και γιατί όχι, συζητάμε για την ίδια την ευτυχία του κάθε Έλλη-
να πολίτη.

Απ' αυτήν την Αίθουσα όμως θέλω να κάνω την επισήμανση
ότι απουσιάζουν τα ιδιωτικά μέσα ενημέρωσης περιφρονώντας
τον Έλληνα πολίτη που τον αφορά αυτή η διαδικασία -κατ' εξο-
χήν αφορά σ' αυτόν- και περιφρονώντας και τις ίδιες τις επιλο-
γές του που είναι ο Έλληνας Βουλευτής.

Πρέπει όμως να επισημάνω ότι μας δίνει την ευκαιρία το κρα-
τικό κανάλι να επικοινωνήσουμε με τον Έλληνα πολίτη και να
νιώσει ο κάθε Βουλευτής αυτού του εθνικού Κοινοβουλίου ότι
μπορεί να επικοινωνήσει με τον κάθε Έλληνα πολίτη σ' όλη τη
χώρα. Θέλω, λοιπόν, να δώσω συγχαρητήρια στο κρατικό κανά-
λι που μας δίνει αυτήν την ευκαιρία και τη δυνατότητα να επι-
κοινωνήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές τα τελευταία
χρόνια και ιδιαίτερα τον τελευταίο χρόνο εκπέμπεται από τα μέ-
σα ενημέρωσης ένα απαξιωτικό κλίμα για το πολιτικό μας σύ-
στημα, για τη δημοκρατία.

Μία απαξίωση η οποία δεν αφήνει κανέναν στο απυρόβλητο
παρά λίγους, τους εκλεκτούς των μέσων ενημέρωσης, που απο-
τελούν και τη βάση τους με διάφορους τρόπους και διαφόρους
μεθόδους.

Κάνω αυτήν την επισήμανση, γιατί αυτήν την απαξίωση που
θέλουν να περάσουν στον Έλληνα πολίτη για το πολιτικό σύ-
στημα, για τη δημοκρατία μας, δεν τη δέχομαι εγώ προσωπικά.
Και δεν δίνω -και δεν θέλω να δώσω και δεν πιστεύω ότι κανέ-
νας από εμάς θέλει να δώσει- το δικαίωμα σε κανέναν κύριο να
μιλά με αυτόν τον απαξιωτικό τρόπο όταν για μας η πολιτική εί-
ναι κορυφαία πράξη εθελοντισμού. Γιατί οι εθελοντές δεν ασχο-
λούνται μόνο με τα δικά τους, τα προσωπικά. Έχουν ξεπεράσει
τον εγωισμό τους και ασχολούνται και με τα γενικότερα, με το
δημόσιο, με τους άλλους.

Έτσι, λοιπόν, σε αυτήν την προσπάθεια της πλήρους απαξί-
ωσης και της υπονόμευσης έχουμε χρέος εμείς ως πολιτικοί να
απαντήσουμε, να φέρουμε ξανά τη συνέπεια, την αξιοπρέπεια
και την ευθύνη στο προσκήνιο και όχι την απαξίωση που τόσο
διάχυτα μας πνίγει όλους.

Θέλω να πω ότι για όλους εμάς είναι κορυφαία στιγμή κάθε
φορά που κάνουμε προσπάθεια να προσφέρουμε στον τόπο
μας. Εγώ νιώθω ότι σε αυτήν τη χώρα συμβαίνουν σπουδαία και
σημαντικά πράγματα. Έτσι νιώθω. Και μάλιστα πρέπει να νιώ-
θουν όλοι οι Έλληνες πρωταγωνιστές σε αυτήν τη μεγάλη προ-
σπάθεια που γίνεται, που εγώ θα το βαφτίσω ότι "γίνεται η
πραγμάτωση ενός ονείρου που δεν τόλμησαν να το πουν φωνα-
χτά ποτέ οι Έλληνες".

Ποιο ήταν αυτό το όνειρο; Ότι παίρνουμε την Ελλάδα από
την Ελλάδα του περιθωρίου -τη μεγάλη ομάδα των χωρών του
κόσμου- την Ελλάδα της φτώχειας, την Ελλάδα που τη βάφτι-
σαν "Ψωροκώστανα", την Ελλάδα που ήταν στο περιθώριο και
την κάνουμε Ελλάδα ισχυρή, Ελλάδα της προκοπής και της ευ-
ημερίας με τη συμμετοχή όλων των Ελλήνων, με τον κόπο και
την προσπάθεια, με τον αγώνα και το υστέρημά τους.

Σ' αυτήν την προσπάθεια που κάνουμε όλοι πρωταγωνιστεί
το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πρωταγωνιστεί η Κυβέρνηση αυτή, η οποία τα τε-
λευταία χρόνια με πολύ γοργά βήματα ανεβάζει την Ελλάδα πιο
ψηλά. Ε, λοιπόν, σ' αυτήν τη μάχη, στην πραγμάτωση αυτού του

ωραίου ονείρου, που είναι πρωταγωνιστές όλοι οι Έλληνες, γί-
νονται και λάθη, γίνονται και παραλείψεις. Δέχομαι και την κρι-
τική. Ναι, να γίνει κριτική. Γιατί όχι; Όμως να γίνει κριτική εκεί
που θα μας πει κάποιος να φτάσουμε πιο γρήγορα, πιο αποτε-
λεσματικά, να είμαστε πιο ασφαλείς σ' αυτήν την πορεία προς
την "Ιθάκη", σε μία "Ιθάκη" που τη θέλουμε όλοι. Όμως με την
καταστροφολογία, με την άρνηση, με την κινδυνολογία δεν
προσφέρουμε σ' αυτήν την πορεία, αλλά βάζουμε εμπόδια.

Ε, λοιπόν, η Αντιπολίτευση πολλές φορές έχει κάνει κριτική.
Εγώ δέχομαι την κριτική καλόπιστα. Μία κριτική, όμως, που
σπρώχνει τα πράγματα προς τα εμπρός.

Μία Ελλάδα, λοιπόν, που ήταν στο περιθώριο και δεν τολμού-
σαμε να το πούμε φωναχτά, που την περιέγραψαν Έλληνες κο-
ρυφαίοι, διακεκριμένοι και σπουδαίοι σ' αυτόν τον τόπο από τό-
τε που γίναμε κράτος. Την Ελλάδα που περιέγραψε ο Κολοκο-
τρώνης με τα λόγια: "μήτε γίνεται, μήτε χαλάει αυτός ο τόπος".
Ήταν η αποτύπωση αυτού του μεγάλου Έλληνα. Θα μου πει κά-
ποιος: "Ήταν πολύ παλιά".

Αργότερα ο μεγάλος Σεφέρης, ο νομπελίστας, αυτός ο Έλ-
ληνας, περιέγραψε μέσα σε δύο στίχους την Ελλάδα την οποία
είχαμε μέχρι πρόσφατα: "την Ελλάδα των αρχαίων μνημείων και
της σύγχρονης θλίψης". Αυτή ήταν η Ελλάδα. Αυτήν την Ελλά-
δα, αυτήν την εικόνα, που είχαν όλοι για τη χώρα μας, την ανα-
τρέψουμε σήμερα.

Σήμερα η Ελλάδα έχει καταφέρει να είναι η πρώτη στην πε-
ριοχή της, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο, να είναι ισότιμο μέλος
στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι λίγο; Αυτό δεν μας δίνει κύ-
ρος, δεν μας δίνει αξιοπρέπεια, δεν μας δίνει τη δυνατότητα να
υπερασπισθούμε τα εθνικά μας συμφέροντα, να δημιουργήσου-
με όρους και συνθήκες για την προκοπή του Έλληνα πολίτη, να
δημιουργήσουμε ευκαιρίες για τους νέους; Αυτό δεν είναι αυ-
τονόητο. Είναι κατάκτηση του ελληνικού λαού και αυτής της Κυ-
βέρνησης που με μεθοδικότητα, με συνέπεια και ευθύνη οδηγεί
τα πράγματα.

Ε, λοιπόν, σ' αυτό το όνειρο, σ' αυτήν την πράξη έχουμε όλοι
δικαίωμα. Θα πει κάποιος: "Τέλειωσε το όραμα"; Όχι. Όχι, για-
τί υπάρχει ακόμα περιθώριο και πρέπει όλοι μαζί να κάνουμε μια
κοινή προσπάθεια.

Δεν είναι απαραίτητο να ταυτιστούμε στα επιμέρους, στα τα-
κτικά. Να κάνουμε όλοι μαζί μία κοινή προσπάθεια ώστε να ση-
κώσουμε την Ελλάδα πιο ψηλά. Δεν είναι αυτό ένα μεγάλο όρα-
μα για όλους μας;

Πιστεύω ότι αυτός ο τόπος βιώνει ό,τι καλύτερο του έχει συμ-
βεί από τότε που έγινε κράτος. Βέβαια, η ιστορία λέει ότι ποτέ
οι πρωταγωνιστές μεγάλων ιστορικών γεγονότων δεν είχαν κα-
ταλάβει ότι ήταν πρωταγωνιστές. Ίσως αυτό συμβαίνει και σε
μας. Πολλές φορές τα επιμέρους, η εσωστρέφεια, η γκρίνια, η
υπερβολική αντιπαράθεση, αποπροσανατολίζουν πολλούς από
το στρατηγικό στόχο. Ο στρατηγικός στόχος είναι αυτός, η ι-
σχυρή Ελλάδα, η Ελλάδα η οποία θα έχει τις δυνατότητες της
προκοπής, της ευημερίας και της ευτυχίας του κάθε Έλληνα.
Αυτήν την Ελλάδα όλοι μαζί θέλουμε να οικοδομήσουμε και αυ-
τό κάνουμε. Και έχουμε επιτυχία σε αυτό. Δεν μπορεί συνέχεια
να τα περιγράφει μαύρα, να τα περιγράφει γκρίζα η Αντιπολί-
τευση όχι γιατί θιγόμαστε εμείς, αλλά γιατί υπονομεύεται η αυ-
τοπεποίθηση αυτού του λαού, την οποία έχει τόσο ανάγκη για
να φύγει από τη μιζέρια και το περιθώριο. Και σήμερα αυτό επι-
τυγχάνουμε.

Αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ένα ενδιάμεσο βήμα σε αυτήν
την πορεία, ένα ενδιάμεσο βήμα προς την πρόοδο και την προ-
κοπή. Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα τον ψηφίσουμε
και αισθανόμαστε και υπερήφανοι. Από σας όμως θέλουμε προ-
τάσεις και θέσεις γι' αυτά στα οποία διαφωνείτε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Η κ. Κανέλλη έχει
το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν παραβρέθηκα σε
συζήτηση, τουλάχιστον επ' ολίγον, για τον Προϋπολογισμό ή σε
ένα μάθημα εκπληκτικής εθνικής υπερηφάνειας, την οποία

κάποιοι υποχρεωτικώς πρέπει να νιώθει. Αν δεν τη νιώθει, αναρωτιέμαι αν μπορεί και να προϋπολογίσει το μέλλον του. Βεβαίως, θα σας πω κάτι:

Αν ήθελε κάποιος κυριολεκτικά να χαρακτηρίσει τον Προϋλογισμό, δεν έχει παρά να περπατήσει, αγαπητοί συνάδελφοι, δέκα -είκοσι μέτρα από εδώ, να πάει στο χιλιόμετρο “μηδέν”, από εκεί που μετριοούνται οι χιλιομετρικές αποστάσεις κατά παράδοση, στο παλιό ξενοδοχείο “KING GEORGE” και να δει το αποτέλεσμα της Τραπεζίης Κρήτης και του “σκανδάλου Κοσκωτά”. Θα το δείτε να παραμένει ως ήταν, ως χιλιόμετρο “μηδέν” για το μέλλον, με μία τεράστια κουρτίνα μπροστά, η οποία έχει χορηγηθεί στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού για χορηγούς. Και αυτοί χορηγούν το μέλλον και τις χιλιομετρικές αποστάσεις για το μέλλον.

Δεν ξέρω επίσης ποιοι είναι οι εχθροί, για τους οποίους πρέπει κάποιος να αισθάνεται πάρα πολύ υπερήφανος, γιατί τους έχει εξοντώσει. Εγώ γνωρίζω πάντως ότι είναι πάρα πολύ υπερήφανη η Ελλάδα για το μέγεθος των αμυντικών της δαπανών, για μία περίοδο απόλυτης ειρήνης, απόλυτης ηρεμίας και απόλυτης τακτοποίησης στους μεγάλους φιλεργητικούς, ανθρωπιστικούς, ΝΑΤΟϊκούς και ΕΟΚικούς σχηματισμούς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Διαφωνείτε με αυτό;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν αμφιβάλω, πρέπει να είμαστε υπερήφανοι. Ειλικρινά πρέπει να είμαστε υπερήφανοι, πολύ βαθιά υπερήφανοι και για τα κονδύλια που προβλέπονται για τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας. Είναι καταπληκτικό πράγμα να πληρώνεις κυριολεκτικά με το αίμα του ελληνικού λαού για να μην έχουν τα ελληνικά αεροπλάνα ούτε με ΝΑΤΟϊκά δίδαγμα στην προσδοκώμενη δόξα, την πρόσφατη άσκηση, το δικαίωμα να πετάνε πάνω από τη Λήμνο και την Ικαρία.

Αυτό είναι πρόαψη των εθνικών συμφερόντων. Ούτε με ΝΑΤΟϊκά αεροπλάνα! Βεβαίως είναι πολύ μεγάλο μεγαλείο. Συμμετέχουμε σε τι δε συμμετέχουμε! Δείτε τα Σώματα Ασφαλείας μας: Έχουμε πενήντα χιλιάδες αστυνομικούς και θα προσλάβουμε άλλους πεντέμισι χιλιάδες. Προβλέπουμε στον Προϋπολογισμό μας, αγαπητοί συνάδελφοι, δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές για την Πυροσβεστική. Δεν χρειαζόμαστε κανέναν πυροσβέστη, δεν χρειαζόμαστε κανέναν εκσυγχρονισμό στην εκπαίδευση των πυροσβεστών, δεν χρειάζεται κανένα κατάλυμα και κανένα μηχάνημα και κανέναν εξοπλισμό για τα πραγματικά Σώματα της πραγματικής ασφάλειας του λαού.

Έχουμε, όμως, πέντε χιλιάδες αστυνομικούς και έχουμε και αύξηση του οργανωμένου εγκλήματος. Οποία υπερηφάνεια! Συμμετέχουμε σε ευρωπαϊκές προδιαγραφές για την καταπολέμηση του οργανωμένου, του διασυνοριακού εγκλήματος. Έχουμε ειδικά Σώματα, ειδικούς φρουρούς. Υπερδιπλασιάσαμε τα κονδύλια δημοσίων σχέσεων και επιδομάτων για τους αξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων στο εξωτερικό από δεκατέσσερα δισεκατομμύρια (14.000.000.000) δραχμές φτάσαμε στα τρία δισεκατομμύρια (30.000.000.000) δραχμές το 2001, μέσα σε μία διετία από το 1999.

Δίνουμε για υπερωρίες, για επιδόματα εξωτερικού. Στη μεγάλη μας, στη σχεδόν παρανοϊκή συμμετοχή, σε μικρή ιμπεριαλιστική “δυναμίτσα”, στα Βαλκάνια, τα ελεγχόμενα από το ΝΑΤΟ και τους Αμερικανούς, διπλασιάζουμε το κόστος των αξιωματικών στο εξωτερικό. Πρέπει να είμαστε, λοιπόν, πολύ υπερήφανοι. Πήγαμε στη Ρουμανία να κάνουμε άσκηση με την εταιρεία για την ειρήνη. Πήγαμε στη Βοσνία. Πήγαμε στο Κόσοβο. Εμφανίζομαστε παντού. Εκπαιδεύουμε τις χώρες των Βαλκανίων σε τι;

Έχουμε αύξηση εγκληματικότητας; Αναγνωρισμένη, την έχουμε. Ποιος προστατεύει τους Έλληνες πολίτες; Εφηύραμε τη λαθρομετανάστευση, για να μπορούμε δι' αυτής να αποκτήσουμε όλα τα ειδικά σώματα, τα οποία βεβαίως δεν θα σώσουν τον κόσμο από τις πυρκαγιές. Καθόλου!

Κοινωνικό πρόσωπο; Βεβαίως έχουμε, όταν έχουμε επτά χιλιάδες (7.000) δραχμές υπερωρίες στους αστυνομικούς.

Εργασιακά δικαιώματα για τους χαμηλόβαθμους; Ουδένα. Υπερωρίες; Ουδεμία. Επτά χιλιάδες (7.000). Κατ' αποκοπήν. Με το μήνα.

Να αναφερθώ σε αριθμούς; Να αναφερθώ μόνο σε έναν

αριθμό. Είναι τρομοκρατική και όχι τρομακτική η αύξηση των ανδρών των Σωμάτων Ασφαλείας. Πώς γίνεται ταυτόχρονα να αυξάνονται και όλα τα προβλήματα;

Μα, είναι πολύ απλό: Δεν εξυπηρετούν την προστασία των συμφερόντων του λαού. Είναι προφανές. Εκτός αν προστασία είναι να καίγονται τα δάση, να μην υπάρχει ο επαρκής αριθμός για την Πυροσβεστική, να μην προσλαμβάνουμε, να μην εκπαιδεύουμε και μετά να στέλνουμε για κοινωνικό τουρισμό στα καμένα. Και αυτό είναι ένα είδος τακτοποίησης. Είναι μία ειρηνική εκστρατεία. Ποια ειρηνική εκστρατεία;

Μέσα σε μία εξαετία, οι δαπάνες για τα Σώματα Ασφαλείας αυξήθηκαν κατά 87%. Μόνο την τελευταία διετία αυξήθηκαν κατά 31%. Μόνο το 2000 είχαμε υπέρβαση 23%. Και αποτέλεσμα; Ποιος είναι ο αστυνομικός και ποια είναι η δουλειά του; Βεβαίως κινητοποιείται σε τεράστους όγκους. Πότε θα τους δούμε; Όταν θα φυλάττεται η αμερικανική πρεσβεία ή όταν θα βγει ο οποιοσδήποτε να διαμαρτυρηθεί για την αντιλαϊκή πολιτική. Εκεί θα τους δούμε κατ' αριθμόν και κατά μάζας. Αυτή είναι η αποστολή τους; Να δημιουργήσουν ένα κλίμα τρομοκρατίας για οποιονδήποτε λαϊκό αγώνα, ο οποίος αúριο το πρωί θα βαπτισθεί “αντιτρομοκρατικός” και μάλιστα υπό το πρόσχημα της ειρήνης της Ολυμπιάδας; Δεν ξέρω.

Γίναμε πολύ ειδικοί και πρέπει να είμαστε υπερήφανοι. Έχουμε μηχανισμούς να παρακολουθούμε τη Σένγκεν. Έχουμε μηχανισμούς να παρακολουθούμε την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τους καταπατούντες τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Άλλες ανάγκες. Ποιες είναι αυτές οι άλλες ανάγκες;

Λιμενικό Σώμα: Ποιο Λιμενικό Σώμα; Οι προσλήψεις οι οποίες εξαγγέλθηκαν, δεν επαρκούν καν για τις ανάγκες. Δεν καλύπτουν τις βασικές ανάγκες. Βεβαίως του εφοπλιστικού κεφαλαίου σε ένα βαθμό τις καλύπτουν. Και το βλέπουμε. Εκεί πάνε άλλωστε οι περισσότερες δυνάμεις.

Δαπάνες για την εκπαίδευση; Μόνο στο Πυροσβεστικό; Ούτε στο Λιμενικό δεν προβλέπεται σχεδόν τίποτα.

Να μιλήσουμε για νυχτερινά, υπερωρίες, αργίες; Νυσταγμένος, κακοπληρωμένος και κυρίως βαλτός να κοιτάζει τους διπλανούς του και μόνον ή να σταματά τη διαδήλωση μαθητών ή αγροτών ή να καταδικάζει κάποιους για παρακώλυση συγκοινωνιών κι έτσι επιτελείται το έργο της δημόσιας ασφάλειας. Της δημόσιας ασφάλειας της άρχουσας τάξης, την οποία όμως την πληρώνουμε εμείς!

Χρειάζεται εντελώς άλλη πολιτική. Να μπορούμε στη Σένγκεν και στην Ευρωαστυνομία. Να πληρώσουμε ό,τι πληρώνουμε για τη συμμετοχή μας σε άλλους οργανισμούς. Πληρώνει ο ελληνικός λαός -και μάλιστα πρέπει να είναι και ευχαριστημένος που θα αποκτήσει και επαγγελματικό σώμα- για να κάνουμε τι; Για να αντιμετωπίσουμε ποιον εχθρό; Αφού οι μισοί πολιτικοί της Κυβέρνησης λένε ότι οι εχθροί μας δεν υπάρχουν πια. Να κάνουμε τι; Τον μικρό ιμπεριαλιστή.

Την ώρα που υπερδιπλασιάζονται τα κονδύλια για αποστολές στο εξωτερικό και άσκηση ιμπεριαλιστικής πολιτικής για λογαριασμό μιας μικρής, περιφερειακής, άρχουσας τάξης εδώ, έχουμε μειώσει σε ποσοστό πάνω από 20% τις δαπάνες για την περίθαλψη, για τις παρακλινικές και οδοντιατρικές εξετάσεις.

Με κρούσματα εγκεφαλίτιδας στο Στρατό, με αυτοκτονίες, με προβλήματα ναρκωτικών, μειώνουμε την περίθαλψη των ασφαλίστων.

Το 55% πηγαίνει για υπερωρίες και καλύψεις των αναγκών. Για να μην μιλάμε μόνο για τις φανερές δαπάνες των Ενόπλων Δυνάμεων, αγαπητοί συνάδελφοι. Να μιλάμε και γι' αυτές που δεν προϋπολογίζονται, αλλά “ρουφιούνται” αποσπασματικά από τα δάνεια με τα οποία εξοπλιζόμαστε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Παρακαλώ, λιγότερα από δέκα δευτερόλεπτα θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το σύνολο των αμυντικών δαπανών εξυπηρετεί σχέδια και της νέας τάξης πραγμάτων και των μεγάλων σχηματισμών και των μεγάλων βιομηχανιών που παράγουν όπλα και ταυτόχρονα χρησιμοποιούνται αποσταθεροποιητικά για την περιοχή.

Το γεγονός ότι μέσα σε αυτόν τον Προϋπολογισμό καλούμαστε για μία ακόμα φορά για τεχνικούς λόγους να παραλείψουμε ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές από δάνεια που έχουν δοθεί, την ίδια ώρα που πριν εξαντληθεί το ΕΜΠΑΕ και έχει απορροφηθεί στο 85%, λογαριάζουμε αμέσως το καινούριο ΕΜΠΑΕ, τα Γιουροφάιτερ, για να πετάξουν ή να τα παραλάβουμε μετά από πέντε χρόνια, δεν μας επιτρέπει να θεωρήσουμε ότι καλύπτονται εθνικοί στόχοι με αυτόν τον Προϋπολογισμό και με αυτές τις δυνατότητες.

Χρειάζεται μία πραγματική λαϊκή πολιτική εντελώς διαφορετική. Βεβαίως καταψηφίζουμε όχι μόνο τον αντιλαϊκό Προϋπολογισμό, αλλά κυρίως τις επικίνδυνες εθνικά -γιατί είναι αντιλαϊκές- αμυντικές δαπάνες. Δεν έχουμε ειρήνη. Έχουμε μία πολύ ακριβή, πληρωμένη από τον ελληνικό λαό, υπεριαλιστική πολιτική σε επίπεδο περιφερειακής δύναμης. Θα το πληρώσουμε πολύ ακριβά, για την ώρα σε χρήμα και αύριο ενδεχομένως σε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Ο κ. Βλασσόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ξεκινήσω με ένα επίκαιρο θέμα. Προχθές στις τουρκικές φυλακές σφαγίστηκαν δεκαπέντε αθώοι πολιτικοί κρατούμενοι από τις δυνάμεις ασφαλείας και καταστολής της Τουρκίας για τις ιδέες τους και για τα πολιτικά τους πιστεύω, στις φυλακές της γείτονος Τουρκίας που δυστυχώς επιδιώκει να γίνει συμμετοχος του ευρωπαϊκού κεκτημένου με την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Μπροστά στην αδιαφορία της παγκόσμιας κοινότητας, μπροστά στην ένοχη σιωπή της Ευρώπης, ας εκφράσει τουλάχιστον το ελληνικό Κοινοβούλιο τη συμπάθειά του και τον αποτροπισμό του για το προχθεσινό, αλλά και για το συνεχιζόμενο έγκλημα εναντίον κάθε αντίθετης άποψης και αντίθετης φωνής στην Τουρκία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Κύριε Βλασσόπουλε, αν το μάθουν ο Μπους και το ΝΑΤΟ θα επέμβουν αμέσως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εάν ο Προϋπολογισμός του 2000 απετέλεσε το τέλος μιας επώδυνης πορείας, αλλά και ευτυχώς κατάληξης με την είσοδο της χώρας μας στην ΟΝΕ με τα προκύπτοντα πλεονεκτήματα και τις ευεργετικές συνέπειες ο Προϋπολογισμός του 2001 αποτελεί μια νέα αφετηρία, μία νέα ιστορική αρχή γιατί είναι ο πρώτος της νέας χιλιετίας με την Ελλάδα πλήρως μέλος και με ισότιμο ρόλο στην Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση. Ακόμα γιατί είναι ο τελευταίος σε δραχμές και ο πρώτος σε ευρώ, όπως και ο πρώτος πλεονασματικός μετά από τριετήμια δεκαετίες δημοσιονομικών ελλειμμάτων με πραγματικό και όχι πλασματικό καταγραφόμενο πλεόνασμα, διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων. Γιατί επιχειρεί ως απόλυτα εφικτό στόχο, την πραγματική οικονομική σύγκλιση μέσω μιας αποτυπωμένης αναπτυξιακής δυναμικής. Γιατί καταγράφει και αποτυπώνει την κυβερνητική προτεραιότητα για κοινωνική σύγκλιση και περιφερειακή ισόρροπη ανάπτυξη, μέσω της αύξησης των κοινωνικών δαπανών και των κονδυλίων για την περιφέρεια. Είναι μία κυβερνητική προτεραιότητα που αποτελεί έκφραση της αυξημένης ευαισθησίας της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και προσωπικά του Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη. Γιατί τέλος κινείται σε τρεις προγραμματικούς άξονες που το ΠΑΣΟΚ μετέτρεψε σε εφαρμοσμένη πολιτική πράξη: Ανάπτυξη με κοινωνικό πρόσωπο και κοινωνική αλληλεγγύη. Απασχόληση. Ανταγωνιστικότητα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Ας αντιπαρέλθουμε με ψυχραιμία και με καλή προαίρεση τις αιτιάσεις και τις αμφισβητήσεις της Αντιπολίτευσης, κυρίως της μεζόνος, που όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος αρκέστηκε σε ανούσιες και άκοσμες υπερβολές και δεν αναγνώρισε τίποτε το θετικό στο συζητούμενο Προϋπολογισμό. Τρανό δείγμα αντιπολιτευτικής ακρότητας αποτελεί ασφαλώς το ερώτημα του γενικού εισηγητού της Νέας Δημοκρατίας διανθισμένο με δηκτικό χιούμορ και καυστική ειρωνεία. "Ωστε ζούμε σε μία ευημερούσα χώρα όπως την καταγράφει ο Προϋπολογισμός και την περιέγραψε η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας και δεν το πήραμε

χαμπάρι; Ωστε ζούμε σε μία τέτοια χώρα και δεν το γνωρίζουμε;"

Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο αυτοί που στερούνται καλής πίστης και οι εξωγήινοι επισκέπτες της χώρας μας, αρνούνται να αναγνωρίσουν την αλήθεια.

Ας αναστρέψω όμως το ερώτημα, για να δούμε σε ποια πραγματική χώρα ζούμε.

Είναι αλήθεια ή όχι, κύριοι συνάδελφοι, πως τα τελευταία δέκα χρόνια ο δείκτης ευημερίας από το 60% έχει φθάσει στο 70% του ευρωπαϊκού μέσου όρου με αυξητική τάση ώστε το 2010 να έχουμε καλύψει το 100%; Είναι αλήθεια ή όχι, η αποκλιμάκωση του πληθωρισμού, η πτώση των επιτοκίων, η μείωση του δημόσιου χρέους; Είναι αλήθεια ή όχι, η μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος μέσα σε μια επταετία, από το 1993 μέχρι το 2000, κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες, ως ποσοστό του ΑΕΠ, ενώ την ίδια περίοδο η αντίστοιχη μείωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαπέντε, έφθασε στις 5,1 μονάδες; Είναι αλήθεια ή όχι, πως ο ρυθμός ανάπτυξης και η προϊούσα αύξηση του ΑΕΠ αποτελούν πρωτόγνωρες καταστάσεις για τη χώρα μας και για την οικονομία της; Είναι αλήθεια ή όχι, πως ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του Προϋπολογισμού καταγράφεται, προσδιορίζεται και καταδεικνύεται από την αύξηση των δημόσιων δαπανών, του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που θα είναι αυξημένες κατά διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια φέτος; Είναι επίσης αλήθεια ή όχι, πως ο κοινωνικός χαρακτήρας του Προϋπολογισμού του 2001 έχει όνομα και επώνυμο; Αύξηση μισθών και συντάξεων, φορολογικές ελαφρύνσεις, όχι άλλους φόρους, αύξηση του ΕΚΑΣ, αύξηση των κατωτέρων συντάξεων του Ο.Γ.Α. κατά πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές και διαμόρφωση τους στις σαράντα οκτώ (48.000) χιλιάδες δραχμές το μήνα. Αύξηση των κατωτέρων συντάξεων του Ι.Κ.Α. από 1.1.2001 στις εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000). Επίδομα θέρμανσης από τριάντα έως πενήντα χιλιάδες (30.000-50.000) δραχμές. Κάλυψη από το κράτος με δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές μηνιαίας της ασφαλιστικής εισφοράς των εργαζομένων που αμείβονται με τον κατώτερο μισθό ή ημερομίσθιο της εθνικής συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, λίγα λόγια για τις κοινωνικές δαπάνες. Υγεία, Πρόνοια: Προβλέπεται, αύξηση των δαπανών κατά εκατόν είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (125.000.000.000) δραχμές ή 7%. Απασχόληση, κοινωνική ασφάλιση, αύξηση κατά 8,5%. Πολιτισμός, αύξηση κατά 7,7% και είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές για την προετοιμασία της πολιτιστικής Ολυμπιάδας.

Επίσης, λίγα λόγια για το Εθνικό Σύστημα Υγείας, που τόσο συκοφαντήθηκε και συκοφαντείται ακόμα και σήμερα σ'αυτήν την Αίθουσα. Πράγματι, το Ε.Σ.Υ. υπήρξε το μοναδικό στη χώρα μας ολοκληρωμένο σύστημα υγείας. Υπήρξε τον ελληνικό λαό κυρίως της υπαίθρου.

Οι αλλαγές που κάθε φορά επιχειρήθηκαν, αυτές που χλευάστηκαν, καθώς και οι διορθωτικές παρεμβάσεις δείχνουν πως το Ε.Σ.Υ., όπως και όλα τα συστήματα υγείας υπόκειται σε συνεχή εξελικτική πορεία και διαδικασία για να είναι χρήσιμο και ωφέλιμο στον πολίτη. Γιατί δεν είναι και δεν μπορεί να είναι ένα σύστημα υγείας στατικό. Η νέα μεταρρύθμιση του Αλέκου Παπαδόπουλου αποσκοπεί στην προσαρμογή του Ε.Σ.Υ. στα νέα δεδομένα, όπως αυτά προσδιορίζονται, από την αύξηση του μέσου όρου ζωής, από τις αλλαγές των νοσολογικών προτύπων και του νοσολογικού χάρτη της χώρας, από την ανάγκη χρησιμοποίησης νέων φαρμακευτικών σκευασμάτων και εφαρμογής νέων θεραπευτικών προσεγγίσεων και πράξεων μεγάλου κόστους, από την ανάγκη προσέγγισης και χρησιμοποίησης της νέας πανάκριβης ιατρικής βιοτεχνολογίας.

Μια αλήθεια για την περίπτωση: Η καλύτερη υγεία για τον άνθρωπο προϋποθέτει υγιή οικονομία.

Κλείνω, λέγοντας πως ο υπό συζήτηση και ψήφιση Προϋπολογισμός, τον οποίο θα υπερψηφίσω, είναι προσαρμοσμένος και απηχεί τα νέα ιστορικά δεδομένα και το νέο ιστορικό κύκλο της χώρας μας μέσα στην ΟΝΕ. Είναι ειλικρινής, αναπτυξιακός, αναδιανεμητικός, κοινωνικής αλληλεγγύης και περιφερειακής σύγκλισης.

Στο προσφερόμενο από τον Προϋπολογισμό στην κοινωνία - κυρίως το κομμάτι της εκείνο που έχει ανάγκη κοινωνικής συνδρομής και προστασίας- υπαρκτό προϋπολογιστικό πλεόνασμα, η Αντιπολίτευση, κυρίως η Νέα Δημοκρατία, δυστυχώς προσφέρει για μια ακόμη φορά πλεόνασμα μικροψυχίας και μίζερης αντιπολιτευτικής κριτικής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ζώης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κυρία και κύριοι Βουλευτές, δεν θα συνεισέφερα στη συζήτηση του Προϋπολογισμού τίποτα καινούριο εάν έσπευδα και εγώ να προσθέσω ό,τι και οι προλαλήσαντες συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι εδώ μέσα διαπιστώνεται ότι ζούμε σε μια εικονική πραγματικότητα. Ζούμε σε μια εικονική πραγματικότητα μιας χώρας, η οποία φαίνεται πανέτοιμη ή δήθεν πανέτοιμη να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της, να αντιμετωπίσει και να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες και να προσφέρει στους πολίτες της εκείνο το πεδίο δράσης και εκείνες τις δυνατότητες βελτίωσης των όρων ζωής τους. Όμως, μόλις βγαίνουμε από την Αίθουσα αυτή αλλάζουν αμέσως οι παραστάσεις μας. Και αλλάζουν αμέσως οι παραστάσεις μας, κύριοι συνάδελφοι, γιατί ανακαλύπτουμε την υστέρηση της χώρας μας, τις αδυναμίες της οικονομίας μας, το ολόένα και πιο διευρυμένο φάσμα που χωρίζει τους λίγους που ευημερούν με τους πολλούς που δίνουν καθημερινά τον αγώνα της επιβίωσης, με εκείνους τους πολλούς που αγωνίζονται να καταφέρουν να βελτιώσουν το επίπεδο της ζωής τους. Γιατί ξαφνικά, κύριοι συνάδελφοι, ανακαλύπτουμε τη φτώχεια και τον αγώνα των Ελλήνων για μια αξιοπρεπή επιβίωση.

Πότε, λοιπόν, βλέπουμε πιο καθαρά; Όταν μέσα σε αυτήν την Αίθουσα γινόμαστε δέκτες ερμηνείας οικονομικών στοιχείων που παρατίθενται χωρίς φειδώ; Γνωρίζουμε όλοι όσοι έχουν σπουδάσει την οικονομική επιστήμη ότι τα οικονομικά στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν ανάλογα με την οπτική γωνία από την οποία έρχεται κανείς να τα ερμηνεύσει και να τα παρουσιάσει. Πότε, λοιπόν, ζούμε την πραγματικότητα; Όταν τη συζητούμε εδώ μέσα με παράθεση κατά τον τρόπο που σας ανέφερα εκείνων των οικονομικών στοιχείων ή όταν βγαίνουμε έξω και μιλάμε με την καθημερινότητα, μιλάμε με την κοινωνία;

Ακούστηκε χθες από συνάδελφο της Συμπολίτευσης ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση στην προσπάθειά της να ανατρέψει τα στοιχεία του Προϋπολογισμού, καταφεύγει σε στατιστικά τρικ. Και έρχεται έτσι να αντιπαραθέσει τα στατιστικά τρικ με τα λογιστικά δήθεν τρικ που χρησιμοποιεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση στην κριτική επί του Προϋπολογισμού.

Εγώ, λοιπόν, για την οικονομία της συζήτησης να πω ότι θα πρέπει να αφήσουμε κατά μέρος τη συζήτηση και για λογιστικά τρικ και για στατιστικά τρικ. Δεν μπορούμε, όμως, να παραβλέψουμε ότι δεν πρόκειται για στατιστικό τρικ, όταν συζητάμε για φτώχεια, για ανεργία, για πρόβλημα επιβίωσης για μεγάλα μέρη του ελληνικού λαού και προβλήματα που αγγίζουν πολύ μεγάλα μέρη του ελληνικού λαού.

Ποιος έρχεται εδώ να αμφισβητήσει τη γνώμη της ΟΚΕ ότι ο ένας στους πέντε Έλληνες σήμερα ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας και ένας στους δέκα Έλληνες κινείται στα όρια της επιβίωσης; Δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς να αντιπαρατεθεί με σοβαρά επιχειρήματα απέναντι στη γνώμη της ΟΚΕ. Δεν έχουμε, λοιπόν, φτώχεια, δεν έχουμε ανεργία; Η κατάσταση αυτή δεν περιγράφεται μόνο από την Αντιπολίτευση. Υπογράφεται ακόμη και από το ένα τρίτο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κυβερνώντος κόμματος. Ποιος, λοιπόν, μπορεί να μας πείσει ή να μας μαλώσει ότι δεν βλέπουμε την πρόοδο της χώρας και ότι είμαστε κακόπιστοι;

Είμαι σίγουρος ότι μόνο με τη λογική της ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση εξασφαλίζεται η ψήφιση του παρόντος Προϋπολογισμού. Και κατά τη γνώμη μου δεν είναι τυχαία η σωπή που επέλεξαν πολλοί συνάδελφοι της Συμπολίτευσης.

Κύριοι συνάδελφοι, μέσα στο κλίμα της εικονικής πραγματικότητας το οποίο περιέγραφα και το οποίο ζούμε τα τελευταία εικοσιτετράωρα πάρα πολύ έντονα εδώ μέσα, έρχεται να προ-

σθεθεί και το "εύρημα" σε επίπεδο χωρών Ευρωπαϊκής Ένωσης και μεταξύ αυτών και κάποιων χωρών που είναι υποψήφιες προς ένταξη, σχετικά με την αισιοδοξία που εκφράζουν οι Έλληνες επιχειρηματίες εν όψει του 2001. Εγώ, λοιπόν, λέω ότι αυτή η αισιοδοξία δεν είναι τίποτα άλλο παρά η ερμηνεία μιας στάσης, μιας νοοτροπίας ζωής που έχει ο Έλληνας στη διάρκεια της ζωής του. Μια νοοτροπία που διαθέτει ο Έλληνας προκειμένου να αντιπαρατεθεί με τα μεγάλα του προβλήματα. Μια νοοτροπία που επιδεικνύει ο Έλληνας όταν έρχεται να παλέψει με τη γραφειοκρατία, με το εχθρικό περιβάλλον, με όλα εκείνα τα ζητήματα που του κάνουν τη ζωή, την επιχειρηματική του δράση όλο και πιο δύσκολη.

Ρεκόρ αισιοδοξίας λέει για το 2001 μεταξύ των ελληνικών επιχειρήσεων. Μήπως, λοιπόν, υπερβάλλει η Αντιπολίτευση; Μήπως η Αντιπολίτευση δεν κάνει τίποτα άλλο από το να περιγράφει με μελανά χρώματα μια πραγματικότητα την οποία δεν αντιλαμβάνεται ούτε η Κυβέρνηση ούτε οι Έλληνες επιχειρηματίες; Επιτρέψτε μου, κύριε Υπουργέ, να εξηγήσω ότι εμείς δεν ζούμε στην εικονική πραγματική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Εμείς την προηγούμενη εβδομάδα συγκαλέσαμε την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα και είχαμε την ευκαιρία μέσα στη συνεδρίαση να ακούσουμε από το βήμα τους εκπροσώπους των παραγωγικών τάξεων. Και αυτοί είπαν κάποια πράγματα, για να απαντήσω με την ευκαιρία στον κ. Δρυ, ο οποίος στην ομιλία του πριν από λίγες ώρες μας κατακεραύνωσε και έσπευσε να πει "επιτέλους τον Προϋπολογισμό τον διαβάξει μόνο η Αντιπολίτευση; Δεν τον διαβάζουν άλλοι παραγωγικοί φορείς;" Και επικαλέστηκε μεταξύ των παραγωγικών φορέων και το ΣΕΒ. Θα φθάσω στο ΣΕΒ, αφού περάσω από τη ΓΣΕΕΕ.

Κρατώ κάποια στοιχεία από όσα μας κατέθεσαν στην Κοινοβουλευτική Ομάδα. "Από τα στοιχεία του Προϋπολογισμού και της φορολογικής πολιτικής της Κυβέρνησης βγαίνει το συμπέρασμα ότι ο Προϋπολογισμός διατηρεί μια σκληρή στάση έναντι των οικονομικά ασθενέστερων τάξεων. Εις ό,τι αφορά το χιλιοειπωμένο "δεν θα μπουν νέοι φόροι" έχουμε να πούμε πως έχουμε πικρή πείρα από διαβεβαιώσεις που αναιρέθηκαν κατά το παρελθόν".

ΕΣΕΕ: Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου. "Ο Προϋπολογισμός δεν είναι αναπτυξιακός. Η φιλοσοφία του είναι φοροεισπρακτικού χαρακτήρα, συνεπώς υπάρχει οπισθοχώρηση της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Έχουμε αύξηση φορολογικών βαρών στο σύνολο της τάξης του 8,1%, αύξηση άμεσων φόρων 7,8% και έμμεσων φόρων 8,3%. Η δε αύξηση της φορολογίας των φυσικών προσώπων είναι της τάξης του 6,2% και των επιχειρήσεων της τάξης του 12,3%".

Η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων τι μας λέει; "Ο Προϋπολογισμός του 2001 έχει στηριχτεί συνειδητά σε υποθέσεις υπεραισιόδοξες έως ανεδαφικές και εξωπραγματικές". Ποιος, λοιπόν, τα λέει; Μόνο η Αξιωματική Αντιπολίτευση τα λέει ή τα λένε και οι εκπρόσωποι των παραγωγικών τάξεων; "Η χώρα χρειάζεται έναν διαφορετικό προϋπολογισμό" συνεχίζει η Ένωση Επιμελητηρίων "που να είναι ειλικρινής και να ενσωματώνει αναπτυξιακά μέτρα, από την υλοποίηση των οποίων εξαρτάται η ουσιαστική σύγκλιση με τον ευρωπαϊκό χώρο".

Εδώ θα μου επιτρέψετε να σας θυμίσω αυτό που έπρεπε σήμερα ως κεραυνός εν αιθρία και χάλασε την ημέρα στο οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης και έχει σχέση με την έκθεση της MOONDYS. Αυτή επιβεβαιώνει όσα μόλις προηγουμένως ανέφερα και εγώ, αλλά και οι εκπρόσωποι των παραγωγικών τάξεων: Η ελληνική οικονομία απέχει πολύ από την πραγματική σύγκλιση με τις οικονομίες της ευρωζώνης και για το λόγο αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει ούτε η αξιολόγησή της ούτε η πιστοληπτική ικανότητά της μετά την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ.

Τέλος ο ΣΕΒ, για τον οποίο μιλήσατε, κύριε Υπουργέ, σε μια προσεκτικά διατυπωμένη κριτική δεν παραλείπει να επισημάνει ότι "οι πολιτικές που προβλέπει ο Προϋπολογισμός είτε είναι άτολμες είτε υπόκεινται σε ισχυρές αβεβαιότητες".

Από ποί, λοιπόν, να πηγάζει η πραγματική αισιοδοξία; Είναι αισιοδοξία στηριγμένη σε πραγματικά δεδομένα; Το μόνο αντίδοτο στη σκληρή πραγματικότητα είναι η αισιοδοξία που πηγάζει

ζει από το χαρακτήρα της προσωπικότητας του Έλληνα.

Κύριοι Βουλευτές, αν κάνουμε τόση ώρα αναφορά σε μία "αισιοδοξία", θα μου επιτρέψετε να πω ότι η παρόμοια αισιοδοξία δεν απαντάμε ούτε στο ελάχιστο στην τάξη των αγροτών. Δεν του επιτρέπουν του αγροτικού κόσμου να έχει αισιοδοξία οι χαμηλές τιμές του παραγωγού, με τις μεγάλες αυξήσεις των συντελεστών του κόστους παραγωγής.

Αυτό το ζήτημα που αντιμετωπίζεται στον Προϋπολογισμό του 2001 εμείς δεν το βρήκαμε πουθενά. Ποια είναι η προετοιμασία του Υπουργείου Γεωργίας για τις πολιτικές που έχουν συμφωνηθεί στο πλαίσιο της "Αντζέντας 2000-2006"; Κανένα σχέδιο βελτίωσης και ανασυγκρότησης των αγροτικών εκμεταλλεύσεων δεν έχει εγκριθεί τους τελευταίους οκτώ μήνες. Ποιος μπορεί να ισχυριστεί ότι ο συζητούμενος Προϋπολογισμός μπορεί να αντιμετωπίσει τα μεγάλα προβλήματα του αγροτικού τομέα;

Πριν απαντήσει ο επόμενος συνάδελφος της Συμπόλιτευσης που θα ανέβει εδώ, θα πρέπει να ξέρει ότι η ΠΑΣΕΓΕΣ διά στόματος του προέδρου της κ. Λιόλου είπε στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα την προηγούμενη εβδομάδα ότι ο παρών Προϋπολογισμός δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα.

Εφόσον, λοιπόν, θέλουμε να εκφράζουμε και την κοινωνία και τις παραγωγικές τάξεις, θα ήταν εντελώς ασύνδετο με την πραγματικότητα οι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να ψήφιζαν τον παρόντα προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κατσιλιέρης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη στρατηγική επιλογή της Ελλάδας για να αντιμετωπίσει τις εξελίξεις που διαμορφώνονται στο νέο παγκόσμιο τοπίο, υπήρξε ο στόχος της ισότιμης ένταξης στην ΟΝΕ, η οποία απετέλεσε τη στρατηγική απάντηση της Ευρώπης στην πρόκληση της παγκοσμιοποίησης.

Ο στόχος της ένταξης της Ελλάδας στην ΟΝΕ αποτελεί πια μια χειροπιαστή πραγματικότητα, μία πραγματικότητα που κατορθώθηκε μέσα από πολλές δυσκολίες και εμπόδια, αλλά και μεγάλες προσπάθειες όλων των Ελλήνων πολιτών. Αυτήν ακριβώς την αμετάθετη εθνική επιλογή προώθησαν και κατόρθωσαν να πετύχουν σε μεγάλο βαθμό, βήμα προς βήμα, οι πολιτικές των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ από τον Οκτώβριο του 1993 μέχρι σήμερα. Αυτόν τον εθνικό στρατηγικό στόχο εξυπηρέτησαν με τη μεγαλύτερη δυνατή συνέπεια και υπευθυνότητα οι προϋπολογισμοί που ψηφίστηκαν και με επιτυχία εκτελέστηκαν τα επτά τελευταία χρόνια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2001 αποτυπώνει τις νέες προοπτικές της ελληνικής οικονομίας. Είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός που συζητούμε με την Ελλάδα πλήρες μέλος της ΟΝΕ, με την Ελλάδα, δηλαδή, ισότιμα και οργανικά παρούσα στις διαδικασίες προώθησης του εγχειρήματος της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Ο Προϋπολογισμός του 2001 αποτυπώνει τη βούληση της Κυβέρνησης να προωθήσει αποφασιστικά ουσιαστικούς, κοινωνικούς και αναπτυξιακούς στόχους. Οι στόχοι της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, όπως η επίτευξη ετήσιου ρυθμού αύξησης του ΑΕΠ ύψους 5%, η υλοποίηση του προγράμματος των ιδιωτικοποιήσεων και των μετοχοποιήσεων και η προώθηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων για την ενίσχυση του ανταγωνισμού, απαντούν στο μεγάλο αναπτυξιακό ζητούμενο, από το οποίο θα εξαρτηθεί η περαιτέρω πορεία της εθνικής μας οικονομίας.

Οι αμετάθετοι κυβερνητικοί στόχοι της δικαιοτέρας κατανομής των φορολογικών βαρών, της αναδιανομής του εισοδήματος, της ανακατανομής του πλούτου και της προώθησης ενεργητικών πολιτικών για την απασχόληση, αναδεικνύουν την κοινωνική διάσταση των πολιτικών επιλογών του ΠΑΣΟΚ.

Μέτρα έμπρακτης κοινωνικής ευαισθησίας της Κυβέρνησης αποτελούν αναμφίβολα η αύξηση του ΕΚΑΣ κατά 33%, ώστε να ανέλθει στις είκοσι οκτώ χιλιάδες (28.000) δραχμές το μήνα, η αύξηση των κατώτερων συντάξεων του ΙΚΑ στις εκατόν πενήντα

δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές, η κάλυψη από το κράτος της ασφαλιστικής εισφοράς εργαζομένων που αμείβονται με τον κατώτατο μισθό ή ημερομίσθιο και η χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης στους χαμηλόμισθους, χαμηλοσυνταξιούχους και άνεργους για την κάλυψη της επιβάρυνσης των δαπανών πετρελαίου θέρμανσης.

Οι προβλέψεις της εισοδηματικής πολιτικής για το 2001 για αυξήσεις στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων που θα φθάσουν στο 3,5% και των συντάξεων που θα ανέλθουν στο 5,5%, είναι αυξήσεις που υπερβαίνουν τον πληθωρισμό και ενισχύουν το εισόδημα των εργαζομένων.

Οι αυξημένες κατά 8,5% δαπάνες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και η θεαματική αύξηση των δαπανών ενίσχυσης της απασχόλησης που φθάνουν το 78% και ανέρχονται στα 99 δισ. δραχμές, αποδεικνύουν έμπρακτα την απόφαση της Κυβέρνησης να διαμορφώσει ένα στέρεο δίκτυο κοινωνικής προστασίας.

Η αύξηση των δαπανών του Υπουργείου Υγείας- Πρόνοιας κατά 8% και των επενδυτικών του δαπανών κατά 7% ενισχύει την άποψη πως η κυβέρνηση προσπαθεί να εμπεδώσει στη χώρα ένα ισχυρό κοινωνικό κράτος, όταν την ίδια ώρα σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες κατεδαφίζεται το κοινωνικό κράτος.

Ο στόχος της αποτελεσματικής υλοποίησης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης απαντά στην ανάγκη για προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης, με δεδομένο ότι το 80% των πόρων θα διατεθούν για έργα υποδομών στην περιφέρεια.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, έχοντας ήδη εξασφαλίσει 17,5 τρισεκατομμύρια από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για το χρονικό διάστημα 2000-2006, καλείται να ασκήσει πολιτικές που θα στοχεύουν σταθερά στην ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη με ταυτόχρονη άμβλυνση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων.

Από τους πόρους που έχουν διασφαλιστεί για την επόμενη επταετία, οι κάτοικοι της υποβαθμισμένης περιφέρειας της Πελοποννήσου περιμένουν μέσα στο 2001 πιο γρήγορους ρυθμούς υλοποίησης των μεγάλων έργων, όπως ο εθνικός δρόμος Κορίνθου-Τρίπολης-Καλαμάτας, ο δυτικός άξονας που θα συνδέει Καλαμάτα-Πάτρα-Κακαβιά, το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και η Περιοχή Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης - Π.Ο.Τ.Α.- στη Μεσσηνία, η οποία για τη λειτουργία της θα απαιτήσει περί τις τρεις χιλιάδες (3000) νέες θέσεις εργασίας, στα έργα εκείνα, δηλαδή, που θα δώσουν νέα αναπτυξιακή ώθηση και θα προσφέρουν στην περιοχή την ευχέρεια να αξιοποιήσει τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2001 προβλέπει σημαντική αύξηση των οικονομικών ενισχύσεων για τη γεωργία που ανέρχονται πολύ πάνω από τον προβλεπόμενο πληθωρισμό και φθάνουν στο 6%. Όσο και αν αυτές οι προβλέψεις αποτελούν σημαντικά βήματα ενίσχυσης του αγροτικού τομέα, πιστεύω πως θα πρέπει να αποδοθεί ακόμη μεγαλύτερη σημασία στην προώθηση των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών στην ελληνική γεωργία.

Οι αγρότες θα πρέπει να βοηθηθούν αποτελεσματικά, ώστε τα προϊόντα τους να φθάνουν από το χωράφι, τον τόπο παραγωγής, στο ράφι, στον τελικό αποδέκτη, που είναι ο καταναλωτής, με ετικέτα που θα έχει επώνυμο και ποιότητα. Μόνο έτσι τα αγροτικά μας προϊόντα θα αποφύγουν την περιθωριοποίηση και θα κερδίσουν νέες αγορές. Στην κατεύθυνση αυτή θα πρέπει να γίνουν γενναία βήματα και να ληφθούν τολμηρές αποφάσεις. Το χρωστάμε στους αγρότες της πατρίδας μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2001 αποτυπώνει τη νέα δυναμική στην οποία έχει εισέλθει η εθνική μας οικονομία. Είναι ένας Προϋπολογισμός ανάπτυξης και νέας παραγωγικής ώθησης. Ένας Προϋπολογισμός κοινωνικής ισορροπίας που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του μέλλοντος και τις προτεραιότητες της νέας εποχής. Η ψήφισή του δεν είναι ζήτημα κομματικού καθήκοντος. Είναι υπόθεση εθνικού χρέους απέναντι στους Έλληνες πολίτες, απέναντι στη νέα γενιά της πατρίδας μας που της αξίζει να ζήσει ένα καλύτερο αύριο το οποίο αυτός ο Προϋπολογισμός διασφαλίζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Τσιτουρίδης έχει το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, με τον Προϋπολογισμό του 2001 καταδεικνύεται δυστυχώς για μια ακόμη φορά η αδυναμία της ομάδας που κυβερνά να αντιμετωπίσει τα πολλά και σημαντικά προβλήματα των απλών ανθρώπων.

Την ώρα που στη χώρα η ανεργία ξεπερνά το αρνητικό ρεκόρ του 12% και μια στις πέντε ελληνικές οικογένειες, δηλαδή, πάνω από δύο εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, την ώρα που η γεωργία διαλύεται, η βιομηχανική παραγωγή υποχωρεί, οι κοινωνικές και γεωγραφικές ανισότητες διευρύνονται και η χώρα είναι ξέφραγο αμπέλι για κάθε λαθρομετανάστη, ο Προϋπολογισμός του 2001, παρά την αξιολογική προσπάθεια που γίνεται από τους κυβερνητικούς παράγοντες και τους κυβερνητικούς Βουλευτές να παρουσιάζουν την οικονομική πραγματικότητα, δεν είναι τίποτε περισσότερο από τα ψεύτικα τα λόγια της αλαζονείας αυτών που είναι οριστικά πλέον αποκομμένοι από την κοινωνική πραγματικότητα και αποτυπώνει την αποτυχία της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη, να επιτύχει τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές που χρειάζεται πραγματικά η οικονομία και το κράτος.

Το χρηματιστήριο, θεσμός της ελεύθερης οικονομίας σε άλλες χώρες, βρίσκεται στη χώρα μας σε βαθιά και παρατεταμένη κρίση και η χρησιμοποίησή του από μια φαύλη και διεφθαρμένη Κυβέρνηση ως μηχανισμός για τη μεγαλύτερη ανακατανομή εισοδήματος που έγινε ποτέ στη χώρα σε βάρος των ασθενέστερων και υπέρ των ισχυρότερων.

Τη χρονιά που πέρασε πάνω από δεκαεπτά τρισεκατομμύρια δραχμές χάθηκαν από εκατοντάδες χιλιάδες ελληνικών οικογενειών, που πίστεψαν τους κυρίου Σημίτη και Παπαντωνίου και αυτά τα χρήματα συγκεντρώθηκαν στα χέρια των λίγων ισχυρών και εκλεκτών του ΠΑΣΟΚικού συστήματος εξουσίας.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ως Βουλευτής της ελληνικής περιφέρειας πρέπει να επισημάνω ότι η ύπαιθρος χώρα ερημώνει και η γεωργία μας περνά μαύρες μέρες, ενώ ο Προϋπολογισμός του 2001 δεν αντιμετωπίζει κανένα από τα μεγάλα και κρίσιμα προβλήματα του αγροτικού τομέα, τα οποία, μάλιστα, τελευταία εντείνονται λόγω της μεγάλης αύξησης της τιμής των καυσίμων και της μεγάλης αύξησης του κόστους παραγωγής.

Η αναποτελεσματικότητα του Υπουργείου Γεωργίας είναι τέτοια που, ενώ τελειώνει η χρονιά, δεν πληρώνονται ακόμα οι επιδοτήσεις σε σημαντικούς τομείς, όπως είναι τα δημητριακά, δεν πληρώνονται οι ενισχύσεις από εντάξεις, κατά το 1999, σε προγράμματα ανασυγκρότησης αγροτικών ή κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων ή σε προγράμματα ενίσχυσης νέων αγροτών, δεν πληρώνονται πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, οι συνταξιοδοτήσεις του ΟΓΑ για τους νέους συνταξιούχους καθυστερούν μέχρι δύο και τρία και τέσσερα χρόνια, δεν γίνονται νέες εντάξεις σε προγράμματα που θα έπρεπε να "τρέχουν" και η Αγροτική Τράπεζα με απαράδεκτες πρακτικές οδηγεί χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά στη χρεοκοπία.

Η κατάσταση είναι απαράδεκτη και σε έναν άλλο σημαντικό τομέα, αυτόν των δημοσίων έργων και του περιβάλλοντος. Και αναφέρομαι μεταξύ των άλλων στον τομέα αυτόν, γιατί το ΥΠΕΧΩΔΕ διαχειρίζεται το μεγαλύτερο ποσοστό του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και παραμένει ένας οργανισμός στη λειτουργία του οποίου τα κύρια χαρακτηριστικά είναι η αδιαφάνεια, η αναποτελεσματικότητα των υπηρεσιών του στο κέντρο και στην περιφέρεια, καθυστερήσεις στην εξέλιξη των έργων, κακή ποιότητα έργων και υπερβάσεις στους προϋπολογισμούς. Και η μόνιμη επωδός του κ. Λαλιώτη, του πρωτομάστορα της εικονικής πραγματικότητας, είναι ότι όλα αυτά τα κακώς κείμενα θα θεραπευθούν τώρα, με ένα νομοσχέδιο που κυφορείται εδώ και πολλούς μήνες και που κάθε φορά που μετοχές κατασκευαστικών πέφτουν παρουσιάζεται από τους μηχανισμούς της Κυβέρνησης ότι θα κατατεθεί την άλλη εβδομάδα και ότι αυτό το νομοσχέδιο θα λύσει όλα τα προβλήματα.

Αυτή η προβληματική όμως θέλει να αγνοεί ότι μία τέτοια παρέμβαση που θα αφορά μόνο το στάδιο της κατασκευής θα είναι αποσπασματική και λαθεμένη πολιτικά, αφού δε δέχεται ότι εξίσου σημαντικά ζητήματα είναι αυτά που αφορούν στο

σχεδιασμό, στη μελέτη, στην επίβλεψη και στον έλεγχο των δημοσίων έργων, δημόσια έργα τα οποία στα τέσσερα-πέντε προσεχή χρόνια θα απορροφήσουν πάνω από επτά τρισεκατομμύρια δραχμές.

Είναι χαρακτηριστικό ότι όλες οι παρεμβάσεις στον κλάδο αυτόν ξεκινούν, κατά τις κυβερνητικές αντιλήψεις, και έχουν να κάνουν και τελειώνουν μόνο στις κατασκευαστικές εταιρείες και το κράτος, αυτό το νοσηρό κράτος και στον τομέα του ΥΠΕΧΩΔΕ τα κάνει όλα καλά. Και πρέπει από τώρα να επισημάνουμε ότι η μόνη έγνοια της Κυβέρνησης είναι πώς θα τα μοιράσει αυτά τα επτά τρισεκατομμύρια δραχμές στους λίγους εκλεκτούς της. Έτσι δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι το πρόβλημα θα λυθεί με παρεμβάσεις κρατικό-επιχειρηματικού χαρακτήρα που προωθούν προνομιακές σχέσεις Κυβέρνησης και κυκλωμάτων της με εργολαβικές εταιρείες.

Χαρακτηριστικό της αδιαφάνειας, επίσης, σ' αυτόν τον τομέα των δημοσίων έργων είναι ότι, ενώ το 2001 το ύψος των πιστώσεων για μελέτες και έρευνες του ΥΠΕΧΩΔΕ θα ξεπεράσει τα πενήντα δισεκατομμύρια δραχμές, οι μελέτες συνεχίζουν να αποτελούν αντικείμενο ανάθεσης από το Υπουργείο και όχι αντικείμενο ελεύθερων διαγωνισμών.

Είναι χαρακτηριστικό ακόμη ότι ενώ πέρασε ένας χρόνος από την τυπική έναρξη ισχύος του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και αφού η Κυβέρνηση σπατάλησε πόρους δεξιά και αριστερά, μελετά ακόμη με ποιον τρόπο θα προχωρήσει σε δικαιώματα σε ιδιωτικούς φορείς για τη διαχείριση των αυτοκινητόδρομων και των οδικών αξόνων μεγάλης οικονομικής σημασίας, με υψηλό, βεβαίως, το κόστος των διοδίων.

Δεν θεωρούμε όμως σκόπιμο στην παρούσα συζήτηση για τον Προϋπολογισμό να επεκταθούμε περισσότερο στο θέμα αυτό. Απλά, υπενθυμίζουμε ότι μια σειρά από προτάσεις έχουν παραδοθεί ήδη εδώ και αρκετούς μήνες στο ΥΠΕΘΟ από τον ΟΟΣΑ ως αποτέλεσμα μελέτης που χρηματοδότησε το ίδιο το Υπουργείο της Εθνικής Οικονομίας πριν από ένα χρόνο περίπου.

Το θέμα λοιπόν, είναι να εφαρμόζονται οι μελέτες μια και προέρχονται από έγκριτους οργανισμούς και χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το 2000 είναι μια δύσκολη χρονιά για τη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων και με τα δεδομένα του Προϋπολογισμού που συζητούμε, το 2001 θα είναι μια ακόμη πιο δύσκολη χρονιά.

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία ξέρουμε το χρέος μας. Έχουμε ένα διπλό χρέος: Και να αντιπολιτευόμαστε δημιουργικά μια Κυβέρνηση που παραπαίει και να παρουσιάσουμε μια ολοκληρωμένη κυβερνητική πρόταση που θα πείσει και άλλους, πέρα από τα τρία εκατομμύρια Ελλήνων που μας στήριξαν στις τελευταίες εκλογές.

Ξέρουμε βεβαίως ότι όσοι Υπουργοί της Κυβέρνησης αυτοπροσδιορίζονται ως οι μόνοι σοσιαλιστές λειδωρώντας τους υπόλοιπους ως νεοφιλελεύθερους και όσοι από τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ παρουσιάζονται καθημερινώς λέγοντες κατ' εἰδαν ότι δεν τολμούν με αυτή την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης να αντικρύσουν τους ψηφοφόρους τους, κάνοντας το κομματικό τους καθήκον θα υπερψηφίσουν αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Εμείς όμως ως Νέα Δημοκρατία έχουμε εμπιστοσύνη στις υγιείς δυνάμεις της κοινωνίας και της οικονομίας μας. Ξέρουμε βέβαια ότι στο δικό μας αγώνα και μέσα και έξω από τη Βουλή θα υπάρξουν πολλά εμπόδια. Έχουμε εμπιστοσύνη όμως στους πολίτες αυτού του τύπου. Είναι βέβαιο ότι όσο κι αν προσπαθήσουν οι εκλεκτοί φίλοι του κ. Σημίτη, βλέποντάς τον να παραπαίει και στη χρονιά που έρχεται, να επιβάλουν αλλαγές στο πολιτικό μας σύστημα δεν θα ανακόψουν την πορεία μας.

Η χώρα χρειάζεται νέα φιλελεύθερη πολιτική αντίληψη και νέες φιλελεύθερες πολιτικές δυνάμεις για να προχωρήσουμε στις ουσιαστικές διαρθρωτικές αλλαγές που απαιτούνται. Και είμαστε βέβαιοι στη Νέα Δημοκρατία ότι όλες οι δυνάμεις αυτές που μπορούν και θέλουν να συνταχθούν στη δική μας προσπάθεια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παπανικόλας έχει το λόγο.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, κατεβήκατε όλοι στα πεδινά και αφήσατε και τα δικά μας ορεινά να κάνουν συσκέψεις οι της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Αφήστε να σχηματίσουμε κυβέρνηση...ση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Πάνε να σχηματίσουν κυβέρνηση του βουνού!

Ορίστε, κύριε Παπανικόλα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, τα προηγούμενα χρόνια συνήθιζα τόσο εγώ όσο και οι υπόλοιποι συνάδελφοι Βουλευτές να συγκρίνουμε τα οικονομικά μεγέθη του δικού μας χρόνου διακυβέρνησης με εκείνα της τετραετίας 1989-1993 που την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας την είχε η Νέα Δημοκρατία. Κάτι τέτοιο βέβαια σήμερα θα ήταν όχι μόνο περιττό, αλλά και άχαρο αφού ο λαός έχοντας πλήρως κατανοήσει εκείνη την πολιτική, επί τρεις συνεχείς εκλογικές αναμετρήσεις θέτει τη Νέα Δημοκρατία στα έδρανα της Αντιπολίτευσης.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, ελπίσει αντιπάλου μέτρου μόνο με τον προγενέστερο εαυτό της μπορεί να συγκριθεί, με τις ευθύνες και τα επιτεύγματά της, που σηματοδοτούν άλλωστε και τις προοπτικές της. Κάι η σύγκριση αυτή αναδεικνύει την οικονομία σαν τον κατ' εξοχήν προνομιακό τομέα από πλευράς αποτελεσμάτων για το ΠΑΣΟΚ. Συζητούμε σήμερα τον πρώτο πλεονασματικό Προϋπολογισμό μετά τριάντα πέντε ολόκληρα χρόνια.

Εσείς ως συνήθως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, το αμφισβητείτε αυτό. Δεν έχουμε να κάνουμε τίποτε άλλο από το να περιμένουμε και να δούμε ποιον θα δικαιώσει ο χρόνος και η ζωή.

Αμφισβητούσατε άλλωστε και όλα τα άλλα στο παρελθόν. Αμφισβητούσατε τη δυνατότητά μας να μειώσουμε τον πληθωρισμό, τα επιτόκια, το δημόσιο χρέος. Αμφισβητούσατε κυρίως τη δυνατότητα ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ και στη Ζώνη του ευρώ. Αμφισβητείτε και σήμερα παρ' ότι συνεχώς διαψεύδεστε και μιλάτε ξανά για εικονική πραγματικότητα των αριθμών.

Η ένταξη όμως της χώρας στην ΟΝΕ είναι εικονική; Οι θετικές εκθέσεις του Νομισματικού Διεθνούς Ταμείου και των άλλων Διεθνών Οργανισμών που μιλούν για την αλματώδη πρόοδο της ελληνικής οικονομίας είναι εικονικές;

Πολύ φοβόμαι ότι με το μονότονο ισοπεδωτικό σας λόγο εκείνο που καταφέρντε είναι όχι να πλήττετε το ΠΑΣΟΚ, αλλά να δημιουργείτε επίδοξους σωτήρες που διαγκωνίζονται τελευταίως να σας αντικαταστήσουν στο ρόλο τον οποίο κατέχετε σήμερα.

Η ελληνική οικονομία, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία επτά χρόνια έχει μια αλματώδη πορεία να επιδειξει, μια πορεία που συνεχίζεται με τον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό, έναν Προϋπολογισμό που στοχεύει να συνεχίσει τη μείωση του δημοσίου χρέους, του ελλείμματος και του πληθωρισμού, έναν Προϋπολογισμό που μέσα στα όρια των πραγματικών δυνατοτήτων της οικονομίας αυξάνει τις κοινωνικές δαπάνες, μεριμνά για την αλληλεγγύη και τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, έναν Προϋπολογισμό απόλυτα συμβατό με την ιδεολογία και τις προεκλογικές δεσμεύσεις του ΠΑΣΟΚ.

Δεν πήρα όμως το λόγο μόνο για να στηρίξω τον Προϋπολογισμό σαν κυβερνητικός Βουλευτής, το οποίο και θα πράξω άλλωστε ψηφίζοντάς τον, γιατί πιστεύω ότι κάνει σημαντικά βήματα εμπρός για τον Έλληνα πολίτη, για την ισχυρή Ελλάδα της Ευρώπης.

Πήρα το λόγο, γιατί παράλληλα θέλω να θέσω ξανά το μεγάλο θέμα που λέγεται Αιγαίο και το οποίο άπτεται της οικονομικής πολιτικής. Άλλωστε ο αντιλογος στα όσα συζητούμε εδώ, όσον αφορά τον Προϋπολογισμό από πλευράς Αντιπολίτευσης, είναι μονότονος και επαναλαμβάνεται στο ίδιο μοτίβο κάθε χρόνο, οπότε νομίζω ότι δεν χρειάζεται άλλο να επεκταθώ στο θέμα αυτό.

Απευθύνομαι στην Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, αφ' ενός μεν γιατί έχει την ευθύνη χάραξης και εφαρμογής της πολιτικής,

αφ' ετέρου δε γιατί ό,τι σημαντικό έχει γίνει στα νησιά -και δεν είναι λίγα αυτά που έχουν γίνει- έχει τη σφραγίδα αυτής εδώ της παράταξης, σε αντίθεση με την αδιαφορία και την εγκατάλειψη που χαρακτήριζε κάθε φορά την πολιτική των συντηρητικών κυβερνήσεων.

Το κύριο πρόβλημα του Αιγαίου, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, συνοπτικά περικλείεται σε δύο λέξεις. Ειδικές πολιτικές. Ίσως επειδή είμαστε λιγότεροι, πεντακόσιες χιλιάδες ψυχές στα δέκα εκατομμύρια των Ελλήνων, ίσως επειδή δεν έχει γίνει επαρκώς κατανοητή η διαφορά, το κράτος κάθε φορά μας βάζει στο ίδιο τσουβάλι με την ηπειρωτική Ελλάδα.

Θα σας αναφέρω σαν παράδειγμα το πραγματικό γεγονός ό,τι μέχρι λίγα χρόνια πριν οι δημόσιοι υπάλληλοι είχαν πρόβλημα στο να πληρωθούν τα εκτός έδρας για τις μετακινήσεις τους εντός νομού, από νησί σε νησί. Ξέρετε γιατί; Γιατί η νομοθεσία προέβλεπε κλίμακα χιλιομετρικών αποστάσεων, ενώ οι αποστάσεις στη θάλασσα μετρώνται σε ναυτικά μίλια. Ευτυχώς αυτό το λύσαμε. Μένουν όμως αρκετά άλλα να γίνουν.

Η πρόβλεψη της Συνθήκης του Άμστερνταμ στο σημείο που επιβάλλει ειδικές πολιτικές για τις νησιωτικές περιοχές, πρέπει σύντομα να εξειδικευτεί σε συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις. Καμιά βιομηχανική μονάδα δεν εγκαθίσταται στα νησιά, γιατί υπάρχει το κόστος μεταφοράς της πρώτης ύλης και των εμπορευμάτων. Όταν θέλουμε, λοιπόν, να μιλάμε για ισόρροπη ανάπτυξη και μεταξύ των περιφερειών της χώρας, αυτά τα θέματα θα πρέπει να τα λύσουμε το συντομότερο.

Δεν μπορώ να πω, κύριε Υπουργέ, ότι είμαι ευχαριστημένος, όταν από τα δεκαεπτάμιση (17.500.000.000.000) τρισεκατομμύρια του Γ' Κοινοτικού Πλαίσιου Στήριξης, η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου -εδώ είναι ο κ. Λεβογιάννης, ο οποίος θα ανέβει μετά από εμένα στο Βήμα- παίρνει μόνο διακόσια δισεκατομμύρια.

Αντιλαμβάνομαι ότι πρέπει να ολοκληρωθούν τα μεγάλης κλίμακας έργα, που χρηματοδοτεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, να γίνουν οι μεγάλοι οδικοί άξονες κ.ο.κ. Θα μπορούσαν όμως και τα νησιά να θεωρούνται κομμάτια του διευρωπαϊκού δικτύου και να είναι επιλέξιμα, τουλάχιστον μεγάλα λιμάνια και αεροδρόμια. Αυτό στα μεγάλα νησιά που είναι τέσσερα-πέντε θα ήταν μια σημαντική ανάσα.

Για το Ταμείο Συνοχής θα μπορούσαν ομάδες μικρών νησιών να προτείνουν ομοειδή έργα, που να θεωρούνται σαν ένα. Με τον τρόπο αυτόν θα μπορούσαν να χρηματοδοτηθούν από το Ταμείο Συνοχής συνολικά, παραδείγματος χάρι, τα έργα των βιολογικών καθαρισμών της Σύμης, της Χάλκης, της Τήλου, παρουσιαζόμενα σαν ένα έργο, το οποίο υπερβαίνει τα τρία δισεκατομμύρια που είναι το πλαφόν.

Γνωρίζω ότι η πολιτική βούληση από την Κυβέρνηση υπάρχει, όπως υπάρχουν και πολλές σκέψεις και προτάσεις απ' όλους ανεξαιρέτως τους Αιγαιοπελαγίτες Βουλευτές, που έχουν τις ίδιες αγωνίες.

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αύριο κιόλας αυτήν τη δημιουργική αναζήτηση για την περαιτέρω ανάπτυξη και το μέλλον αυτού του ευαίσθητου τμήματος της πατρίδας μας, αφήνοντας για τη Νέα Δημοκρατία στη μοναξιά και στις φοβίες της, να μιλά για εικονικές παραγωγικότητες, μια και όλοι πια αντιλαμβάνονται, ότι η μόνη εικονική πραγματικότητα είναι εκείνη που θέλει τη Νέα Δημοκρατία να γίνεται κυβέρνηση. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η κ. Φάνη Πετραλιά-Πάλλη έχει το λόγο.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ ΠΑΛΛΗ: Κύριε συνάδελφε, ούτε μοναχικότητα αισθάνομαι ούτε με ξεγελά ή εικονική πραγματικότητα. Μπορεί αυτά να τα δει ο ελληνικός λαός που μας παρακολουθεί. Και πρέπει να πω ότι τα τελευταία χρόνια, κάθε φορά που συζητούμε τον Προϋπολογισμό, αισθάνομαι μια μεγάλη απογοήτευση και επειδή βλέπω και νέους συναδέλφους, θέλω να πω ότι αισθάνομαι την απογοήτευση διότι ενώ ο Προϋπολογισμός έπρεπε να είναι μια κορυφαία συζήτηση ερχόμαστε εδώ, από τα κόμματα ο καθένας μας, να διαβάσει με άλλο τρόπο τους ίδιους αριθμούς και να δώσει μια άλλη διάσταση στα όσα γράφονται μέσα στον Προϋπολογισμό.

Θεωρώ ότι ο λαός που μας παρακολουθεί θα πρέπει να έχει

και έχει τεράστια ερωτηματικά και τεράστιες απορίες. Το μόνο σταθερό σ' αυτή την αίθουσα τα τελευταία χρόνια στον Προϋπολογισμό είναι ο κ. Δρυς, ο οποίος πολύ γρήγορα φαντάζομαι ότι θα πάρει σύνταξη από το συγκεκριμένο Υπουργείο και από το συγκεκριμένο έδρανο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό, πάλι μπερδεύουμε τον ελληνικό λαό, διότι εμφανίζεται ένας Προϋπολογισμός να είναι δήθεν πλεονασματικός για πρώτη φορά, ενώ στην ουσία δεν είναι παρά ένας Προϋπολογισμός που καταρτίστηκε για να αποτυπώσει μια "εικονική" οικονομική κατάσταση, ένας Προϋπολογισμός που καταρτίστηκε ακριβώς για να αποκρύψει μια οικονομική κατάσταση.

Απόδειξη πρώτη, ότι ο συγκεκριμένος Προϋπολογισμός είναι ένας πλασματικός προϋπολογισμός: αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση ότι θα έχει διακόσια δέκα δισεκατομμύρια (210.000.000.000) δραχμές πλεόνασμα. Στη σελίδα 27 αναφέρεται ότι θα έχει οκτακόσια είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (825.000.000.000) δραχμές έλλειμμα. Πώς το έλλειμμα μετατρέπεται σε πλεόνασμα; Είναι τα διάφορα τρικ, τα οποία χρησιμοποιείτε, κύριε Υπουργέ, διότι προσθέτετε τα περισεύματα των ασφαλιστικών ταμείων και βγαίνει ο Προϋπολογισμός να είναι πλεονασματικός.

Κάθε χρόνο ασχολούμαι με τον προϋπολογισμό του τομέα υγείας και πρόνοιας. Είναι ένα Υπουργείο στο οποίο έχω διατάξει υφυπουργός. Πήρε το 2,99% του ΑΕΠ το 2000 ο τομέας της υγείας και πρόνοιας. Φέτος θα πάρει το 2,98% και αναρωτιέμαι: Χωρίς χρήματα για τη μεταρρύθμιση στην υγεία, πώς θα προχωρήσετε σ' αυτή, με μικρότερο ποσοστό επί του ΑΕΠ απ' ό,τι είχατε στον περσινό προϋπολογισμό;

Τα επιδόματα των πολυτέκνων. Άκουσα πριν συναδέλφους να μιλάνε για το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης. Μα, το κοινωνικό πρόσωπο ήταν αυτό με το οποίο ήρθατε στην εξουσία. Αυτή ήταν η σημαία σας. Τη χάσατε, την αναζητείτε και δεν τη βρίσκετε. Πού είναι το κοινωνικό σας πρόσωπο; Στο γεγονός ότι καταδικάσατε τους πενήντα τρεις συναδέλφους σας και τον κ. Τσουκάτο, όταν μίλησε για το ελάχιστο εισόδημα; Τα επιδόματα πολυτέκνων είναι στο 0,32% του ΑΕΠ, ενώ φέτος θα είναι 0,31%. Συζητάμε με μεγάλες κουβέντες για το δημογραφικό και για την υπογεννητικότητα.

Συζητήσαμε εδώ την πρόταση του κ. Κρητικού και των υπολοίπων συναδέλφων σας Βουλευτών και από την άλλη η Κυβέρνηση η οποία μας είπε με τον κ. Θάνο τον Υφυπουργό ότι θα φέρει το νόμο, τι βλέπουμε; Στο φετινό Προϋπολογισμό έχουμε μείωση του Προϋπολογισμού για τα πολυτεχνικά επιδόματα και για τα προνοιακά επιδόματα.

Ξέρετε τι κάνετε, κύριε Δρυ, τα τελευταία τρία χρόνια; Τη μία χρονιά πήρατε τις δαπάνες για τον τομέα της υγείας και της πρόνοιας και τις μεταφέρατε από το κέντρο στην περιφέρεια, και τους καταμετρήσατε με τον προϋπολογισμό της περιφέρειας. Τον επόμενο χρόνο ξαναπήρατε τις δαπάνες από την περιφέρεια και τις καταμετρήσατε στο κέντρο. Αυτά είναι κόλπα. Τη μια χρονιά προσμετράτε τις εφημερίες και την άλλη όχι. Φέτος, λοιπόν, η Κυβέρνηση στο κομμάτι της υγείας εφαρμόζει το κόλπο των υπερωριών.

Στον κωδικό 0500 στη σελίδα 7 του προϋπολογισμού του υγείας και πρόνοιας αναγράφεται ένα ποσό 124,5 δισεκατομμύρια για τις εφημερίες των γιατρών. Στη διπλανή στήλη που αναφέρεται στη διαμόρφωση του τρέχοντος προϋπολογισμού του 2000, στον ίδιο κωδικό αναγράφεται το ποσό των επτά δισεκατομμυρίων (7.000.000.000) δραχμών. Δεν πληρώθηκαν, δηλαδή, φέτος οι εφημερίες και τα νυχτερινά; Ασφαλώς και πληρώθηκαν. Αλλά αν αναγράφονταν στο γενικό σύνολο, θα βλέπαμε τότε ότι οι δαπάνες για του χρόνου θα ήταν μειωμένες γύρω στα είκοσι δύο μισι δισεκατομμύρια, ενώ τώρα που αποσιωπώνται οι δαπάνες η πρόσθεση βγάζει αύξηση των κονδυλίων για το 2001.

Έχετε μια περίεργη λογιστική πρακτική στο Υπουργείο Οικονομικών, την οποία ονομάζετε δημιουργική. Ο λαός όμως που τη νιώθει και στην τσέπη του, την ονομάζει κάπως αλλιώς αυτήν τη λογική. Γι αυτό και ο λαός όταν ακούει δωρεάν περιθάλψη, ετοιμάζει φακελάκι. Όταν ακούει αναβάθμιση περιμένει ται-

πωρία. Όταν πάει να χειρουργηθεί προσεύχεται να μην το πέσει γάτα στο χειρουργείο. Όταν καταφεύγει στην πρόνοια βρίσκεται αντιμέτωπος ο λαός με προσωποποιημένη την αθλιότητα. Όμως φέτος θεωρώ ότι επιτρέψτε μου, κύριε Υπουργέ, θα χρησιμοποιήσω βαριά έκφραση αλλά αυτό είναι- η απάτη που γίνεται στον Προϋπολογισμό αναφέρεται στο κομμάτι των Ολυμπιακών Αγώνων. Η Κυβέρνηση το αναγόρευσε σε μεγάλη ιδέα και εμείς συμφωνήσαμε ότι είναι μεγάλη ιδέα ή θα μπορούσε να ήταν μεγάλη ιδέα, γιατί στην πορεία έχουμε απογοητευτεί. Πα' όλα αυτά, λοιπόν, φοβάμαι ότι αντί για μεγάλη ιδέα, θα γίνει μια μεγάλη μαύρη τρύπα.

Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι το 2001 θα δαπανηθούν περίπου εκατόν δισεκατομμύρια για την προετοιμασία του 2004. Δεν υπάρχει σε κανένα Υπουργείο κανένας κωδικός που να αναφέρεται στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Βλέπω εδώ τον κ. Φούρα, βλέπω τον κ. Λοβέρδο που ασχολούνται με τα θέματα των Ολυμπιακών Αγώνων και πρέπει να πούμε ότι στο μόνο Υπουργείο που αναφέρεται προϋπολογισμός για τους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι το Υπουργείο Πολιτισμού, με ένα ποσό των πέντε δισεκατομμυρίων (5.000.000.000) δραχμών. Από εκεί και πέρα κανένα άλλο Υπουργείο δεν έχει κωδικό, δεν έχει αναφορά σε ολυμπιακό έργο, την ώρα που μόλις χθες η διυπουργική επιτροπή αποφάσισε τη δημιουργία των τεσσάρων δημοσιογραφικών χωριών, τα οποία θα κοστίσουν και θα βαρύνουν τους προϋπολογισμούς και του Υπουργείου Παιδείας και του Υπουργείου Πολιτισμού και του Υπουργείου Αθλητισμού και άλλων Υπουργείων.

Θεωρώ ότι γίνεται μια προσπάθεια να θολώσετε τα νερά κύριε Υπουργέ. Ένα τρισεκατομμύριο διακόσια δισεκατομμύρια (1.200.000.000.000) δραχμές θα στοιχίσουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Υποτίθεται, κατά τη δική σας ρήση, και όπως εσείς αναφέρασθε στον Προϋπολογισμό, αλλά με όλα αυτά τα ταχυδακτυλουργικά τα οποία γίνονται γύρω από τις δαπάνες των Ολυμπιακών Αγώνων και με τη συνήθη πρακτική στην ελληνική πραγματικότητα, σίγουρα δεν θα είναι ένα τρισεκατομμύριο διακόσια δισεκατομμύρια (1.200.000.000.000), αλλά ήδη έχουμε μία πολύ μεγάλη αύξηση μόνο και μόνο με τα δημοσιογραφικά χωριά που σας λέω. Και βεβαίως ακούμε κατά κόρον να λέγεται ότι θα επικαιροποιηθεί ο Προϋπολογισμός, αλλά θεωρώ ότι και αυτό είναι σαφέστατα ένα τρικ το οποίο χρησιμοποιείται, διότι αν μη τι άλλο, έπρεπε όλα τα Υπουργεία να έχουν έναν κωδικό ολυμπιακών δαπανών.

Αυτός, λοιπόν, ο Προϋπολογισμός της νέας κυβερνητικής θητείας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αν και είναι ο πρώτος, είναι βέβαιον, ότι με την εφαρμογή του, η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού θα ευχηθεί να είναι και ο τελευταίος αυτής της Κυβέρνησης. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Λεβογιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2001 είναι ο πρώτος που συντάσσεται μετά την ένταξη της Ελλάδας στη Ζώνη του ευρώ και είναι εναρμονισμένος με τις αρχές του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης που προβλέπει ισοσκελισμένο ή πλεονασματικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα.

Στο νέο Προϋπολογισμό προβλέπεται, για πρώτη φορά μετά από τριάντα πέντε χρόνια, πλεόνασμα της γενικής κυβέρνησης τουλάχιστον διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων (210.000.000.000) δραχμών. Το γεγονός αυτό σηματοδοτεί την έναρξη μιας περιόδου πλεονασματικών δημοσιονομικών αποτελεσμάτων με προτεραιότητα στην ταχεία αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους, στη διατήρηση υψηλού ρυθμού ανάπτυξης, στη μείωση της ανεργίας και στην απελευθέρωση πόρων για την ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής.

Είναι κατ' εξοχήν αναπτυξιακός ο νέος Προϋπολογισμός και ο αναπτυξιακός του χαρακτήρας προκύπτει από τα αυξημένα κονδύλια που διατίθενται σε τομείς, όπως είναι οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που είναι αυξημένες κατά διακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (260.000.000.000) δραχμές, ποσοστό, δηλαδή, αύξησης 10,3%. Χαρακτηριστικό επίσης

παράδειγμα αποτελούν οι δαπάνες για την εκπαίδευση, δαπάνες κατ' εξοχήν αναπτυξιακές που ανέρχονται το 2001 σε 1587 δισεκατομμύρια, παρουσιάζοντας αύξηση κατά εκατόν είκοσι εννέα δισεκατομμύρια (129.000.000.000) , δηλαδή, ποσοστό αύξησης κατά 8,8%.

Αυξάνονται επίσης σημαντικά οι δαπάνες εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης όλων των εργαζομένων (σεμινάρια, ημερίδες, ανταλλαγές κλπ.).

Το πλεόνασμα του Προϋπολογισμού, για το οποίο γίνεται λόγος, κατανέμεται σε δυο κυρίως κατευθύνσεις. Στην περαιτέρω μείωση των φόρων, κυρίως στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα και στην αύξηση των κοινωνικών δαπανών για τους έχοντες ανάγκη αλλά και στους τομείς που αφορούν την παιδεία, όπως τονίσαμε, την υγεία και την απασχόληση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, που πρόσφατα ψηφίστηκε για τα νησιά που έχουν μόνιμους κατοίκους μέχρι τρεις χιλιάδες εκατό (3.100), το αφορολόγητο εισόδημα φυσικών προσώπων αυξήθηκε από τρία εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες (3.300.000) δραχμές που ήταν σε τέσσερα εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες (4.300.000) δραχμές δηλαδή κατά ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές. Αυτό σημαίνει ότι στα δεκαέξι από τα είκοσι τέσσερα νησιά των Κυκλάδων και στα επτά περίπου από τα δώδεκα της Δωδεκανήσου το ετήσιο εισόδημα για κάθε κάτοικο θα αυξηθεί κατά ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές τουλάχιστον. Και αυτό ισχύει και για τους υπαλλήλους που υπηρετούν σ' αυτά τα νησιά. Είναι δε και ένα κίνητρο για να διορίζονται εκεί υπάλληλοι. Αφορά όλους όσους υπηρετούν εκεί, δασκάλους, γιατρούς, στρατιωτικούς κλπ.

Στον τομέα των κοινωνικών δαπανών το συνολικό κόστος περιλαμβάνει και τετρακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (450.000.000.000) δραχμές. Βεβαίως όλες αυτές οι αναγκαίες δαπάνες στους καίριους και ευαίσθητους αυτούς τομείς απαιτείται να αυξάνονται συνεχώς και εγγύηση γι' αυτό είναι ο συζητούμενος Προϋπολογισμός του 2001, που για πρώτη φορά είναι πλεονασματικός και είναι δεδομένο ότι θέτει τα θεμέλια ώστε η χώρα μας να μπει σε μια κατεύθυνση πλεονασματικών προϋπολογισμών τα επόμενα χρόνια.

Πάνω σ' αυτούς τους προϋπολογισμούς είναι βέβαιο ότι μπορεί να οικοδομηθεί χρόνο με το χρόνο το κοινωνικό κράτος, η κοινωνία των ίσων ευκαιριών, μια πολιτική που θα αντιμετωπίζει αποτελεσματικά τη φτώχεια και την ανεργία, μια πολιτική που θα δώσει στην παιδεία, στην απασχόληση, στην υγεία, τους πόρους που απαιτούνται για να επιτευχθούν οι στόχοι τους οποίους θέτουν οι μεγάλες αλλαγές που έχουν προγραμματιστεί και υλοποιούνται ήδη στους τομείς αυτούς.

Αυτήν την επιτυχία, κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να την αναγνωρίσουμε και θα έπρεπε οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης να αποφεύγουν απαξιωτικές και μηδενιστικές εκφράσεις. Και ακούσαμε πολλές τέτοιες εκφράσεις αυτές τις μέρες.

Ιδιαίτερα στον τομέα της παιδείας, όπου συνεχίζεται η μεγάλη μεταρρυθμιστική προσπάθεια, θα ανέλθουν οι δαπάνες το 2001 σε 1587 δισεκατομμύρια δραχμές, παρουσιάζοντας, όπως προείπα, μια αύξηση κατά 120.000 δισεκατομμύρια, δηλαδή κατά 8,8%. Είναι αυτό ένα σημαντικό βήμα, ένα βήμα αναγκαίο, ένα βήμα που πρέπει να συνεχιστεί και θα συνεχιστεί τα επόμενα χρόνια με γρηγορότερους, θέλω να ελπίζω, ρυθμούς, προκειμένου να υλοποιηθούν οι στόχοι τους οποίους θέτει η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, στόχοι αναγκαίοι, για να έχουν οι νέοι μας δυναμική παρουσία στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται στην Ευρώπη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση κινείται πλέον σταθερά προς τη διαμόρφωση ενός κοινού ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού χώρου, προς την όλο και στενότερη σύνδεση εκπαίδευσης- απασχόλησης, στη δημιουργία κοινού συστήματος αξιολόγησης των ευρωπαϊκών εκπαιδευτικών συστημάτων με δεκαέξι κριτήρια ανάλογα με εκείνα του ΟΟΣΑ.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση -και μάλιστα με τη συμβολή της ελληνικής Κυβέρνησης- καθόρισε στο Συμβούλιο της Λισαβόνας ως νέο στρατηγικό στόχο για την επόμενη δεκαετία να είναι η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης ανά την υφήλιο, ικανή για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, με περισσότε-

ρες και καλύτερες θέσεις εργασίας και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή. Οι αποφάσεις της Λισαβόνας προσδιορίζονται ειδικότερα στα συστήματα των δεκαπέντε με τη δέσμευση, τα κράτη-μέλη να εξασφαλίσουν ότι όλα τα σχολεία της Ένωσης έχουν πρόσβαση στο Διαδίκτυο και σε πολυμέσα μέχρι τέλους του 2001 και ότι το απαιτούμενο διδακτικό προσωπικό είναι εξοικειωμένο με τη χρήση του Διαδικτύου και των πολυμέσων μέχρι τα τέλη του 2002. Επομένως, ο στόχος της ολόπλευρης ανάπτυξης της χώρας, μέσω της αναβάθμισης της εκπαίδευσης και ο στόχος της ισότιμα ανταγωνιστικής πορείας μας στο ευρωπαϊκό τοπίο, είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Ο διαρκής εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού συστήματος είναι και πρέπει να είναι οι σταθεροί στόχοι της πολιτικής μας στον τομέα αυτόν. Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στη διαμόρφωση εθνικού συστήματος επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση αναπτύσσεται και διαμορφώνεται στηριζόμενη στους δύο πυλώνες, που είναι το ενιαίο λύκειο και η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, πυλώνες ισοδύναμοι εκπαιδευτικά.

Πρέπει βεβαίως να καταβληθεί ιδιαίτερη προσπάθεια, ώστε να καλυφθούν το συντομότερο δυνατό τα κενά και οι ελλείψεις που υπάρχουν ακόμη στα Τ.Ε.Ε., που πρέπει να εκσυγχρονίζονται και να αναβαθμίζονται διαρκώς, αλλά και να προσαρμόζονται στις ιδιαιτερότητες που παρουσιάζουν οι διάφορες περιοχές της χώρας μας. Στα νησιά, παραδείγματος χάρι, είναι αναγκαία η προσαρμογή της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης στις διαφορετικές και δύσκολες συνθήκες που υπάρχουν εκεί, ώστε οι μαθητές να απολαμβάνουν ισότιμα αυτές τις μεγάλες πολιτικές, χωρίς να χρειάζεται να μετοικούν -γιατί αυτό συμβαίνει σήμερα- με τις οικογένειές τους στα αστικά κέντρα ή και στα μεγαλύτερα νησιά. Η χρηματοδότηση των 188,5 δισ. του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την αναβάθμιση της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι σημαντικό βήμα, όχι όμως επαρκές για να λύσει όλα της τα προβλήματα και να βοηθήσει, ώστε να γίνουν οι απαιτούμενες ρυθμίσεις και προσαρμογές στις τοπικές κοινωνίες.

Σημαντικό κεφάλαιο της εκπαιδευτικής μας πολιτικής είναι η παιδεία των ομογενών και η διαπολιτισμική εκπαίδευση. Εκεί απαιτούνται περισσότερες δαπάνες, διαρκής προσπάθεια, πολλές αλλαγές, βελτιώσεις και προσαρμογές.

Είναι κεφάλαιο μείζον ο απόδημος ελληνισμός, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι εθνικό κεφάλαιο και αξίζει και δικαιούται το ξεχωριστό ενδιαφέρον μας. Στρατηγικός στόχος της εκπαιδευτικής μας πολιτικής για τους ομογενείς είναι η διατήρηση, η καλλιέργεια και η προώθηση της ελληνικής γλώσσας και του πολιτισμού, τόσο σε μαθητές ελληνικής καταγωγής που ζουν στο εξωτερικό, όσο και σε αλλόφωνους, που επιθυμούν να γίνουν κοινωνοί της γλώσσας και του πολιτισμού μας. Προωθείται η αναβάθμιση των σχολείων του εξωτερικού με ιδιαίτερη έμφαση στο δίγλωσσο πρόγραμμα. Απαιτείται όμως η αλλαγή του τρόπου επιλογής των εκπαιδευτικών που αποσπώνται στα σχολεία του εξωτερικού. Εκεί υπάρχει ομολογουμένως πρόβλημα. Προωθείται η αξιοποίηση ομογενών εκπαιδευτικών και ο διορισμός τους σε σχολεία των χωρών όπου ζουν. Η ίδρυση και αναμενόμενη έναρξη λειτουργίας του Ινστιτούτου Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ενίσχυση της ελληνόγλωσσης παιδείας ανά τον κόσμο.

Στο Αιγαίο, όπως τόνισε και προηγουμένως ο συνάδελφος εκ Δωδεκανήσου κ. Παπανικόλας, υπάρχει ανάπτυξη χάρη στις ειδικές πολιτικές που χάραξε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πρέπει όμως αυτές οι πολιτικές να συνεχιστούν και να διευρυνθούν. Πρέπει να εξειδικευτεί και να αξιοποιηθεί η απόφαση της Συνόδου Κορυφής του Άμστερνταμ για τα νησιά. Πρέπει να καταβληθεί μεγάλη προσπάθεια, ώστε η Δημόσια Διοίκηση να κατανοήσει τις έντονες ιδιαιτερότητες που υπάρχουν στη νησιωτική Ελλάδα. Παρά τις προσπάθειες που έχουν καταβληθεί, παρά τα μέτρα που έχουν παρθεί, εκεί υπάρχει πρόβλημα. Η ανάπτυξη που υπάρχει στο Αιγαίο, με μια καλή Δημόσια Διοίκηση θα προχωρήσει ακόμα πιο ουσιαστικά. Και για το Αιγαίο μας η ανάπτυξη είναι ισχυρότατος αμυντικός βραχίονας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας μπήκε με το σπαθί της στην ΟΝΕ, χάρη στις πολυτελείς και άοκνες προσπάθειες του Πρωθυπουργού μας και της Κυβέρνησής του.

Ο Προϋπολογισμός του 2001 θα εμφανίσει για πρώτη φορά πλεόνασμα. Για πρώτη φορά από τη δημιουργία του ελληνικού κράτους τα δημόσια οικονομικά έχουν τεθεί υπό έλεγχο. Νοικοκυρέψαμε την Ελλάδα, χωρίς να παραβλέψουμε τον παράγοντα άνθρωπο με τις ανάγκες και τα προβλήματά του. Οι δαπάνες για την κοινωνική προστασία αυξήθηκαν ταυτόχρονα με τη σταθεροποίηση της οικονομίας.

Ο στόχος του Προϋπολογισμού του 2001 βρίσκεται στην κατευθυντήρια γραμμή του κυβερνητικού μας προγράμματος, που ενέκρινε με την ψήφο του ο ελληνικός λαός στις 9 Απριλίου 2000, που επιδιώκει τη δίκαιη κατανομή του εισοδήματος, την ευημερία όλων των Ελλήνων και σε όλες τις περιφέρειες της χώρας, την επιτυχία της κοινωνικής και περιφερειακής σύγκλισης σε όλο και υψηλότερους βαθμούς.

Για όλους αυτούς τους λόγους ο Προϋπολογισμός του 2001, Προϋπολογισμός ανάπτυξης και ευημερίας για τον ελληνικό λαό, πρέπει να υπερψηφιστεί από την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Γουριδίδης): Είναι αξιοσημείωτο ότι έχουμε περισσότερο ακροατήριο απ' ό,τι όταν ξεκινήσαμε τη συνεδρίαση. Φαίνεται ότι είμαστε νυχτερινοί τύποι.

Ορίστε, κύριε Ταλιαδούρο, έχετε το λόγο για να κλείσετε τη σημερινή συνεδρίαση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ένας κορυφαίος Αμερικάνος οικονομολόγος, ο 'Ιρβινγκ Κρίστολ, είχε πει κάποτε πως με τους αριθμούς μπορείς να πεις τα πάντα, ακόμα και ψέματα.

Θυμήθηκα αυτήν τη φράση μελετώντας τον Προϋπολογισμό του 2001. Μ' αυτόν η Κυβέρνηση μέσα από έναν καταιονισμό δεικτών και μεγεθών, στοιχείων και προβλέψεων επιχειρεί να αναπαράξει το ιδιότυπο δόγμα της περί νομοκατεστημένης ευτυχίας. Τα πάντα κατά την Κυβέρνηση βαίνουν καλώς ή περίπου καλώς. Βέβαια η κοινωνική αντίληψη για τις επιδόσεις της στην οικονομία δεν συμφωνεί μ' αυτήν την περίφημη ρόδινη εικόνα. Και δυστυχώς για την Κυβέρνηση δεν συμφωνούν μαζί της και τα πραγματικά οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα.

Ας πάρουμε μία πτυχή των κυβερνητικών διαβεβαιώσεων, μία από τις προπαραδοχές πάνω στις οποίες χτίστηκε ο Προϋπολογισμός του 2001: Η Κυβέρνηση προβλέπει ρυθμό ανάπτυξης για τον επόμενο χρόνο της τάξης του 5% και επιμένει γι' αυτό. Πουθενά όμως δεν τεκμηριώνεται αυτή η αισιόδοξη πρόβλεψη. Η Κυβέρνηση προσπερνάει το γεγονός πως μία τέτοια εκτίμηση δεν λογοδοτεί στα πράγματα.

Πρώτα απ' όλα, η βιομηχανική μας παραγωγή βρίσκεται σε επίπεδα χαμηλότερα από εκείνα της περιόδου 1973-1974.

Δεύτερον, η γεωργική παραγωγή δεν αναμένεται να παρουσιάσει τέτοια αύξηση που να δικαιολογεί την κυβερνητική αισιοδοξία. Αλλά και οι επενδύσεις που θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα δυναμικό μοχλό για την επίτευξη ενός τέτοιου ρυθμού αύξησης της παραγωγής και αυτές κυμαίνονται γύρω στο 4%. Και δεν είναι τυχαίο πως αυτήν την κυβερνητική αισιοδοξία δεν τη συμμερίζεται ούτε ο ΟΟΣΑ στις δικές του εκτιμήσεις, που μάλιστα βασίζονται σε επίσημα στοιχεία της ίδιας της Κυβέρνησης.

Όπως είναι γνωστό ο ΟΟΣΑ προβλέπει ρυθμό ανάπτυξης για το 2001 της τάξεως του 4%. Αυτή όμως η διαφορά της μιας ποσοστιαίας μονάδας συνεπάγεται μείωση των εσόδων που μπορεί να ξεπεράσει ακόμα και τα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές. Και είναι προφανές ότι μία τέτοια μείωση θα ανατρέψει άρδην το ύψος των προβλεπόμενων εσόδων του Προϋπολογισμού με δυσάρεστες συνέπειες στην οικονομία.

Ένα ακόμη στοιχείο για το οποίο η Κυβέρνηση εμφανίζεται επιαιρέσιμη είναι ότι για πρώτη φορά ο Προϋπολογισμός θα είναι πλεονασματικός. Όμως, και αυτή η πρόβλεψη βασίζεται στην υιοθέτηση αυθαίρετων προϋποθέσεων και στην προσφιλή δημιουργική λογιστική, όπως επισημάνθηκε και από τον εισηγητή

τή μας τον κ. Κασσίμη. Δεν θα σταθώ όμως σ' αυτό το σημείο.

Θα ήθελα όμως να σταθώ περισσότερο στο δήθεν κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης. Ένα κοινωνικό πρόσωπο που, πέρα από το μαγικό καθρέφτη της προπαγάνδας, ουδείς άλλος το βλέπει. Και σίγουρα δεν το νιώθουν εκείνοι που έχουν την ανάγκη για την προστασία και την αρωγή του κράτους. Κρίσιμα μέγεθ που θα έπρεπε να αποτυπώνουν και να εκφράζουν την πολυθρύλητη κοινωνική ευαισθησία στην πράξη αποδεικνύουν το αντίθετο.

Πριν από λίγο η κ. Πετραλιά από τούτο το Βήμα αναφέρθηκε στις δαπάνες για την υγεία και την πρόνοια, που ως μέσος όρος του ΑΕΠ, ανέρχονται φέτος στο 2,98% έναντι του 3% που ήταν πέρσι. Αυτό, στην Ελλάδα των διαρκώς αυξανόμενων κοινωνικών προβλημάτων, κάτι σημαίνει και από άποψη κοινωνικής ευαισθησίας, αλλά και από άποψη ιεράρχησης των προτεραιοτήτων από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Επίσης, οι δαπάνες για την αντιμετώπιση της ανεργίας στην Ελλάδα, που κατέχει το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό ανεργίας στην Ευρώπη, στην Ελλάδα που αντιμετωπίζει ένα πρωτοφανές για τη μεταπολεμική της ιστορία φαινόμενο μαζικής ανεργίας, που με βάση τα επίσημα στοιχεία αγγίζει το 12%, εξακολουθούν να είναι οι χαμηλότερες μεταξύ των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Τρίτον, οι δαπάνες για την παιδεία, που θα έπρεπε να αποτελούν την κατ' εξοχήν εθνική αναπτυξιακή επένδυση και ταυτόχρονα να συντελούν στη λειτουργία της παιδείας ως του βασικού μηχανισμού ουσιαστικοποίησης στην ισότητα των ευκαιριών ως ποσοστό του ΑΕΠ μειώνονται από το 3,5 που ήταν πέρσι, στο 3,45 το 2001.

Αυτοί οι αριθμοί, κύριοι συνάδελφοι, αποτυπώνουν μεγέθη πίσω από τα οποία, όμως, υπάρχουν πολιτικές και κοινωνικές προτεραιότητες. Και εκείνο που καταδεικνύουν είναι πως πέρα από τη ρητορική, στην πράξη, η Κυβέρνηση περιορίζεται να παρακολουθεί τα κοινωνικά προβλήματα χωρίς να θέλει ή να μπορεί να παρέμβει δυναμικά στην αντιμετώπισή τους.

Και σε έναν άλλο, όμως, τομέα που λόγω της προέλευσής μου, της Καρδίτσας, έχει για μένα μια ιδιαίτερη σημασία, τα πράγματα δεν δείχνουν να είναι καλύτερα από την πλευρά του κυβερνητικού ενδιαφέροντος:

Σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT την τετραετία 1996-1999 το αγροτικό εισόδημα μειώθηκε στη χώρα μας κατά 3,8%. Κατά την εξαετία 1994-1999 η απασχόληση μειώθηκε στον αγροτικό τομέα κατά εκατόν είκοσι δύο χιλιάδες άτομα.

Τα δύο αυτά στοιχεία είναι ενδεικτικά και καταδεικνύουν το πρόβλημα που υπάρχει στον αγροτικό τομέα. Και δυστυχώς, η κυβερνητική απάντηση σε αυτό το πρόβλημα δεν είναι ανάλογη ούτε της σοβαρότητάς του ούτε των πολύμορφων κοινωνικών και εθνικών διαστάσεών του.

Η αύξηση των οικονομικών ενισχύσεων για τη γεωργία, που για το 2000 ανερχόταν στο 11,1%, περιορίζεται σήμερα σήμερα στο 6%.

Οι δημόσιες επενδύσεις για τη γεωργία για το 2001 προβλέπεται να αυξηθούν μόλις κατά 2%, δηλαδή κάτω και από τον προβλεπόμενο, από την ίδια την Κυβέρνηση, ρυθμό αύξησης του πληθωρισμού.

Ακόμα και τα κονδύλια για τα εγγειοβελτιωτικά έργα, που αποτελούν μία στοιχειώδη αναπτυξιακή υποδομή για την ελληνική γεωργία, μειώνονται για το 2001 κατά 25%, τη στιγμή που στη Θεσσαλία δίνονται μάχες για το νερό, τη στιγμή που ο Θεσσαλικός Κάμπος κινδυνεύει να ερημωθεί και να γίνει Σαχάρα.

Αυτές οι επιλογές δείχνουν ξεκάθαρα πως η Κυβέρνηση απέναντι στο αγροτικό πρόβλημα, στο μεγάλο αυτό πρόβλημα της πατρίδας μας, εξαπτίας της, διαρκώς οξύνεται. Απαντά περίπου με αδιαφορία. Παραγνωρίζει τις πολύπλευρες κοινωνικές και οικονομικές του επιπτώσεις και αφήνει τους Έλληνες αγρότες έρμαιοι στις αναταράξεις των παγκόσμιων διαρθρωτικών αλλαγών χωρίς στήριξη, χωρίς ενίσχυση, χωρίς βοήθεια.

Ας μην εκπλησσει, λοιπόν, για τη δυσφορία του αγροτικού κόσμου απέναντι στην κυβερνητική πολιτική. Και ας μη σπεύδει σε κάθε εκδήλωση διαμαρτυρίας των αγροτών να παριστάνει την έκπληκτη. Η ίδια με την πολιτική της, που απεργάζεται την

ερήμωση της ελληνικής υπαίθρου, δημιουργεί όλο αυτό το κλίμα.

Κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, ο Προϋπολογισμός του 2001 ελάχιστη σχέση έχει με τις απαιτήσεις της πραγματικής οικονομίας. Σε όποια δε, σημεία του αποτυπώνει κυβερνητικές επιλογές, αυτές οι επιλογές αποδεικνύονται κατώτερες των πραγματικών αναγκών της ελληνικής οικονομίας, των προσδοκιών του ελληνικού λαού και των κοινωνικών αναγκών, που σήμερα είναι πάρα πολύ μεγάλες.

Για τους λόγους αυτούς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τον υπό συζήτηση Προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 7 Δεκεμβρίου 2000 και της Παρασκευής 8 Δεκεμβρίου 2000 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνονται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Πέμπτης 7 Δεκεμβρίου 2000 και της Παρασκευής 8 Δεκεμβρίου 2000 επικυρώθηκαν.

Παρήλθε ο διατεθείς χρόνος για τη συζήτηση της τρίτης ημέρας επί του Προϋπολογισμού.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 12.46', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Πέμπτη 21 Δεκεμβρίου 2000 και ώρα 11.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων: α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2001, β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999 και γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ